

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

**POROČILO O DELU
V TRETJEM MANDATU
2002 - 2007**

December 2007

KAZALO

POROČILO O DELU V TRETJEM MANDATU 2002 - 2007	1
1. PRISTOJNOSTI DRŽAVNEGA SVETA	3
1.1. ZAKONODAJNA POBUDA	3
1.2. MNENJA.....	5
1.3. ODLOŽILNI VETO	5
1.4. ZAKONODAJNI REFERENDUM.....	9
1.5. PARLAMENTARNA PREISKAVA	10
1.6. AVTENTIČNA RAZLAGA ZAKONA	10
1.7. ZAHTEVA ZA OCENO USTAVNOSTI IN ZAKONITOSTI.....	11
1.8. SKLEPI	12
1.9. PREDLOGI, POBUDE IN VPRAŠANJA.....	12
1.10. VOLITVE IN IMENOVANJA.....	12
2. POROČILO O DELU INTERESNIH SKUPIN	13
2.1. INTERESNA SKUPINA DELOJEMALCEV.....	13
2.2. INTERESNA SKUPINA DELODAJALCEV	18
2.3. INTERESNA SKUPINA KMETOV, OBRJNIKOV IN SAMOSTOJNIH POKLICEV	19
2.4. INTERESNA SKUPINA NEGOSPODARSKIH DEJAVNOSTI.....	22
2.5. INTERESNA SKUPINA LOKALNIH INTERESOV	25
3. POROČILO O DELU KOMISIJ DRŽAVNEGA SVETA	27
3.1. KOMISIJA ZA POLITIČNI SISTEM	27
3.2. KOMISIJA ZA MEDNARODNE ODNOSE IN EVROPSKE ZADEVE	45
3.3. KOMISIJA ZA GOSPODARSTVO.....	50
3.4. KOMISIJA ZA MALO GOSPODARSTVO IN TURIZEM.....	58
3.5. KOMISIJA ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI.....	64
3.6. KOMISIJA ZA LOKALNO SAMOUPRAVO IN REGIONALNI RAZVOJ.....	79
3.7. KOMISIJA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO.....	98
3.8. MANDATNO - IMUNITETNA KOMISIJA	101
4. POSVETI, PREDAVANJA IN JAVNE RAZPRAVE.....	103
5. OBISKI, SPREJEMI IN PROTOKOLARNI DOGODKI.....	110
5.1. SPREJEMI V DRŽAVNEM SVETU	110
5.2. DELEGACIJA DRŽAVNEGA SVETA V TUJINI.....	110
5.3. OSTALO	110

1. PRISTOJNOSTI DRŽAVNEGA SVETA

Pristojnosti Državnega sveta opredeljuje 97. člen Ustave RS, ki pravi, da Državni svet lahko:

- predlaga Državnemu zboru sprejem zakonov (zakonodajna pobuda),
- daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti,
- zahteva, da Državni zbor pred razglasitvijo kakega zakona o njem še enkrat odloča (odložilni veto),
- zahteva razpis referendumu iz drugega odstavka 90. člena Ustave RS (zakonodajni referendum),
- zahteva preiskavo o zadevah javnega pomena iz 93. člena Ustave RS (parlamentarna preiskava).

Nekatere pristojnosti Državnega sveta so določene z drugimi akti. Tako Zakon o Ustavnem sodišču Republike Slovenije v 23. členu določa, da lahko Državni svet vloži zahtevo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisov in splošnih aktov, Poslovnik Državnega zbora pa mu daje možnost predlagati sprejem avtentične razlage zakona.

Državni svet je imel 60 rednih in 24 izrednih sej, na katerih je obravnaval zadeve iz svoje pristojnosti.

1.1. ZAKONODAJNA POBUDA

Državni svet je v zakonodajni postopek vložil devet predlogov zakonov.

Zakon o Državnem svetu je bil sprejet že leta 1992 in se od tedaj ni bistveno spremenil. Medtem, ko so druge državne institucije v tem času doživljale korenite zakonske in poslovniške spremembe, je ta zakon ostal skorajda nespremenjen. S **Predlogom zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o Državnem svetu** (ZDSve-A; EPA 0036-IV; 7. in 27. seja - predlog zakona je bil zaradi novega mandata Državnega zbora ponovno vložen v zakonodajni postopek) je želel Državni svet urediti funkcijo predsednika in sicer tako, da bi bila le-ta profesionalna. Poleg tega je predlog predvideval preimenovanje sekretarja Državnega sveta v generalnega sekretarja ter ureditev plačila svetnikom za opravljanje funkcije na zakonski ravni. Čeprav Državni zbor predloga Državnega sveta ni potrdil, je tema ostala aktualna v celotnem mandatu. Tako je Državni zbor v letu 2005 sprejel **Zakon o dopolnitvah Zakona o Državnem svetu** (ZDSve-A), v katerem je zapisal, da sta funkciji predsednika in podpredsednika častni in se opravljata nepoklicno. Ker je Državni zbor odložilni veto (6. izredna seja) Državnega sveta preglasoval, je bila konec leta 2005 na Ustavno sodišče vložena zahteva za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o dopolnitvah Zakona o Državnem svetu (39. seja). Ustavno sodišče je o zadevi določilo v letu 2007 (glej 1.7.) in sicer, da je za učinkovito delo Državnega sveta bistveno zagotoviti stalno razpoložljivost njegovega predsednika, da bi se Državni svet na aktivnosti Državnega zbora lahko pravočasno odzval. Ureditev, ki tega ne zagotavlja, bi lahko pomenila oviro pri izvrševanju vodstvenih odgovornosti predsednika Državnega sveta in posledično oteževanje izvrševanja ustavne vloge tega organa. Nepoklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta, glede na povedano, vsebuje možnosti za nastanek položajev, v katerih Državni svet ne bi mogel učinkovito izvajati svoje ustavne vloge. Ustavno sodišče je Državnemu zboru še naložilo, naj Zakon o Državnem svetu uskladi z Ustavo. Državni svet je zato oktobra 2007 vložil Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Državnem svetu (ZDSve-B; EPA 1718-IV; 58. seja), ki sledi odločbi Ustavnega sodišča. Državni zbor do konca mandata o predlogu zakona še ni odločil. Državni svet je tudi podprl pobudo (60. seja) za sprejem **Predloga za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije na področju**

ureditve Državnega sveta in njegove vloge v zakonodajnem postopku z osnutkom ustavnega zakona.

Z vložitvijo **Predloga zakona o spremembah Zakona o dohodnini** (ZDoh-1F, EPA 0792-IV; 42. seja) je Državni svet želel doseči ukinitve obdavčitve dnevnic, izenačitev obdavčitve denacionalizacijskih upravičencev z vsemi ostalimi zavezanci in spremembo ureditve plačila davka na obresti bančnih depozitov. Državni zbor je sprejel odločitev, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Na 43. seji je Državni svet sprejel sklep, da se v zakonodajni postopek vloži **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa** (ZVCP-1E, EPA 0840-IV). Z vloženim predlogom je želel doseči, da bi dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B, C, D in podkategorije D1 vključevala tudi dovoljenje za vožnjo vozil podkategorije A1 in sicer pravih motornih koles na dveh kolesih, s stransko prikolico. ali brez nje, katerih prostornina motorja ne presega 125 ccm in katerih moč motorja ne presega 11 kw. Državni zbor predloga Državnega sveta ni sprejel, novelo zakona pa naj bi pripravilo pristojno ministrstvo, ki pa tega do konca tretjega mandata Državnega sveta še ni storilo.

Predlog novele Zakona o prevzemih (ZPre-1A; EPA 1349-IV; 52. seja) je temeljil na treh načelih: obveznost objaviti prevzemno ponudbo, če prevzemnik doseže prevzemni prag, enako obravnavanje vseh imetnikov vrednostnih papirjev ciljne družbe in omejevanje obrambnih mehanizmov. Predlog je predvidel uvedbo neizpodbojne domneve, da je prevzemnik odstopil od prevzemne namere, če ne opravi pravočasno dejanj v zvezi z objavo prevzemne ponudbe. Po predlogu Državnega sveta bi prevzemnik med trajanjem postopka lahko s prevzemno ponudbo kupoval vrednostne papirje ciljne družbe tudi zunaj tega postopka, če bi pri tem spoštoval načelo enakega obravnavanja imetnikov vrednostnih papirjev ciljne družbe. V primeru, ko bi ciljna družba pred objavo prevzemne ponudbe, katere predmet so njeni vrednostni papirji, objavila svojo prevzemno namero, katere predmet so vrednostni papirji njenega prevzemnika ali druge ciljne družbe, ne bi veljala zahteva, da bi morala o nadaljnjih dejanjih v zvezi s tako prevzemno namero (in ponudbo) odločati skupščina. Sprememba zakona bi tudi omogočila ciljni družbi, da od prevzemnika zahteva povrnitev stroškov, ki so ji nastali v zvezi z neuspešno prevzemno ponudbo. Državni zbor predloga zakona ni sprejel.

Državni svet je precej časa posvetil vprašanju Slovencev v zamejstvu in po svetu. Te razprave, posebej pa še obisk delegacije Državnega sveta v Avstraliji, kjer se je seznanila s težavami tam živečih ljudi slovenskega porekla, so bili razlogi, da je Državni svet vložil **Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije** (ZDRS-E; EPA 1412-IV; 53. seja). Z njim je želel omogočiti prigrasitev slovenskega državljanstva po rodu slovenskim izseljencem in slovenskim zamejcem, ki so bili leta 1991 starejši od 25 let. Za te osebe je bil predlagan dvig starostne meje na 45 let, medtem ko za ostale ostane meja 36 let starosti. Predlog novele tudi ni postavljala zahteve, da predniki osebe, ki želi pridobiti status po drugem odstavku 13. člena ZDRS, izhajajo z območja, na katerem danes leži Republika Slovenija, ampak so lahko iz zamejstva, zdomstva in izseljenstva. Predlog je predvidel, da bi pristojni organ odločil po tistem členu zakona, ki je za osebo ugodnejši, ne glede na člen, po katerem si oseba prizadeva pridobiti državljanstvo Republike Slovenije. Tako se ne bi dogajalo, da bi bila oseba s slovenskim poreklom zavrnjena že iz formalnih razlogov, kar vzbuja pri teh ljudeh nepotrebne negativne občutke. Predlog zakona je v slovenski javnosti, predvsem pa v Avstraliji, naletel na pozitivne odzive, zavrnitev sprejema zakona s strani Državnega zbora pa jih je razočarala.

S **Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb** (ZDDPO-2A; EPA 1647-IV; 57. seja) je Državni svet predlagal uvedbo davčnih olajšav za davčne zavezance, ki živijo v obmejnem pasu s Hrvaško. S predlogom naj bi se zmanjšale razlike v gospodarski razvitosti in življenjskih možnostih prebivalstva med posameznimi območji v državi, preprečilo nastanek novih območij z večjimi razvojnimi problemi,

pospešilo razvoj in povečanje konkurenčnosti gospodarstva v vseh razvojnih regijah, ob upoštevanju njihovih posebnosti, znižalo stopnjo brezposelnosti v razvojnih regijah oziroma povečalo zaposlenost in odpravilo strukturna neskladja na trgu dela, povečalo blagostanje prebivalstva na določenih trajno zapostavljenih področjih, upoštevajoč načela trajnostnega razvoja in njihovih posebnosti, okrepilo socialni kapital in inovacijske sposobnosti v razvojnih regijah. Predlog zakona je v drugi obravnavi.

Poleg navedenih predlogov je Državni svet v zakonodajni postopek vložil še **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa** (ZVCP-1A; EPA 0037-IV; 25. in 27. seja - glej 1.3) in **Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji** (ZPPSL-C, EPA 0216-IV; 32. seja - glej 1.6), ki ju je Državni zbor ocenil kot neprimerna za nadaljnjo obravnavo.

1.2. MNENJA

Državni svet je sprejel 126 mnenj k zakonom in drugim aktom. Sprejeta mnenja je posredoval Državnemu zboru oziroma je z njimi seznanil Vlado. Seznam aktov, h katerim je Državni svet sprejel mnenje, vsebujejo letna poročila o delu Državnega sveta.

1.3. ODLOŽILNI VETO

Tretji mandat Državnega sveta se je začel z zahtevo, da Državni zbor pred razglasitvijo zakona ponovno določa o **Zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2003 in 2004** (ZPRO0304, 2. seja). Državni svet je ocenil, da sprejem zakona pomeni nastanek pravne praznine, saj z dnem začetka njegove uveljavitve prenehajo veljati določbe Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2002 in 2003, ki se nanašajo na leto 2003. Novi zakon naj bi tako veljal le za spremembe proračuna Republike Slovenije za leto 2003, ni pa bilo jasno, kateri zakon bo veljal za nespremenjeni del proračuna Republike Slovenije za leto 2003. Državni zbor je ob ponovnem odločanju veto Državnega sveta preglasoval.

V letu 2003 je bila pereča tema vprašanje državljanom drugih republik nekdanje SFRJ, ki so bili 26. 2. 1992 izbrisani iz registra stalnega prebivalstva. **Zakon o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28** (ZIOdlUS246/02) je Ministrstvu za notranje zadeve naložil, da mora državljanom drugih republik nekdanje SFRJ, ki so bili 26. 2. 1992 izbrisani iz registra stalnega prebivalstva, po uradni dolžnosti izdati dopolnilne odločbe o ugotovitvi njihovega stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji od 26. 2. 1992 dalje. Državni svet je zakonu očital (12. seja), da ni predvidel finančnih posledic samega ugotavljanja, katere osebe so upravičene do izdaje odločbe, prav tako pa ni bil v proračunu predviden za primer dodelitve odškodnin. Državni svet je tudi nasprotoval izdaji odločb vsakomur, ki je bil izbrisan iz evidence, saj se je zavzemal za posamično obravnavo oseb, pri čemer bi bilo potrebno ugotoviti dejanske okoliščine za posamezno osebo in se ne zadovoljiti s fiktivnimi stanji ter s postopkom ugotavljanja naslova stalnega prebivališča v obdobju za nazaj, ki je predvidel čim širše uporabo obstoječega listinskega gradiva. Ob ponovnem odločanju je Državni zbor veto preglasoval, Državni svet pa je konec leta 2003 odločal tudi o Zahtevi za razpis referenduma o Zakonu o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 (14. seja), vendar predlog v Državnem svetu ni dobil podpore. Državni svet je Državnemu zboru še predlagal rešitev vprašanja z ustavnim zakonom za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije in Državnemu zboru v razmislek poslal svoje videnje vsebinske rešitve, ki se dotika pogojev za izdajo odločb, načina njihove izdaje ter vprašanja odškodnin. V letu 2004 je bil o tem razpisan referendum, na katerem se je večina volivcev odločila, da ne podpira t.i. tehničnega zakona, Vlada pa je konec

oktobra 2007 pripravila Predlog ustavnega zakona o dopolnitvi ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije.

Državni svet se ni strinjal s sprejetim **Zakonom o divjadi in lovstvu** (ZDLov-1), zato je decembra 2003 izglasoval odločilni veto (16. seja). Prvi očitke je bil, da je Zakon o divjadi in lovstvu urejal vprašanje koncesij, pri tem pa se ni oziral na že veljaven osnovni zakon o varstvu okolja, ki je to vprašanje celovito urejal. Državni svet je zakonu očital tudi nespoštovanje lastnine kot ustavne pravice, saj je omogočal ustanavljanje lovišč ne glede na lastništvo lovnih površin ter tako lastnikom lovnih površin bistveno omejil lastninsko pravico, obenem pa ni predvidel ustreznega nadomestila. Prav tako pa se Državni svet ni strinjal s višino kazni, ki jo je predvidel zakon v 16. delu, in sicer so bile te zastavljene previsoko, ni se strinjal tudi z načinom urejanja škode, saj so bili sami postopki za ugotavljanje in povračilo škod zapleteni in dolgotrajni, ureditev pa bi lahko pomenila, da se lovci in lastniki zemljišč v mnogih primerih ne bi mogli niti komisijsko dogovoriti za odškodnino, zato bi lastnikom preostala samo tožba na sodišču. Veto Državnega sveta je Državni zbor preglasoval, zato je le-ta sprejel Zahtevo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti 7., 8., 9., 24/2, 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 50., 53., 65., 75., 76. člena zakona o divjadi in lovstvu (21. seja). Ustavno sodišče je o zahtevi odločilo novembra 2006 in Državnemu svetu deloma ugodilo (U-I-98/04) ter Državnemu zboru naložilo, da ugotovljene neustavnosti odpravi v roku enega leta. Predlog novele zakona je že v zakonodajnem postopku.

Veto na **Zakon o dohodnini** (ZDoh-1; 2. izredna seja) je bil vložen, da bi zakonodajalec ponovno premislil o pravičnosti obdavčitve dohodkov na področju kulture, sociale in osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti. Državni zbor je ob ponovnem odločanju zakon sprejel.

Predlog **Zakona o varnosti cestnega prometa** (ZVCP-1; 3. izredna seja) je v okviru zakonodajnega postopka obravnavala pristojna komisija Državnega sveta, ki je dala več pripomb v obliki amandmajev. Odbor Državnega zbora je nekatere pripombe deloma upošteval; tako je sprejel predlog o znižanju zahtevane starosti za kategorije D in D+E na 21 let in vsebinsko upošteval nadzor nad sklenitvijo obveznega zavarovanja pri registraciji glede vračila registrske tablice po preteku veljavnosti prometne nalepke in pri vodenju evidence o obveznem zavarovanju kot doslej. Državni svet je zakonu očital, da le-ta ni uredil problema vožnje neregistriranih vozil v Republiki Sloveniji. Zato je predlagal, da bi se v okviru tega zakona sprejel nov člen, ki bi uradno osebo pooblastil, da lahko neregistrirana vozila v prometu izloči in zaseže. Lastnik takega vozila bi prevzel zaseženo vozilo ob izpolnitvi pogoja, da vozilo registrira ter da povrne stroške zasega in hrambe; če tega pogoja ne bi izpolnil v treh tednih, bi vozilo prešlo v državno last. Državni zbor je veto Državnega sveta preglasoval, zato je Državni svet septembra 2004 pomanjkljivost poskušal odpraviti s tem, da je v zakonodajni postopek vložil Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1A; EPA 0037-IV; 25. in 27. seja - predloga zakona je bil ponovno vložen v zakonodajni postopek zaradi novega mandata Državnega zbora), vendar pa je Državni zbor sprejel odločitev, da predlog ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Državni svet je od Državnega zbora zahteval, da ponovno odloča o **Zakonu o Radioteleviziji Slovenija** (ZRTVS; 5. izredna seja). Zakonu je očital izključitev Državnega sveta kot predstavnika lokalnih in funkcionalnih interesov iz pristojnih, ki imenujejo člane programskega sveta, in nedorečenost kriterijev za izbor oziroma oblikovanje predloga članov programskega sveta. Poleg tega je Državni svet predlagal, naj se 3 odstotni prispevek za RTV nameni za sofinanciranje programskih vsebin lokalnih, regionalnih in študentskih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena. Državni zbor ob ponovnem odločanju pripomb Državnega sveta ni upošteval, uveljavitev zakona pa je potrdil referendum.

Z vložitvijo veta na **Zakon o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi** (ZDCOPMD; 7. izredna seja) je Državni svet želel

doseči, da bi za slovenske voznike veljala ista pravila, ki veljajo za voznike v EU, in sicer tista, ki so določena z Zakonom o delovnih razmerjih. Državni zbor je ob ponovnem odločanju veto Državnega sveta preglasoval.

Državni svet je načeloma podprl **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini** (ZDoh-1D; 9. izredna seja) oziroma tiste določbe, s katerimi bi se povečevala konkurenčnost slovenskega davčnega sistema. Opozoril je, da bo zakon povečal neenakost in socialno razslojenost. Izpostavil je davčno olajšavo za zavezance iz naslova občasnih pomoči za oskrbo najhujše prizadetih invalidov, olajšave za domačo in umetno obrt, neustrezno obdavčitev obresti na depozite in obveznice iz naslova denacionalizacije, neustrezen način iskanja novih davčnih virov ter dejstvo, da je bil zakon sprejet po nujnem postopku. Vlada bi morala za iskanje novih davčnih virov pravičneje prerazporediti davčna bremena in vsaj ohraniti določeno oz. sedaj veljavno politiko pri obdavčitvi tistih družbenih skupin, ki so najbolj občutljive. Državni zbor je ob ponovnem odločanju o zakonu le-tega potrdil, v Državnem svetu pa je tudi potekala razprava o pobudi za razpis referendumu (10. izredna seja), ki pa ni dobila zadostne podpore (glej 1.4.)

Državni svet je menil, da bi s predlagano spremembo sestave upravnih odborov, kot jo je predvidel **Zakon o spremembi Zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti** (ZRRD-A; 9. izredna seja), raziskovalni javni zavodi izgubili tisto raven avtonomije, ki razlikuje med javnim in državnim, zato je podprl ohranitev njihovega statusa po veljavnem zakonu iz leta 2002. Državni zbor je ob ponovnem odločanju veto Državnega sveta preglasoval.

Zakon o spremembah Zakona o trgovini (ZT-C; 11. izredna seja) je bil po mnenju Državnega sveta v nasprotju z izraženo voljo volivcev in volivk ter z odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije. Od Državnega zbora je zato zahteval, da o zakonu ponovno odloča in neskladja odpravi, vendar ga je Državni zbor ponovno potrdil. Prav tako je Državni svet (60. seja) izglasoval odločilni veto na **Zakon o trgovini** (ZT-1), ker je menil, da bi bilo v predlogu zakona potrebno opredeliti vsaj minimalno izobrazbeno stopnjo za opravljanje poklica prodajalec in poslovodja ter navesti zakone, ki veljajo za ta opravila v farmacevtskih prodajalnah, prodajalnah fitofarmaceutskih sredstev itd. Državni zbor zakona ob ponovnem glasovanju 17. 12. 2007 ni potrdil.

Uspeh je doživel odločilni veto Državnega sveta na **Zakon o vinu** (Zvin; 11. izredna seja). Državni svet je nasprotoval uvedbi le dveh vinorodnih dežel, saj so v vseh predhodnih razpravah bili predstavljeni tehtnejši argumenti za tri vinorodne dežele. Ob ponovnem glasovanju Državni zbor zakona ni potrdil, v letu 2003 pa je bil sprejet Zakon o vinu, ki uvaja tri vinorodne dežele.

Državni svet je izglasoval odločilni veto na **Zakon o odpravljanju posledic dela z azbestom** (ZOPDA; 12. izredna seja), saj bi moral zakon širše urediti problematiko v Sloveniji. Tako bi morala biti bolezen priznana vsem obolelim, ne glede na čas izpostavljenosti in gostoto vlaken, ki so jim bili izpostavljeni, pravica do predčasne upokojitve bi morala biti vezana izključno na invalidnost II. oz. III. kategorije zaradi poklicne bolezni, omogočiti bi bilo potrebno pravico do odškodnine dedičem umrlih zaradi te bolezni. Državnemu svetu se je zdelo pomembno, da bi se v medresorsko komisijo vključilo tudi predstavnik organizacij oseb, prizadetih zaradi azbesta, za nedopustno pa je označil, da o obstoju poklicne bolezni odloča interdisciplinarna skupina strokovnjakov, ki jo imenuje minister, pristojen za zdravstvo, ter da zoper mnenje komisije ni pravnega varstva na drugi stopnji, izključeno pa je tudi sodno varstvo, saj sta se tako Upravno sodišče kot Delovno in socialno sodišče izrekla za nepristojna, da odločata o sodnem varstvu zoper mnenje komisije. Državni zbor predlogov Državnega sveta ni upošteval in je zakon ponovno potrdil. Dobro polovico leta po sprejemu omenjenega zakona je Državni zbor že sprejel **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odpravljanju posledic dela z azbestom** (ZOPD-A), v katerem je upošteval nekatere pripombe Državnega sveta, ki jih je posredoval Državnemu zboru že ob sprejemanju prvega zakona. Vendar pa je besedilo

novela omejeno samo na pravice oseb, ki so zbolele za mezoteliomom, čemur je Državni svet odločno nasprotoval (17. izredna seja) in predlagal, da se mora z zakonom določiti pravica do predčasne upokojitve, ki bo vezana izključno na verificirano bolezen zaradi izpostavljenosti azbestu. Državni zbor je ob ponovnem odločanju tudi tokrat zakon potrdil.

Državni svet je menil (12. izredna seja), da bi moral biti **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o vojnih veteranih (ZVV-C)** sprejet po rednem in ne skrajšanem postopku, poleg tega pa mu je očital še neargumentirano širitev kroga upravičencev, zmanjševanje pomena in vloge vojnega veterana, zapostavljanje vrednot za podeljevanje tega statusa dejanskim upravičencem, spornost sklepanja pogodb in predpisovanja natančnejših meril za financiranje dejavnosti društev oziroma zvez vojnih veteranov, ki bo v pristojnosti ministra. Po mnenju Državnega sveta bi morala biti merila in kriteriji za financiranje dejavnosti društev in zvez vojnih veteranov iz državnega proračuna opredeljeni v samem zakonu. Državni zbor pripomb Državnega sveta ni upošteval in je zakon ponovno potrdil.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (ZViS-E) je po mnenju Državnega sveta odvzel že pridobljene pravice diplomantov visokošolskih strokovnih študijskih programov brez navedenega vzroka, posegel je v pravice za nazaj in tako kršil načelo pravne države, ki v 2. členu Ustave RS določa, da je Republika Slovenija pravna in socialna država. Po mnenju Državnega sveta je sprejeta novela kršila pogodbo, ki je bila sklenjena ob vpisu v veljavni študijski program, odobren s strani države, v katerem je bila določena stopnja izobrazbe, ki jo bodo udeleženci pridobili, ko študij dokončajo. Zaradi navedenega je Državni svet zahteval, da Državni zbor o njem ponovno odloča (14. izredna seja), Državni zbor pa je novelo zakona potrdil. Zaradi navedenega je Državni svet (46. seja) na Ustavno sodišče poslal zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti tega zakona in Uredbe o uvedbi in uporabi klasifikacijskega sistema izobraževanja in usposabljanja (glej 1.7.).

Zakon o določitvi minimalne plače (ZDMP) je ukinil do takrat veljavni institut dogovarjanja med socialnimi partnerji. Namesto soglasja je predvideno zgolj neobvezujoče posvetovanje, odločanje pa je prepuščeno izvršni veji oblasti. To sta razloga, da se je Državni svet odločil za sprejem odločilnega veta (47. seja), Državni zbor pa je zakon ob ponovnem odločanju potrdil.

Z **Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-F)** se je število predstavnikov zaposlenih v svetu zavoda zmanjšalo iz petih na le tri predstavnike, čemur je Državni svet nasprotoval (48. seja). Ob ponovnem odločanju o zakonu ga je Državni zbor ponovno potrdil. Oktobra 2007 je Državni svet vložil odločilni veto na novi **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-G; 24. izredna seja)**, saj je ugotovil, da vprašanja kot so zasebno šolstvo in spremembe financiranja ostajajo odprta, neusklajena s socialnimi partnerji in nimajo soglasja strokovne javnosti. Državni svet je nasprotoval novim določilom o povezovanju šol in vrtcev v vzgojno-izobraževalne centre, zagotavljanju obsega sredstev za financiranje srednjih šol na podlagi števila udeležencev ter izenačenim pogojem financiranja javno veljavnih programov za javne in zasebne šole. Ob ponovnem odločanju v Državnem zboru zakon ni dobil potrebne podpore.

Zakon o verski svobodi (ZVS) je po mnenju Državnega sveta bistveno presegel ustavne določbe, ki ločujejo cerkev od države in zapovedujejo enakopravnost verskih skupnosti, saj je zakon oblikovan predvsem v korist velikih verskih skupnosti. Državni zbor je odločilni veto (18. izredna seja) Državnega sveta preglasoval, zato je le-ta na Ustavno sodišče vložil zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti zakona (52. seja; glej 1.7.), vendar Ustavno sodišče do konca tretjega mandata Državnega sveta o zahtevi še ni odločilo.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika (OZ-A) je črtal 376. člen, ki je določal, da obresti nehajo teči, ko vsota zapadlih, pa ne plačanih obresti, doseže

glavnico. Pravilo je veljajo tako za pogodbene kot tudi za zamudne obresti. S sprejetim zakonom se je dodal nov 382. a člen, ki določa pravilo, da obresti nehalo teči, ko vsota zapadlih, pa ne plačanih obresti, doseže glavnico le za pogodbene obresti. Državni svet je menil da so določila sprejetega zakona nezakonita in rušijo temeljno načelo, da so državljani (stranke) v enakopravnem položaju, zato je od Državnega zbora zahteval, da o zakonu ponovno odloča (19. izredna seja). Državni zbor je odločilni veto Državnega sveta preglasoval.

Državni svet je nasprotoval določbam **Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zasebnem varovanju** (ZZasV-A; 20. izredna seja), ki so ukinile Zbornico RS za zasebno varovanje kot osebo javnega prava. Ob ponovnem odločanju v Državnem zboru zakon ni dobil potrebne podpore in v veljavo. Novi zakon, ki je upošteval predloge Državnega sveta, je bil sprejet oktobra 2007.

Državni svet je za nesprejemljivo označil onemogočanje participacije fizičnih oseb, nekdanjih zavarovancev zavarovalnice, na premoženju, ki so ga te ustvarile, saj je bila ta participacija omogočena pravnim osebam. Zaradi navedenega je od Državnega zbora zahteval, da ponovno odloča (21. izredna seja) o **Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic** (ZLPZ-1A). Državni zbor je ob ponovnem odločanju zakon potrdil, Državni svet pa je sprejel zahtevo za razpis referendumu iz drugega odstavka 90. člena Ustave RS v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic (22. izredna seja; glej 1.4.). Odločitev na referendumu je onemogočila uveljavitev omenjenega zakona.

Državni svet je odločal tudi o predlogih za zahtevo o ponovnem odločanju tudi o **Stanovanjskem zakonu** (SZ; 8. seja), **Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2003 in 2004** (ZIPRS0405; 8. seja), **Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih** (Zmed-A; 13. izredna seja), **Zakonu o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji** (ZUTPG; 16. izredna seja), **Zakonu o zdravilstvu** (Zzdrav; 23. izredna seja) ter **Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravniškem državnem izpitu** (ZPDI-D; 60. seja), ki pa v Državnem svetu niso dobili zadostne podpore.

1.4. ZAKONODAJNI REFERENDUM

Državni svet je odločal o treh pobudah za zahtevo za razpis referendumu iz drugega odstavka 90. člena Ustave RS. Ena zahteva je bila sprejeta, dve pa nista dobili zadostne podpore.

Zahteva za razpis referendumu iz drugega odstavka 90. člena Ustave Republike Slovenije v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic (ZLPZ-1A; 22. izredna seja) Glasovanje o referendumskem vprašanju je bilo 11. 11. 2007, sočasno z drugim krogom predsedniških volitev (glej 1.3.). Zahteva Državnega sveta je uspela.

Poleg te zahteve je Državni svet odločal še o dveh pobudah za zahtevo za razpis referendumu, ki pa v Državnem svetu nista dobili potrebne podpore; to sta bili **pobuda za Zahtevo za razpis referendumu o Zakonu o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28** (ZIOdlUS246-02; 14. seja) in **pobuda za Zahtevo za razpis referendumu v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini** (ZDoh-1D; 10. izredna seja).

1.5. PARLAMENTARNA PREISKAVA

V začetku leta 2005 (30. seja) je Državni svet sprejel **Zahtevo za preiskavo o zadevah javnega pomena iz 93. člena Ustave Republike Slovenije v zvezi s sumom nezakonitega oziroma neodgovornega dela Državnega tožilstva Republike Slovenije**. Državni zbor je parlamentarno preiskavo odredil na 4. redni seji 23. 3. 2005. Ustanovljena je bila Preiskovalna komisija za ugotovitev in oceno dejanskega stanja, ki je lahko podlaga za odločanje o politični odgovornosti nosilcev javnih funkcij v Vladi, na Ministrstvu za pravosodje in Vrhovnem državnem tožilstvu v zvezi z izvrševanjem nadzora po Zakonu o državnem tožilstvu (Ur. l. RS, št. 110/02 - UPB) za spremembo zakonodaje in za druge odločitve v skladu z ustavnimi pristojnostmi Državnega zbora. Preiskovalna komisija naj bi ugotovila obseg in vsebino dejansko opravljenega nadzora po zakonu ter morebitno osebno odgovornost nosilcev javnih funkcij za pomanjkljiv, neučinkovit ali vsebinsko neustrezen nadzor v času mandatne dobe Državnega zbora v letih od 2000 do 2004; ugotovila naj bi stopnjo vpletenosti posameznih nosilcev javnih funkcij in oceniti njihov politični vpliv na posledice vodenja politike pregona in morebitno osebno (konkretno) odgovornost nosilcev javnih funkcij pri pravno nedopustnih ravnanjih v zvezi s politiko pregona ali pregonom v posameznih primerih ter vzroke in okoliščine, ki lahko povzročajo nezakonito in neodgovorno delo Državnega tožilstva, in predlagala zakonodajo tako, da ne bi več omogočala takšnih ravnanj.

1.6. AVTENTIČNA RAZLAGA ZAKONA

Državni svet je sprejel šest predlogov za avtentično razlago zakona.

Predlog za avtentično razlago 12. točke 110. člena Zakona o javnih naročilih (ZJN-1; 5. seja). Državni svet je predlagal, da določilo 12. točke 110. člena ZJN-1 o dodeljevanju javnih naročil invalidskim podjetjem brez predhodne objave javnega razpisa ne bi bilo omejeno zgolj na javna naročila na vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem področju (poglavje 3.4. ZJN-1), temveč možnost, da se javna naročila ob izpolnjenih pogojih iz te točke dodelijo brez javnega razpisa invalidskim podjetjem ne glede na kategorije in/oziroma področje delovanja javnega naročnika in na predmet javnega naročila. Predlog Državnega sveta ob obravnavi v Državnem zboru ni dobil podpore.

Predlog za avtentično razlago 218. člena Zakona o graditvi objektov (ZGO-1) (6. seja) v zvezi z odmerjanjem nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč. Predlog Državnega sveta ob obravnavi v Državnem zboru ni dobil podpore.

Predlog za avtentično razlago 125. člena Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Ur. l. RS, št. 67/93, 39/97 in 52/99) (24. seja). Plačilo terjatev v verižnih (multilateralnih) kompenzacijah je običajen način izpolnitve obveznosti v smislu 125. člena zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji. Ker Državni zbor predlagane avtentične razlage ni sprejel, je bil aprila 2005 vloženo Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji, ki je predlagal uzakonitev prej omenjenega načina plačila kot običajnega načina izpolnitve obveznosti. Predlog Državnega sveta ob obravnavi v Državnem zboru ni dobil podpore.

Predlog za sprejem avtentične razlage 3. in 5. točke drugega odstavka 57. člena Zakona o dohodnini (ZDoh-1; 39. seja). Državni svet je predlagal, da se proizvodnja vina oziroma oljčnega olja za prodajo ne šteje kot osnovna kmetijska dejavnost, temveč kot dohodek iz dejavnosti vinarjem trgovcem in oljarjem trgovcem. Predloga Državnega sveta Državni zbor še ni obravnaval.

V **Predlogu besedila avtentične razlage 33. člena Zakona o vrtcih (ZVrt -UPB2; 42. seja)** je Državni svet predlagal, da minister, pristojen za predšolsko vzgojo, lestvico, prejemke, ki se všttevajo v dohodek na družinskega člana, in premoženje, ki se upoštevajo za določitev plačila,

način njihovega ugotavljanja ter način in postopek uveljavljanja znižanega plačila določi v skladu s predpisi, ki določajo ugotavljanje prejemkov, ki se všttevajo v dohodek na družinskega člana. Predlog Državnega sveta ob obravnavi v Državnem zboru ni dobil podpore.

V **Predlogu za avtentično razlago 1. točke prvega odstavka 49. člena Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah** (ZASP; 49. seja) je Državni svet predlagal, da se ta razume tako, da se javno izvajanje objavljenih del v obliki neposrednega pouka v ustanovah, ki ne opravljajo šolske dejavnosti, ne šteje za prosto uporabo v smislu prve točke prvega odstavka 49. člena tega zakona. Predlog Državnega sveta ob obravnavi v Državnem zboru ni dobil podpore.

1.7. ZAHTEVA ZA OCENO USTAVNOSTI IN ZAKONITOSTI

Državni svet je odločal o enajstih pobudah za oceno ustavnosti in zakonitosti. Osem pobud je sprejel, tri pobude pa niso dobile zadostne podpore ob odločanju na seji Državnega sveta.

Zahteve, o katerih je Ustavno sodišče že odločilo:

- **Zahteva za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti 7., 8., 9., 24/2, 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 50., 53., 65., 75., 76. člena Zakona o divjadi in lovstvu** (ZDLov-1; 21. seja); Ustavno sodišče je zahtevi Državnega sveta deloma ugodilo (u-i-98/04) (glej 1.3.).
- **Zahteva za oceno ustavnosti in zakonitosti 133. člena Zakona o dohodnini** (ZDoh-1; 34. seja). Ustavno sodišče je na seji 29. 3. 2007 odločilo (U-I-198/05-12), da določba zakona ni v neskladju z ustavo.
- **Zahteva za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o dopolnitvah Zakona o Državnem svetu** (ZDSve-A; 39. seja). Ustavno sodišče je zahtevi Državnega sveta ugodilo (U-I-332/05-10) (glej 1.1.).

Državni svet je na Ustavno sodišče naslovil naslednje pobude za zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti, o katerih pa Ustavno sodišče še ni odločilo:

- **Zahteva za oceno ustavnosti in zakonitosti tretjega odstavka 4. in 4a. člena Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih** (UL RS, št. 44/96, 39/97 Odl.US: U-I-330/96, 1/98, 84/98, 44/00 Odl. US: U-I-3/99, 102/00, 92/02, 120/03, 110/05 in 45/06) (44. seja); pravilnik je medtem prenehal veljati.
- **Zahteva za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (ZViS-E) in Uredbe o uvedbi in uporabi klasifikacijskega sistema izobraževanja in usposabljanja** (Ur. l. RS, št. 46/06; 46. seja).
- **Zahteva za oceno ustavnosti in zakonitosti 14. člena Zakona o društvih** (ZDru-1; 51. seja).
- **Zahteva za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o verski svobodi** (ZVS; 52. seja).
- **Zahteva za oceno ustavnosti zakona o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika** (OZ-A; 55. seja).
- **Zahteva za oceno ustavnosti 6. odstavka 4. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji** (ZVRK, UL RS št. 41/07, 59. seja).
- **Zahteva za oceno ustavnosti in zakonitosti 1. člena Zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o Vladi Republike Slovenije, 9. člena 1. odstavka Zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin ter Uredbe o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin** (59. seja).

Prav tako so v Državnem svetu potekale razprave o pobudah za oceno ustavnosti in zakonitosti nekaterih drugih predpisov, ki pa niso dobili zadostne podpore; to sta bili pobudi za zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti prvega in drugega odstavka 62. člena Zakona o Državnem svetu (ZDSve; 32. seja) in za zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisov v zvezi s statusom sekretarja Državnega sveta (42. seja).

1.8. SKLEPI

Državni svet na podlagi 86. člena Poslovnika Državnega sveta k posameznim zadevam sprejme sklepe. Natančen seznam sklepov vsebujejo letna poročila o delu Državnega sveta.

1.9. PREDLOGI, POBUDE IN VPRAŠANJA

Zakon o Državnem svetu določa, da ima vsak državni svetnik pravico predlagati obravnavo vsakega vprašanja iz pristojnosti Državnega sveta in dajati pobude za predloge ali mnenja oziroma zahteve iz pristojnosti Državnega zbora.

Državni svet je sprejel 30 pobud in 231 vprašanj in jih posredoval pristojnim institucijam, na katera je prejel 245 odgovorov. Seznam predlogov, pobud in vprašanj, ki jih predlagal posamezen državni svetnik, vsebujejo letna poročila o delu Državnega sveta.

V skladu z določili 88. člena Poslovnika Državnega sveta se v **Poročevalcu Državnega sveta Republike Slovenije** objavljajo sklepi, ki jih Državni svet sprejema. Državni svet je v III. mandatu izdal 81 števil. Aprila 2006 je Poročevalec Državnega sveta Republike Slovenije začel izhajati samo v elektronski obliki in je dosegljiv tudi na spletnih straneh Državnega sveta. Vse številke so zbrane tudi v publikaciji.

1.10. VOLITVE IN IMENOVANJA

Na 47. seji je Državni svet na njegovo pobudo razrešil dotedanjega predsednika Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve Jožefa Jeraja in za novega predsednika te komisije izvolil Vincenca Otoničarja. Na 49. seji je Državni svet potrdil mandat državnega svetnika Mirana Bavčarja. Na 50. seji je bil državni svetnik Miran Bavčar izvoljen za člana v Komisiji za mednarodne odnose in evropske zadeve ter člana v Komisiji za malo gospodarstvo in turizem.

Državni svet je na 54. seji za predstavnico v Statističnem svetu imenoval Petro Kersnič.

2. POROČILO O DELU INTERESNIH SKUPIN

2.1. INTERESNA SKUPINA DELOJEMALCEV

Člani interesne skupine: mag. Dušan Semolič (vodja), Doro Hvalica, Ladislav Kaluža, Anton Rozman.

Sekretarka interesne skupine: Mateja Faletič.

Interesna skupina je imela 58 sej, sestajala se je pred sejami Državnega sveta. Na sejah je oblikovala stališča k točkam dnevnega reda sej Državnega sveta.

Interesna skupina je vložila pet predlogov za odločilni veto oziroma da Državni svet od Državnega zbora zahteva, da o zakonu ponovno odloča.

Na korespondenčni seji 23. junija 2003 je interesna skupina sprejela sklep, da Državnemu svetu predlaga, naj zahteva od Državnega zbora, da ponovno odloča o **Stanovanjskem zakonu** (SZ-I). Člani so menili, da je bil sprejeti zakon bolj represiven do najemnikov v primerjavi z dosedanjim zakonom in se je tako še bolj oddaljil od stališč, h katerim je Republika Slovenija zavezana pri snovanju stanovanjske zakonodaje po Ustavi in ratificiranih mednarodnih pogodbah. Prav tako so menili, da zakon ne določa človekove pravice do primerne stanovanja in najemnikom stanovanj ne zagotavlja izvrševanja človekove pravice do nedotakljivosti doma in do mirnega uživanja posesti. Poudarili so tudi, da zakon bistveno posega v strukturo neprofitnih najemnin, ukinja socialna stanovanja in trajnost neprofitnih najemnih razmerij. Po njihovem mnenju zakon ne rešuje problematike najemnikov v denacionalizacijskih stanovanjih, predvsem pa zakon ne sledi osnovnemu cilju, to je dostopu do cenovno dosegljivih najemnih stanovanj, socialna narava stanovanjske zakonodaje v njem pa je popolnoma zanemarjena in podrejena interesu kapitala in lastnine. Ob odločanju na seji Državnega sveta predlog ni dobil zadostne podpore.

Na korespondenčni seji 23. 6. 2005 so člani interesne sprejeli predlog za odločilni veto na **Zakon o RTV Slovenija**. Člani interesne skupine so menili, da predlagana sestava programskega sveta ogroža demokratično sprejemanje tistih odločitev, ki bi bile dejansko odraz potreb in želja javnosti in najbolj reprezentativnih oblik civilne družbe. Prav tako so poudarili, da predlagatelj zakona ni sprejel predloga Državnega sveta, ki je po Ustavi in zakonu najbližji predstavnik interesov civilne družbe, da bi kot akter v parlamentarnem odločanju imenoval pet članov programskega sveta RTV Slovenije iz svojih temeljnih interesnih področij. Prav tako je bil zavrnjen predlog, da bi iz prispevka za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti del sredstev namenili tudi za programe posebnega družbenega pomena lokalnih radijskih in TV postaj. Po mnenju članov interesne skupine takšna "absolutizacija" osrednjega RTV medija zmanjšuje upravičenost plačevanja obveznega prispevka zanj na osnovi električnega priključka. Državni svet je predlog interesne skupine podprl.

Interesna skupina je predlagala odločilni veto na **Zakon o spremembah Zakona o trgovini** (ZT-C), ker je ugotovila, da besedilo zakona ne ustreza na referendumu (21.9.2003) izraženi volji volivk in volivcev ter tudi ne odločbi Ustavnega sodišča RS številka: U-I-131/04-28 (21. 4. 2005). Predlog interesne skupine je Državni svet podprl.

Na predlog interesne skupine (43. seja) je bil Državni svet obravnaval predlog za odločilni veto na **Zakon o določitvi minimalne plače** (ZDMP). Zakon naj ne bi zagotovil ohranitve realne vrednosti minimalne plače, s tem pa prizadel prav tiste zaposlene, za katere je ohranjanje realne vrednosti minimalne plače zelo pomembno. V zakonu je po mnenju članov interesne skupine manjkala "varovalka" za povečanje minimalne plače v primeru, ko bi bila inflacija nad pričakovano višino. Prav tako je zakon določal samo način usklajevanja minimalne plače,

manjkala pa osnova za določitev temeljne višine minimalne plače. Predlog interesne skupine je Državni svet podprl.

Interesna skupina je na korespondenčni seji 30. 10. 2006 sprejela odločitev, da vloži predlog za odločilni veto na **Zakon o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji** (ZUTPG). Člani so ugotovili, da bodo s sprejetim zakonom prizadeti zlasti tisti, ki so zaradi trajnejše odsotnosti z dela zaradi bolezni prisiljeni ostati na zdravljenju. Prepričani so bili, da rešitve, ki slabšajo usklajevanje njihovih osnov za nadomestila plač v primeru bolniške odsotnosti, niso dobre in so krivične. Po mnenju članov interesne skupine ni prav nobenega tehtnega razloga, da bi država v imenu poenotenja in varčevanja oškodovale prav tiste, ki so pomoči najbolj potrebni. Prav tako so bili prepričani, da gre pri tem za sredstva, ki se ne financirajo iz proračuna, pač pa prek sredstev, ki jih plačujejo zaposleni in je tudi zato potrebno iskati rešitve, ki bi bile usklajene tudi s socialnimi partnerji. Predlog v Državnem svetu ni dobil potrebne podpore.

Interesna skupina je na 44. seji podprla predlog za odločilni veto na **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja** (ZOFVI-F), ki ga je vložila skupina državnih svetnikov s prvopodpisanim dr. Zoltanom Janom.

Prav tako je interesna skupina na 54. seji podprla predlog odločilnega veta na **Zakon o zdravilstvu**.

Na 42. seji so člani interesne skupine podprli **pobudo za Zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu in Uredbe o uvedbi in uporabi klasifikacijskega sistema izobraževanja in usposabljanja**.

Na 52. seji so člani interesne skupine obravnavali pobudo državnega svetnika mag. Zlatka Jenka za **razpis referendum**a iz drugega odstavka 90. člena Ustave in pobudo podprli.

Interesna skupina je pred vsako sejo Državnega sveta obravnavala predloge zakonov in ostale točke na dnevnem redu sej Državnega sveta in se opredelila do predlogov mnenj Državnega sveta ter sodelovala v razpravi na plenarni seji.

Interesna skupina je na 5. seji obravnavala **Predlog zakona o spremembi Zakona o trgovini** (ZT) in Državnemu svetu predlagala, da zakon podpre, saj ta potrjuje obstoj javne koristi, zaradi katere sme zakonodajalec omejiti z Ustavo zagotovljeno svobodno gospodarsko pobudo. Interesna skupina pa se ni strinjala z novostmi, ki jih je uvedla novela zakona (ZT-C), zato je bila tudi pobudnica sprejema odločilnega veta, ki ga je Državni svet tudi izglasoval.

Na 9. seji so člani interesne skupine v celoti podprli **Stališča in pripombe k osnutku Bele knjige o zdravstveni reformi** Zveze svobodnih sindikatov Slovenije in jih posredovali v obravnavo Državnemu svetu.

Ob obravnavi **Letnega poročila o poslovanju Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije za leto 2003** (18. seja) so člani opozorili na problem upokojevanja in porast števila upokojencev. Interesna skupina je menila, da velja posebno pozornost nameniti poskusom dviga starostne meje za upokojitev na 65 let, čemur sama nasprotuje. V razpravi je interesna skupina upoštevala tudi stališče Evropske komisije glede reforme pokojninskega sistema. Interesna skupina je sklenila, da bo na sami seji Državnega sveta nasprotovala predlagani možnosti dviga starostne meje na 65 let in podprla Poročilo o poslovanju Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije za leto 2003.

V začetku leta 2005 so člani interesne skupine na 24. seji podprli **Predlog zakona o dopolnitvi in spremembi Zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji** in se strinjali, da se Dan samostojnosti iz 26. decembra prenese na 23. december in da se 15.

septembra praznuje priključitev Primorske k Sloveniji, čeprav so ob tem poudarili, da to še ne pomeni dela prostega dne.

Ob obravnavi projekta **Slovenska hiša v Bruslju** na 25. seji je interesna skupina predlagala amandma k predlogu mnenja Državnega sveta, in sicer, da bi bili v hiši Stalno predstavništvo Republike Slovenije pri EU, Veleposlaništvo Republike Slovenije v Belgiji, Slovensko raziskovalno in gospodarsko združenje, predstavništvo slovenskih regij in slovenskih lokalnih oblasti, zainteresirani predstavniki poslovne skupnosti ter predstavniki delodajalskih oziroma delojemalskih organizacij, ki delajo v institucijah Evropske unije. Državni svet je predlog interesne skupine podprl.

Na 26. seji je interesna skupina podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu**, vendar so člani opozorili na finančne posledice, ki bi jih sprožil zakon, sprejet v predlagani obliki.

Pri obravnavi **Predloga rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2005** so se člani interesne skupine strinjali, da Državni svet kot ustavna kategorija ne sme dovoliti takšnega odnosa s strani ostalih vladnih institucij in da še vedno pričakujejo tako pravno kot ustavno razlago problema, ki izhaja iz odvzema sredstev Državnemu svetu.

Na 31. seji so člani interesne skupine pohvalili kontinuiteto priprav **poročil Varuha človekovih pravic** in se dogovorili, da bo mag. Semolič na seji Državnega sveta opozoril na vse več kršitev človekovih pravic s področja socialnih pravic, ki jih je zaznati iz poročila.

Ob obravnavi **izhodišč za posvet na temo o dvodomnosti** na 32. seji so člani interesne skupine podprli tiste predloge v izhodiščih, ki se nanašajo na možnost vlaganja amandmajev med zakonodajnim postopkom v Državnem zboru in možnost, da Državni svet predlaga Državnemu zboru, da v postopku ponovnega odločanja o zakonu (veto) spremeni sporni del zakona. Hkrati so predlagali, da se v drugi alineji točke 1 obravnavanega gradiva naštejejo sedanja področja dela Državnega sveta in da se v gradivo uvrsti pripomba, s katero se opozori na spremenjeno vlogo Državnega zbora v zakonodajnem postopku zaradi določenih nalog, ki jih je z vstopom Slovenije prevzela EU. Hkrati so člani interesne skupine menili, da bi Državni svet lahko pomembno vlogo odigral na tistih področjih (kultura, socialne pravice, varstvo okolja,...), na katerih Slovenija lahko sprejema avtonomne odločitve. Pripombe interesne skupine so bile upoštevane.

Na 33. seji so se člani interesne skupine razdelili teme, ki so jih predstavili na seji Državnega sveta pri **Predstavitvi predlogov gospodarskih in socialnih reform za povečanje blaginje v Sloveniji**. Doro Hvalica je predstavil delovno pravni socialni vidik zaposlenih v kulturi, mag. Dušan Semolič splošno stališče sindikatov glede reform, Ladislav Kaluža pa se je osredotočil na predstavitev položaja trgovine.

V začetku leta 2006 člani interesne skupine na 36. seji niso podprli predloga mnenja Državnega sveta v zvezi s **Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju** in **Predlogom odloka o plačah funkcionarjev**. Sprejeli so amandma z naslednjim besedilom: *"Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, da predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sistemu plač v javnem sektorju umakne iz zakonodajnega postopka in pospeši pogajanja s sindikati javnega sektorja, ki naj omogočijo hkratno uveljavitev zakona za vse uslužbenke in funkcionarje v javnem sektorju."* Predlog interesne skupine Državni svet ni podprl.

Ob obravnavi **Predloga zakona o društvih (ZDru-1)** je interesna skupina sprejela dva amandmaja, ki ju je Državni svet podprl.

Na 37. seji so člani interesne skupine obravnavali **Poročilo o regionalnem razvoju 2004** ter k predlogu mnenja Državnega sveta sprejeli amandma, da je v načrtovanje, sprejemanje in

izvajanje programov dolgoročnega regionalnega razvoja potrebno vključiti tudi sindikat kot partnerja in razvojnega dejavnika v regijah. Predlagani amandma je Državni svet sprejel.

Na 38. seji je ob obravnavi **Predloga deklaracije o usmeritvah za delovanje v institucijah EU v letu 2006 in Poročila o stanju v EU in položaju Republike Slovenije v njej v letu 2005** vodja Interesne skupine mag. Semolič poudaril, da so nekatera stališča v deklaraciji pravzaprav stališča sindikatov in jih zato podpira, po drugi strani pa so po njegovem mnenju v deklaraciji zapisana tudi nekatera zelo splošna stališča, do katerih se je težko opredeliti.

Pri **Predlogu resolucije o Nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006 - 2010** so se člani interesne skupine dogovorili, da se bo Hvalica na seji Državnega sveta obrazložil stališče skupine in se osredotočil predvsem na t.i. negovalne bolnišnice, ki naj bi bile po besedah vodje interesne skupine razpoznavni znak interesne skupine delojemalcev.

Na 39. seji so člani interesne obravnavali **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti**, pri katerem je mag. Semolič opozoril na neusklajeno sestavo organov upravljanja Zavoda za zaposlovanje, prav tako pa se po njegovem krči vloga sindikatov.

V letu 2007 je interesna skupina na 49. seji podprla predlog mnenja Državnega sveta k **Predlogu zakona o varstvu potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami**, vendar člani so menili, da mora svoje mesto v predlogu najti tudi prikrito in zavajajoče oglaševanje. Hkrati so oblikovali tudi dva amandmaja, in sicer, da se na koncu predloga mnenja Državnega sveta črta 7. točka 10. člena z obrazložitvijo, da se posameznih primerov, kjer se podjetje v soglasju z zaposlenimi in reprezentativnimi sindikati odloči za takšno poslovno politiko, da nagovarja, naj kupujejo njihove izdelke zato, da ohranijo proizvodnjo in delovna mesta, ne more šteti za agresivno propagando. Prav tako je interesna skupina oblikovala pripombo k 14. členu. Po njihovem bi se moral drugi odstavek 14. člena spremeniti tako, da bi se glasil: "*Če podjetje ne predloži dokazov iz prvega odstavka ali če predloži pomanjkljive dokaze, se šteje, da so trditve o njegovi nepošteni poslovni praksi resnične.*" Po mnenju članov interesne skupine je drugi odstavek zavajajoč oziroma ne omogoča izvedbe 13. člena in prvega odstavka 14. člena. Državni svet je sprejel amandmaja.

Na 55. seji so člani Interesne skupine obravnavali **Predlog zakona o pokrajinah, Predlog zakona o volitvah v pokrajine in Predlog zakona o financiranju pokrajin**. Člani sprejeli stališče, da predlogov mnenj Državnega sveta k dopolnjenim predlogom zakonov ne podpira, saj je predlagana zakonodaja nedomišljena, neracionalna, predvsem pa predraga.

Na 56. seji je interesna skupina podprla odločilni veto na **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja**.

Na 58. seji je interesna skupina predlagala odločilni veto na **Zakon o trgovini**. Obrazložitev je podal član interesne skupine Ladislav Kaluža. Člani interesne skupine so podprli predlog državnega svetnika mag. Zlatka Jenka za odločilni veto na **Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pravniškem državnem izpitu** in pobudo Komisije za gospodarstvo za razpis posvetovalnega referenduma glede prodaje deleža družb v državni lasti.

Posveti, javne razprave, srečanja, organizirane na pobudo članov interesne skupine

Državni svet je na pobudo državnih svetnikov mag. Dušana Semoliča, Dore Hvalice, Antona Rozmana in Ladislava Kaluže 13. 11. 2003 in 20. 11. 2003 organiziral **javno razpravo** z naslovom **Socialno partnerstvo, realnost in vizija**.

Člani interesne skupine so 14. 6. 2004 v parlamentu pripravili **srečanje z volilno bazo**, kjer so predstavili delo interesne skupine, njen položaj in pristojnosti, ki jih ima v okviru Državnega sveta. Udeleženci so izpostavili, da bi veljalo vzpostaviti več sodelovanja z volilno bazo, saj bi lahko tako bolje zaščitili interese delojemalcev v zakonodajnem procesu.

Državni svet in interesna skupina delojemalcev sta 14. 9. 2005 pripravila **Javno razpravo o Predlogu zakona o udeležbi zaposlenih pri dobičku in lastništvu zaposlenih**. V razpravi se je izkazalo, da večina razpravljavcev podpira temeljni cilj predlaganega zakona, in sicer, da se čim prej uredi vprašanje udeležbe zaposlenih pri delitvi dobička družbe. Ta naloga je zapisana tudi v sedaj veljavnem Socialnem sporazumu. Naloga bo po oceni razpravljavcev verjetno tudi lažje uresničljiva, ker je tudi to eden od ciljev sedanje vladne koalicije. Udeleženci se v razpravi niso opredelili do posameznih predlogov, ki so bili dani s strani razpravljavcev, saj so bili prisotni tudi sami predlagatelji omenjenega predloga zakona. Udeleženci razprave so menili, da predlagatelji predloga zakona proučijo izrečene pripombe in jih tudi upoštevajo v največji možni meri.

2.2. INTERESNA SKUPINA DELODAJALCEV

Člani interesne skupine: mag. Jožko Čuk (vodja), mag. Stojan Binder, Jože Stanič, Marta Turk.

Sekretar interesne skupine: mag. Dušan Štrus.

V letu 2003 je interesna skupina dala bistveni poudarek **osnutku zdravstvene reforme (Bela knjiga)**. Z objavo Bele knjige se je v Sloveniji začela javna razprava o zdravstveni reformi, saj se je slovenski zdravstveni sistem srečal z novimi izzivi in z vse večjimi primanjkljaji. Interesna skupina delodajalcev je opozorila na vrsto nerešenih vprašanj, ki jih je potrebno v Beli knjigi jasno opredeliti (racionalizacije poslovanja izvajalcev, izboljšanje managementa, sanacija neugodnega finančnega stanja ipd).

V letu 2005 je interesna skupina ob obravnavi **Zakona o spremembah Zakona o trgovini** ugotovila, da je zakon v nasprotju z izraženo voljo volivcev in volivk, prav tako pa tudi z odločbo Ustavnega sodišča.

Ob obravnavi **Razvojne dileme Luke Koper** je interesna skupina sprejela stališče, da se zaveda prepleta gospodarskih interesov in okoljevarstvenih zahtev ter nujnosti usklajene gospodarske, socialne in okoljske komponente razvoja kot pomembnih dejavnikov nadaljnega razvoja Luke Koper in načrtovane gradnje tretjega pomola. Interesna skupina je podprla izgradnjo tretjega pomola Luke Koper.

Ob obravnavi **predlogov reforme davčne zakonodaje** v letu 2006 so člani ugotovili, da je veliko predlogov interesne skupine delodajalcev Ministrstvo za finance upoštevalo. Tiste, ki jih ni upoštevalo, pa so predlagali v obliki 27-ih amandmajev. Splošna ugotovitev je, da je gospodarstvo od celega svežnja sedmih zakonov dobilo relativno malo oziroma da to v bistvu ne razbremenjuje gospodarstva in ne povečuje konkurenčnosti gospodarstva. Interesna skupina je pozitivno ocenila, da se je davek na izplačane plače delno znižal že v letu 2006. Po mnenju interesne skupine bi bilo treba davek odpraviti takoj ali pa vsaj s 1. 1. 2007. Ocenila je tudi, da obstojajo makroekonomske možnosti za ukinitev tega davka takoj.

Pomembnejše zadevi, ki ju je interesna skupina obravnavala v letu 2007: odložilni veto na **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic** in podpora **zahteve za referendum** na ta zakon. Interesna skupina je menila, da želi Vlada Republike Slovenije onemogočiti privatizacijo Zavarovalnice Triglav v višini 35,25 odstotka kapitala s strani fizičnih oseb. Glede na temeljni cilj predlaganih sprememb zakona, da se zagotovi učinkovito upravljanje zavarovalnice, hkrati pa tudi zagotovi delež v kapitalu čim širšemu krogu zavarovancev Zavarovalnice Triglav, je interesna skupina nasprotovala črtanju šestega in sedmega odstavka 21. člena, saj s tem 21. člen zakona ne bi več določal obveznosti sprejetja posebnega zakona, v katerem bi bili določeni kriteriji za upravičenost fizičnih oseb do delnic zavarovalnice.

Interesna skupina je organizirala posvet na temo **Vseživljenjsko izobraževanje in aktivno staranje**. Namen posveta je bil poiskati ustrezne odgovore na vedno bolj aktualna vprašanja, kako izobraževanje povezati z aktivnim in kakovostnim staranjem prebivalstva. Ob velikih družbenih in gospodarskih spremembah v svetu treba spremeniti razumevanje vloge pomena človekovih življenjskih obdobjih glede na demografske spremembe. V svetu je zaznati zelo različne demografske značilnosti, v zahodnem državah se prebivalstvo stara in rodnost je nizka. Zato je potrebno prenoviti modele medgeneracijskega sožitja in solidarnosti ter ekonomske vzdržnosti. Življenjska doba se podaljšuje, zato je potrebno spremeniti način življenja, pri tem bo pomembno vlogo odigral trg, ki bo na načelu ponudbe in povpraševanja strukturiral proizvode in storitve, ki bodo prilagojene novim potrebam.

2.3. INTERESNA SKUPINA KMETOV, OBRTRNIKOV IN SAMOSTOJNIH POKLICEV

Vodja interesne skupine: Jože Ilc.

Člani interesne skupine: Jože Ilc, Peter Vrisk, Cvetko Zupančič, Anton Kampuš.

Sekretar interesne skupine: Emilijan Žličar.

Interesna skupina je obravnavala in sprejela **program dela**, ki povezuje dejavnosti samostojnih poklicev, obrtnikov in kmetov, torej gre za predstavnike malega gospodarstva. V to skupino sodijo osebe, ki so tradicionalno, z lastnim kapitalom in denarjem ter svojim delom, opravljale proizvodne in storitvene dejavnosti. To je njihova skupna povezanost, čeprav je struktura posameznih panog zelo različna. Poudarili so, da je treba nujno izhajati iz stabilnosti in kreativnosti posameznih panog, ki so združene v interesni skupini. Malo gospodarstvo in dejavnosti pomembne, saj v teh dejavnostih opravljajo pomemben del proizvodnih storitev, ki jih večje organizacije sploh ne opravljajo, ali pa bi bile ob tem nekonkurenčne. Te skupine so stabilen del gospodarstva in dejavnosti. Kapitalsko gledano je v primerjavi z ostalimi gospodarskimi in poslovnimi subjekti stečajev zelo malo.

Delovanje interesne skupine je potekalo v dveh organizacijskih oblikah. V skladu z Zakonom o Državnem svetu in Poslovníkom Državnega sveta je vsaka interesna skupina tisti subjekt, ki se aktivno vključuje v program dela Državnega sveta, zlasti s pobudami in predlogi. Druga oblika delovanja pa se odvija v posameznik komisijah. Z interesno skupino sta povezani predvsem Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo ni prehrano in Komisija za malo gospodarstvo in turizem.

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo ni prehrano je usmerjena predvsem na problematiko kmetijstva. Tega področja ne gre jemati preozko, v smislu zgolj tradicionalnega načina obdelovanja zemlje. Potrebno je razvijati vse sodobne panoge, ki so s kmetijstvom povezane in ga dopolnjujejo, sodobne načine proizvodnje, pridelavo zdrave hrane, negovanje tradicionalnih kmetijskih pridelkov in tipičnih kmetijskih proizvodov. Pri kmetijstvu je potrebno upoštevati tudi demografsko ogrožena področja, poselitev prebivalstva in krajinsko tipografijo.

Določena pozornost bi morala biti usmerjena tudi na organiziranost državnih organov. Stremeti je treba k temu, da ni preveč državnih organov, ki bi urejevali kmetijstvo, saj na ta način pridemo do nepreglednosti in neučinkovitosti izvajanja kmetijske politike. Potrebno je spremljati celotno regulativo na področju kmetijstva ob vstopu v Evropsko unijo in s tem zagotavljati optimalne pogoje za delovanje kmetijstva, kakor tudi pridobivanje sredstev za razvoj kmetijstva.

Interesna skupina je obravnavala **Zakon o divjadi in lovstvu** in predlagala Državnemu svetu, da zahteva od Državnega zbora, da o zakonu ponovno odloča. Ker je bil zakon v Državnem boru po odločilnem vetu ponovno sprejet, je interesna skupina podprla Pobudo državnega svetnika Jožeta Ilca za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o divjadi in lovstvu zaradi neskladja z določenimi členi Ustave RS.

Pobuda se nanaša na določen način in sodelovanje pri oblikovanju lovišč, saj je v nekaterih členih določeno, da pri oblikovanju lovišč sodelujejo lovske in druge naravovarstvene organizacije, izključeno pa je sodelovanje lastnikov kmetijskih in ostalih zemljišč, na katerih se nahajajo lovišča ali njihovih predstaviških organizacij. Določbe teh členov postavljata lastnikov zemljišč v neenakopraven položaj nasproti lovskim in naravovarstvenim organizacijam, saj jim ni zagotovljeno sodelovanje pri oblikovanju lovišč, kot je to zagotovljeno lovskim organizacijam.

Iz razloga kršenja lastninske pravice so v neskladju z določenimi členi Ustave tudi določbe, v katerih je opredeljeno ustanavljanje lovišč. Lovišča se ustanavljajo ne glede na lastništvo kmetijskih zemljišč in gozdov. Pri ustanavljanju lovišč prav tako ni potrebno soglasje lastnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč. Z ustanovitvijo lovišč je lastnikom kmetijskih in gozdnih zemljišč lastninska pravica bistveno omejena, ne da bi s tem soglašali.

Interesna skupina je podprla mnenje Državnega sveta k **Predlogu Resolucije o Nacionalnem programu prehranske politike 2005 - 2010**. Oblikovala je naslednje konkretne predloge in sicer, da se sklepu mnenja doda naslednje: *"na 38. strani Poročevalca št. 109 pri poglavju "prehranske navade" se v petem odstavku črta drugi in tretji stavek ter na 41. strani Poročevalca št. 109 pri poglavju "vnos mleka z visoko vsebnostjo maščob" se šesti odstavek črta"*.

Interesna skupina je podprla predlog državnih svetnikov Jožeta Ilca in Rada Krpača za sprejem **Predloga zakona o dopolnitvi Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji** (zakonodajna pobuda).

Skupina je tudi podprla predlog mnenja Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli ter se seznanila s predlogom sklepov Državnega sveta ob oblikovanju zaključkov s posveta **Uresničevanje strategije slovenskega turizma**.

Interesna skupina ni podprla **Predloga zakona o ustanovitvi Zgornje Savinjske in Šaleške pokrajine**, saj parcialno rešuje vprašanje uvedbe pokrajin v Sloveniji. Skupina je pozitivno ocenila Poročilo o delovanju Sveta za varstvo okolja Republike Slovenije in okoljskih problemih v letu 2004 ter podprla predlog Zakona o Radio televiziji Slovenija, saj je podprla vsako zakonsko rešitev, ki vodi k cilju izboljšanja sedanjega položaja, tako na finančnem, kulturnem, informativnem in drugih strokovnih področjih.

Interesna skupina je podprla predlog mnenja Državnega sveta k **Predlogu za začetek postopka za spremembo 121., 140. in 143. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona**. Interesna skupina je menila, da je pri spremembi Ustave potrebna previdnost, saj bi bilo predvsem smotno, da se vse morebitne spremembe uredijo z enim aktom. Pri pokrajinah bo potrebno opredeliti vlogo in funkcijo pokrajine, pri čemer je pomembno, ali je to samoupravna skupnost ali ožja državna enota. Pri pokrajinah se ne sme pozabiti razvojnih regij kot posebnega organizma, kar bi lahko povzročilo konflikt pristojnosti.

Interesna skupina je podprla **Predlog gospodarskih in socialnih reform za povečanje blaginje v Sloveniji**. Do vladnega gradiva za področje kmetijstva, gozdarstva in prehrane je sprejela naslednje stališče: splošna ugotovitev v zvezi z gradivom za gospodarske in socialne reforme za povečanje blaginje v Republiki Sloveniji je, da je za področje kmetijstva, gozdarstva in prehrane za vse aktivnosti v vseh vladnih resorjih, katerih namen je uresničevanje ciljev Strategije razvoja Slovenije, ki niso vključene v okviru reform (gre na primer za področja okolja, kulture, rodnosti, regionalnega razvoja in lokalne samouprave poleg kmetijstva in razvoja podeželja) normalno potekajo naprej v skladu s Strategijo razvoja Slovenije ter normativnim programom Vlade. Za učinkovito financiranje bodočih razvojnih prioritet so bili predlagani ukrepi za izboljšanje administrativne usposobljenosti in absorpcijske sposobnosti za črpanje EU sredstev ter ukrepi za bolj učinkovito porabo EU sredstev.

Interesna skupina je podprla pobudo državnih svetnikov Rada Krpača in Jožeta Ilca za **Zahtevo za oceno ustavnosti Zakona o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika**.

Interesna skupina je oblikovala **pobudo v zvezi s prodajo Ljubljanskih mlekarn tujemu kupcu**. Državni svet je na predlog interesne skupine pozval Vlado RS in Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da preprečita prodajo Ljubljanskih mlekarn tujemu kupcu zaradi ohranitve nacionalnega interesa proizvodnje mleka v Republiki Sloveniji in da se Ljubljanske mlekarnice uvrstijo na seznam podjetij nacionalnega interesa: *"slovenski kmetje in proizvajalci mleka z zaskrbljenostjo spremljajo dogajanja v povezavi s prodajo večinskega deleža v Ljubljanskih mlekarnah, saj edini kupec, ki je predal ponudbo, kot tujec ni povezan s slovenskim kmetijstvom. Zato je vprašljiva prihodnost proizvodnje in odkup mleka slovenskih proizvajalcev, zato se pričakuje, da ima država ob tem koraku tudi v okviru tržnega reda za mleko že pripravljene rešitve za ukrepanje v primeru krize pri odkupu mleka slovenskih*

proizvajalcev. Prav tako ni bilo pričakovati, da bo Mlekodel, ki zastopa zadružni del, prodal svoj delež v Ljubljanskih mlekarnah, kar lahko v prihodnje napoveduje tudi nezaupanje v zadružni sistem. Velja opozoriti, da je Slovenija država s pretežnim deležem trajnih travinj z več kot 85 odstotkov ozemlja, ki ima status območja s težjimi pridelovalnimi razmerami, kjer je možna samo živinoreja, pretežno govedoreja, česar bi se morala zavedati tako država kot Mlekodel. Prireja mleka marsikje poteka na absolutnem travinju, kjer ni drugih alternativnih možnosti; obstaja vprašanje, če bo tuj lastnik še pripravljen vzdrževati mrežo mlečnih prog po hribih, kjer so količine manjše, stroški zbiranja pa večji. Naslednja nevarnost, ki se poraja, je v tem, da se premalo upošteva, da lahko tuj lastnik organizira neposreden odkup mleka mimo zadrug, izguba dohodka za zadruga pa bi bila dvakratna, saj ne bo posla z mlekom, manj pa ga bo tudi z repromaterialom."

Interesna skupina je podprla predlog mnenja Državnega sveta k **Predlogu zakona o dohodnini** in pa predlagala še naslednjo konkretno pripombo, ki jo je Državni svet sprejel: *"Državni svet predlog zakona o dohodnini sicer podpira, s pogojem, da predlagatelj v predlogu upošteva konkretne pripombe Obrtne zbornice Slovenije, Gospodarske zbornice Slovenije in Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije. V kolikor z njimi ne soglaša pa mora argumentirano obrazložitev posredovati vsem navedenim pred obravnavo na Odboru za finance Državnega zbora. To obljubo so dali predstavniki Ministrstva za finance že na seji Komisije za malo gospodarstvo, dne 26. 9. 2006."*

2.4. INTERESNA SKUPINA NEGOSPODARSKIH DEJAVNOSTI

Člani interesne skupine: Anton Peršak (vodja; predstavnik kulture in športa), prof. dr. Janvit Golob (predstavnik raziskovalne dejavnosti), dr. Zoltan Jan (predstavnik vzgoje in izobraževanja), Petra Kersnič (predstavnica zdravstva), prof. dr. Jože Mencinger (predstavnik univerz in visokih ter višjih šol), Marija Perkovič (predstavnica socialnega varstva).

Sekretarka interesne skupine: Sonja Uršič.

Interesna skupina se je sestajala pred sejo Državnega sveta na 72 sejah. Na sejah je oblikovala stališča k točkam dnevnega reda sej Državnega sveta.

Interesna skupina je obravnavala dve (44. in 67. seja) **zahtevi za razpis referendum**a, in sicer v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (ZDoh-1D) ter zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic (ZLPZ-1A). Po razpravi interesna skupina ni oblikovala skupnega stališča.

Interesna skupina tudi ni oblikovala skupnega stališča o predlogu in spremenjenemu predlogu **zahteve po uvedbi parlamentarne preiskave** v zvezi s sumom nezakonitega oziroma neodgovornega dela Državnega tožilstva, ki ju je interesna skupina obravnavala na 28. in 30. seji.

Interesna skupina je obravnavala tudi več **zakonodajnih pobud Državnega sveta**. Predloge Državnega sveta je podprla na 7., 24., 32., 48., 60., 61.; na 68. seji interesna skupina ni sprejela skupnega stališča, na 34. seji pa interesna skupina ni soglašala z zakonodajno pobudo.

Ob obravnavi **zahtev za oceno ustavnosti in zakonitosti** je podprla predloge, ki jih je obravnavala na 19., 32., 34., 48., 50., 59., 60., in 63. seji; do predlogov, ki jih obravnavala na 43. in 51. seji pa ni oblikovala skupnega stališča.

Interesna skupina je podprla **predloge za avtentično razlago zakona**, ki jih je obravnavala na 23., 48. in 56. seji.

Interesna skupina je bila trikrat pobudnica **odložilnega veta**.

1. Na 20. seji 20. 4. 2004 je predlagala, da se skliče seja Državnega sveta, na kateri se obravnava **Predlog za odložilni veto na zakon o dohodnini** (ZDoh-1). Državni svet je na 2. izredni seji, 23. 4. 2004 predlog podprl. Državni zbor je na 44. seji 6. 5. 2004 odložilni veto preglasoval.
2. Na 42. seji je sprejela pobudo za razširitev dnevnega reda 9. izredne seje Državnega sveta **s predlogom veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti** (ZRRD-A). Predlog je bil na seji Državnega sveta sprejet.
3. Na 47. seji je predlagala širitev dnevnega reda 12. izredne seje Državnega sveta z obravnavo **Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vojnih veteranih** (ZVV-C) **s predlogom za sprejem veta**. Člani interesne skupine so menili, da bi morala biti merila in kriteriji za financiranje dejavnosti društev in zvez vojnih veteranov, ki se financirajo iz državnega proračuna opredeljena v zakonu in ne prepuščena ministru. Državni svet je sprejel zahtevo, da Državni zbor ponovno odloča o zakonu.

Poleg tega je interesna skupina obravnavala tudi predloge drugih predlagateljev za odložilni veto, podprla je predloge, ki jih je obravnavala na 15. (z dodatno utemeljitvijo predloga), 45., 46., 51., 52., 54., 55., 57. in 64. seji. Enotnega stališča ni zavzela do predlogov, ki jih je obravnavala na 12., 37., 45. in 66. seji; podprla pa ni predlogov, ki jih je obravnavala na svoji 2. in 38. seji.

Interesna skupina je pred vsako sejo Državnega sveta obravnavala **predloge zakonov** in ostale točke na dnevnem redu sej Državnega sveta in se opredelila do predlogov mnenj Državnega sveta ter sodelovala v razpravi na plenarni seji.

Interesna skupina je večino predlogov mnenj podprla.

S svojimi stališči in amandmaji in dopolnitvami je interesna skupina sooblikovala mnenja Državnega sveta k sledečim predlogom zakonov:

- stališča k Predlogu zakona o divjadi in lovstvu (11. seja),
- amandma k Predlogu zakona o društvih (19. seja),
- konkretne pripombe k Predlogu zakona o občinskem redarstvu (22. seja),
- stališče k Predlogu zakona o ratifikaciji Pogodbe o Ustavi za Evropo s Sklepno listino (29. seja),
- dopolnilo k predlogu mnenja k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (36. seja),
- dopolnilo k predlogu mnenja k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (48. seja),
- dopolnilo k predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volitvah v Državni zbor (50. seja),
- amandma k Predlogu mnenja o predlogu Zakona o občinskem redarstvu (51. seja),
- dopolnilo k Predlogu mnenja k predlogu Zakona o dohodnini (52. seja),
- dopolnilo k Predlogu mnenja k predlogu Zakona o financiranju občin (54. seja).

Ob obravnavi predlogov zakonov ni bilo vedno sprejeto enotno stališče interesne skupine. Na 58. seji interesna skupina ni sprejela enotnega mnenja k Predlogu zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji niti k Predlogu zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin. Na 60. seji interesna skupina ni sprejela enotnega stališča k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih. Na 63. seji ni oblikovala enotnega stališča k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje - Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije, Predlogu zakona o trgu finančnih instrumentov, Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic itd.

Člani interesne skupine so predstavili stališča in poglede na članstvo in prihodnost Slovenije v EU in NATO ter na povabilo predsednika Republike Slovenije sodelovali v razpravi o prihodnosti Slovenije.

Interesna skupina se je povezovala z volilno bazo. V ta namen so bili organizirani številni posveti in podani razni predlogi

Interesna skupina je 14. 10. 2003 organizirala posvet z volilno bazo in širšo strokovno javnostjo **o osnutku zdravstvene reforme**. Na 10. in 14. seji je oblikovala mnenja, stališča in predloge, ki so postali sestavni del mnenja Državnega sveta o tej problematiki. Na 49. seji je oblikovala pobudo Ministrstvu za zdravje za vgraditev koncepta zdravstvenega varstva Zdravje v vseh politikah ter pobudo glede razvoja sistema in kapacitet centrov za svetovanje in podporo.

Posebno pozornost je posvetila problematiki oseb s posebnimi potrebami. 30. 1. 2004 je bil organiziran posvet z naslovom **Usmerjanje oseb s posebnimi potrebami in vključevanje v programe**. Skupaj z Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve je bil 6. 12. 2004 organiziran posvet z naslovom **Izenačevanje možnosti invalidov**, 30. 5. 2007 pa posvet z

naslovom **Položaj oseb s posebnimi potrebami skozi razvojno obdobje v luči nove zakonodaje**. Interesna skupina je Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve dala pobudo za celovito zakonsko ureditev invalidskega in zdravstvenega varstva oseb, ki nimajo pravic iz drugih že veljavnih zakonov. Posebno pozornost je 24. 5. in 7. 6. 2005 namenila **Problematiki drog v Sloveniji**.

15. 7. 2003 je bilo organiziran posvet **o stanju na področju kulture po sprejemu novega zakona**. Interesna skupina je oblikovala in pristojnim posredovala mnenja, stališča in predlogi. 11. 2. 2004 je bilo organizirano srečanje volilne baze v zvezi s **Predlogom zakona o dohodnini**. Mnenje baze je povzeto v mnenju Državnega sveta k predlogu zakona. Po sprejemu zakona je bil 1. 2. 2005 organiziran posvet namenjen oceni položaja samozaposlenih in dogovoru o nadaljnjih aktivnostih. Z volilno bazo je bil 16. 1. organiziran posvet v zvezi s **predlogi gospodarskih in socialnih reform za povečanje blaginje v Sloveniji**. 8. 5. 2007 je bil organiziran posvet **V pričakovanju novega nacionalnega programa za kulturo**. Zaključke posveta je sprejel Državni svet na 56. seji. 10. 9. 2007 je bilo organizirano delovno srečanje za oblikovanje stališč k delovnemu gradivu **novega nacionalnega programa za kulturo**. Izdan je bil zbornik, v katerem so predstavljena stališča in predlogi s posveta in delovnega srečanja o osnutku nacionalnega programa za kulturo 2008 - 2013.

Interesna skupina je s svojimi prispevki aktivno sodelovala na mednarodni konferenci Znanost in družba v razširjeni Evropski uniji (15. 4. 2004). 23 in 30. 3. 2004 je bil organiziran posvet Kako do proizvodov in storitev z višjo dodano vrednostjo. Izpostavila je tudi (posvet 12. 4. 2007) problematiko prodaje državnega premoženja. Na pobudo članov interesne skupine sta bila organizirana mednarodni posvet na temo **Neposrednega in individualiziranega financiranja storitev** ter posvet **Biogoriva in varnost oskrbe z gorivi**.

Na področju šolstva je potekalo stalno povezovanje z volilno bazo (posvet 30. 1. 2004). Člani interesne skupine so sodelovali na posvetu 19. 1. 2007 z naslovom Nekatera vprašanja nadaljnjega razvoja šolstva. 25. 1. 2007 je bil organiziran posvet z naslovom Vseživljenjsko učenje v strategiji razvoja Slovenije. Interesna skupina je organizirala javno predstavitev mnenj O privatnem šolstvu v Republiki Sloveniji. Izdan je bil zbornik referentov in razprav, ki je bil predstavljen na tiskovni konferenci 12. julija 2007. Interesna skupina negospodarskih dejavnosti je izpostavila problematiko preobrazbe visokega šolstva. 31. 5. 2005 je bil organiziran posvet z naslovom Slovenske univerze in evropski reformni procesi. Na 68. seji je podprla pobudo državnih svetnikov za Resolucijo o nacionalnem programu visokega šolstva v Republiki Sloveniji 2007 - 2010.

11. in 12. 11. 2004 je bil organiziran posvet Žrtve vojne in revolucije. Državni svet je izdal tudi istoimenski zbornik, ki je bil predstavljen 5. 5. 2005. Zaradi izrednega zanimanja je izšel v ponatisu.

Interesna skupina je sodelovala tudi na drugih javnih predstavah mnenj in posvetih. Člani interesne skupine aktivno sodelujejo v GLOBE (Global Legeslater of Balanced Enviroment) - Parlamentarni skupini Slovenije. Član interesne skupine je kot predstavnik Državnega sveta skupaj s poslanci Državnega zbora sodeloval v okviru medparlamentarne skupine Globe na konferenci na temo segrevanje okolja, ki je potekala od 13. do 15. 5. 2007 v Berlinu.

Interesna skupina je krepila in širila prostor za sodelovanje strokovne in zainteresirane javnosti v procesu sooblikovanja mnenj, stališč in predlogov.

2.5. INTERESNA SKUPINA LOKALNIH INTERESOV

Člani interesne skupine: Marjan Maučec (vodja), Jožef Jeraj, Marko Juvančič, prof. dr. Alojz Križman, Milan Ozimič, Gregor Vovk Petrovski, Drago Bahun, Robert Čeh, Darko Fras, Janez Sušnik, Boris Janez Bregant, David Nabergoj, Jurij Kavčič, mag. Adolf Zupan, Ivan Bukovec, mag. Zlatko Jenko, Vincenc Otoničar, Branko Kodrič, Rado Krpač, Štefan Teraž, Branko Majes, Vincenc Janša.

Sekretarka interesne skupine: Zala Sonjak Šarf.

Člani interesne skupine lokalnih interesov zastopajo v Državnem svetu interese občin volilne enote, v kateri so bili izvoljeni. V ta namen so praviloma v občinah, v kateri je sedež volilne enote, odprte svetniške pisarne, kjer lahko državni svetnik opravlja razgovore s predstavniki občin, volivci in drugimi zainteresiranimi iz svoje volilne enote. Na ta način je omogočen neposreden stik med volilno bazo in državnim svetnikom in s tem pretok predlogov, mnenj in pobud med volilno bazo in Državnim svetom. Državni svetnik se na terenu seznanja z aktualno problematiko, ki jo potem skuša reševati in prenašati v Državni svet preko svetniških vprašanj in pobud.

Interesna skupina se je sestala pred vsako redno sejo Državnega sveta ter razpravljala o točkah dnevnega reda seje Državnega sveta. Imela je skupno sejo z Interesno skupino kmetov, obrtnikov, enkrat pa je bila skupna seja s Komisijo za politični sistem in Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj. Interesna skupina lahko v skladu s 38. členom Poslovnika Državnega sveta oblikuje stališča do posameznih zadev, ki so na dnevnem redu sej Državnega sveta in njegovih komisij. Člani interesne skupine so v mandatu podprli 169 sklepov, oblikovali 54 konkretnih pripomb, v 31 primerih se niso opredelili do predloga sklepa ter so obravnavali 44 pobud državnih svetnikov.

Interesna skupina je podprla **program dela Državnega sveta** ter izrazila pričakovanje, da bo delo Državnega sveta bolj operativno določeno s konkretnimi projekti, ki se bodo realizirali. Glede na pomembnost odnosov z mediji in širšo javnost je interesna skupina predlagala, da državni svetniki in svetnice stališča Državnega sveta, komisij in interesnih skupin posredujejo lokalnim medijem.

Že v začetku mandata so svetniki namenili posebno pozornost "projektu uvajanja pokrajin" v Sloveniji. Poudarjali so, da je pomembno pri uvajanju druge stopnje lokalne samouprave preseči težnje posameznih političnih strank ter parcialne težnje slovenskega prostora. Člani interesne skupine so menili, da bi bilo potrebno, da se zakonodaja s področja lokalne samouprave celostno uredi v paketu. Hkratna obravnava **Zakona o lokalni samoupravi, Zakona o financiranju občin, Zakona o pokrajinah**, reorganizaciji državne uprave, pa bi rešila izključujoče določbe v posameznih zakonih. V letu 2006 so bil sprejete **ustavne spremembe 121., 140. in 143. člena Ustave RS**, ki so omogočile, da se v Republiki Sloveniji z zakonom ustanovijo pokrajine kot širše samoupravne lokalne skupnosti na drugi ravni lokalne samouprave. Interesna skupina je te spremembe podprla in opozorila, da je potrebno za uspešno nadaljevanje regionalizacije opredeliti tudi ustrezen način financiranja pokrajin. Predlog Zakona o financiranju občin pomeni napredek pri uveljavitvi načel lokalne samouprave, saj se z njim vzpostavljajo rešitve, ki občinam zagotavljajo ustrezne finančne vire in njihovo sorazmernost financiranja z nalogami.

V letu 2007 je interesna skupina na skupni seji s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj ter Komisijo za politični sistem, dr. Ivan Žagar minister brez resorja, zadolžen za lokalno samoupravo in regionalno politiko predstavil paket predlogov zakonov o pokrajinah. Državni svetniki so poudarili, da je ustanovitev pokrajin nujna z vidika uravnoveženega razvoja Slovenije, saj je njihovo temeljno poslanstvo uresničevanje razvojnih politik. Državni svetniki so opozorili na prevelike razlike v številu prebivalcev med pokrajinami. V razpravi ni bilo ključno vprašanje

število pokrajin, ampak kako bomo izvedli prenos nalog oziroma decentralizacijo glede na obstoječi potencial (kadrovski, finančni) v posameznih območjih. Pri ustanavljanju pokrajin je najbolj pomembna reorganizacija državne uprave in pokrajinskih uprav. Poudarili so, da se sedanji sistem financiranja, ki temelji na primerni porabi, že v občinah ni obnesel, saj bolj vodi k uravnalovki kot k dolgoročnemu razvoju. S prenosom nalog na pokrajinski nivo je nujno istočasno prenesti ustrezen prenos finančnih sredstev, kar se v primeru občin ni zgodilo.

Pri obravnavi **Predloga deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v letu 2005** in **Prednostne naloge Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005** so se člani interesne skupine zavzeli, da se v sedanjem in naslednjem finančnem obdobju vsem nosilcem razvoja, še posebej lokalnim skupnostim z obmejnimi področji, zagotovi večja absorpcijska sposobnost in s tem učinkovitejše črpanje sredstev evropskih strukturnih skladov in kohezijskega sklada. Ključnega pomena za učinkovito črpanje teh sredstev je v zagotovitvi pogojev za kakovostno pripravo razvojnih programov in projektov.

V obdobju od 7. 2. 2003 do 24. 10. 2003 so bila organizirana **regionalna srečanja v vseh 22 volilnih enotah**, da bi vzpostavili neposredne stike z župani in drugimi predstavniki lokalnih skupnosti z vodstvom Državnega sveta čim boljša. Poročilo, ki je metodološko orientirano, omogoča pregled na razvojne razlike med občinami po vsebinskih sklopih.

Predlog zakona o glavnem mestu Republike Slovenije je interesna skupina ocenila kot primerno podlago za nadaljnjo obravnavo ter poudarila, da zakon z ureditvijo položaja Ljubljane kot glavnega mesta Republike Slovenije ne sme povečati razvojnih razlik med statističnimi regijami v Sloveniji in imeti negativnih finančnih posledic za druge občine. Državni svet je na 10. seji 24. 9. 2003 povzel njeno stališče.

Ob obravnavi **Predloga zakona o divjadi in lovstvu** je interesna skupina podprla predloge državnega svetnika Vincenca Otoničarja ter se opredelila do predlogov, ki so se izključevali. Državni svet je na 13. seji 12. 11. 2003 v svojem mnenju povzel večino konkretnih predlogov interesne skupine. Interesna skupina je tudi podprla predlog interesne skupine kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev za odločilni veto na Zakon o divjadi in lovstvu. Državni svetniki so se strinjali, da bo zakon, ki je v nasprotju z Zakonom o ohranjanju narave in zakonom o varstvu okolja, povzročil na terenu veliko škode in sporov med lastniki zemljišč in lovci. Poleg tega zakon neprimerno rešuje vprašanje odškodnin, saj iz določb izhaja, da so lastniki najbolj odgovorni za preprečevanje škod na svojem zemljišču. Državni svet je na seji 23. 12. 2003 sprejel sklep, da od Državnega zbora zahteva, da ponovno odloča o Zakonu o divjadi in lovstvu.

Interesna skupina je ob obravnavi **Predloga Resolucije o prometni politiki Republike Slovenije** opozorila, da izgradnja avtoceste v SV Sloveniji poteka prepočasi, saj so globalni prometni blagovni tokovi zelo fleksibilni in se prilagajajo obstoječi infrastrukturi. Zato se lahko zgodi, da se bodo blagovni tokovi iz JV Evrope namesto preko Slovenije preusmerili na Madžarsko preko Hrvaške in tako proti Jelšanam (Jonsko - Jadranska avtocesta). Promet, ki je tudi pokazatelj razvoja nekega okolja, bi moral biti slovenski strateški interes v razvoju prometne infrastrukture na celotnem območju Slovenije.

Interesna skupina je na skupni seji 11. 10. 2006 z interesno skupino kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev obravnavala **pobudo v zvezi s prodajo Ljubljanskih mlekarne tujemu kupcu**. Interesni skupini sta pozvali Vlado RS, da prodajo prepreči zaradi ohranitve nacionalnega interesa proizvodnje mleka v Republiki Sloveniji in da se Ljubljanske mlekarne uvrstijo na seznam podjetij nacionalnega interesa.

3. POROČILO O DELU KOMISIJ DRŽAVNEGA SVETA

3.1. KOMISIJA ZA POLITIČNI SISTEM

Člani komisije: mag. Adolf Zupan (predsednik), Marjan Maučec (podpredsednik), Ivan Bukovec, Doro Hvalica, Jože Ilc, Vincenc Janša, mag. Zlatko Jenko, Jožef Jeraj, Anton Peršak.

Sekretar komisije: dr. Mirko Pečarič.

Komisija za politični sistem pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- notranje zadeve,
- pravosodni sistem,
- volilna zakonodaja,
- obramba države.

Komisija obravnava načelna pravna vprašanja v zvezi z usklajenostjo zakonov z Ustavo in predloge in pobude članov Državnega sveta za sprožitev postopkov za oceno ustavnosti in zakonitosti pred Ustavnim sodiščem. Komisija obravnava in pripravlja predloge za razpis referendumov (drugi odstavek 90. člena Ustave RS) in predloge za odredbo preiskav v zadevah javnega pomena (93. člen Ustave RS) ter sodeluje z drugimi komisijami pri pripravi predloga zahteve za ponovno odločanje o zakonu. Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

Komisija je imela 82 sej, na katerih je obravnavala osem zahtev za oceno ustavnosti in zakonitosti, zahtevo za preiskavo javnega pomena, tri zakonodajne pobude, tri predloge za odložilni veto, 117 predlogov zakonov, šest pobud državnih svetnikov in 30 drugih aktov.

Povzetek pomembnejših razprav na sejah komisije

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o zasebnem varovanju** v prvi obravnavi matičnemu delovnemu telesu Državnega zbora predlagala v presojo predlog, da bi bila zbornica za zasebno varovanje, ki je ustanovljena po sedaj veljavnem zakonu tudi vnaprej nosilec javnih pooblastil iz tretjega odstavka 6. člena predloga zakona, če bo izpolnjevala zakonske pogoje in kriterije iz 7. člena predloga zakona. Komisija je tudi opozorila, da iz obrazložitve predloga zakona ni razvidno ali je bilo opravljeno usklajevanje na Ekonomsko-socialnem svetu, saj gre za spremembo osebnih pogojev pri zaposlovanju delavcev, ki bodo pri imetnikih licenc opravljali zasebno varovanje. V okviru druge obravnave je komisija sprejela pripombe k 34-tim členom predloga zakona. Zaradi številnih pripomb je predlagatelj nadomestil predlog zakona z novim besedilom, v katerega je smiselno vključil številne pripombe komisije. Ob obravnavi novega besedila predloga zakona je komisija oblikovala pripombe, katere matični odbor Državnega zbora ni upošteval; upošteval pa je pripombo, da je zbornica ustanovljena z zakonom in da je treba bolj natančno opredeliti sistem določanja članskega prispevka.

Komisija ni podprla **Predloga zakona o dopolnitvah Zakona o volitvah v Državni zbor**, ker preprečuje temeljno pravico kandidiranja na volitvah v Državni zbor. Glede na neustreznost vsebine predloga zakona s pravno-sistemskega vidika le-ta ni dobil podpore v Državnem zboru. Komisija ni podprla **Predloga zakona o spremembah Zakona o prekrških zoper javni red in mir**. Menila je, da je potrebno to področje celovito urediti z novim zakonom.

Komisija je soglasno podprla **Predlog zakona o matičnem registru**, obenem pa imela pripombo k četrtemu odstavku 12. člena v povezavi s 33. členom predloga zakona, v katerem so določene kazni za neizvrševanje zakona. Matično delovno telo Državnega zbora se do pripomb komisije ni posebej opredeljevalo.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28** in predlagala Odboru DZ za notranjo politiko, da sprejme spremembo naslova predloga zakona, ki se glasi "Predlog zakona o pravici do pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji v skladu z 8. točko odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-246/02-28". Komisija je predlog zakona skupaj z navedeno spremembo naslova zakona soglasno podprla. Komisija se je s predmetnim zakonom ponovno srečala ob obravnavi **Predloga skupine državnih svetnikov za odločilni veto na Zakon o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije** in ga podprla. Predlog za odločilni veto je Državni svet izglasoval na 12. seji. Komisija je ponovno obravnavala problematiko na pobudo skupine državnih svetnikov za razpis **referenduma o Zakonu o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča RS**, ki jo je tudi z večino glasov podprla. Državni svet na 14. seji zahteve za razpis naknadnega zakonodajnega referenduma ni podprl. V okviru prve obravnave **Predloga zakona o stalnem prebivanju tujcev z državljanstvom drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v republiki Sloveniji, ki so imeli na dan 23. 12. 1990 in 25. 2. 1992 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče** je komisija izrazila pomisleke in dileme o finančnih posledicah zakona, ter z večino glasov ni podprla predloga zakona.

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o policiji** ugotovila, da je predlagatelj zakona upošteval mnenja strokovne javnosti, in je predlagala tri amandmaje. Upoštevan je bil amandma o nedorečenosti členov, ki urejajo ukrep prepovedi približevanja določeni osebi, kraju ali območju.

Ob obravnavi **Predloga zakona o preprečevanju nasprotja interesov in omejevanju korupcije** je komisija sprejela šestnajst amandmajev. Odbor DZ za notranjo politiko je ob obravnavi predloga zakona upošteval pet amandmajev in enega delno, ki jih je kot svoje tudi sprejel. Tako so sprejeli predlog o spremembi naslova zakona, imenu komisije, ki jo ustanavlja zakon, zaposlovanju sodelavcev, poročanju komisije Državnemu zboru in definiranju pojma darila.

Komisija je **Predlog zakona o delovnih in socialnih sodiščih** podprla in menila, da bi moral zakon opredeliti, da bo v pristojnosti socialnega sodišča tudi odločanje o sporih iz bodočega zakona o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbenke. Komisija je tudi predlagala, da matično delovno telo Državnega zbora oceni, ali bi moral predlog zakona natančneje določiti vlogo sodnikov porotnikov pri delu delovnih in socialnih sodišč, saj po njenem mnenju njihova dejanska vloga ne odraža zakonskih pristojnosti, ki jih določa zakon o sodiščih. Odbor DZ za notranjo politiko se do predlogov komisije ni opredelil.

Komisija je predlagala Državnemu svetu, da posebej obravnava **vstopanje Slovenije v Evropsko unijo** in posebej **vstopanje Slovenije v NATO**. Ob obravnavi stališč do vstopa Slovenije v NATO komisija ni podprla predloga vstopanja Slovenije v NATO. Komisija je soglasno podprla vstop Slovenije v Evropsko unijo, hkrati pa izrazila pričakovanje, da bo Vlada ob vstopanju in tudi po vstopu Slovenije v Evropsko unijo zagotavljala temeljne principe, ki bodo vplivali na položaj Slovenije v Evropski uniji.

Komisija je obravnavala **pobudo predsednika komisije mag. Adolfa Zupana za sprejem Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Državnem svetu** in jo podprla. Ob obravnavi pobude za zakonodajno pobudo je sprejela dva amandmaja in sklepe, na podlagi katerih je predlagatelj pobudo nadomestil z novim besedilom. Pobudo je obravnaval Državni

svet na 7. seji in sprejel oba predlagana amandmaja komisije. Komisija je obravnavala **pobudo člana komisije Ivana Bukovca, da se Državni svet vključi v aktivnost spreminjanja volilnega sistema za volitve v Državni zbor** in je ni podprla. Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva** predlagala Državnemu svetu, da odloča o ustanovitvi delovne skupine za pripravo zakonodajne pobude v zvezi z normiranjem položaja in pristojnosti Urada za slovenski jezik. Državni svet je na 13. seji predlog podprl in ustanovil delovno skupino. Komisija je ob obravnavi vseh treh **predlogov Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volitvah v Državni zbor** sklenila, da ne podpre nobenega. Tako ni dobila podpore sprememba zakona, da bi prepovedali možnost istočasnega opravljanja funkcij župana in poslanca, volilna pravica izvolitve v volilni enoti stalnega prebivališča in možnost volitev v petek in soboto. Zakoni niso bili sprejeti v Državnem zboru.

V razpravi o **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o orožju** je komisija predlagala rešitev o prenosu v orožja čez državno mejo in neusklajenosti z določbami veljavnega zakona o orožju in pravnim redom Evropske unije. Prav tako so opozorili na problematiko opredelitve primernosti za posedovanje orožja in ogroženosti prebivalstva na širšem območju, kjer živijo Romi. DZ ni upošteval predlogov.

V okviru nadaljevanja prve obravnave **Predloga zakona o stalnem prebivanju tujcev z državljanstvom drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji**, ki so imeli na dan 23. 12. 1990 in 25. 2. 1992 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče še iz prejšnjega leta, komisija ni podprla predloga zakona. Državni svet je sprejel mnenja, ki bi Državnemu zboru predlagal dopolnitve ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije in sicer na način, da se za 13. členom dodajo členi, ki bi sistemsko uredili vprašanja na nekaterih področjih. Omenjeno mnenje v Državnem zboru ni uspelo. Komisija je v nadaljevanju obravnavala **Zahtevo za razpis predhodnega zakonodajnega referendumu o zakonu o stalnem prebivanju tujcev z državljanstvom drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji**, ki so imeli na dan 23. 12. 1990 in 25. 2. 1992 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče. Komisija referendumu ni podprla.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o varnosti cestnega prometa** v drugi obravnavi in sprejela 12 konkretnih pripomb. Odbor DZ za notranjo politiko je upošteval eno pripombo in tri vsebinsko upošteval in jih tudi sprejel. Komisija je naknadno obravnavala predlog skupine državnih svetnikov (prvopodpisani Ivan Bukovec), da Državni svet od Državnega zbora zahteva, da ponovno odloča o Zakonu o varnosti cestnega prometa. Komisija je podprla predlog, da bi se na ta način odprla možnost, da bi se uredil problem vožnje neregistriranih vozil v Republiki Sloveniji. Ob ponovnem glasovanju je Državni zbor zakon sprejel.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembi Zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji** in ugotovila, da sta vložena v zakonodajni postopek še dva predloga zakonov z isto tematiko. Na sam predlog zakona je komisija dala dva predloga sprememb in sicer, da bi preimenovali praznik združitve s Primorsko in da bi bil to dela prost dan. Zakonodajni postopek se je končal pred zaključkom postopka.

Komisija je obravnavala **Poročilo o izvajanju Nacionalnega programa varnosti cestnega prometa** (enofazni postopek) in ga ocenila kot pozitivni prispevek k izboljšanju prometne varnosti. Vlada je v podprla mnenje Državnega sveta k Poročilu o izvajanju nacionalnega programa varnosti cestnega. Vsa vprašanja, navedena v mnenju Državnega sveta, bo Vlada RS upoštevala in jih na ustrezen način opredelila v Predlogu novega nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, ki bo izdelan v letu 2005 za obdobje 2006 – 2010. Komisija je podprla pobudo državnih svetnikov Ivana Bukovca in Jožeta Ilca za **zakonodajno pobudo za Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa**.

Državni svet je predlog zakona posredoval Državnemu zboru v sprejem. Komisija je obravnavala **incident na območju mejnega prehoda Sečovlje** in oblikovala sklepe, s katerimi je najostreje obsodila in protestirala proti ugrabitvi in grobem ter brutalnemu ravnanju hrvaške policije s poslancema Državnega zbora in desetimi drugimi slovenskimi državljani na ozemlju Republike Slovenije na levem bregu reke Dragonje. Vladi je predlagala konkretne ukrepe za izboljšanje stanja.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Državnem pravobranilstvu** in pobudo državnega svetnika mag. Adolfa Zupana za **preiskavo o zadevah javnega pomena** v zvezi z nezakonitim delom Okrožnega državnega tožilstva Novo mesto in neodgovornega dela Vrhovnega državnega tožilstva. Glede predloga zakona je komisija imela pomislek glede dolžine potrebnih delovnih izkušenj, ki so nekoliko predolge in je predlagala, da se poišče ustrezen način ugotavljanja strokovne usposobljenosti, ki bi bila zadovoljiv kriterij poleg opravljenega pravniškega državnega izpita. Na podlagi drugega odstavka 154. člena Poslovnika Državnega zbora se šteje, da predlog zakona ni bil vložen, zato je bil zakonodajni postopek končan. Komisija se je na 32. seji seznanila tudi z vsebino predloga vsebinskih usmeritev, ki jih je poslala Komisija za preprečevanje korupcije (Imuniteta poslancev in članov Državnega sveta) in s predlogom za začetek postopka za spremembo Ustave RS z osnutkom ustavnega zakona (UZ83), ki ga je Državnemu zboru RS v obravnavo predložila skupina poslancev (prvopodpisani Miran Potrč). Komisija je po posvetovanju podprla spremembe 83. člena Ustave RS, pri čemer je predlagala, da naj se ustavna materija, ki se nanaša na imuniteto, uredi v celoti; enotno torej tudi za sodniško imuniteto iz 134. člena Ustave RS. Komisija je podprla vsebinske usmeritve Komisije za preprečevanje korupcije in predlagala Državnemu svetu, da omenjene usmeritve sprejme kot način dela v postopkih podeljevanja imunitete. Komisija je na 33. seji obravnavala predlog za začetek postopka za spremembo 83. člena Ustave RS z osnutkom ustavnega zakona, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev (prvopodpisani mag. Branko Grims). Komisija se do predloga ni opredelila, ker je menila, da se predlog vsebinsko zelo razlikuje od predloga vsebinskih usmeritev, ki jih je poslala Komisija za preprečevanje korupcije in predloga za začetek postopka za spremembo Ustave RS z osnutkom ustavnega zakona (UZ83), ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslancev (prvopodpisani Miran Potrč).

Komisija je obravnavala predlog **Zakona o ratifikaciji Pogodbe o Ustavi za Evropo s Sklepno listino** in ga podprla. Pri tem je opozorila predvsem na hitrost pri postopku ratifikacije, čeprav imajo države podpisnice na razpolago za ratifikacijo pogodbe dovolj časa, tj. vse do 1.11.2006. Utemeljeno je mnenje, da bi bilo potrebno javnost čim bolj seznaniti z vsebino Pogodbe ter prednostih in slabostih prenosa suverenosti na nadnacionalne organe. Šele po celoviti razpravi bi se lahko kvalitetno odločili za ali proti ratifikaciji. Nekateri člani komisije so izrazili začudenje nad **Predlogom za začetek postopka za spremembo 83. člena Ustave RS** osnutkom ustavnega zakona (št. 001-02/89-0002/0203), EPA 101-IV, ki predlaga celotno črtanje 83. člena Ustave RS. Isti parlament, ki je pred kratkim potrdil Pogodbo o Ustavi za Evropo, kjer je imuniteta predvidena celo za nekatere uradnike, ne samo za člane Evropskega parlamenta, bi lastno imuniteto ukinil. Če bi bila sprejeta takšna ureditev kot je predlagana, bi se lahko zgodilo, da član Evropskega parlamenta na ozemlju svoje države ne bi užival imunitete, saj 9. člen 7. Protokola k Pogodbi o Ustavi za Evropo določa, da uživajo na ozemlju svoje države člani Evropskega parlamenta med zasedanjem takšno imuniteto, kot je priznana članom parlamenta te države. Člani komisije so menili, da bi moral predlog ohraniti imuniteto vsaj za delo, ki je povezano z opravljanjem funkcije poslanca ali državnega svetnika. Komisija po posvetovanju ni podprla predloga za spremembo 83. člena Ustave RS v vsebini, kot je bila predlagana.

Komisija je soglašala s spremembo imunitete, vendar naj se pri iskanju rešitev zgleduje po ureditvi imunitete, kot je določena za člane Evropskega parlamenta. Komisija je obravnavala **pobudo za uvedbo preiskave o zadevah javnega pomena o politični odgovornosti nosilcev javnih funkcij v Vladi, na Ministrstvu za pravosodje in na Vrhovnem Državnem tožilstvu** iz 93. člena Ustave RS, ki bo nadomestila zahtevo Državnega sveta za uvedbo preiskave javnega pomena, katero je Državni svet že predložil v obravnavo Državnemu zboru v zvezi s sumom nezakonitega oziroma neodgovornega dela Državnega tožilstva. Komisija je pobudo nove zahteve podprla. Državni svet je predlog zahteve sprejel in jo poslal Državnemu zboru. **Državni zbor je na 4. redni seji 23. 3. 2005 odredil parlamentarno preiskavo**, v kateri naj bi ugotovili in ocenili dejansko stanje, ki je lahko podlaga za odločanje o politični odgovornosti nosilcev javnih funkcij v Vladi, na Ministrstvu za pravosodje in Vrhovnem Državnem tožilstvu v zvezi z izvrševanjem nadzora po Zakonu o državnem tožilstvu), za spremembo zakonodaje in za druge odločitve v skladu z ustavnimi pristojnostmi Državnega zbora.

Člani komisije so pobudo za vložitev **Zahteve za oceno ustavnosti in zakonitosti prvega in drugega odstavka 62. člena Zakona o Državnem svetu** ocenili kot dobro pripravljen predlog, ki gre v smeri razjasnitve statusa in dela Državnega sveta. Državni svet zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti ni sprejel. Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju** in podprla prizadevanja Vlade za čim hitrejšo in dokončno uveljavitev Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Zakon prinaša pozitivne spremembe v smeri poenotenja plač na najodgovornejših delovnih mestih in njihovo uvrstitev v plačne razrede. Komisija se je pridružila mnenju Komisije za družbene dejavnosti, ki opozarja na prepočasno izvajanje izravnave nesorazmerij pri plačah in na povečevanje nominalnih razlik med neupravičeno različnimi plačami primerljivih dejavnosti in poklicev. Nesprejemljivo je, ker se s predlagano novelo Zakona o sistemu plač v javnem sektorju upočasnjuje dinamika izravnave plač, ki najbolj zaostajajo in podaljšuje rok za odpravo nesorazmerij med plačami do leta 2009. Do največjega zaostajanja plač je prišlo na področju kulture in to tudi do 50 odstotkov, zaradi česar Sindikat kulture Slovenije (GLOSA) ni podpisal izjave o usklajenosti besedila Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Plače v kulturi so zaostajale od 5 do 35 odstotkov že leta 2000, ko je pričel nastajati Zakon o sistemu plač v javnem sektorju. Komisija je zato predlagala pripombo, da se v osmem odstavku 13. člena na koncu doda stavek: *"50 odstotkov ugotovljenega zaostajanja se odpravi do konca leta 2006"*, ki na Odboru za notranjo politiko Državnega zbora ni bil upoštevan. Državni zbor je na 6. redni seji 17. 5. 2005 predlog zakona sprejel brez predlagane pripombe. Komisija je na 39. seji kljub podpori Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju izrazila pomislek na področju plač županov in predlagala zmanjšanje števila plačnih razredov, saj za predlagani razpon plačnih razredov ne obstajajo objektivne razlike. Samo število prebivalcev občine pogosto ni objektivni pokazatelj dela posameznega župana, saj ima župan večje občine tudi številčno večjo strokovno podporo s strani njegovih sodelavcev. Višino plač župana, tajnika in drugih delavcev je potrebno primerno razporediti, da ne bo prihajalo do primerov, ko bi imeli zaposleni na občinah večjo plačo od župana oziroma od zaposlenih na ministrstvih, ki opravljajo delo v enakem nazivu. Komisija je tudi izrazila nezadovoljstvo zaradi izpustitve predsednika Državnega sveta in sekretarja Državnega sveta iz osnutka odloka o uvrščanju funkcij v plačne razrede. Sekretar Državnega sveta je tako po sistemu imenovanja kot dela funkcionar, zato je njegova izpustitev neupravičena.

Ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih zbiranjih** je komisija ugotovila, da predlog zakona jasno razmejuje pristojnosti med Ministrstvom za notranje zadeve in policijo kot organom v sestavi, pooblastila redarjev in policije ter zagotavlja varstvo osebnih podatkov, ki jih o udeležencih pridobi organizator kot tudi naloge organizatorja.

Komisija je imela pripombe na 2. člen predloga zakona, ki izključuje uporabo zakona glede 3. točke 5. člena (svečanosti ob rojstvu in poroki, jubileje, družinske praznike in podobna zbiranja, pogrebne sprevode in druge žalne slovesnosti ter krajevno običajne verske sprevode in procesije, ki potekajo po ustaljenih poteh in ne ogrožajo varnosti cestnega prometa). Zakon v tem delu ne daje odgovora na vprašanje, kam se uvrščajo razni prvomajski shodi in ostale tradicionalne prireditve, ki se lahko dogajajo na isti lokaciji in ob istem času (ali je škofjeloški pasijon verska prireditve, ali ne), kdaj ni ogrožena varnost cestnega prometa in kdo bo o tem odločal. Prav tako ni jasna razmejitev, kdaj gre za verski sprevod in kdaj za procesijo, saj ni procesija po SSKJ nič drugega kot "verski sprevod, pri katerem se navadno nosi kak verski predmet ali kip". Zakon bi moral v to točko vključiti tudi ostale tradicionalne prireditve, ki ne sodijo v versko vsebino. Komisija je predlagala tudi naslednjo pripombo in sicer, da se 2. točka prvega odstavka 4. člena predloga zakona spremeni tako da se glasi: *"Na način in pod pogoji iz prejšnjega odstavka glede pridobitve dovoljenja iz 16. člena tega zakona je organizator dolžan enako ravnati z osebnimi podatki, ki so bili pridobljeni z videonadzorom shoda ali prireditve."* Komisija je menila, da mora biti uvedba video nadzora jasno opredeljena, saj je prva točka 4. člena predloga zakona v nasprotju z drugo točko (dopolnjujeta 10. člen zakona s četrtem in petim odstavkom). Druga točka (na način in pod pogoji iz prejšnjega odstavka je organizator dolžan ravnati tudi z osebnimi podatki, ki so bili pridobljeni z videonadzorom shoda ali prireditve) namreč določa le ravnanje z osebnimi podatki, ne določa pa kriterijev za uporabo videonadzora (število udeležencev, lokacija, čas snemanja, snemanje celotne prireditve ali dela, kjer bi lahko prišlo do nevarnosti) na shodu ali prireditvi, ki ni športna ali kolektivna.

Komisija se seznanila z vsebino predloga vsebinskih usmeritev, ki jih je poslala Komisija za preprečevanje korupcije (Imuniteta poslancev in članov Državnega sveta) in s **Predlogom za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona (UZ83)**, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslancev (prvopodpisani Miran Potrč). Komisija je po posvetovanju podprla spremembe 83. člena Ustave RS, pri čemer je predlagala, da naj se ustavna materija, ki se nanaša na imuniteto, uredi v celoti, enotno torej tudi za sodniško imuniteto iz 134. člena Ustave RS. Komisija je podprla vsebinske usmeritve Komisije za preprečevanje korupcije in predlagala Državnemu svetu, da omenjene usmeritve sprejme kot način dela v postopkih podeljevanja imunitete.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o ratifikaciji Pogodbe o Ustavi za Evropo s Sklepno listino (MPUE)**, ki ga je predložila Vlada. V razpravi so člani komisije opozorili predvsem na hitrost pri postopku ratifikacije, čeprav imajo države podpisnice na razpolago za ratifikacijo pogodbe dovolj časa, tj. vse do 1. 11. 2006. Hitrost sprejemanja nima nobenega praktičnega razloga, saj sprejem zapira vsako nadaljnjo razpravo in odziv civilne družbe. Pogodba o Ustavi za Evropo določa v 47. členu načelo participativne demokracije, po katerem bodo morale institucije dati državljanom in predstavnikiškim združenjem možnost izražanja in javnega izmenjavanja mnenj ter vzdrževanja odprtega in preglednega dialoga. Hitrost postopka ratifikacije pa je v bistvenem nasprotju prav s tem določilom Pogodbe, kateremu se bo z ratifikacijo zakona zavezala tudi Republika Slovenija. Ugotovljeno je bilo, da so se v nekaterih državah odločili za referendum o ustavi, v drugih pa za akt ratifikacije. S proceduralnega vidika sprejema Pogodbe je postopek sprejema zaprt sistem, saj Pogodbe ni več mogoče spreminjati. S tega vidika je še toliko bolj utemeljeno mnenje, da bi bilo potrebno javnost čim bolj seznaniti z vsebino Pogodbe ter prednostih in slabostih prenosa suverenosti na nadnacionalne organe. Šele po celoviti razpravi bi se lahko kvalitetno odločili za ali proti ratifikaciji. Po končani razpravi je komisija podprla sprejem zakona o ratifikaciji Pogodbe o Ustavi za Evropo s Sklepno listino (MPUE). Državni zbor je Zakon o ratifikaciji Pogodbe o Ustavi za Evropo s Sklepno listino sprejel 1. 2. 2005 na 6. izredni seji.

Nekateri člani komisije so izrazili začudenje nad Predlogom za začetek postopka za spremembo 83. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona (št. 001-02/89-0002/0203), EPA 101-IV, ki predlaga celotno črtanje 83. člena Ustave RS. Isti parlament, ki je pred kratkim potrdil Pogodbo o Ustavi za Evropo, kjer je imuniteta predvidena celo za nekatere uradnike, ne samo za člane Evropskega parlamenta, bi lastno imuniteto ukinil. Če bi bila sprejeta takšna ureditev, kot je predlagana, bi se lahko zgodilo, da član Evropskega parlamenta na ozemlju svoje države ne bi užival imunitete, saj 9. člen 7. Protokola k Pogodbi o Ustavi za Evropo določa, da uživajo na ozemlju svoje države člani Evropskega parlamenta med zasedanjem takšno imuniteto, kot je priznana članom parlamenta te države. Člani komisije so menili, da bi moral predlog ohraniti imuniteto vsaj za delo, ki je povezano z opravljanjem funkcije poslanca ali državnega svetnika. Komisija po posvetovanju ni podprla predloga za spremembo 83. člena Ustave RS v vsebini, kot je bila predlagana. Komisija je soglašala s spremembo imunitete, vendar naj se pri iskanju rešitev zgleduje po ureditvi imunitete, kot je določena za člane Evropskega parlamenta.

Komisija je obravnavala **pobudo za uvedbo preiskave o zadevah javnega pomena o politični odgovornosti nosilcev javnih funkcij v Vladi Republike Slovenije, na Ministrstvu za pravosodje in na Vrhovnem Državnem tožilstvu Republike Slovenije, iz 93. člena Ustave Republike**, ki je nadomestila Zahtevo Državnega sveta za uvedbo preiskave javnega pomena št. 710-01/90-2/43 z dne 19. 1. 2005, ki jo je Državni svet že predložil v obravnavo Državnemu zboru v zvezi s sumom nezakonitega oziroma neodgovornega dela Državnega tožilstva. Državni svet je predlog zahteve sprejel in jo poslal Državnemu zboru. Državni zbor je na 4. redni seji 23. marca 2005 odredil parlamentarno preiskavo, da se ugotovi in oceni dejansko stanje, ki je lahko podlaga za odločanje o politični odgovornosti nosilcev javnih funkcij v Vladi, na Ministrstvu za pravosodje in Vrhovnem Državnem tožilstvu v zvezi z izvrševanjem nadzora po Zakonu o državnem tožilstvu (Ur. l. RS, št. 110/02 - uradno prečiščeno besedilo) za spremembo zakonodaje in za druge odločitve v skladu z ustavnimi pristojnostmi Državnega zbora.

Člani komisije so pobudo za vložitev **Zahteve za oceno ustavnosti in zakonitosti prvega in drugega odstavka 62. člena Zakona o Državnem svetu** ocenili kot dobro pripravljen predlog, ki gre v smeri razjasnitve statusa in dela Državnega sveta. Državni svet zahteve ni sprejel. Komisija je obravnavala **Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o Državnem svetu**, ki ga je predložila Vlada in ga podprla. Komisija pa je opozorila, da bo z ukinitvijo profesionalne funkcije predsednika Državnega sveta trpela kakovost dela, hkrati pa podpira predsednika Državnega sveta v pripravi posveta o dvodomnosti in vabi Vlado, da se posveta udeleži. Na ta zakon je bil v nadaljevanju zakonodajnega postopka predlagan odločilni veto. Člani komisije so poudarili, da se ne strinjajo z vsebino predloga zakona, saj predlog s svojo predlagano vsebino bistveno posega v nemoteno opravljanje dela Državnega sveta.

Komisija je podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o popravil krivic**. Izrazila je pomisleke (1. člen) glede spremembe poimenovanja upravičencev iz "po vojni pobite osebe" v "žrtve povojnega protipravnega odvzema življenja". Komisija predlaga, da bi se omenjena predlagana formulacija zato nadomestila z "žrtvami političnih procesov". Državni zbor predloga ni sprejel.

Komisija je tudi soglasno sprejela **pobudo državnega svetnika Jožeta Ilca za oceno ustavnosti in zakonitosti 133. člena Zakona o dohodnini**, ker po mnenju komisije predstavlja možnost arbitrarnega delovanja državnega organa, ki vpliva na človekove pravice in svoboščine.

Komisija je obravnavala **Deseto redno poročilo Varuha človekovih pravic za leto 2004**. Člani komisije so posebno pozornost namenili etnično manjšinski tematiki, predvsem problematiki Romov. S to problematiko sta se tako Državni svet kot komisija ukvarjala aktivno vseskozi, med

drugim s posvetom Problematika ekonomsko-socialne integracije Romov v Sloveniji. Člani komisije so posebno pozornost namenili tudi poročilu v delu, ki se nanaša na delovna razmerja in brezposelnost. Opozorili so na problematičnost vedno večjih kršitev pravic delavcev in prisotnost vedno hujših psihičnih pritiskov na delovnih mestih.

Člani komisije so podprli **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu**, ki ga je v zakonodajni postopek vložila Vlada. Člani komisije so predlog zakona podprli, hkrati pa so opozorili na problem pogoja petih let praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu, ki ga določa 2. člen predloga zakona. Razpisanih pripravniških mest na višjih sodiščih je omejeno, univerzitetnih diplomiranih pravnikov, ki bi želeli opraviti enoletno obvezno pripravništvo na sodišču in nato pravniški državni izpit, pa je veliko. Dolge čakalne dobe za opravljanje pripravništva na sodišču in pravniškega državnega izpita povzročajo, da lahko nekateri pravniki pravniški državni izpit opravljajo šele več let po prijavi za opravljanje pripravništva na sodišču. Glede na to, da je pravniški državni izpit pogoj za imenovanje za notarja, je dodaten pogoj petih let delovnih izkušenj po opravljenem pravniškem državnem izpitu po mnenju komisije prezahteven. Člani komisije so v razpravi tudi opozorili, da predlog Notarske zbornice za uvedbo posebnega notarskega izpita ni dober. Čemu bi imeli poseben izpit za notarje, če ne obstaja poseben izpit za sodnike, državne tožilce in državne pravobranilce. Ta predlog ni sistemsko dobra rešitev, saj je v Sloveniji uveljavljen sistem enotnega pravniškega državnega izpita in nimamo posebnih izpitov za sodniška mesta, mesta državnih tožilcev, državnih pravobranilcev in notarjev. Nov notarski izpit bi tako pomenil nepotrebno podvajanje s pravniškim državnim izpitom. Državni zbor je predlog zakona sprejel na 10. redni seji 26. 10. 2005.

Komisija ni podprla **Predloga zakona o verski svobodi in verskih skupnostih**, saj je bila mnenja, da predlagani zakon tako Vladi kot verskim skupnostim nalaga preveč dodatnih obveznosti glede administrativnih evidenc, podprla pa je prizadevanja predlagatelja zakona za čim širšo razpravo o navedeni temi. Državni zbor predloga zakona ni sprejel.

Komisija je podprla **Predlog zakona o javnih uslužbencih**. Člani komisije so v razpravi opozorili, da se Zakon o javnih uslužbencih preveč nekritično uporablja za precej različna področja. Kot primer so navedli zaposlene v kulturnih institucijah, kjer je na primer ukrep premestitve na drugo delovno mesto nemogoč. Opozorili so tudi na možnost zlorabe zaposlovanja za določen čas; takšne pogodbe bi namreč lahko delodajalci sklepali zaradi lažjega odpuščanja delavcev. Prav tako so izrazili pomisleke glede podaljševanja pogodbe o zaposlitvi po izpolnitvi pogojev za upokojitev. Odločitev o nadaljevanju dela je namreč sporazum med delodajalcem in javnim uslužbencem, vendar pa je podaljšanje odvisno predvsem od delodajalca. Člani komisije so se strinjali, da je noben zakon javni upravi ne bo povečal ugleda, pač pa si ga mora ta povečati sama. Javni uslužbenci so predstavniki najpomembnejšega dela države in bi se tega morali zavedati. Državni zbor je predlog zakona sprejel.

Komisija je obravnavala **gradivo o izhodiščih za Posvet o dvodomnosti in vlogi Državnega sveta**. Člani komisije so menili, da je razprava o drugačni, boljši ureditvi Državnega sveta nujna. S tem bi se izpostavilo pozitivne in negativne strani obstoječe ureditve Državnega sveta in pripravilo predloge spremembe te ureditve. Komisija je podprla **pobudo za zahtevo za oceno ustavnosti zakona o dopolnitvah Zakona o Državnem svetu**, ki jo je Državnemu svetu predložil predsednik Državnega sveta Janez Sušnik.

Komisija je podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju**, s katerim naj bi omogočili pričetek uporabe Odloka o plačah funkcionarjev ter Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju. Komisija je podprla prizadevanja Vlade, da se uredijo plače funkcionarjev in direktorjev v javnem sektorju, pri tem pa je opozorila, da predlog zakona ni idealen. Komisija je opozorila na nevarnost parcialnega spreminjanja urejanja področja, saj je na uveljavitev zakona vezan le začetek veljavnosti Odloka o plačah

funkcionarjev ter Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju zakona, še vedno pa ni sklenjena kolektivna pogodba za javni sektor, ki bi uredila plače tudi drugih zaposlenih v tem sektorju. Komisija je **Predlog odloka o plačah funkcionarjev** podprla, vendar pa je nasprotovala odločitvi predlagatelja, da v odlok ni uvrstil plače sekretarja Državnega sveta. Z novelo Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju (Ur. l. RS, št. 103/05, v nadaljevanju: uredba), ki jo je Vlada sprejela 10. 11. 2005, je bil sekretar Državnega sveta uvrščen v 53. plačilni razred. Temu je komisija nasprotovala, saj je menila, da bi moral biti sekretar Državnega sveta urejen v Odloku o funkcionarjih v državnih organih, kakor je bilo predvideno v prvih predlogih tega odloka. Komisija je zato sprejela pripombo k 5. členu predloga Odloka o plačah funkcionarjev, in sicer, da bi se sekretar Državnega sveta uvrstil v 57. plačni razred.

Člani komisije so podprli **Predlog zakona o društvih** in izpostavili pomen društev v Sloveniji. Društva imajo v Sloveniji dolgoletno tradicijo delovanja in so v preteklosti opravila pomembno delo in prispevala k razvoju slovenske države. Člani so pri obravnavi predloga izpostavili nekatere zaključke iz posveta o predlogu zakona o društvih, ki je potekal 2. 12. 2005. Hkrati so bili takrat predstavljeni tudi rezultati raziskave o obsegu in vlogi nevladnih organizacij v Sloveniji. Člani komisije so poudarili problem pridobitne dejavnosti društev, opozorili so na veliko število dejavnosti, za katera so registrirana društva, na problem uveljavljanja odgovornosti vodilnih oseb društev, na poenostavitev delovanja društev, na spodbujanje društev, ki so posebnega pomena za slovensko državo.

Komisija je podprla **Predlog zakona o varstvu javnega reda in miru**. Člani komisije so poudarili, da je to področje eno najbolj problematičnih z vidika temeljnih svoboščin vsakega človeka. Predlog zakona vključuje nov prekršek nedovoljenega ponujanja spolnih uslug (11. člen), medtem ko na drugi strani vključuje tudi prekršek beračenja in prenočevanja na javnem kraju (9. in 10. člen), kar večina evropskih držav ne pozna. Kaznovanje beračev zaradi spanja ni humano in predstavlja pomanjkanje posluha za življenje, ki ga živimo. Če država nekaj prepove, mora nato tudi zagotoviti prostor, kjer bo to (spanje) dovoljeno. Problematičen je tudi drugi odstavek 12. člena predloga zakona, ki kaznuje nošenje, razkazuje ali uporabo dekorativnega orožja, imitacij orožja ali orožja, ki je namenjeno za alarm, signaliziranje, klanje živali ali druge predmete na javnem kraju, ki so po videzu podobni orožju, predvsem v času pusta, medtem ko je nedoločen pravni pojem vznemirjenja ali občutka ogroženosti pravni standard, odvisen od konkretnega primera, udeleženih ljudi in okoliščin. Člani komisije so opozorili na pomanjkanje prekrška pisanja po objektih in vandalizma, ki bi se nanašala na zasebne objekte in infrastrukturo in ne le na objekte na javno dostopnih krajih in objektih objekti gospodarske javne infrastrukture. Država bo tako zaščitila svoje premoženje, varnost državljanov za njihovo premoženje pa bo prepustila njim samim, kar je s stališča javnega reda in miru nesprejemljivo. Nedoločeni pravni pojmi, ki so kumulativno določeni poleg nekega ravnanja, so osebni pojmi vsakega posameznika, katerega občutek bo potrebno v postopku o prekršku tudi ugotoviti. Dokazovanje bo zato oteženo, še posebej če bo predlagatelj uvedbe postopka sam prekrškovni organ (npr. policija, inšpekcija), ki bo v okviru svoje pristojnosti v ta namen storil kakršnokoli dejanje.

Komisija je podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških**. Predlagatelju je svetovala, da ponovno preuči nomotehniko drugega v povezavi s prvim odstavkom spremenjenega 19. člena zakona (8. člen predloga). Komisija je menila, da pogosto spreminjanje zakona škodi zakonitosti in zaupanju v pravni red, urediti pa bi bilo potrebno problematiko zavarovanja oseb v primeru poškodb za čas opravljanja nalog v splošno korist. Komisija je obravnavala **Predlog resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete (RePZK)**, ki jo je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Člani komisije so menili, da gre zgolj za nek dokument zgolj zaradi izdelave dokumenta, ki ga potrebuje birokracija za svoje delovanje. Resolucija namreč nima programa; gre za neobvezen dokument zgolj z navajanjem

nekih podatkov, kar bi lahko storili tudi v obliki poročila o stanju na nekem področju. Resolucija je konkretna le v enem primeru, ko navaja potrebo po nekem zakonu (zadnji odstavek pod tč. 5.2 resolucije). Da bi lahko uspešno odkrivali kazniva dejanja, so potrebne nekatere spremembe zakonodaje. To velja zlasti za področje nasilja v družini, gospodarske kriminalitete, pranja denarja v povezavi s financiranjem terorizma in transnacionalnim organiziranim kriminalom ter za področje varovanja kulturne dediščine in okolja. Prav tako je potrebna čimprejšnja dokončna implementacija evropskih predpisov zlasti na področju gospodarske kriminalitete, pranja denarja, varovanja okolja ter varstva kulturne in naravne dediščine. Komisija je ugotovila, da Resolucija o strategiji nacionalne varnosti v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS, št. 56/2001) očitno ni dosegla pričakovanih ciljev, zato predložena resolucija pomeni novo prizadevanje za izboljšanje stanja na področju kriminalitete. Komisija je predlagala, da Državni zbor pozove Vlado, da predlog resolucije dopolni s konkretnjšo določitvijo vsebine resolucije in z roki za izpolnitev ukrepov ter da se v posvetovalno koordinacijsko telo za ocenjevanje stanja in nadzor nad izvajanjem sprejetih usmeritev in programov, aktivno vključi tudi enega člana Državnega sveta.

Komisija je podprla **pobudo državnega svetnika mag. Adolfa Zupana za vložitev zahteve za presojo ustavnosti in zakonitosti predpisov v zvezi s statusom sekretarja Državnega sveta**. Pobuda je bila namenjena razjasnitvi statusa sekretarja in posledično tudi samega Državnega sveta. Sprejem zahteve za presojo ustavnosti in zakonitosti Zakona o sistemu plač in Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju je "preprečil" minister za javno upravo, ki je obljubil spremembo Uredbe v smislu črtanja iz nje sekretarja Državnega sveta in njegovo uvrstitev v Odlok o plačah funkcionarjev. Komisija se je na seznanila z **ukrepi Vlade glede statusa sekretarja Državnega sveta**. Vlada je sprejela Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju (Ur. l. RS, št. 36/06). Iz uredbe je izločila uvrstitev delovnega mesta sekretarja Državnega sveta. Njegovo delovno mesto naj bilo po zagotovilih Vlade uvrščeno v Odlok o plačah funkcionarjev. Glede na to, da je Ustavno sodišče začasno zadržalo izvajanje odloka, bo njegova plača obračunana po sedaj veljavnih predpisih za funkcionarje. To stanje bo trajalo do odločitve Ustavnega sodišča glede Odloka o plačah funkcionarjev, nakar bo moralo biti urejeno v odloku ali drugem ustreznem aktu, ki bo urejal status funkcionarjev. Komisija je predlagala, da ostane točka iz 42. seje Državnega sveta glede pobude za zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisov v zvezi s statusom sekretarja Državnega sveta, do dokončne uvrstitve sekretarja Državnega sveta v akt, ki bo urejal funkcionarje, prekinjena.

Komisija je pri **Predlogu zakona o verski svobodi** opozorila na nekatere pomanjkljivosti. Predlog zakona pomeni napredek na področju verske svobode. Pričakovali pa bi, da se bo določenih problemov lotil natančneje; predvsem se pogreša temeljna opredelitev in izpeljava 7. člena Ustave RS o ločitvi cerkve od države in vzroka za financiranje na način, kot je predlagan. Predlog zakona dovolj natančno ne ureja nekaterih pomembnih vprašanj, ki so bila do sedaj izpuščena, npr. primer javnost delovanja, registracija skupnosti, registracija posameznika za pripadnika določene verske skupnosti in možnosti izstopa iz nje. Morebitno sprejetje predlaganega zakona, bi nekatere verske skupnosti postavilo v neenak položaj pred zakonom. Okrepilo bi vlogo večjih verskih skupnosti, poslabšalo položaj manjših, tudi z vidika financiranja. Pomanjkljivo je opredeljen gospodarski vidik verskih skupnosti, ki upravljajo s premoženjem, prav tako se pogreša opredelitev predloga zakona do davčnih obveznosti. Niti delovno telo Državnega zbora niti Državni zbor nista upoštevala nobene od pripomb komisije k predlogu zakona. Komisija je na 64. seji obravnavala predlog za odločilni veto na zakon o verski svobodi (ZVS) (prvopodpisani mag. Zlatko Jenko) in sprejela sklep, da naj državni svetniki na plenarni seji glasujejo vsak po svoji vesti in se do predloga ni opredelila. Državni svet je predlog za odločilni veto sprejel.

Komisija je podprla tudi **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji**. Predlagatelju je svetovala, naj ponovno preuči predlog v povezavi z dokazno vrednostjo informacij v kazenskem postopku.

Komisija je podprla **pobudo državnega svetnika Marjana Maučeca za sprejem Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa**. Predlog zakona je sprejel tudi Državni svet in ga poslal v zakonodajni postopek. Državni zbor pa je sprejel sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Komisija je obravnavala **Predlog za začetek postopka za spremembo 121., 140. in 143. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona**, ki ga je v zakonodajni postopek vložila skupina poslancev (prvopodpisani France Cukjati, dr. med.). Komisija je podala pripombe k 153. členu (uskklajenost občinskih predpisov s pokrajinskimi), 138. členu (samoupravne skupnosti v pokrajine), k 143. členu (zagotovitev sredstev za opravljanje posameznih nalog). Po seznanitvi in razpravi o predlogu za začetek postopka spremembe 121., 140. in 143. člena Ustave RS je komisija z večino glasov podprla predlog, ob tem pa opozorila, da se predlagatelj premalo sklicuje na udeležbo prebivalcev na območjih posameznih pokrajin. Ustavna komisija pripomb komisije ni upoštevala.

Komisija je podprla **Predlog za začetek postopka za spremembo 129. člena Ustave RS z osnutkom ustavnega zakona**, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Komisija je ob tem poudarila, da je potrebno ob tem vztrajati tudi na večji disciplini in delovnih normativih, kar ne posega v načelo neodvisnosti sodstva. Komisija je predlagala, da se zaradi pomembnosti predlog za spremembo Ustave uvrsti tudi na dnevni red seje Državnega sveta, ki je predlog potem obravnaval. Ustavna komisija je predlog obravnavala na svoji seji 12.1.2007.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volitvah v Državni zbor**, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Člani komisije so predlog podprli, po pregledu sprememb in dopolnitev zakona o volitvah v Državni zbor ugotovili, da niti ZVDZ niti predlog sprememb in dopolnitev ne vsebujeta določbe, ki bi republiški (predlog: državni) volilni komisiji omogočala sprejem poslovnika, ki bi ga takšna institucija prav gotovo potrebovala. Komisija je ob obravnavi predloga predlagala tudi pripombo k 16. členu (za dan glasovanja se lahko določi tudi kombinacija delovnega dne z dela prostim dnevom) in k 91. členu ZVDZ (z liste kandidatov so izvoljeni kandidati po vrstnem redu dobljenega deleža v skupnem številu glasov za listo, ki se ji podeljuje mandat v volilni enoti), vendar jih Državni zbor ni upošteval.

Komisija je obravnavala **pobudo državnega svetnika Marjana Maučeca za presojo ustavnosti in zakonitosti tretjega odstavka 4. in 4a. člena Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih**. Ob obravnavi pobude so člani komisije menili, da pravilnik neenakopravno z ostalimi zaposlenimi razvršča starše - kmete, v višje plačilne razrede ne glede na dejansko višino mesečnega dohodka na družinskega člana. Takšno ugotavljanje dohodka je neutemeljeno in krši načelo enakosti pred zakonom. Pravica do enakega obravnavanja kmetov bi se lahko omejila samo zaradi pravic drugih staršev, ki v tem primeru niso prizadete. Pristojnemu ministru Zakon o vrtcih ni dal pooblastila za drugačno obravnavo kmetov pri ugotavljanju (oz. višanju) plačilnih razredov mimo upoštevanega dohodka na družinskega člana ter upoštevanja preživnine otroka (ki je namenjena izključno otroku) v lasten dohodek družine vseh staršev. Slednje je ugotovilo tudi Ustavno sodišče (odl. US U-I-116/03-22 z dne 9. 2. 2006) v zvezi s socialnovarstvenimi pravicami iz Zakona o socialnem varstvu. Glede na navedene razloge, so člani soglasno podprli pobudo in predlagali Državnemu svetu, da sprejme pobudo in jo kot zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti pošlje v presojo Ustavnemu sodišču. Državni svet je na 44. seji sprejel Zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti tretjega odstavka 4. in 4a. člena Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih. Da je 4.a člen Pravilnika neenakopravno

z ostalimi zaposlenimi razvrščal starše, je očitno spoznalo tudi samo ministrstvo, zato je pravilnik v tem delu že spremenilo.

Državni svet je zahteval tudi presojo ustavnosti še za tretji odstavek 4. člena Pravilnika, saj je v zvezi z drugimi socialnovarstvenimi pravicami Ustavno sodišče z odločbo št. U-I-116/03 z dne 9. 2. 2006 razveljavilo 27. člen Zakona o socialnem varstvu, kolikor se na njegovi podlagi v lastni dohodek družine vštevata tudi preživnina otrok, podobno kot to določa Pravilnik. Ustavno sodišče o zahtevi še ni odločilo.

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o policiji** sprejela pripombe k 1., 2., 3., 5., 6. členu predloga in 36b. členu zakona. Komisija je ob pripombah podprla predlog zakona, ob tem pa svetovala predlagatelju, naj preuči predlog zakona v zvezi s podanimi pripombami in s splošno pripombo o vprašanju smiselnosti natančnega urejanja stvari na zakonodajni ravni, katere se da lažje in hitreje doseči na podzakonski. Komisija je ob načelnem strinjanju s potrebnostjo ukrepa "prikritega evidentiranja ali namenske kontrole" predlagala, da predlagatelj ukrep(a) natančneje opredeli, navede posege policije v posameznikove pravice, razmisli o višini in razlikah dokaznega standarda med državami in osebami, pooblaščenimi za njegovo uvedbo, o poročanju tožilstvu in sploh o dopustnosti ukrepa za dejanje, ki se še ne pripravlja in naj bi se zgodilo v prihodnosti. Pripomba nista upoštevala niti delovno telo niti Državni zbor.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o upravnem sporu** in podala pripombe k 1., 2. in 7. členu, hkrati pa opozorila na Poročilo o delu Ustavnega sodišča Republike Slovenije za leto 2005. Komisija je predlagala, da se ob sprejemanju predloga zakona preuči možnost vsaj delne razbremenitve Ustavnega sodišča. Komisija je podprla predlog zakona, pripomb komisije pa delovno telo niti Državni zbor nista upoštevala.

Komisija je obravnavala **Poročilo o delu Komisije za preprečevanje korupcije v letu 2005**. Poročilo izraža nejasnost in nepripravljenost (lokalnih) funkcionarjev za spremljanje njihovega premoženjskega stanja in državnih organov za obveščanje Komisije, veliko nepoznavanje osnovnih etičnih načel za delo v posameznih poklicih, vedno bolj kritično ljudstvo do dogajanja v javnih službah, predvsem s področja upravnega postopka in lokalne samouprave, neuresničevanje Resolucije o preprečevanju korupcije v največjem delu s strani Policije, kar se pozna tudi pri njenem delu in odnos drugih vej oblasti do Komisije, ki se kaže v krčenju proračuna Komisije in navsezadnje v njeni ukinitvi. Komisija se je seznanila s poročilom in poudarila, da je korupcija velik problem, ki se ga zaradi njene prikritosti in težavnosti odkrivanja še vedno premalo zavedamo. Zaskrbljujoče je dejstvo, da se ga ne zaveda niti Policija z vsemi preiskovalnimi pooblastili in da je Komisija za preprečevanje korupcije brez njih storila velik in večji korak naprej pri ozaveščanju ljudi, funkcionarjev in samih državnih organov v zvezi s problematiko korupcije. Problem korupcije se v naši družbi še vedno obsoja samo po pripadnosti neki opciji, ne obsoja se pa človeka kot človeka, ki je storil koruptivno dejanje. V naravi politike je, da zaradi zlorab obsoja nasprotni pol, medtem ko svoje ljudi ščiti.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1D)**, ki ga je predložila Vlada. Komisija je podprla predlog zakona, predlog pa bi lahko vseboval tudi določbo, da lahko lastniki dveh ali več vozil, ki so tehnično brezhibna, uporabljajo le eno registrsko tablico, katero po potrebi prenašajo na vozilo, ki ga uporabljajo. Vozniško dovoljenje za delovne stroje F in G kategorije, bi se lahko izvzelo iz skupnega vozniškega dovoljenja. Starost kmečkega prebivalstva se namreč močno povečuje. Za kmete, stare nad 60 let pa je malo verjetno, da bodo še kdaj opravili izpit. Zakon bi lahko vseboval tudi določbo, da se vozilo, katero je bilo najmanj trikrat izločeno iz prometa zaradi neizpravnosti, dokončno umakne iz prometa. V primeru, da lastnik vozila, vozilo spravi v tehnično brezhibno stanje v roku desetih dni, se dovoli nadaljnja uporaba vozila, v nasprotnem

primeru se vozilo uniči na stroške voznika. Predlogov komisije Državni zbor ob sprejemu zakona ni upošteval.

Komisija je podprla **Predlog zakona o volilni kampanji** (ZVolK-B), ki ga je v obravnavo predložila skupina poslancev. Komisija je predlagatelja opozorila, da se v zvezi z načelom enakosti kandidatov ni opredelil do možnosti odklonitve soglasja zasebnega lastnika oziroma upravljalca reklamnih tabel, stavb, drugih objektov ali zemljišč, ki bi dal soglasje za plakatiranje le določenim kandidatom oziroma strankam. Brezplačnost in enakopravnost pri lepljenju in nameščanju plakatov na plakatnih mestih zavezuje po zakonu le občino na plakatnih mestih, ki jih določi občina (prvi odstavek 8. člena ZVolK). Prav tako predlog ni določal povezave soglasje s kakršnikoli plačilom. Člani komisije so opozorili na izrazit nered na področju plakatiranja na območju celotne Slovenije, s predlogom pa se bo še povečal, saj bo vzel kakršnokoli možnost nadzora občinam.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu**, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Komisija je podala pripombe k 1., 3., 7., 10., 11., 26., 27., 32. in 33. členu predloga zakona. Komisija je podprla predlog zakona, pripomb pa ni upoštevalo niti delovno telo niti Državni zbor. Komisija je obravnavala **Letno poročilo o delu Inšpektorata za varstvo osebnih podatkov za leto 2005** in opozorila na nekatere izmed njegovih pomanjkljivosti, ki jih bo potrebno spremeniti na zakonodajni ravni. Komisija je podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi**. Predlog zakona je bil napisan zaradi izvajanja skupnega državnega projekta: odprava sodnih zaostankov - projekt Lukenda ter zagotovitev ustavne in konvencijske pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja. Komisija je odklonila možnost reaktivacije upokojenih sodnikov in predlagala spremembo zakonodaje v smeri večjih možnosti za aktiviranje mlade generacije.

Komisija je obravnavala tudi **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o referendumu in ljudski iniciativi**, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Komisija je predlog zakona podprla, ob tem pa podala pripombe k 11. členu (možnost pobude za razpis referenduma tudi za Državni svet), 20. členu (dodana možnost ustavnemu sodišču, da poda samo mnenje, ne pa, da le odloči o domnevni protiustavnosti zahteve za razpis referenduma) in možnost, da bi že zakon vseboval primere, v katerih bi bil referendum nedopusten (npr. davki, proračun ipd.). Niti delovno telo Državnega zbora niti Državni zbor pripomb komisije nista upoštevala. Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije**. Komisija je pozdravila večanje pomena in pozitivnega odnosa do državljanstva, ni pa podprla prenosa pristojnosti na upravne enote za odločanje o pridobitvi državljanstva in je predlagala črtanje vseh členov, ki se nanašajo na prenos takih pristojnosti. Niti delovno telo Državnega zbora niti Državni zbor pripomb komisije nista upoštevala.

Predsednik Državnega sveta je komisijo seznanil s svojo **korespondenco in RTV SLO**. Kot predsednik Državnega sveta je naslovil pismo na RTV, v katerem je opozoril na neporočanje RTV v zvezi z mednarodnim posvetom, na 3. člen ZRTVS-1 in zaprosil za skupen sestanek, na katerem bi se dogovorili o nadaljnjem sodelovanju. Po razpravi so člani komisije sprejeli sklep, da je v tej fazi najbolje, da predsednik na Ministrstvo za kulturo in RTV Slovenija naslovi vprašanje, v katerem naj se omenjeni instituciji povpraša za njuno mnenje glede poročanja o Državnem svetu in zahteva odgovor v zvezi s tretjim parlamentarnim programom. Odgovor na vprašanje bo tako lahko služil za izhodišče širše razprave na Državnem svetu, ki bo morala biti objektivno podprta in argumentirana z izsledki poročanja RTV o Državnem svetu v preteklosti in sedaj, t.j. po obdobju, ko se je zamenjalo vodstvo RTV.

Komisija je ob obravnavi **Enajstega rednega poročila varuha človekovih pravic za leto 2005** - EPA 971-IV, sprejela priporočilo za sprejem etičnega kodeksa za oba domova parlamenta, državno upravo in dosledno izvajanje že veljavnih kodeksov. Glede nestrpnosti v medijih naj

Državni zbor kot eden izmed predlagateljev prek predlaganih članov programskega sveta zahteva, da se upošteva zahteva po ustrezni usposobljenosti vsakega novinarja. Komisija je v zvezi z neupoštevanjem odločitev Ustavnega sodišča predlagala, da naj Državni zbor pripravi predlog sprememb in dopolnitev Poslovnika Državnega zbora, po katerem bi moral resorni organ, ki je zadolžen za posamezno področje odpraviti neustavnost pred vložitvijo kateregakoli drugega predloga zakona z njegovega resorja, razen če ne gre za zakone po nujnem postopku. Komisija je že v svojem mnenju k zakonu o upravnem sporu opozorila na Poročilo o delu Ustavnega sodišča Republike Slovenije za leto 2005, ki je zasičeno s primeri in na iskanje možnosti za razbremenitev dela ustavnega sodišča. Komisija je v zvezi s prisilnim zadržanjem bolnikov v psihiatričnih ustanovah poudarila, da je to področje potrebno na novo urediti v zakonu o nepravdnem postopku ali celovitem novem zakonu. Ustrezno je potrebno urediti tudi prostore za bolnike, ki so na psihiatriji kot posledica storitve kaznivih dejanj. Ne glede na morebitna zatrjevanja o enaki obravnavi Romov in drugih državljanov so nedavni dogodki pokazali na neustrezno reševanje romske problematike. Policija in represivni ukrepi so le zadnji člen v verigi ukrepov, zato ni pričakovati, da bo represija policije uredila vse razmere. Državni zbor naj naredi analizo in stanje še odprtih zavez Vlade do parlamenta, ki jih mora še izpolniti ali pa je njihova zaveza zaradi drugih dejanskih okoliščin prenehala. Vsako delovno telo in Državni zbor kot organ najvišjega ranga mora sistematično voditi evidenco nalog, ki jih je naložil Vladi, jo sproti preverjati in voditi razpravo glede odgovorov Vlade. Le tako se lahko izvršuje konstitutivni nadzor zakonodajnega organa nad delom izvršilne veje oblasti. Komisija se je strinjala, da je veliko težav povzročenih zaradi neznanja državnih organov, ki se v mnogih primerih pikolovsko sklicujejo na določbe zakonov, čeprav osnovna načela zakonov, sistematična razlaga celotnega zakona in metode razlage nudijo v mnogih primerih odgovore, za katere na začetku ni interesa. Komisija je ob seznanitvi pozdravila tudi hiter odziv in odgovornost Vlade na poročilo Varuha.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin** ter ga podprla. Komisija je pozdravila prizadevanja Vlade za doseganje ciljev iz predloga zakona, vendar se ji v zvezi z ravnanjem s stvarnim premoženjem postavilo kar nekaj vprašanj. Celoten predlog zakona ponudi več interpretacij posameznih določb, kot bi bilo to zaželeno. Za vprašanja, ki niso urejena in so bistvenega pomena za dobro ravnanje s stvarnim premoženjem komisija ugotavlja, da je predlagatelj opustil dolžno pravno urejanje. Prenos oz. določanje upravljavca v primerih stavb, kjer so lastniki tudi zasebniki, državni organi, drugi državni organi in samoupravne lokalne skupnosti, njihova medsebojna razmerja in način razreševanja težav (tudi sporov) ni urejen. Komisija je opozorila tudi na opažene nedoslednosti, izpostavljena vprašanja ter na dejstvo, da predlog zakona govori o pokrajinah in njenem premoženju, čeprav jih v Sloveniji še ni.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji**. Predlog zakona naj bi uredil položaj in opredelil področja posebnih pravic romske skupnosti v Republiki Sloveniji, pristojnost državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti za njihovo izvajanje ter sodelovanje predstavnikov romske skupnosti pri uresničevanju njihovih pravic in obveznosti, določenih z zakonom. Komisija je pozdravila predlog zakona, saj je v preteklosti tudi Državni svet na svojih razpravah opozarjal na potrebo po zakonski ureditvi tega področja. Član komisije Ivan Bukovec je kljub temu pričakoval večjo dorečenost predloga zakona. Vse posebne pravice veljajo tudi za Rome, ki živijo običajno življenje, kot ga živijo ostali prebivalci naše države, zato bi bilo nesprejemljivo, da bi bili deležni še vseh posebnih pravic, razen če se nanašajo na jezik, predšolsko in šolsko vzgojo ter njihovo kulturo. Predvsem pa morajo tudi sami zase kaj narediti. Sestava delovnega telesa za spremljanje položaja romske skupnosti je neustrezna, saj gre za sodo število: namesto šestih članov bi jih moralo biti sedem. To delovno telo bi morale imeti samo tiste občine, ki so zavezane, da morajo v občinskem svetu imeti predstavnika romske skupnosti, ne pa tudi ostale. Drugače trdijo ostale občine, da nimajo Romov, s tem predlogom zakona pa jih bodo kar naenkrat imele, vse v cilju pridobivanja

dodatnih proračunskih sredstev. Obstajati bi morali kriteriji za razdeljevanje sredstev. Član komisije Doro Hvalica je opozoril, da predlog zakona ne odgovarja na vprašanje, kdo je Rom in za kateri romski jezik gre, saj jih poznamo več vrst z več področij. Kljub izraženim pomislekom je komisija menila, da gre za posebno skupnost ali manjšino, ki ima posebne antropološke, etnične in kulturne značilnosti (svoj jezik, kulturo, zgodovino) in izhajajoč iz 65. člena Ustave RS (Položaj in posebne pravice romske skupnosti, ki živi v Sloveniji, ureja zakon) sklenila, da Romi potrebujejo svojo zakonsko ureditev. Glede na navedeno, je komisija je po razpravi podprla predlog zakona.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika**, ki ga je v obravnavo predložila Vlada. Predlagatelj novele vidi pomanjkljivosti sedanje ureditve v tem, da ta omogoča položaj, ki dolžnika spodbuja k neplačilu njegove obveznosti do upnika, saj zamudne obresti po določenem času nehajo teči. Predlog zakona tako določa pravilo, da obresti nehajo teči, ko vsota zapadlih, pa ne plačanih obresti doseže glavnico, vendar samo za pogodbene obresti. Član komisije Jože Ilc je poudaril, da so zamude vzrok propada sistema izvršb v letu 1991. Državni organi imajo daljše plačilne roke kot posamezniki, kar tudi slednje na koncu privede do tega, da zamujajo s plačili. Sistem, kot ga predlaga predlagatelj, je dvorezen, saj so v Švici ugotavljali, da ravno dolge zamudne obresti povzročajo neplačevanje. S takšnim predlogom bodo obresti ušle nadzoru, zato se ne strinja, da bi spreminjali enotno ureditev, ki postavlja mejo obresti z višino glavnice. Ostali člani so se z navedenim strinjali, zato komisija ni podprla predloga zakona.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru** in podala nekatere pripombe, ki so bile nomotehnične (k 1., 5., 7. in 8. členu), sistemske (k 3. členu) ter vsebinske (k 6. členu - osnovni 11. člen) narave. Inšpekcije bi se lahko vključile v sistem upravnih enot razen redkih, ki opravljajo specifična dela kot npr. rudarski inšpektorat. V sedanjem sistemu državne uprave so upravne enote s svojim razvejanim področjem pristojnosti tiste, ki bi lahko učinkoviteje zagotavljale delo inšpekcij. Z uvedbo pokraj in se bo pojavila nova oseba javnega prava, zato bo v prihodnje tudi zaradi tega treba zopet razmisliti o sedanji ureditvi. Kljub temu komisija meni, da bo predlog zakona z udeležbo ministra za javno upravo pripomogel k boljšim rezultatom, zato je predlog zakona podprla.

Komisija je podprla **pobudo državnega svetnika Jožeta Ilca za sprejem Zahteve za oceno ustavnosti in zakonitosti 14. člena Zakona o društvih (ZDru-1)**. Pobudnik in član komisije Jože Ilc je nasprotoval vsebini 14. člena Zakona o društvih, ki po njegovem mnenju daje le abstraktno varnost, ne daje legitimnosti niti potrebe po takšni *actio popularis*. Sodno varstvo se lahko podeli le takrat, kadar je nekemu kršena konkretna pravica. Člen določa rok enega leta, v katerem lahko član društva zahteva sodno varstvo. Ta rok je popolnoma predolg. Če je kršitev resnično storjena, mora biti interes čimprejšnje sanacije.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih** in menila, da bi moral zakon vsebovati določen čas izvajanja nadzora, po preteku katerega bi moral detektiv primer zaključiti s svojim poročilom. Poleg določenega časa izvajanja bi morala določba vsebovati tudi varovalo, da je z izvajanjem nadzora potrebno prenehati takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bila uvedena, kar predstavlja pomemben element načela sorazmernosti in racionalne rabe javnih sredstev (plačilo detektiva). Komisija je opozorila tudi na razkorak z zasebnim sektorjem, na omejen krog "nadzirancev" in njihovo strokovno neodvisnost, na prepletanje s kazenskopravnim področjem, na upravičenost predlaganega načina ugotavljanja zlorab, na kontrolo tujih detektivov nad najvišjimi položajnimi javnimi uslužbenci. Komisija je kljub pripombam podprla predlog zakona.

Komisija je obravnavala **pobudo državnega svetnika mag. Zlatka Jenka za sprejem Zahteve za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o verski svobodi (ZVS)**. Zakon je uvedel velike razlike v obravnavi že prijavljenih verskih skupnosti in tistih, ki bodo šele pristopile k postopku

registracije. Razlike se nanašajo tako na njihovo obravnavo, izpolnjevanje pogojev in financiranje, kar bo imelo posledice tudi za njihovo delovanje. Posameznikom z različnimi veroizpovedmi, ki bodo v ustanovah "zaprtega tipa", bo kršena temeljna človekova pravica do svobode veroizpovedi v primerjavi s številčnejšimi pripadniki že prijavljenih verskih skupnosti in tistih, ki svobodno delujejo. ZVS v 12. členu določa šele *hudo* (stopnja kršitve) kršitev temeljnih človekovih pravic in ustave kot razlog za prepoved delovanja, s čimer znižuje pravni standard varstva pravic in ustave. Komisija se je strinjala s pobudo in jo podprla.

Komisija se je skupaj s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesno skupino lokalnih interesov seznanila s **paketom pokrajinske zakonodaje** (delovno gradivo), ki ga je pripravila Služba vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko. Državni svetniki so pozdravili priložnost, da lahko že v fazi, ko pokrajinska zakonodaja še ni sprejeta na vladnem nivoju, predstavijo svoja stališča. Strinjali so se, da je ustanovitev pokrajin nujna z vidika uravnoteženega razvoja Slovenije, saj je njihovo temeljno poslanstvo uresničevanje razvojnih politik. Občine so danes učinkovite pri reševanju problemov na lokalnem nivoju, medtem ko so manj uspešne pri večjih projektih (npr. za pridobitev evropskih sredstev), ko se morajo povezovati in dogovarjati. Pokrajinsko zakonodajo je treba čim prej sprejeti, saj se v nasprotnem primeru lahko zgodi, da pokrajin še nekaj časa ne bo. Glede vprašanja financiranja pokrajin so razpravljavci izrazili nekatere dileme. Sedanji sistem financiranja, ki temelji na primerni porabi, se že v občinah ni obnesel, saj bolj vodi k uravnalovki kot k dolgoročnemu razvoju. S prenosom nalog na pokrajinski nivo je nujno istočasno prenesti ustrezen prenos finančnih sredstev, kar se v primeru občin ni zgodilo. Če bo sprejeta predlagana rešitev, bodo pokrajine skoraj brez premoženja za razvoj (razvojnih možnosti), dokler ga ne bodo pridobile z razvojnimi projekti. Ni pa pričakovati, da se bodo občine odpovedale premoženju v korist pokrajin oziroma ni predviden prenos premoženja z lokalnega na pokrajinski nivo. Eden od razpravljavcev je tudi podvomil, da ustanovitev pokrajin ne bo imela finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva oziroma se mu zdi ta trditev skrajno neresna, saj je jasno, da bo njihova ustanovitev zahtevala veliko sredstev.

Komisija ni podprla **predloga skupine državnih svetnikov za odločilni veto na Zakon o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika (OZ-A)**.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zasebnem varovanju**, ki ga je predložila Vlada. Predlog zakona ukinja Zbornico RS za zasebno varovanje kot osebo javnega prava; črtanje drugega stavka 6. člena pomeni odvzem javnega pooblastila za opravljanje nalog, ki so ji bile določene z zakonom. Predlog s črtanjem 8. - 11. člena zakona ukinja obvezno članstvo, status zbornice kot osebe javnega prava, urejanje statuta z zakonom in pridobivanje sredstev za delovanje zbornice. Sprememba 12. člena odvzema zbornici pristojnosti za opravljanje nalog prek javnega pooblastila, od katerih sta najpomembnejša dosedanje izvajanje programov strokovnega izobraževanja in pripravljanje predlogov katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije. Komisija ni podprla predloga zakona. V odsotnosti razlogov in brez obrazloženih podatkov je menila, da gre za neutemeljeno omejevanje gospodarske dejavnosti, kar je v nasprotju s samo intenco Vlade. Zaradi pomembnosti obravnavanega predloga je komisija na podlagi 51. člena Poslovnika Državnega sveta zahtevala od predsednika Državnega sveta, da razširi dnevni red 53. seje Državnega sveta z obravnavanim predlogom zakona.

Komisija je podprla **pobudo državnega svetnika Marjana Maučeca za sprejem Predloga zakona o dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije (ZDRS-E)**. Vzrok za nastanek pobude za novelo Zakona o državljanstvu je obisk pobudnika v Avstraliji. Slovenski izseljenci in njihovi potomci imajo težave s pridobivanjem državljanstva, vzrok pa se nahaja v zakonu o državljanstvu že vse od njegovega sprejema. ZDRS je namreč v 6. členu prenizko postavil starostno mejo na 23 let, do katere je lahko posameznik podal izjavo, da se priglašja kot

državljan Republike Slovenije, če je bil od njegovega rojstva do dane izjave eden od staršev državljan Republike Slovenije oziroma da je bil državljan Republike Slovenije do smrti, če je umrl pred dano izjavo in da mu po dopolnjenem 18. letu starosti državljanstvo Republike Slovenije ni prenehalo na podlagi odpusta, odreka ali odvzema. Leta 2002 je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije (ZDRS-Č), ki je dvignil starostno mejo iz 6. člena ZDRS iz 23. na 36. let. Kljub dvigu je bilo dano posamezniku, ki je bil leta 1991 starejši od 24 let na voljo le malo časa za podajo izjave. Tisti, ki so bili leta 1991 stari 23 let oz. manj, so lahko dobili državljanstvo po rodu, za razliko od tistih, ki so bili takrat starejši od 24. let. Tako starejši otrok v družini ni dobil državljanstva po rodu enega od slovenskih staršev, drugi mlajši otrok v družini, pa ga je dobil. Če je bila oseba leta 1991 stara 25 let, je kljub spremembi zakona v letu 2002 imela na voljo le pol leta za prigrasitev, medtem ko tistim, ki so bili leta 1991 starejši od 25 let in pol, pa prigrasitev na podlagi 6. člena ni bila nikoli možna, čeprav veljavni zakon postavlja mejo 36 let. Naslednja sprememba se nanaša na zavezo pristojnega organa po aktivni obravnavi oseb iz drugega odstavka 13. člena zakona, kar pomeni, da bi odločil po tistem členu zakona, ki je za osebo ugodnejši, ne glede na člen, po katerem si oseba prizadeva pridobiti državljanstvo Republike Slovenije. Tako se ne bi dogajalo, da bi bila oseba s slovenskim poreklom zavržena že iz formalnih (birokratskih) razlogov, kar vzbuja pri teh ljudeh nepotrebne negativne občutke. Predlog zakona ne uvaja nekih novih pravic, ki bi jih imeli slovenski izseljenci ali njihovi potomci. Vsi lahko namreč že po obstoječi zakonodaji pridobijo državljanstvo po 13. členu ZDRS; gre le za nekoliko lažje pogoje in možnost hitrejši pridobitve državljanstva sploh ob dejstvu, da so nekateri izseljenci že v visokem starostnem obdobju. "Navala" na državljanstvo se ni bati, saj ga lahko te osebe kot rečeno, pridobijo tudi sedaj.

Komisija je podprla **Predlog zakona o službi v slovenski vojski**. Ob tem je izrazila pomisleke glede financiranja vojske glede na ostala prioriteta področja. Pod krinko kolektivne obrambe naj bi se uresničevali interesi tujih držav, celo tistih izven EU. Promocija vojaškega poklica gre v nasprotno smer kot ji je sledila bivša JLA (gradnja, pomoč pri elementarnih in drugih nesrečah ipd.). Koncept poklicne vojske ni skladen s tradicijo slovenskega naroda, saj je odpor vedno rasel iz ljudi. Večji del vojske bo bil zaradi njenih značilnosti (nižja izobrazbena struktura, veliko povpraševanje) sestavljen iz priseljencev, ki imajo drugačno mentalno strukturo. Jasna določitev je velikega pomena za uveljavljanje pravic in dolžnosti tako da bodo vojaške osebe lahko nedvomno vedele, zoper katere odločitve imajo možnost ugovora in kasnejše pritožbe ter zoper katere odločitve je možnost ugovora prepovedana. Le v takem primeru bo poveljevanje doseglo pravi namen.

Komisija je obravnavala **pobudo državnega svetnika Rada Krpača in Jožeta Ilca za sprejem Zahteve za oceno ustavnosti Zakona o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika (OZ-A)**. Komisija je pobudo brez razprave soglasno podprla.

Komisija je soglasno podprla zahtevo osmih članov Državnega sveta (prvopodpisani Marjan Maučec) za **odločilni veto na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zasebnem varovanju**. Člani komisije so ugotovili, da si država s tem zakonom podreja del gospodarske dejavnosti. Država določa vrsto, obseg, ceno ter se tudi sama nadzira, s čimer ustvarja monopolen položaj. Če država izvaja naloge izpopolnjevanja in usposabljanja varnostnega osebja, bi se morale naloge financirati iz državnega proračuna, tako pa se plačuje s strani zasebnikov. S področja zasebnega varovanja se s tem zakonom jemlje najbolj občutljiv del, ki ga je do sedaj predstavljala Zbornica RS za zasebno varovanje. Za razvoj gospodarstva na področju varovanja predstavlja takšna ureditev nazadovanje; podobno ureditev pozna le Črna gora. Člani komisije so potrdili, da področje zasebnega varovanja sodi v gospodarstvo, da zakon ne temelji na nobenih analizah dejanskega stanja ali uporabe zakona.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravniškem državnem izpitu**. Kot ukrep za skrajšanje v oceni stanja prikazanih zelo dolgih čakalnih dob za vstop v sodniško pripravništvo se predlaga skrajšanje sodniškega pripravništva. Predlagano je skrajšanje iz veljavnih 12 mesecev na osem mesecev, pri čemer se skupna doba usposabljanja tekom pripravništva ne spreminja in ostaja dve leti. Predlagatelj ocenjuje, da je doba osmih mesecev še zadosti dolga za pridobitev potrebnih praktičnih izkušenj, je pa tudi primerljiva s trajanjem sodniškega pripravništva v tujini. Komisija je podprla prizadevanja predlagatelja po skrajševanju čakalnih dob za vstop v sodniško pripravništvo, kar je po mnenju komisije poglavitni razlog za pripravo obravnavanega predloga. Komisija je predlog zakona podprla, vendar je menila, da bi se moral predlagatelj konkretnije opredeliti do nekaterih določb predloga. Komisija je sprejela dve pripombi k 18. členu predloga, ki sta ju predlagala člana komisije Doro Hvalica (nejasnost razmejitev pravne osebe in s tem upoštevanje potrebnega delovnega razmerja) in mag. Zlatko Jenko (neupoštevanje prakse študentov na podiplomskem oz. doktorskem študiju).

Komisija je obravnavala **pobudo državnega svetnika mag. Adolfa Zupana za sprejem Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Državnem svetu**. Pobuda je odgovor na odločbo Ustavnega sodišča (U-I-332/05-10 z dne 4. 10. 2007), v kateri je sodišče soglasno odločilo, da sta 1. in 3. člen Zakona o dopolnitvah Zakona o Državnem svetu (ZDSve-A, Ur. l. RS, št. 76/05) v neskladju z Ustavo, kolikor se nanašata na funkcijo predsednika Državnega sveta. Predlog zakona skladno z odločbo Ustavnega sodišča predlaga dopolnitev zakona, ki določa, da predsednik Državnega sveta opravlja funkcijo poklicno. Komisija je podprla pobudo državnega svetnika po sprejemu predloga zakona; predlog zakona naj ureja le poklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta in določitev njegove plače, saj v tem delu sledi odločbi Ustavnega sodišča.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Zasebnem varovanju (ZZasV-A)**, ki je nastal kot posledica tragedije v Ljubljani pred lokalom Global v Ljubljani. Komisija ni podprla predloga zakona v delu, ki se nanaša na Zbornico RS za zasebno varovanje. Predlog ne vsebuje nobenih razlogov za takšno odločitev, prav tako ni narejene korektne primerjave z drugimi državami saj so navedene le tiste, ki so v prid predlagatelju zakona. V evropskih državah je področje zasebnega varovanja del gospodarskega sektorja, zato gre za neutemeljeno omejevanje gospodarske dejavnosti, kar je v nasprotju s samo intenco Vlade po umiku iz gospodarstva. Komisija je podprla predlog zakona v delu, ki bi omogočil učinkovito ukrepanje pristojnih organov zoper kršitelje predpisov s področja zasebnega varovanja. Komisija je pozvala Vlado in Ministrstvo za notranje zadeve, da sistemski del umakneta iz tega predloga zakona in da v tem delu pripravi nov predlog zakona, ki bi nastal v sodelovanju z Zbornico RS za zasebno varovanje in drugimi strokovnjaki s tega področja. Ker velike kršitve nastajajo pri varovanju gostinskih (nočnih) lokalov, naj predlagatelj razmisli o morebitni natančnejši ureditvi tega dela varovanja.

Komisija je obravnavala pobudo državnega svetnika Janeza Sušnika za **Začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije na področju ureditve Državnega sveta in njegove vloge v zakonodajnem postopku z osnutkom ustavnega zakona**, jo podprla in predlagala Državnemu svetu, da jo posreduje Vladi.

3.2. KOMISIJA ZA MEDNARODNE ODNOSI IN EVROPSKE ZADEVE

Člani komisije: Jožef Jeraj (predsednik do 11. 10. 2006), Vincenc Otoničar (predsednik od 11. 10. 2006), Drago Bahun (podpredsednik), Boris Janez Bregant, mag. Jožko Čuk, dr. Zoltan Jan, Marko Juvančič, mag. Dušan Semolič, Marta Turk, Branko Kodrič (član do 18. 8. 2006), Miran Bavčar (član komisije od 17. 1. 2007).

Sekretarka komisije: Lilijana Žurman.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve (v nadaljevanju: komisija) pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- politični, gospodarski, kulturni in drugi odnosi z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami,
- zaščita interesov države, njenih državljanov ter pravnih oseb v tujini,
- položaj slovenske manjšine v Italiji, Avstriji in na Madžarskem ter položaj Slovencev po svetu,
- ekonomski odnosi s tujino,
- spremljanje aktivnosti Slovenije v okviru Evropske unije,
- sodelovanje s tujimi parlamentarnimi institucijami.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

Delo komisije je razdeljeno na tri večja področja: evropske zadeve, mednarodne zadeve in problematiko Slovencev, ki živijo zunaj meja Slovenije.

Delo komisije na področju evropskih zadev je bilo v tem mandatu precej pestro, saj je v tem času Slovenija postala članica EU. Komisija se je zato v začetku mandata ukvarjala z vprašanji vstopa Slovenije v EU. Obravnavala je poročila o poteku pogajanj za vstop Slovenije v EU, ki so jih pripravile slovenske službe in institucije EU. Komisija je večkrat izrazila zadovoljstvo, da je bila Slovenija ocenjena kot najbolje pripravljena članica za vstop v EU. Ob obravnavi **Končnega poročila o pogajanjih o pristopu Republike Slovenije k Evropski uniji**, kjer je bil poseben poudarek namenjen sklepnem delu pogajanj, je komisija izrazila zadovoljstvo, da je Slovenija na pogajanjih dosegla neto proračunsko pozicijo ter ugotovila, da se je slovensko gospodarstvo uspešno pripravljalo na vstop v EU, obenem pa je tudi opozorila, da je ta vstop tudi socialni projekt, ki bo državljanom prinesel pozitivne učinke.

Pred samim vstopom Slovenije v EU je bil v zakonodajni postopek vložen **Predlog zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado v zadevah Evropske unije**. Komisija si je ves čas, tudi takrat ko so bile predstavljene le teze predloga zakona, prizadevala za ustrezen položaj in pristojnosti Državnega sveta v tem zakonu. Komisija je fazi obravnavanja tez predloga zakona predlagala, da se ta dopolni, tako da delovni telesi, pristojni za evropske zadeve, pri obravnavi zadeve upoštevata tudi mnenja Državnega sveta oziroma njegovih delovnih teles. Poleg tega bi v skladu s predlogom Komisije Vlada obveščala Državni svet o vseh zadevah EU enako kot Državni zbor. Komisija se je pri predlagani ureditvi sklicevala na prakso ureditev primerljivih evropskih držav članic Evropske unije z dvodomnim predstavniškim telesom. Ob vložitvi predloga zakona v zakonodajni postopek, je poudarjala, da bo z vstopom Slovenije v EU Državni zbor izgubil določene pristojnosti, izgubo pa bo posledično občutil tudi Državni svet, saj Ustava RS njegovo delovanje veže na delovanje Državnega zbora. Tako se bo zmanjšalo število področij, na katerih lahko Državni svet predlaga sprejem zakonov, vložiti

odložilni veto oziroma zahteva razpis zakonodajnega referendumu, še vedno pa bo lahko dal mnenje na vse zadeve iz pristojnosti Državnega zbora, torej tudi na zadeve iz področja EU.

Predlog zakona je predvideval sodelovanje Državnega zbora z Vlado v zadevah EU, ni pa omenjal Državnega sveta. Komisija je menila, da je primerno vlogo in pomen v tem postopku pridobi tudi Državni svet, zato je predlagala konkretne spremembe predloga zakona. Te so bile, da mora biti k sejam delovnega telesa pristojnega za evropske zadeve in sejam delovnega telesa pristojnega za zunanjo politiko vabljen tudi predstavnik Državnega sveta ter da Vlada o vseh zadevah EU istočasno obvešča Državni zbor in Državni svet. Mnenje komisije z določenimi spremembami je Državni svet podprl, ob sprejemu zakona v aprilu 2004 pa položaj Državnega sveta v njem ni bil urejen. Državni zbor je položaj Državnega sveta v razmerju do Državnega zbora v zadevah EU uredil v Poslovniku Državnega zbora v maju 2004. Člani Državnega sveta so vabljeni na seje pristojnih delovnih teles Državnega zbora.

V drugem delu mandata je delo komisije zaznamovala **Pogodba o ustavi za Evropo**. Že v fazi sprejemanje te Pogodbe je komisija izražala pozitivno stališče do nje, poleg nje pa je ratifikacijo Pogodbe podprl tudi Državni svet. Državni zbor je Pogodbo ratificiral 1. 2. 2005. S tem je Slovenija kot ena prvih držav članic ratificirala omenjeno Pogodbo. Že takrat so nekatere države članice izražale pomisleke glede ratifikacije, dokončno pa so se želje po hitri ratifikaciji razblinile po negativnih referendumskih izidih na Nizozemskem in v Franciji. Po tem dogodku je bilo več razprav na temo kako naprej, do katerih je stališče zavzemala tudi Komisija in njeni člani ter ostali državni svetniki, ki so sodelovali na mednarodnih srečanjih, ki so se ukvarjala s to temo. Po daljšem obdobju za razmislek so se države članice v letu 2007 dogovorile o sklicu nove medvladne konference, kjer bi se sprejela taka pogodba, ki bi bila sprejemljiva za vse države članice, obenem pa ne bi bistveno odstopala o vsebine in ciljev Pogodbe o Ustavi za Evropo. V ta namen sta se konferenc, organiziranih na to temo, udeleževala predsednik komisije Vincenc Otoničar in predsednik Državnega sveta Janez Sušnik. Komisija se je seznanila s stališči Vlade tako do razprav v obdobju za razmislek kot tudi s stališči do **reformne pogodbe** in je podprla njena prizadevanja za čim prejšnjo rešitev. Srečanje COSAC je ustanovilo posebno delovno skupino, ki spremlja dogajanja v zvezi z reformno pogodbo, katere član je tudi predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Ob boku razprav o krizi, v kateri se je znašla EU, pa je komisija podprla odločitev Slovenije za **predsedovanje Slovenije Svetu EU v letu 2008** ter spremljala vsa dogajanja v zvezi s pripravami na ta dogodek. Ves čas je tudi pristojne pozivala, naj v program predsedovanja primerno vključijo tudi Državni svet. Izraz želje po usklajenem in uspešnem sodelovanju Državnega zbora in Državnega sveta v času predsedovanja Republike Slovenije Svetu EU je oktobra 2007 podpisan dogovor o sodelovanju pri usmerjanju aktivnosti omenjenih organov v času priprav in v času predsedovanja Republike Slovenije Svetu EU.

Komisija je vsako leto obravnavala **Prednostne naloge za delo v Svetu EU** za posamezno leto in **Predloge deklaracij o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah EU** za posamezno leto. Ob obravnavi teh dokumentov je vedno izpostavila pomen Lizbonske strategije ter pomen socialnega partnerstva. Poleg tega je vsako leto obravnavala tudi **Poročilo o stanju v EU in položaju Republike Slovenije v njej** za posamezno leto, **Letne strategije politik** ter **Zakonodajni in delovni program Komisije** za posamezno leto.

Komisija pa tudi Državni svet sta podprla projekt Slovenska hiša v Bruslju, kot je to predlagala Gospodarska zbornica Slovenije ter še posebej izpostavlja projekt Slovenija na vrhu sveta, ki mora postati pomemben državni promocijski projekt. Vladi je predlagala, naj projekt v vsebinskem in objektne smislu čim prej uresniči, vendar projekt ni bil izveden.

V tem mandatnem obdobju sta bila v Republiki Sloveniji razpisana tudi **referenduma o pristopu Republike Slovenije k EU in NATU**. Člani komisije so izrazili zadovoljstvo nad

rezultati obeh referendumov. Menili so, da je Državni svet s podporo članstvu Slovenije v EU in NATU prispeval svoj del k ugodnemu referendumskemu rezultatu.

Kljub temu, da Vlada Državnega sveta ne obvešča neposredno o aktualnih predlogih in da Državni svet nima dostopa do EU portala, je bila komisija dobro obveščena o dogajanju v EU in njegovih delovnih telesih. Zasluga gre predvsem intenzivnemu udejstvovanju članov komisije na srečanjih v organizaciji parlamentov predsedujoče države članice (COSAC, COFACC ter drugi sektorski odbori) ter udeležbi na sejah odbora Državnega zbora za evropske zadeve, kjer državni svetnik predstavlja mnenje Državnega sveta do posameznega dokumenta oziroma točke dnevnega reda. Predvsem je bila komisija aktivna pri pripravah na udeležbo na srečanja COSAC. Sodelovala je v **izvajanju nadzora nad načeli subsidiarnosti in proporcionalnosti** ter sprejemala stališča do točk dnevnega reda posameznega srečanja COSAC. V letu 2007 predstavniki komisije na srečanjih COSAC sodelujejo tudi v t.i. trojki, kjer igrajo pomembno vlogo pri pripravi dnevnih redov ter zaključkov in sklepov teh srečanj. Poudariti bi veljalo, da je Državni svet pridobil na veljavi v odnosih do držav članic EU in držav, ki z njo tesneje sodelujejo, prav zaradi aktivnega sodelovanja na teh srečanjih.

Na povabilo predsednika Odbora za zadeve EU slovaškega parlamenta se je predsednik komisije udeležil srečanja odborov za EU zadeve Višegrajske skupine, ki je potekalo v Bojnichah v septembru 2007, kjer je predstavil slovenske izkušnje po uvedbi evra.

II.

Veliko pozornosti je komisija namenila problematiki Slovencev v zamejstvu in po svetu. Predstavniki Ministrstva za zunanje zadeve, Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu ter predstavniki slovenskih manjšinskih organizacij so jo seznanjali z aktualnimi temami s tega področja. V zvezi s tem je Komisija sprejela vrsto sklepov in pobud, ki so jih njeni člani predstavljali tudi na sejah Komisije Državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, katerih so se redno udeleževali. Predstavniki Komisije se je udeleževal rednih vsakoletnih vseslovenskih srečanj v Državnem zboru, kjer so prisotni Slovenci iz vseh držav.

V začetku mandata je obravnavala problematiko delovanja **Radia 2 in Radia Agora** na avstrijskem Koroškem, kjer se je pojavilo vprašanje nadaljnega obstoja in avtonomije obeh radijskih programov manjšine. Komisija se je zavzela za odločnejšo obrambo pravic manjšine, utemeljeno na Avstrijski državni pogodbi in Konvenciji o varstvu narodnih manjšin, kar je poudarila tudi v pobudi Ministrstvu za zunanje zadeve. Na kršenje pravic manjšine je potrebno opozoriti tako na mednarodni ravni kot s stopnjevanjem diplomatskih aktivnosti na bilateralni ravni, saj gre za eno ključnih vprašanj demokratične varnosti v Evropi. V ta namen je delegacija komisije obiskala nekatere institucije koroških Slovencev in uredništvo Radia 2.

Podrobno je obravnavala **Predlog zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja** in predlagatelja opozorila na nekatere pomanjkljivosti, vendar pa je menila, da je predlog primerna podlaga za nadaljnje delo. Mnenje o predlogu zakona je komisija predložila v odločanje Državnemu svetu, vendar je bil predlog zakona do sklica seje le-tega umaknjen iz zakonodajnega postopka. Državni svet je omenjeno problematiko kljub vsemu obravnaval in sprejel sklep, da Državni svet oz. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve pripravi svoj Predlog zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja.

Maja 2004 bil s strani skupine poslancev vložen **Predlog zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja**. Komisija je predlog obravnavala, vendar so njeni člani menili, da so vezani na sklep Državnega sveta o pripravi svoje novele zakona. Sprejet je bil sklep, da se v okviru Državnega sveta oblikuje delovna skupina za pripravo predloga zakona, za člana pa sta bila imenovana takratni predsednik komisije Jožef Jeraj ter njen član Vincenc Otoničar.

Delovna skupina se je pri svojem delu naslanjala na predlog zakona, ki ga je pripravila skupina poslancev ter pripravila teze novele Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Delovno gradivo je bilo poslano krovnim organizacijam Slovencev izven njenih meja, te pa so bile pozvane h konkretnim pripombam na prejeto gradivo, njihov odziv pa ni bil velik. Zaradi volitev v Državni zbor leta 2004 je delo na pripravi predloga zakona zamrlo. Služba vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu je bila preoblikovana v Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu, le-ta pa naj bi pripravil nov predlog zakona. V začetku leta 2006 je Vlada v zakonodajni postopek vložila **Predlog zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja**. Komisija je menila, da Državni svet s svojo ustavno opredeljeno sestavo in pristojnostmi kot formalni zastopnik lokalnih in določenih funkcionalnih interesov, lahko uveljavlja na državni ravni svoje zahteve, predloge in mnenja, kar je edina možnost prenosa interesov civilne družbe. Prav interesno predstavništvo onemogoča politično strankarski, ideološki, konfesionalen ali dnevno političen pristop k skrbi za Slovence zunaj meja Republike Slovenije, zato je bilo utemeljeno pričakovanje, da se med najpomembnejše nosilce ustavne skrbi za Slovence zunaj Republike Slovenije uvrsti tudi Državni svet. Ta se je v praksi že uveljavil kot institucija sodelovanja s civilno družbo, v okviru svoje mednarodne dejavnosti pa je razvil intenzivno sodelovanje z zgornjimi domovi parlamentov iz drugih držav, pri čemer še posebej izstopa sodelovanje z avstrijskim Zveznim svetom, pa tudi z italijanskim Senatom. Zakon, ki je bil sprejet, takega sodelovanja Državnega sveta ni predvidel. Na to je opozorila tudi ob obravnavi **Informacije Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu o pripravi podzakonskih aktov in strategij, ki se izdajo na podlagi zakona o odnosih RS s Slovenci zunaj njenih meja in Informacijo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu o ustanovitvi Sveta za Slovence v zamejstvu**.

Delegacija Državnega sveta, v kateri je bil tudi predsednik komisije, je bila v začetku leta na obisku pri Slovencih v Avstraliji. Kljub temu, da slovensko veleposlaništvo v Avstraliji še vedno nima imenovanega veleposlanika in da je številčno šibko (zaposlena sta le dva uslužbenca), je veleposlaništvo zelo aktivno. V pogovorih s tam živečimi Slovenci je mnogokrat bila izpostavljena problematika pridobitve državljanstva za slovenske izseljence. Zaradi navedenega je komisija za politični sistem pripravila **Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije**, katerega je komisija obravnavala kot zainteresirano delavno telo. Poudarila je, da mora država, v skrbi za slovenske izseljence in zamejce, iskati rešitve, ki predstavljajo poenostavitev postopka, po drugi strani pa je potrebno vgraditi elemente, ki preprečujejo zlorabe.

Marca 2007 je komisije organizirala **Posvet o položaju Slovencev na avstrijskem Koroškem po zadnjih parlamentarnih volitvah v Republiki Avstriji**. Oktobra 2007 se je seznanila s položajem avtohtone slovenske narodne skupnosti v Porabju.

III.

V začetku leta 2005 so se začela pojavljati vprašanja o statusu Državnega sveta in njegovih pristojnostih v okviru mednarodne parlamentarne dejavnosti. Mnenje je podala Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora, ki je tudi pripravila predlog ravnanja, dokler ne bodo sprejete ustrezne zakonske dopolnitve. Na pobudo predsednika Državnega sveta je Komisija sprejela mnenje, v katerem se s predlogom Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora ni v celoti strinjala. Ni sprejela predloga, da bi na srečanjih delegacij nacionalnih parlamentov lahko zastopali stališča Republike Slovenije oziroma slovenskega parlamenta ter sodelovali pri sprejemanju odločitev oziroma pri glasovanjih le predstavniki Državnega zbora. Danes Državni svet in njegovi člani na parlamentarnih srečanjih sodelujejo v slovenskih delegacijah največkrat po ključu en predstavnik Državnega sveta ter dva predstavnika Državnega zbora. To sodelovanje se je v praksi izoblikovalo skozi ta mandat, ob koncu mandata pa je bil ta način

sodelovanja za čas priprav in v času predsedovanja Republike Slovenije Svetu EU potrjen v dogovoru, ki sta ga sklenila predsednika Državnega zbora in Državnega sveta.

Delo Komisije na zunanjepolitičnem področju predstavlja poleg sodelovanja na mednarodnih dogodkih tudi obravnava vsebinskih zunanjepolitičnih vprašanj.

Komisija je namenila posebno pozornost odnosom s Hrvaško. Seznanila se je z namero **razglasitve izključne ekonomske cone v Jadranskem morju** ter podprla **Predlog zakona o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije**.

Komisija se je seznanila s problematiko slovenskega državljana Joška Jorasa, obravnavala je **incident na območju mejnega prehoda Sečovlje 22. 9. 2004**, pa tudi **Predlog Resolucije o meji med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško v Istri in na morju**. Po njenem mnenju bi bila razprava o Resoluciji prezgodnja, ker bi lahko ovirala prizadevanja Vlade po ustreznem reševanju odprtih vprašanj med državama. Vendar je v svojem mnenju ob obravnavi **odnosov Republike Slovenije z Republiko Hrvaško s poudarkom na meji v Istri** ugotovila, da Vlada še ni uresničila vseh pobud, ki so bile dane na 26. seji Državnega sveta glede mejnih vprašanj v Istri in na morju ter podprla prizadevanja slovenske vlade za uveljavitev mejnega režima na dan 25. 6. 1991. Komisija je tudi izrazila pričakovanje, da bo slovenska vlada pri razreševanju odprtih vprašanj z Republiko Hrvaško izkoristila vse možnosti, ki nam jih zagotavlja članstvo v EU.

Komisija je obravnavala nekatere predloge zakonov o ratifikaciji sporazumov med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške. V okviru sodelovanja z državami jugovzhodne Evrope je obravnavala tudi odnose Republike Slovenije z BiH, Makedonijo ter Srbijo in Črno goro.

Komisija je obravnavala tudi posamezne predloge zakonov s področja mednarodnih odnosov. Svoja mnenja je na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu posredovala Odboru Državnega zbora za zunanjo politiko. Med drugim je komisija obravnavala **Predlog zakona o mednarodnem razvojnem sodelovanju Republike Slovenije, Predlog zakona o omejevalnih ukrepih, ki jih Republika Slovenija uvede ali izvaja skladno s pravnimi akti in odločitvami, sprejetimi v okviru mednarodnih organizacij**, podprla pa je tudi **Predlog zakona o napotitvi oseb v mednarodne civilne misije in mednarodne organizacije**.

Komisija se je seznanila s poročilom o uresničevanju programa reform za izvajanje Lizbonske strategije za leto 2007.

IV.

V okviru svojega delovanja je Komisija obravnavala več pobud in vprašanj njenih članov ter ostalih članov Državnega sveta. Te pobude so natančneje opisane v posameznih letnih poročilih od delu Državnega sveta.

3.3. KOMISIJA ZA GOSPODARSTVO

Člani komisije: Marta Turk (predsednica), mag. Zlatko Jenko (podpredsednik), mag. Stojan Binder, prof. dr. Janvit Golob, Branko Majes, David Nabergoj, Anton Rozman, Jože Stanič, Peter Vrisk, mag. Adolf Zupan

Sekretar komisije: Miro Podlipec.

Na podlagi Sklepa o ustanovitvi in nalogah komisij Državnega sveta, ki ga je Državni svet sprejel na 2. seji 24. 12. 2002, Komisija za gospodarstvo pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet z naslednjih področij:

- stanje in razvoj posameznih gospodarskih področij,
- razvojna strategija in ukrepi tekoče ekonomske politike Slovenije,
- cenovna politika in varstvo potrošnikov,
- davčni sistem in davčna politika,
- sistem javnih financ in zavarovalništva,
- izvajanje proračuna in zaključnega računa,
- obračunski sistem in sistem plačilnega prometa,
- kreditno-monetarni sistem,
- tehnološki razvoj.

Komisija je imela 65 sej, na katerih je obravnavala devet predlogov za odločilni veto, štiri zakonodajne pobude, 137 predlogov zakonov, zahtevo za razpis zakonodajnega referenduma, zahtevo za razpis posvetovalnega referenduma, štiri predloge za avtentično razlago zakona, pet pobud državnih svetnikov in 47 drugih aktov.

Na svojih sejah je komisija oblikovala naslednje zakonodajne pobude

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevzemih

Predlog zakona z namenom odpraviti neustreznost nekaterih rešitev v ZPre-1 vsebuje naslednje rešitve: v novem tretjem odstavku 27. člena ZPre-1 (1. člen predloga zakona) so določene neizpodbojne domneve, da je prevzemnik odstopil od prevzemne namere, če ne opravi pravočasno dejanj v zvezi z objavo prevzemne ponudbe. Ureditev v 38. členu ZPre-1 (2. člen predloga zakona) se spreminja tako, da sme prevzemnik med trajanjem postopka s prevzemno ponudbo kupovati vrednostne papirje ciljne družbe tudi zunaj tega postopka, če pri tem spoštuje načelo enakega obravnavanja imetnikov vrednostnih papirjev ciljne družbe. S spremembo 47. člena ZPre-1 (3. člen predloga zakona) se določa, da v primeru, ko je ciljna družba pred objavo prevzemne ponudbe, katere predmet so njeni vrednostni papirji, objavila svojo prevzemno namero, katere predmet so vrednostni papirji njenega prevzemnika ali druge ciljne družbe, ne velja zahteva, da bi morala o nadaljnjih dejanjih v zvezi s tako prevzemno namero (in ponudbo) odločati skupščina. V novem tretjem odstavku 53. člena ZPre-1 (4. člen predloga zakona) je določena pravica ciljne družbe od prevzemnika zahtevati povrnitev stroškov, ki so ji nastali v zvezi s prevzemno ponudbo, ki je bila neuspešna.

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb

Da bi dosegli zmanjševanje razlik v gospodarski razvitosti in življenjskih možnostih prebivalstva med posameznimi območji v državi, se predlaga dodatna olajšava za 10 kilometrski obmejni pas ob meji z Republiko Hrvaško tako da lahko zavezanec v občinah na zunanji meji EU z Republiko Hrvaško uveljavlja zmanjšanje davčne osnove, kar velja tudi za zavezance s sedežem na tem območju, ki poslujejo izven območja.

Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji

Namen spremembe veljavnega ZPPSL je dodati 1. točki četrtega odstavka 125. člena točno vsebino, ki vsebuje opredelitev domnev o slabi veri upnika, v korist katerega je bilo storjeno pravno dejanje, ki predstavlja podelitev ugodnosti upnikom in ki je ena izmed predpostavk za izpodbijanje dolžnikovih pravnih dejanj, storjenih v zadnjem letu pred dnevom začetka stečajnega postopka. Udeleženci v obligacijskih razmerjih so enakovredni in prosto oblikujejo medsebojna razmerja. Gospodarska dejavnost je svobodna. Pogodbene stranke zato svobodno in samostojno sklepajo pogodbeno razmerja, to pa tudi predstavlja svobodno odločanje o spremembi pogodbenih razmerij, kamor sodi tudi sprememba izpolnitve dolžnika obveznosti.

Predlog zakona o dohodnini

S predlogom zakona se na področju obdavčitve obresti na denarne vloge pri bankah in hranilnicah ter pri obdavčitvi obresti na obveznice denacionalizacijskih upravičencev vzpostavlja stanje, ki je veljalo pred zadnjo spremembo zakona. S tem se zagotavlja tudi pravičnejša obravnava davčnih zavezancev. Rešitve so zastavljene v smeri razbremenitve tistih zavezancev, ki varčujejo v manjših zneskih in bolj korektno porazdelitve davčnega bremena med zavezance. Potrebno je ohraniti določen neobdavčen del dohodka od obresti in iz obdavčitve izključiti večino malih varčevalcev z denarnimi depoziti pri bankah in hranilnicah. Zaradi posebnega pomena nekaterih oblik varčevanja in za določene vrste obresti določa predlog zakona oprostitev v obliki letnega neobdavčenega zneska dohodka oziroma obresti na denarne depozite fizičnih oseb pri bankah in hranilnicah v Sloveniji.

Komisija je prav tako predlagala Državnemu svetu, da sprejme **zahtevo za razpis referenduma iz drugega odstavka 90. člena Ustave Republike Slovenije v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic (ZLPZ-1A)**. Glede na nasprotovanje črtanju šestega in sedmega odstavka 21. člena zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic, s katerim želi Vlada Republike Slovenije onemogočiti privatizacijo Zavarovalnice Triglav v višini 35,25 odstotka kapitala s strani fizičnih oseb, nekdanjih zavarovancev iz leta 1990, je komisija predlagala Državnemu svetu sprejem zahteve za odločilni veto k zakonu. Ker je Državni zbor zakon ponovno izglasoval, je komisija podprla referendumsko vprašanje, ki se glasi: *"Ali ste za to, da se uveljavi zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic?"*

Povzetek pomembnejših razprav na sejah komisije

Komisija je ob obravnavi **Programa ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti za obdobje do 2006** državnemu svetu predlagala naslednje zaključke:

- program ukrepov v celoti zajema ključne strateške elemente, potrebne za gospodarski razvoj, ob upoštevanju razvojnega potenciala slovenske znanosti, gospodarstva, potreb družbe in zagotavljanja socialnega standarda;

- pri uresničevanju tega programa je ključnega pomena upoštevanje predlogov in pobud vseh partnerjev v socialnem dialogu, predlogov institucij, skupin in posameznikov, ki sodelujejo v procesu spodbujanja konkurenčnosti in gospodarskega razvoja in podjetništva v Sloveniji. Pričakovani zakonski dokumenti, ki bodo urejali področje podjetništva in gospodarskega razvoja, davčne reforme, prilagoditve šolskega sistema in drugi ukrepi pa bi morali zajemati tudi konkretizacije posameznih tematik, predvsem za področje znanosti, šolstva, izobraževanja, torej šolskega sistema v celoti;

- zagotoviti je potrebno več pozornosti preoblikovanju gospodarskih dejavnosti, ki so v usihanju in to pravočasno, ne pa takrat, ko je že pozno ali celo prepozno. Zagotoviti je potrebno razbremenjevanje proizvodnje, predvsem pa obdavčiti potrošnjo;
- sestavni del aktivnosti mora biti tudi realen kratkoročni in dolgoročni terminski plan. Vsa ministrstva naj prek svojih služb zagotovijo izvajanje ukrepov in o poteku ter rezultatih sprotno obveščajo vse tiste, ki so v tem procesu aktivni ali pasivni nosilci dejavnosti. Uresničljivost zastavljenega programa je možna le pod pogojem, da bo dosežen enoten konsenz pri vseh partnerjih, ki sodelujejo in bodo sodelovali pri spodbujanju podjetništva in konkurenčnosti.

Na podlagi razprave o **problematiki slovenskega cestnega prevoznitva** je komisija predlagala, da resorno ministrstvo v okviru medresorske komisije za področje prometa pripravi in uskladi podlage, ki bodo vodile k sodobno organiziranemu prometu blaga. Le takšen lahko nudi osnovne pogoje za uspešno vključitev slovenskega gospodarstva v evropske blagovne tokove.

Zavedajoč se pomena urejenega in sodobno organiziranega prometa blaga za slovensko gospodarstvo je potrebno, da:

1. Ministrstvo za promet pripravi celovito politiko na področju blagovnih prevozov, ki bo Sloveniji zagotovila enakopravnejši položaj za vključevanje v evropske integracije ter uveljavitev recipročnosti z namenom ukinitve nepotrebnih omejitev;
2. oblikovati je treba dolgoročno prometno strategijo, ki bo omogočala zdravo konkurenčnost in vključevala možnost zmanjšanja cestnin, zmanjšanja zavarovalnih premij, parkirnin ipd.;
3. za razbremenitev slovenskih cest in za povečanje pretočnosti prometa je nujna uvedba kvalitetnega prevoza z oprtnim vlakom;
4. v smislu zagotavljanja večje pretočnosti je potrebno ustrezno urediti vse mednarodne mejne prehode, še posebno mejne prehode na bodoči schengenski meji (vključno z mednarodnim mejnim preходом Jelšane);
5. Ministrstvo za finance naj pripravi rešitve, ki bodo omogočale vračanje davka od goriva za prevoze v Nemčijo;
6. Ministrstvo za promet naj v sodelovanju z Ministrstvom za gospodarstvo pripravi vsebinske analize stanja in perspektiv razvoja panoge ter soodvisnosti uspešnosti gospodarstva od pretočnosti transportnih poti;
7. resorna ministrstva naj zagotovijo enake pogoje za poslovanje za vse prevoznike in tako preprečijo: zakonsko nedopustno časovno prekomerno delo voznikov na težkih vozilih, nezakonito zaposlovanje voznikov (upokojenci, neprijavljeni), neustrezne oblike in načine plačevanja voznega osebja (minimum v plačah, ostalo v neobdavčenih dnevnicah), uporabo kurilnega olja za pogon težkih vozil, izdajo licenc za prevoznike, kljub temu, da ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev licence zlasti glede ustreznosti parkirišč, urejenega vzdrževanja vozil in števila zaposlenih voznikov, prerazporejanje kritičnih dovolilnic med prevoznike s strani delilcev;

8. potrebno je preučiti možnost racionalizacije znotraj sistema zbornic, posamezne storitve, ki jih zbornica opravlja za prevoznike, pa bistveno poceniti;
9. zagotovijo naj se namenska sredstva za posojila, ki jih bodo potrebovali prevozniki za premostitev časa med plačilom cestnine in plačanim prevozom. Ta sredstva bodo namreč znašala pri nekaterih prevoznikih od 10 do 50 milijonov SIT, in sicer samo za plačilo cestnin na avstrijskih in nemških avtocestah;
10. komisija opozarja Vlado oziroma Ministrstvo za promet, da gre pri blagovnih prevozih za tisto gospodarsko dejavnost, ki je izrednega pomena za nacionalno gospodarstvo in sfero zaposlovanja ter je tudi povezana s številnimi drugimi negospodarskimi segmenti, zato pričakuje, da bo ministrstvo problematiko, ki izhaja iz te dejavnosti proučilo in se nanjo primerno odzvalo;
11. pripravi naj se pregled subvencioniranja oziroma pogojev poslovanja prevoznikov, veljavnega v državah EU in na podlagi tega ukrepa za zaščito domačih prevoznikov pred neelojalno konkurenco.

Urad za makroekonomske analize in razvoj je **poročilo o razvoju 2003** pripravil z namenom, da poda sliko uresničevanja, v Strategiji gospodarskega razvoja Slovenije začrtanih strateških ciljev razvoja slovenske družbe in posebno gospodarstva. Tekoča gospodarska gibanja kažejo, da se nadaljuje razvojno dohitevanje EU, da je dosežena relativno visoka stopnja gospodarske rasti, iz poročila pa izhaja, da so pomembni pozitivni premiki doseženi tudi na socialnem in okoljskem področju.

Na vseh treh področjih trajnostnega razvoja pa je zaznati tudi pomanjkljivosti, ki se na gospodarskem področju kažejo predvsem v nedokončanih strukturnih reformah, relativno visoki inflaciji, višini in strukturi javno finančnih odhodkov in nezadostno razvitih mehanizmih, ki bi okrepili predvsem na znanju temelječo konkurenčnost. Problem predstavlja tudi nezadostno izobraževanje in usposabljanje odraslih ter prenizki izdatki za raziskave in razvoj, v zvezi s tem pa znižanje števila inovativnih podjetij.

Komisija priporoča, da institucije rezultate analiz, ki jih vsebujejo poročilo preučijo in upoštevajo pri pripravi zakonodajnih aktov.

Komisija je ob obravnavi **Vsebinskih usmeritev Republike Slovenije za razgovore o novi finančni perspektivi EU** ugotovila, da je glede na pričakovane spremembe v EU in upoštevaje velikost Slovenije, njeno geografsko in strukturno danost, primerno razmišljati v smislu različnih možnih scenarijev oziroma odzivov Republike Slovenije v prihodnjih letih. Komisija se zavzema za to, da se nameni primerna pozornost usposabljanju in izobraževanju kadrov, ki bodo vsebinsko in tehnično usposobljeni pripravljati projekte za črpanje sredstev iz evropskih strukturnih in kohezijskih skladov. Prav tako bi veljalo več pozornosti nameniti problematiki kmetijske politike, ki še vedno nima na nacionalnem nivoju izdelane prehranske strategije, kar se prav tako lahko odraža v omejeni uporabi sredstev iz EU skladov za to področje.

Komisija je ob obravnavi Predloga zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja razpravljala o **aktualnih gospodarskih dogajanjih Kraško-notranjske regije** s poudarkom na malem gospodarstvu. Komisija se strinja s cilji, ki se jih želi doseči s predlaganimi zakonskimi rešitvami v smeri podpore nadaljnjega razvoja regionalizma v Sloveniji, s krepitvijo regionalnih mehanizmov za spodbujanje razvoja. Podpira prizadevanja, da se vzpostavi strukture, ki bodo zagotavljale razvoj regionalnih sistemov, s povezavo javnega in zasebnega sektorja. Prav tako se zdi nujno tesnejše sodelovanje različnih javnih agencij, še posebej Javne agencije RS za regionalni razvoj in Pospeševalnega centra za malo gospodarstvo. Pri tem velja opozoriti na dejstvo, da dosedanja regionalni politiki ni uspelo v dovolj veliki meri pritegniti gospodarstva v pripravo in realizacijo regionalnih razvojnih programov. Partnerstvo med privatnim in javnim

sektorjem, državo, regijami in občinami mora postati instrument, ki bo spodbujal regionalni razvoj, glede na dejstvo, da regionalni razvojni program vsebuje mnoga področja, kjer se srečujeta javni in privatni interes. Resno omejitev pri uspešni izvedbi regionalnega razvojnega programa pa bi lahko predstavljali kratkoročni interesi kapitala na odločitve o javnih zadevah. Glede na to, da so po zakonu območja s posebnimi razvojnimi problemi prednostna območja dodeljevanja regionalnih razvojnih spodbud in je npr. za Kraško-notranjsko regijo značilno nezavidljivo demografsko stanje, ekonomska šibkost z nizko dodano vrednostjo na zaposlenega, podhranjena infrastruktura in slabše razvita podpora podjetništvu, s tem pa nezainteresiranost gospodarstva za sodelovanje, ki je pogoj za črpanje sredstev, se zastavlja vprašanje učinkovitega koriščenja sredstev za nadaljnji razvoj takšne regije. Komisija je mnenja, da bi občinam in lokalnim skupnostim na mejnih območjih morali zagotoviti primerne stimulacije tudi v obliki različnih davčnih olajšav, prav tako pa tudi absolutno prednost pri dodeljevanju razvojnih spodbud ne glede, v katero regijo sodijo, saj je v nacionalnem interesu krepitev obmejnih območij na vseh segmentih: gospodarskem, izobraževalnem, kulturnem. Komisija se zavzema za oblikovanje subregij, ki bi premoščale razlike v razvitosti med lokalnimi skupnostmi znotraj iste razvojne regije. Te bi lahko uveljavljale pravice do razvojnih spodbud tudi v primeru, če so kazalci razvitosti za celotno regijo ugodni. V nasprotnem primeru bi prihajalo do povezovanj s kratkoročnimi nerazvojnimi cilji, katerih edini motiv bi bila uporaba razvojnih spodbud. Komisija opozarja na nerešeno vprašanje človeških virov in nosilcev projektov, kar je eden od osnovnih pogojev za koriščenje sredstev. S primernim pristopom do tega vprašanja bi lahko zmanjšali razvojne zaostanke na teh območjih.

Člani komisije so se ob obravnavi **Prioritet Slovenije na področju Evropske unije in prednostnih nalog Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2004** strinjali, da je potrebno uskladiti različne interese doma za enoten nastop v evropskem prostoru ter določiti temeljna izhodišča, ki so v:

- izvajanju Lizbonske strategije,
- uspešnem pogajanju o novi finančni perspektivi (2007 - 2013) ter učinkovitem črpanju sredstev iz kohezijskih skladov,
- nadgrajevanju znanstvenih dosežkov z iskanjem njihove tržne funkcije.

Komisija je posebej opozorila na dejstvo, da Slovenija nima izdelane strategije prehranske varnosti. Glede na spremembe skupne kmetijske politike EU in zmanjšanja kmetijskega proračuna bo izpad sredstev treba nadomestiti z drugim virom, ki pa še ni opredeljen.

V zvezi s prevzemom evra se zastavlja vprašanje, kako bo izpolnjevanje postavljenih kriterijev vplivalo na gospodarsko rast in investicije. Člani komisije so tudi menili, da bi ena od prioritet morala biti tudi dvig konkurenčne sposobnosti gospodarstva, pri čemer pa je premalo storjenega, da se kapital ne bi selil mimo Slovenije.

V razpravi o **Strategiji razvoja Slovenije** so bili dani naslednji poudarki:

- skladnega gospodarskega razvoja ne bo moč doseči brez tesnega sodelovanja med ekonomisti in tehniki;
- mala in srednja podjetja ne morejo načrtovati svojega razvoja brez trdne podpore znanstveno-raziskovalne sfere in na tem temelječih potrebnih ukrepih;
- industrija, ki je že prisotna na tujih trgih, mora zagotoviti tesno sodelovanje z raziskovalno-razvojno sfero, predvsem na področju modernizacije tehnologije in s tem doseganje večje dodane vrednosti.

Glede osnovnih usmeritev, ki temeljijo na štirih stebrih razvojne strategije, so člani komisije menili, da je potrebno natančno določiti izmed številnih nanizanih možnih prioritete le tiste prioritete in usmeritve, ki bodo prispevale k dolgoročni gospodarski rasti in skladnemu družbenemu razvoju Slovenije do leta 2013. Pomisleki, ki jim po mnenju članov komisije velja posvetiti vso pozornost, so predvsem v zvezi s potrebnim trdnim političnim konsenzom, ki ga v dosedanjih diskusijah ni bilo zaznati, je pa ključni pogoj za skupni nacionalni uspeh, ki ne bo temeljil le na socialnih korektivih in številu delovnih mest, temveč na kvalitetnih delovnih mestih, na gospodarstvu z visoko produktivnostjo in širokemu tehnološkemu in inženirskemu znanju.

Komisija se je seznanila s **Predlogom Deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije in s Prednostnimi nalogami Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005** ter ocenila, da oba dokumenta primerno povzemata usmeritve, ki so povezane s Strategijo razvoja Slovenije. V zvezi s prenovljeno Lizbonsko strategijo se poudarja, da so potrebni nujni ukrepi v smeri večjega zaposlovanja in povečevanja produktivnosti evropskega gospodarstva z vlaganjem v raziskave in razvoj. Prav vlaganja v raziskave in razvoj so, po mnenju komisije, šibka točka, ki Sloveniji ne omogoča dovolj pospešenega razvoja in uresničevanja na znanju temelječe družbe. Pretok in uporaba znanj med znanostjo in gospodarstvom ni zadostna, zato je treba čim prej v ustreznem dokumentu predvideti učinkovite načine povezovanja znanstvene in gospodarske sfere. Po mnenju komisije morajo prednostne naloge Slovenije vsebovati čim bolj konkretne aktivnosti in izdelavo takšnega akcijskega programa, ki bo zagotavljal dober izbor projektov in učinkovito črpanje in uporabo evropskih sredstev. Pri tem komisija opozarja, da se je potrebno izogibati preveč administrativnim pristopom, ki lahko sicer dobrim projektom onemogočijo dostop do razpoložljivih sredstev evropskih skladov. V ta namen je potrebno podpreti prizadevanja za dodatno krepitev administrativne usposobljenosti organov, ki so vključeni v proces izvajanja projektov, sofinanciranih s strani EU.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o gospodarskih zbornicah**. Komisija je bila mnenja, da bi bila potrebna temeljita analiza organiziranosti vseh zbornic v slovenskem gospodarskem prostoru in šele na tej podlagi bi bilo smotno odločati o obveznem ali neobveznem članstvu ter o reprezentativnosti predstavnikov gospodarskih interesov. Vprašljiva je odločitev za reformo le enega segmenta zbornične organiziranosti. Dosedanja zbornična ureditev kaže na številne prednosti javnopravnega modela in obveznega članstva predvsem na področju opravljanja javnih nalog in storitev, solidarnosti med gospodarskimi subjekti in organiziranja mednarodnih aktivnosti za gospodarstvo. To potrjujejo tudi sklepi gospodarstvenikov - članov Upravnega odbora in Skupščine Gospodarske zbornice Slovenije. Dosedanje široke razprave v gospodarski javnosti so opozorile tudi na nekatere slabosti, ki jih mora zbornica odpraviti: sprememba volilnega sistema, vprašanje visokih članarin, vprašanje učinkovitega regijskega organiziranja gospodarstva, vprašanje večjega zastopanja predstavnikov malega gospodarstva pri sprejemanju odločitev, vprašanje zborničnih storitev. Komisija se zavzema za ohranitev tistih rešitev dosedanje ureditve, ki so bile v skupnem interesu vseh podjetij, na podlagi celovite analize organiziranosti zborničnega sistema naj se uveljavijo za podjetja koristne novosti. Zato je komisija predlagala poglobljeno razpravo, ki bo s sprejemljivimi rešitvami prispevala k prenovi zborničnega sistema in bo v korist vseh gospodarskih subjektov.

Komisija je obravnavala **Zakon o odpravljanju posledic dela z azbestom** in menila, da bi moral zakon širše urejati azbestno problematiko v Sloveniji. Na podlagi raziskav o žariščih boleznih bi se morale dolgoročno zagotoviti zadovoljive rešitve v interesu ljudi, za katere se je ali pa se še bo ugotovilo, da so prizadeti zaradi posledic izpostavljenosti škodljivemu vplivu azbestnega prahu. Bolezen bi morala biti priznana vsem obolelim, ki zbolijo za katero od boleznih zaradi izpostavljenosti azbestu, ne glede na čas izpostavljenosti in gostoti vlaken, katerim so bili oboleli izpostavljeni ter ne glede na to, koliko časa je poteklo od začetka izpostavljenosti

azbestnemu prahu. Z azbestom pogojena obolenja se pri obolelih namreč pojavijo izključno zaradi izpostavljenosti azbestu, ne glede na gostoto in časovno izpostavljenost azbestu ter ne glede na čas, ki je potekel od začetka izpostavljenosti, drugih vzrokov, ki bi pri obolelih lahko povzročili razvoj takega obolenja, pa ni.

Komisija je določila besedilo **Predloga zakona o spremembah Zakona o dohodnini** in predlagala Državnemu svetu, da ga pošlje Državnemu zboru v obravnavo in sprejem po skrajšanem postopku. S predlogom zakona se želi na področju obdavčitve obresti na denarne vloge pri bankah in hranilnicah ter pri obdavčitvi obresti na obveznice denacionalizacijskih upravičencev vzpostaviti stanje, ki je veljalo pred zadnjo spremembo zakona. Rešitve predloženega zakona so zastavljene v smeri razbremenitve tistih zavezancev, ki varčujejo v manjših zneskih in bolj korektno porazdelitve davčnega bremena med zavezance. Potrebno je ohraniti določen neobdavčen del dohodka od obresti in iz obdavčitve izključiti večino malih varčevalcev z denarnimi depoziti pri bankah in hranilnicah. Zaradi posebnega pomena nekaterih oblik varčevanja in za določene vrste obresti, določa predlog zakona oprostitev v obliki letnega neobdavčenega zneska dohodka oziroma obresti na denarne depozite fizičnih oseb pri bankah in hranilnicah v Sloveniji. S črtanjem zakonskega določila, ki na poseben način obravnava imetnike denacionalizacijskih obveznic in izloča del obresti na obveznice v višini 50 odstotkov kot predmet obdavčitve, se zagotavlja pravičnejša obravnava davčnih zavezancev.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o prevzemih**. Komisija je ugotovila, da je predlagatelj zakona pripravil zakonske rešitve, ki v veliki meri sledijo zahtevi, da se Slovenija pridruži skupini držav z moderno in učinkovito prevzemno zakonodajo. Predlog zakona z uvedbo nekaterih novih institutov odpravlja tranzicijske posebnosti veljavnega zakona, zaradi katerih je doslej prihajalo do ne povsem enakopravne obravnave vseh delničarjev. Prav tako se s predlogom zakona v slovenski pravni red popolnoma implementira direktiva EU o prevzemnih ponudbah. Komisija je opozorila, da nova zakonodaja sama po sebi ni zagotovilo za njeno učinkovitost v praksi. Težka naloga čaka predvsem Agencijo za trg vrednostnih papirjev kot pristojni nadzorni organ, na drugi stopnji pa tudi pristojna sodišča. Praktično izvajanje novih pooblastil agencije, ki so precej široko določene, bo verjetno zahtevalo dodatna sredstva za reševanje kadrovskega in strokovnega problema agencije.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o dohodnini**, pri čemer je ugotovila, da uvajajo predlogi reformnih zakonov nekatere zelo koristne poenostavitve davčne zakonodaje in davčnega postopka, pri čemer se bodo administrativni stroški davčnih postopkov nekoliko znižali. Z vidika razbremenitve gospodarstva predložene spremembe zakonov po mnenju komisije ne prinašajo podjetjem pričakovanih učinkov, prav tako pa se v predlogih pogreša ukrepe, ki bi pospeševali investicijsko dejavnost. Spremembe davčne zakonodaje pomenijo korak v pravo smer, učinkovito razbremenitev gospodarstva pa je možno pričakovati z ukrepi, ki bodo vodili k zmanjševanju javne porabe.

Komisija je skupaj s Komisijo za malo gospodarstvo in turizem obravnavala **Predlog zakona o javno zasebnem partnerstvu**. V razpravi so člani komisij poudarili, da je predlog zakona pomemben premik na področju sodelovanja pri projektih, ki niso visoko donosni. Vzajemno sodelovanje med javnimi in zasebnimi partnerji je v dosedANJI praksi lokalnih skupnosti temeljilo predvsem na podeljevanju koncesij pri vlaganju v infrastrukturo (ceste, železnice, vodovode, odlagališča odpadkov in drugo), pri čemer pa so člani komisij opozorili, da bi bilo potrebno dodelati predlog zakona, ki zadeva nadzor nad temi vložki ter delitev ustvarjenega prostega denarnega toka, saj brez natančno določenih kriterijev pri vlaganjih ter udeležbi pri rezultatih teh vlaganj, zakon nima možnosti, da zaživi v praksi.

Komisija je na pobudo državnega svetnika prof. dr. Janvita Goloba oblikovala pobudo za razpis posvetovalnega referenduma glede prodaje deleža družb v državni lasti. Pobudo je Državni svet podprl in posredoval Državnemu zboru. Vprašanje na posvetovalnem referendumu naj se glasi:

"Ali ste za to, da nekdanje družbeno premoženje, sedaj stvarno in finančno državno premoženje, preide v novo ustanovljeni pokojninski sklad?"

* * *

Komisija je organizirala **Posvet o novi davčni zakonodaji na področju neposrednih davkov**, na katerem je bilo s strani kompetentnih davčnih strokovnjakov slišati mnenja in stališča ter tudi kritike, ki so se nanašale na vrsto novih davčnih institutov in novih davčnih rešitev, ki imajo pomemben vpliv na davčno obveznost davčnih zavezancev, hkrati pa so bili s strani predstavnikov predlagateljev dani odgovori glede nekaterih rešitev ter tudi dane napovedi finančnih učinkov, ki jih bodo predlagane spremembe zakona sprožile v slovenskem davčnem okolju po vstopu v Evropsko unijo.

Komisija je v sodelovanju s Komisijo za malo gospodarstvo in turizem organizirala javno tribuno **Modeli zastopanja in organiziranosti gospodarstva v evropskih okvirjih**, na katero so bili s svojimi razpravami vabljeni gospodarstveniki, podjetniki, obrtniki, kmetijski gospodarstveniki, predstavniki delodajalskih organizacij ter njihove predstavniške organizacije in združenja ter drugi predstavniki civilne družbe, ki se v Sloveniji na različne načine ukvarjajo z vprašanji ekonomskega položaja podjetij in pogojev za njihov gospodarski razvoj.

Prav tako je komisija z Gea Colleagueom pripravila okroglo mizo **Podjetniška vizija Slovenije**, da bi prikazala dejansko stanje podjetništva v Sloveniji, opozorila na obljube političnih strank, ki so bile dane pred volitvami ter opozorila na smiselne usmeritve razvoja Slovenije v prihodnosti.

Organiziran je bil posvet na temo **Poklicno uveljavljanje žensk v Sloveniji** z ustanovnim srečanjem skupine za poklicno uveljavljanje žensk pri Državnem svetu ter v sodelovanju z ameriško ambasado pripravljeno srečanje na temo **Pomembnost vloge ženske v politiki in civilni družbi**.

Komisija je obravnavala zaključke s posveta **Razvojne dileme Luke Koper** in predlaga Državnemu svetu, da sprejme naslednji sklep: *"Državni svet se zaveda prepleta gospodarskih interesov in okoljevarstvenih zahtev ter nujnosti usklajene gospodarske, socialne in okoljske komponente razvoja kot pomembnih dejavnikov nadaljnjega razvoja Luke Koper in načrtovane gradnje tretjega pomola.*

Državni svet podpira izgradnjo tretjega pomola Luke Koper in predvsem prizadevanja Vlade Republike Slovenije, da z ustanovljeno medresorsko delovno skupino uredi pravna razmerja med Republiko Slovenijo in Luko Koper, pripravi usmeritve, ki jih bo Republika Slovenija uveljavljala kot pretežna lastnica Luke Koper v zvezi z njenim poslovnim razvojem in izdela osnove za ekološko čimbolj sprejemljivo izvajanje osnovne dejavnosti Luke Koper, pri čemer naj bo upoštevano tudi varstvo prebivalcev in ohranjanje okolja ter skrb za turistične potencialne obalne regije."

3.4. KOMISIJA ZA MALO GOSPODARSTVO IN TURIZEM

Člani komisije: Anton Kampuš (predsednik), Branko Kodrič (podpredsednik), Boris Janez Bregant, Jože Ilc, Vincenc Janša, Ladislav Kaluža, Jurij Kavčič, Milan Ozimič, Štefan Teraž, Marta Turk.

Sekretarka komisije: Marija Lončar.

Komisija za malo gospodarstvo in turizem pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- ekonomski položaj in druga problematika malega gospodarstva in turizma,
- razvoj in druga problematika gostinstva in obrti,
- spremljanje razvoja turizma in njegove promocije.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet. Komisija je imela 30 sej, na katerih je obravnavala 20 predlogov zakonov in 20 drugih aktov.

Povzetek pomembnejših razprav na sejah komisije

Komisija je na skupni seji s Komisijo za gospodarstvo obravnavala **Predlog zakona o spremembi Zakona o trgovini**, ki ga je v zakonodajni postopek predložil poslanec mag. Janez Drobnič. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o trgovini je Državni zbor sprejel na svoji 19. redni seji 24. 10. 2002. Državni svet je na svoji 80. redni seji 30. 10. 2002 na pobudo Sindikata delavcev trgovine Slovenije obravnaval odločilni veto, vendar ga ni sprejel. Zakon je bil objavljen v Ur. l. RS, št. 96/2002. Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-16/98-32 (Ur. l. RS, št. 62/01) odločilo, da se z 28. julijem 2002 razveljavi 17. člen Zakona o trgovini, ki ureja obratovalni čas v trgovskih prodajalnah. Pobudo za oceno ustavnosti navedene določbe so vložile gospodarske družbe Petrol, Mercator in Mibo, Ustavno sodišče pa je postopek uvedlo s sklepom z dne 2. 4. 1998 in ga končalo z navedeno razveljavitveno odločbo z dne 6. 7. 2001. 17. člen Zakona o trgovini (Ur. l. RS, št. 18/93), ki ga je Državni zbor sprejel 25. marca 1993, namreč po mnenju Ustavnega sodišča ni bil v skladu s 120. členom Ustave RS, saj je obratovalni čas v prodajalnah urejal tako, da je za izdajo predpisa o tej tematiki pooblašчал ministra, pristojnega za trgovino. Dejansko pa bi moral zakon v temelju sam urediti obratovalni čas ter pri tem določiti okvire in usmeritve za morebitno podrobnejše urejanje. Zato podzakonskemu predpisu ne bi smel prepuščati urejanja pravic in obveznosti na tem področju. Tako je Ministrstvo za gospodarstvo iz tega razloga pristopilo k spreminjanju 17. člena zakona o trgovini (Ur. l. RS, št. 18/93) v skladu z napotili Ustavnega sodišča, vsebovanimi v obrazložitvi odločbe. Poleg navedenih določb je bilo pri urejanju obratovalnega časa trgovskih prodajaln treba upoštevati še določbo 49. člena Ustave SR, ki zagotavlja svobodo dela, in določbo tretjega odstavka 74. člena Ustave RS o prepovedi dejanj, ki omejujejo konkurenco. Med takšna prepovedana dejanja vsekakor spadajo tudi akti državnih organov. Predlog zakona o spremembi Zakona o trgovini je obravnaval tudi Državni svet, ki pa je predlog zakona v nasprotju z mnenjem Komisije za gospodarstvo in Komisije za malo gospodarstvo in turizem, podprl.

Komisija je skupaj s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj obravnavala **Predlog zakona o spodbujanju razvoja turizma** in opozorila, da ne opredeljuje vmesne stopnje institucionalne organiziranosti, saj govori samo o državnem nivoju in turističnem območju, izjeme so le nevladne organizacije, ki delujejo na področju turizma. Poleg tega predlog zakona ne definira konkretnih nosilcev spodbujanja razvoja turizma, njihove konkretne pristojnosti,

naloge in odgovornosti. Komisija je podprla konkretne pripombe Turistične zveze Slovenije, GZS in Zavoda za turizem Ljubljana k devetim členom ter na podlagi pripomb državnega svetnika Jožeta Ilca in GZS v sodelovanju z Ministrstvom za gospodarstvo oblikovala konkretne pripombe k štirim členom. Tako oblikovane konkretne pripombe so bile sprejete tudi na seji Državnega sveta in na matičnem odboru za gospodarstvo, ki jih je povzel in tako je komisija prispevala k vsebinsko izboljšanemu predlogu zakona o spodbujanju razvoja turizma.

Komisija je obravnavala **Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti** za obdobje do 2006 in v zvezi s tem programom opozorila na naslednje pomanjklivosti, ki jih je potrebno sistemsko kakor tudi v konkretnih zakonih in podzakonskih aktih urediti:

- pomanjkanje ustreznega prostora in objektov za najem ali odprodajo;
- neustrezne cene zemljišč in najemnin;
- ni konsenza za industrijska zemljišča na državnem nivoju;
- prevedba kmetijskih zemljišč v zemljišča za industrijsko izkoriščanje je praktično nemogoča oziroma predolga;
- neurejena razmerja na nivoju evidenc: kataster in zemljiška knjiga, lastništvo in denacionalizacija;
- zakonodaja prepoveduje gradnjo na najetem zemljišču (lastnik zemljišča in investitor morata biti ista pravna (fizična) oseba oz. kapitalsko povezana);
- za poslovne objekte, ki se sicer uporabljajo za dejavnost samostojnih podjetnikov, so pa zgrajeni na zemljišču, ki ni v celoti last nosilca dejavnosti, se ne priznava davčnih olajšav (40 % od investicijskih vlaganj v nepremičnine);
- za tisti del objekta, ki je zgrajen na zemljišču drugega lastnika, se ne priznava amortizacije;
- za vsa vlaganja v poslovni objekt, zgrajen na zemljišču drugega lastnika, ki naj bi s temi vlaganji pridobil na premoženju, se obračuna dohodnina, ki jo mora plačati nosilec dejavnosti (kot akontacijo davka na druge prejemke) in prijaviti lastnik zemljišča - fizična oseba v svoji dohodninski napovedi (temu se obračuna boniteta);
- nenormalno visoke cene za energijo, telefonske impulze, najete vode, mrežne priključke, gradnjo;
- prezahtevni knjigovodski standardi;
- prepočasno prilagajanje državne uprave elektronskemu poslovanju;
- neizvajanje sprejete zakonodaje o varovanju okolja;
- pristojnosti DURS v povezavi z Zakonom o prometu z nepremičninami, Zakonom o davku na dobiček pravnih oseb in Zakonom o dohodnini;
- proučiti ali se slovenska gospodarska struktura in gospodarski sistem res tako razlikujeta od gospodarstev članic EU, da je smiselno in upravičeno samozaposlene uvrščati med delodajalce;
- opredeliti dodatne poenostavitve izjave o varnosti z oceno tveganja za male delodajalce in proučiti primere, v katerih je ocena tveganja sploh smiselna;
- v zakonskih predpisih bi kazalo določiti obligatorne plačilne roke v dolžniško upniških razmerjih. Maksimalno določenih plačilnih rokov dolžniki ne bi smeli spreminjati, zamude pa bi se morale poplačati z vključenimi zamudnimi obrestmi. Za kršitelje bi morale biti

predvidene ustrezne sankcije, obvezna pa bi morala biti tudi kontrola inšpekcijskih služb nad izvajanjem zakonov;

- posodobiti bi bilo treba zakon o izvršbi in zavarovanju, zlasti v smeri pospešitve postopkov, in sicer z izvensodnimi poravnavami;
- zamudno obrestno mero bi bilo treba takoj znižati, saj je pretirano previsoka, in sicer od trenutne ravni, ki znaša med 27 % in 30 %, na 18 % (na letni ravni);
- z obveznim prenosom žiro računov gospodarskih subjektov na poslovne banke je nujno treba zagotoviti upnikom podatke o novih računih (statistični podatki);
- proučiti možnost, da bi davčni nadzor ob kontroli izvajanja davka na dodano vrednost izvajal tudi kontrolo plačil dolžniško upniških razmerij.

Komisija je poglobljeno obravnavala **Predlog zakona o podpornem okolju za podjetništvo** in ob tem še posebej poudarila, da brez medresorskega sodelovanja na nivoju ministrstev, brez vključevanja najodgovornejših nosilcev gospodarstva (Obrtna zbornica, Gospodarska zbornica, panožna združenja, univerze in druga) pri spreminjanju drugih zakonov, ki so tesno povezani z odpiranjem in učinkovitostjo manjših podjetij (davčna politika, delovna razmerja, finančno poslovanje, finančna disciplina in druga) ne bo možno doseči zastavljenih ciljev. Ob tem je komisija tudi predlagala, da je potrebno v predlogu zakona natančno opredeliti kontinuiteto dela Pospeševalnega centra za malo gospodarstvo ter predlagala, da naj predlog zakona vsebuje tudi možnost uporabe obstoječih mrež različnih institucij, tudi zbornic, ki že obstajajo, ker bi bilo tako izvajanje konkretnih nalog in programov za davkopačevalce cenejše in kvalitetnejše. Komisija je še predlagala, da naj se predlog zakona uskladi z drugimi zakoni, predvsem z zakonom o gospodarskih družbah ter opozorila na preširoke možnosti, ki so dane podzakonskim aktom.

Komisija je zelo obravnavala tudi **Predlog zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja** ter predlagala, da mora biti z zakonom zagotovljen transparenten pregled nad delovanjem, financiranjem in učinkovitostjo mrež javnih služb in institucij, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je država.

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o planinskih poteh**, ki ga je v parlamentarno proceduro vložil poslanec Rudi Moge, izrekla vse priznanje predlagateljem zakona, ker meni, da je potrebno to problematiko tudi v Sloveniji čim prej zakonsko urediti. Ob tem pa je poudarila, da mora Vlada čim prej določiti resorno ministrstvo, ki mora predloženi zakon dopolniti v smislu jasnejših definicij o lastništvu, uporabnikih ter vzdrževalcih planinskih poti. Predvsem pa je potrebno zagotoviti potrebna finančna sredstva za vzdrževanje obstoječih ter odpiranje novih planinskih poti. Komisija je pripravila številne amandmaje, ki jih je Odbor Državnega zbora za kulturo, šolstvo in šport sprejel.

Komisija je skupaj s Komisijo za gospodarstvo obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Gospodarski zbornici Slovenije**, ki ga je v parlamentarno proceduro vložil poslanec Sašo Peče. Komisiji sta v razpravi opozorili na vsebinsko nedoslednost in nekonsistentnost predloga zakona, saj predlog zakona spreminja samo prostovoljno članstvo v zbornici namesto sedanjega obveznega, ne ureja pa drugih vsebin, ki so s tem tesno povezane. Komisiji ocenjujeta, da v kolikor bi spremenili samo način včlanjevanja v zbornice, brez sprememb vsebine, bo prišlo do posledic pri izvajanju javnih pooblastil, reprezentativnosti in zastopanju interesov gospodarskih subjektov ter opravljanju drugih nalog, kar bodo najbolj občutila mala in srednja podjetja. Po mnenju komisij predloženi predlog zakona zato ni primeren za obravnavo. V razpravi je bilo poudarjeno, da sedanji veljavni zakon o Gospodarski zbornici Slovenije temelji na javno-pravnem modelu organiziranja in delovanja zbornice, ki z obveznim članstvom neodvisno in strokovno opravlja svoje naloge, reprezentativno zastopa gospodarske

subjekte in izvaja javna pooblastila. Za prostovoljno članstvo gospodarskih subjektov v zbornice je značilen anglosaški model, ki temelji na prostovoljnem članstvu, kar pa ima za posledico drugačno vlogo, funkcijo in organiziranost zbornic. V kolikor bi v Sloveniji resnično želeli menjati sistem Gospodarske zbornice Slovenije (podobno sta organizirani še Obrtna zbornica Slovenije in Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije), bi to morali izvesti na podlagi temeljite analize stanja, ugotoviti prednosti in pomanjkljivosti enega in drugega sistema ter postaviti nove zakonske okvire organiziranja gospodarstva, kmetijstva ter gozdarstva z vso potrebno strukturo, vlogo in nalogami ter zagotoviti tudi ustrezna finančna sredstva.

Komisija je oblikovala naslednje pripombe in predloge k **Strategiji razvoja Sloveniji**:

- strategija bi morala dati odgovore na splošna vprašanja družbenega razvoja, kot so: vrednotenje družbenega bogastva, pričakovanje zadovoljstva in aspiracij prebivalstva, socialnih in drugih varnosti, politične stabilnosti in položaja mednarodnega politično ekonomskega okolja, sistema vrednot in kulture,
- strategija naj bo sprejeta z zaupanjem, sodelovanjem ter soglasjem vseh zainteresiranih skupin v družbi, to je z doseženim družbenim konsenzom,
- strategija bi morala vsebovati oceno sedanjega stanja po posameznih področjih, ki jih obravnava in predvsem presek stanja po posameznih panogah gospodarstva,
- strategija bi se morala dotakniti izboljšanja razmer za razvoj podjetništva in konkurenčnosti, ustvarjanja podjetništvu prijaznega okolja, klime, ustvarjalnosti in inovativnosti, odpravljanja administrativnih ovir pri ustanavljanju novih podjetij ter zagotovitve finančnega in davčnega spodbudnega okolja za obstoj in razvoj obrti ter mikro, malih in srednjih podjetij,
- prav tako bi morala strategija načrtovati tako institucionalno okolje, v katerem bi lahko gospodarski subjekti pridobili informacije o poslovanju in potrebno dokumentacijo na enem mestu, kar bi hkrati pocenilo njihovo poslovanje,
- strategija naj opredeljuje poimenske nosilce po posameznih področjih in konkretne roke za izvedbo, predvsem pa naj vsebuje odgovornega koordinatorja posameznih aktivnosti,
- strategija bi morala nakazati okvirni gospodarski razvoj posameznih regij, se dotakniti njihovih specifičnosti ter možnosti za razvoj po posameznih področjih (demografski, izobrazbeni, gospodarski ...); pri tem naj vključi in izkoristi kadrovske in druge potencialne zborničnih sistemov;
- strategija bi morala jasneje opredeliti položaj in vlogo nevladnega sektorja v ekonomskem, socialnem in naravovarstvenem razvoju države in predvideti ukrepe in aktivnosti, da bo ta sektor lahko deloval v enakopravnih pogojih in partnerstvu z javnim in zasebnim sektorjem; nevladni sektor ima nenadomestljivo vlogo pri turističnem razvoju v vseh okoljih; nesprejemljivo je, da se pogosto nevladni sektor omejuje le na socialno humanitarno področje, zanemarjena in podcenjena pa je njegova vloga in prispevek pri gospodarskem razvoju, na področju storitev, pri varovanju okolja, pri ozaveščanju prebivalstva za sodelovanje v razvoju, pri izobraževanju,
- strategija bi morala upoštevati tudi prostovoljno delo, saj lahko več kot doslej (tako kot v svetu) prispeva k ekonomsko socialnemu razvoju države; gre za vrednoto, kjer se povezujejo prostovoljnost, strokovnost, profesionalnost, znanje in moralne vrednote ljudi, ki delujejo kot prostovoljci; za kakovostno prostovoljno delo je treba zagotoviti materialne pogoje in moralno spodbujati ljudi, ki so njegovi nosilci in udeleženci.

Komisija je tudi predlaga, da se preuči možnost vzpostavitve strateškega sveta pri Državnemu svetu, da bi nadziral izvajanje strategije in svetovanja pri morebitnih spremembah razvojne vizije in ciljev ter spremembah posameznih programskih področij strategije in panog, v katerem bi

sodelovali neodvisni strokovnjaki iz prakse, to je iz realnega sektorja (ekonomisti, inženirji, tehnologi). Ob obravnavi **Strategije slovenskega turizma** je komisija je predlagala Vladi, da pripravi analizo izvajanja sprejete strategije ter jo po potrebi dopolni in spremeni ter zagotovi medsebojno usklajevanje in sodelovanje vseh resornih ministrstev kot tudi vseh nosilcev javnega, zasebnega in društvenega sektorja pri njenem konkretnem izvajanju. Pri izvajanju Strategije slovenskega turizma je potrebno slediti globalnemu in skladnemu regionalnemu razvoju, pri tem pa upoštevati slovensko pokrajinsko različnost in specifičnost ter spoštovati in vključevati naše posebnosti ter dejavnike, ki določajo našo identiteto. Pri trženju in oblikovanju naše turistične ponudbe je potrebno povezovanje, sodelovanje, skupno enotno nastopanje in enotno delovanje vseh gospodarskih turističnih subjektov. Komisija je nadalje predlagala, da se v Strategiji razvoja slovenskega turizma da turistični društveni organizaciji še večjo vlogo kot predstavnici civilnega in nevladnega sektorja in ji zagotovi delovanje v enakih pogojih, kot ga imata javni in zasebni sektor, pri svojem delu pa naj vključuje tudi prostovoljno delo, kateremu pa je potrebno zagotoviti ustrezne materialne spodbude.

Komisija je kot zainteresirano delovno telo obravnavala **Predlog zakona o gospodarskih zbornicah**, h kateremu je pripravila številne pripombe, ki ji je Odbor za gospodarstvo upošteval pri oblikovanju novega Zakona o gospodarskih zbornicah.

Komisija je obravnavala **Poročilo o regionalnem razvoju za leto 2004** in pri tem opozorila na potrebo po čimprejšnji ustanovitvi pokrajin, da bo možno tudi na institucionalni zasnovi zagotoviti dolgoročneje infrastrukturne pogoje in druge oskrbne dejavnosti, ki so pomembne za gospodarski in socialni razvoj obstoječih razvojnih regij naše države. Dolgoročnega regionalnega razvoja namreč ni mogoče graditi na sedanjem številu majhnih in razdrobljenih občin, ki težijo zgolj k razrešitvi svojih ozkih parcialnih potreb (ceste, vodovod, šole ...). Komisija je ugotovila, da se regionalne disparitete poglobljajo, da se povečuje delež ozemlja z razvojnimi problemi, kjer ostaja zgolj starajoče se prebivalstvo, da nihče ne koordinira regionalno politiko s politiko na gospodarskem, industrijskem, kmetijskem, zaposlitvenem in drugih področjih. Tako se na eni strani srečujemo z nekaj občinami z velikim deležem dnevne delovne migracije (Ljubljana, Maribor, Celje, Koper, Novo mesto, Velenje, Nova Gorica, Murska Sobota), na drugi strani pa z velikim številom občin z izrazitim in dolgotrajnim izseljevanjem prebivalstva brez možnosti razvoja in brez delovnih mest. Komisija je predlagala, da se pri indeksu razvojne ogroženosti, ki ga bo Vlada v prihodnje upoštevala kot kriterij za dodeljevanje večjega obsega regionalnih vzpodbud določenim razvojnim regijam, ovrednoti tudi finančne vložke lokalne industrije (npr. v Goriški razvojni regiji - Idrija in Cerklje - so uspešni gospodarski subjekti zagotovili svoja finančna sredstva za izgradnjo lokalne infrastrukture) v obstoječo infrastrukturo. Poudarjeno je bilo, da se gledano iz tega vidika pojavljajo med posameznimi regijami velike neenakosti, ker si morajo nekatere same usposobiti ceste, vodovode, telefonsko omrežje, odlagališča odpadkov itd., za druge pa je vse poskrbljeno iz državnega proračuna. Komisija je menila, da je za dolgoročni uspešni regionalni razvoj potrebno zagotoviti ustvarjalno klimo, z jasnimi pogoji odpiranja novih delovnih mest, tako v zasebnem sektorju kot v delniških družbah in zagotoviti potrebna sredstva za izobraževanje in prekvalifikacijo prebivalstva. Z optimizmom je potrebno pristopiti k razvojnemu zagonu v posameznih regijah, z ohranjanjem delovnih mest v obstoječih gospodarskih subjektih in s stimulativnim pridobivanjem potencialnih investitorjev.

Komisija za gospodarstvo in Komisija za malo gospodarstvo in turizem sta na skupni seji obravnavali **Predlog odloka o programu prodaje državnega finančnega in stvarnega premoženja za leti 2007 in 2008**, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada. Komisiji sta opozorili, da bi morala prodaja državnega premoženja potekati na transparenten način, z definiranimi pogoji prodaje in z vnaprej znanim plasmajem sredstev od prodaje. Poleg zmanjševanja javnega dolga bi moralo biti v interesu države tudi usmerjanje kupnine v razvoj in odpiranje novih delovnih mest. Ob zasledovanju cilja za doseganje največje možne kupnine

mora država pri iskanju strateškega partnerja, ki bi bil primeren kupec deleža države v posameznih gospodarskih družbah, upoštevati tudi nacionalne interese.

Komisija za gospodarstvo in Komisija za malo gospodarstvo in turizem sta na skupni seji obravnavali **Predlog zakona o javno zasebnem partnerstvu**, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada. Komisiji sta poudarili, da je predlog zakona o javno zasebnem partnerstvu pomemben premik na področju sodelovanja pri projektih, ki niso visoko donosni. Vzajemno sodelovanje med javnimi in zasebnimi partnerji je v dosedANJI praksi lokalnih skupnosti temeljilo predvsem na podeljevanju koncesij pri vlaganju v infrastrukturo (ceste, železnice, vodovode, odlagališča odpadkov in drugo). Ob tem sta poudarili, da je potrebno dodelati predlog zakona v delu, ki zadeva nadzor nad vloženimi deleži ter delitev ustvarjenega prostega denarnega toka, saj brez natančno določenih kriterijev pri vlaganjih ter udeležbi pri rezultatih teh vlaganj, zakon v praksi ne bo mogel zaživet. Komisiji sta opozorili tudi na pomanjkljivost zakonskih določil pri ureditvi sklepanja javno-zasebnega partnerstva na področju družbenih dejavnosti. Tu gre za celo vrsto tako imenovanih neprofitnih dejavnosti, kot so zdravstvo, sociala, šolstvo, kultura, šport in druga, ki jih je imela Republika Slovenija kot socialna država doslej zelo dobro urejena pod okriljem države. Z uvajanjem koncesij in privatnim zasebnim delom, pa se pojavlja problem dostopnosti do storitev v teh dejavnostih prav tistim državljanom, ki jih ne morejo plačati. Ta problematika se bo v prihodnje samo še stopnjevala.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah**. Komisija je pri tem poudarila, da pomoč za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah ne bi smela biti usmerjena zgolj v izpolnjevanje kriterijev za definiranje družbe v težavah, ampak predvsem v osredotočanje na položaj podjetja po obdobju, ko bo deležno ustrezne finančne vzpodbude. Po premaganih finančnih težavah bodo podjetja lahko učinkovito poslovala le v gospodarskem okolju, ki bo nanje delovalo vzpodbudno in jim bo omogočalo tudi druge pogoje za delovanje, ne zgolj finančnih. Mala in srednja podjetja se namreč, tudi če so "zdrava", težko upirajo konkurenčnim pritiskom s strani večjih podjetij tako na domačem kot tujih trgih. Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gostinstvu** ter ob tem poudarila, da je potrebno zagotoviti enake pogoje poslovanja vsem subjektom, ki se ukvarjajo z gostinstvom. Komisija je oblikovala amandma k 8. členu, naj se črta tretji odstavek 15. člena. Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Obrtnega zakona** in opozorila na previdnost pri zniževanju kvalifikacijskih pogojev za opravljanje tistih dejavnosti, ki so nevarne za zdravje ali premoženje oseb oz. nevarne okolju na nivo nacionalnih poklicnih kvalifikacij, ker opravljena nacionalna poklicna kvalifikacija ne more biti enakovredna končanemu poklicnemu šolanju. Komisija je obravnavala **Predlog zakona o podpornem okolju za podjetništvo** in pri tem poudarila, da mora predlagatelj zagotoviti, da se bo vsebina zakona udejanjila v praksi. Komisija je obravnavala **Predlog zakona o trgovini** in predlagala amandma k 3. členu, da se drugi odstavek tega člena črta, ker bi se na ta način jasno ločilo izvajanje trgovske dejavnosti od gostinske dejavnosti.

* * *

Za odločanje na seji Državnega sveta je komisija pripravila poročilo k pripravi stališč s posveta Uresničevanje strategije slovenskega turizma (15. 3. 2005). Komisija je skupaj s Turistično zvezo Slovenije organizirala tudi posvet Kultura in turizem (21. 4. 2005).

3.5. KOMISIJA ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI

Člani komisije: dr. Zoltan Jan (predsednik), Doro Hvalica (podpredsednik), Drago Bahun, Robert Čeh, prof. dr. Janvit Golob, Petra Kersnič, prof. dr. Alojz Križman, prof. dr. Jože Mencinger, Marija Perkovič, Anton Peršak.

Sekretarka komisije: Monika Bren.

Svetovalka Državnega sveta: Marija Lončar.

Svetovalka II: Nuša Zupanec.

Na podlagi Sklepa o ustanovitvi in nalogah komisij Državnega sveta, ki ga je Državni svet sprejel na 2. seji 24. 12. 2002, Komisija za družbene dejavnosti pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet z naslednjih področij:

- zdravstveno varstvo,
- delovna razmerja, socialno sporazumevanje in kolektivno dogovarjanje,
- pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
- socialno varstvo,
- varstvo invalidov,
- varstvo otrok in družine,
- predšolska vzgoja, osnovno, srednje, višje in visoko šolstvo ter šport in športna vzgoja,
- znanost in tehnologija,
- kultura in varstvo kulturne dediščine.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet. Komisija je imela 74 sej, na katerih je obravnavala 8 predlogov za odločilni veto, zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti, predlog za avtentično razlago, 110 predlogov zakonov, h katerim je mnenja komisija posredovala matičnim delovnim telesom Državnega zbora. Komisija je obravnavala tudi 36 drugih aktov in 17 pobud državnih svetnikov.

Povzetek pomembnejših razprav na sejah komisije

Komisija je obravnavala naslednje **predloge za odločilni veto**, in sicer na Zakon o Radioteleviziji Slovenija, Zakon o spremembi zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti, Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o medijih, Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu, Zakon o določitvi minimalne plače, Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odpravljanju posledic dela z azbestom in Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja.

Komisija je obravnavala **pobudo državnega svetnika Marjana Maučeca za Zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu in Uredbe o uvedbi in uporabi klasifikacijskega sistema izobraževanja in usposabljanja**.

Komisija je obravnavala **Predlog državnega svetnika Jožeta Ilca za avtentično razlago 49. člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah**.

Komisija je obravnavala pomembnejše zakonske predloge in druge akte, ki so vsebinsko povzeti v nadaljevanju poročila in si sledijo po letnih poročilih komisije.

* * *

Povzetek zgoraj navedenih pomembnejših razprav na komisiji in analiza vpliva pripomb na pristojna matična delovna telesa Državnega zbora oziroma Državni zbor

Komisija je na podlagi oblikovanih stališč posameznih interesnih skupin Državnega sveta k **Beli knjigi - zdravstveni reformi** pripravila sklepe, ki jih je predložila Državnemu svetu k temu dokumentu, ki jih je ta sprejel in posredoval Ministrstvu za zdravje.

Na pobudo člana dr. Jožeta Mencingerja je komisija podprla **amandma k 5. členu Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu**, s katerim želi Univerza v Ljubljani v veljavnem 63. členu ohraniti četrti odstavek, ki govori o obračunavanju dodatne tedenske pedagoške obveznosti. Poudaril je, da je treba ohraniti zato, ker imajo številni visokošolski zavodi zaradi nezadostnega financiranja v preteklosti, premajhno število učiteljev in sodelavcev za povečano število študentov in se zato ne morejo izogniti dodatni tedenski pedagoški obveznosti zaposlenih. Vendar pa se na univerzi zastavlja vprašanje, ali je v sedmem odstavku 5. člena upravičeno zapisano, da je opravljanje petinskega dela možno le, če so za to zagotovljena sredstva s strani financerja. Poročevalec komisije je amandma uveljavil v matičnem odboru Državnega zbora.

Komisija je k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vrtcih** - skrajšani postopek podprla uvedbo fleksibilnega normativa števila otrok v oddelku, kar pomeni možnost lokalne skupnosti, da se število v oddelku poveča za največ dva otroka nad veljavnim zakonskim normativom. Vendar je menila, da je treba v določbo zapisati tudi, da je uporaba fleksibilnega normativa možna le izjemoma in še to za določeno časovno obdobje zato, da ne bi prihajalo do povečanja veljavnega zakonskega normativa za stalno, kar bi pomenilo izigravanje zakonitega normativa namesto, da bi v takšnih lokalnih skupnostih iskali druge rešitve.

Komisija je predlagala konkretno pripombo k 2. členu **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o priznanju RS za poslovno odličnost** - skrajšani postopek, da se besedilo tretjega odstavka 6. člena spremeni tako, da se glasi: "*Po položaju so člani odbora predstavnik Vlade RS, predsednik Gospodarske zbornice Slovenije, predsednik Obrtne zbornice Slovenije in predstavnik reprezentativnih sindikatov*". Poročevalec komisije je na matičnem odboru Državnega zbora pripombo uveljavil.

Komisija za družbene dejavnosti je bila zelo aktivna pri pripravi **Predloga zakona o socialnem varstvu**, saj je ob sodelovanju Skupnosti centrov za socialno delo Slovenije in Društvom za teorijo in kulturo hendikepa oblikovala deset amandmajev, ki jih je sprejel tudi matični Odbor za zdravstvo, delo, družino, socialne zadeve in invalide, s tem pa tudi Državni zbor. Na podlagi amandmajev je bilo v zakonu natančneje opredeljeno delovanje centrov za socialno delo pri izvajanju storitev socialne preventive, prve socialne pomoči, pomoči družini za dom in skupnostne akcije za ogrožene skupine prebivalstva. Natančneje je bilo opredeljeno javno pooblastilo, ki ga center izvede po uradni dolžnosti. Opredeljene so bile tudi naloge skupnosti centrov za socialno delo Slovenije na področju izvajanja dejavnosti s tem, da je v zakonu določen katalog nalog ter standardov in normativov, ki jih določa ta skupnost.

Komisija je oblikovala amandmaje k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti**, ki jih je podprl tako matični Odbor za zdravstvo, delo, družino, socialne zadeve in invalide kot tudi Državni zbor. S temi amandmaji je realizirana zahteva Zbornice zdravstvene nege Slovenije - Zveze društev medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Slovenije ter Sindikata delavcev zdravstvene nege Slovenije, ki so se več kot deset let prizadevali za opredelitev registra medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov tako, kot je

to urejeno za zdravnike v zakonu o zdravniški službi. 13.000 izvajalcev zdravstvene nege, to je največje poklicne skupine v zdravstvu, je s tem pridobilo register, možnost strokovnega nadzora in možnost napredovanja v zdravstveni negi v nazive.

* * *

Komisija je aktivno sodelovala pri pripravi **Predloga zakona o dohodnini** ter na matičnem odboru Državnega zbora s svojimi amandmaji uspela, da je zakon oprostil plačevanje dohodnine družinam z več otroki ter da je s tem postal tudi regulator socialne politike. Komisija je predlagala tudi spremembo davčne osnove od dohodka iz avtorskih pogodb, ki pa ni bila s strani zakonodajalca sprejeta. Prav tako ni uveljavila svojih zahtev, da bi se za vzdrževanega družinskega člana šteli tudi starši oz. starejše osebe, za katere skrbi zavezanec kot storitev varovanja na daljavo oz. kot pomoč na domu. Prav tako ni bil sprejet predlog, da se uvede davčno olajšavo za duševno in telesno prizadete otroke do 18. leta starosti ter za prejemke za občasno ali začasno nego in za pomoč invalidom, ki jih fizičnim osebam izplačujejo invalidske organizacije..

Komisija se je s svojimi amandmaji vključila v pripravo **Predloga zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov** in z njimi uspela tudi v Državnem zboru.

Komisija in Državni svet sta obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu** in sprejela mnenje, da bi rešitve v predlagani noveli zakona o visokem šolstvu zaradi uresničevanja ciljev, določenih z bolonjsko deklaracijo, morale slediti zvišanju kakovosti visokošolskega študija oziroma povečanju znanja diplomantov na vseh stopnjah visokošolskega študija. Posebej je Državni svet izpostavil vprašanje končne določbe 51. člena predlagane novele, s katero je predlagana prevedba že pridobljene visokošolske izobrazbe po dosedanjih programih v "ustrezno", ki bo pridobljena po novih programih iz novele in menil, da je predlagano izenačevanje nedopustno, saj retroaktivni odvzem že pridobljenih pravic ni sprejemljiv. To pomeni tako v nacionalnem kot v mednarodnem okviru razvrednotenje dosedanjih študijskih programov in na njih dosežene izobrazbe in ima za posledico poslabšanje položaja dosedanjih slovenskih diplomantov v primerjavi z evropskimi. Državni svet je menil, da konkretno prvi odstavek 51. člena izenačuje na eni strani izobrazbo, doseženo na študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe in univerzitetno izobrazbo, saj obe opredeljuje kot ekvivalentni prvi stopnji po bolonjskem procesu. Državni svet je ugotovil, da predvideva tudi enakovrednost dosedanjih univerzitetnih študijskih programov s prihodnjimi prvostopenjskimi študijskimi programi po bolonjskem vzoru. To pomeni, da bi bili diplomanti po dosedanjih študijskih programih, ki so morali vložiti v svoj študij več dela in so si pridobili tudi boljšo izobrazbo, na delu trga obravnavani enako in imeli iste pravice kot prihodnji diplomanti, ki bodo manj obremenjeni in bodo dosegli z nižjo izobrazbo ekvivalenten naslov. Nekatere druge države, npr. Nemčija, so uvedle povsem drugačne, ustrežnejše ekvivalence. Dosedanja univerzitetna diploma bi morala ustrezati doseženi drugi stopnji po bolonjskem vzoru. Zato je po načelu enakega vrednotenja Državni svet predlaga spremembo prvega odstavka, da se dosedanja univerzitetni programi oziroma tisti programi, ki so obsegali najmanj 300 točk izenačijo oziroma ustrezajo programom II. stopnje. Ohranijo naj se že pridobljeni naslovi, npr. mag. znanosti pred imenom, ki bi se tako razlikovali od novih, npr. magister stroke za imenom. Istočasno s predlagano novelo bi bilo nujno sprejeti spremembe zakona, ki bi urejal strokovne naslove. Predlagano konkretno spremembo 51. člena je v Državnem zboru povzela poslanska skupina, vendar jo ni uveljavila, pač pa je predlagatelj predlagal črtanje tega člena, kar je Državni zbor tudi sprejel.

Že v prejšnjem mandatu je Državni svet na pobudo državnega svetnika dr. Zoltana Jana na seji 27. 9. 2000 predlagal v obravnavo in sprejem Državnemu zboru **Predlog zakona o rabi slovenščine kot uradnega jezika**. Čez dve leti je Državni svet na seji 25. 9. 2002 sprejel sklep,

da zaradi napovedane vložitve novega besedila tega predloga zakona skupine poslancev umakne svoj zakonski predlog iz zakonodajnega postopka, ki se v Državnem zboru še ni začel.

Skupina poslancev Državnega zbora s prvopodpisano mag. Majdo Potrata je vložila **Dopolnjen predlog zakona o javni rabi slovenščine** Državnemu zboru v obravnavo 10. 2. 2004. Komisija je na seji 8. 6. 2004 prvič obravnavala navedeni predlog zakona in ga podprla. V razpravi je ugotovila, da je v stališčih Gospodarske zbornice Slovenije za prvo obravnavo predloga zakona zapisano, da so nekatere določbe sporne in bi v primeru uveljavitve pomenile dodatne prepreke pri ustanavljanju podjetij, kar bi bilo v nasprotju z že sprejetimi odločitvami o odpravi birokratskih ovir. Komisija je menila, da navedeno stališče predstavlja tako nerazumevanje predlaganih konkretnih zakonskih določb kot tudi izraz nespoštljivega odnosa do slovenskega jezika. Komisija je ponovno na seji 7. 7. 2004 obravnavala dopolnjen Predlog zakona o javni rabi slovenščine, ki ga je sedaj na podlagi 133. člena poslovnika Državnega zbora pripravil pristojni odbor Državnega zbora in ga podprla iz razloga, da se čim prej zaključi zakonodajni postopek, ki je potekal že štiri leta. Komisija je v razpravi ugotovila, da njeno prvotno mnenje k predlogu zakona ni več možno upoštevati za razpravo na seji Državnega sveta, ki je bila 7. 7. 2004, in mu je zato predlagala, da tako dopolnjen predlog zakona o javni rabi slovenščine v drugi obravnavi z nekaterimi manjšimi pripombami podpre, kar je Državni svet tudi storil. Predlog zakona je Državnem zboru sprejel.

* * *

Ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih** je komisija ugotovila, da ta uvaja nove instrumente na področje delovno pravnih razmerij, ki jih temeljni zakon, ne pozna. Zato je komisija menila, da ne more biti sprejet v okviru skrajšanega postopka, temveč mora biti o teh sistemskih spremembah urejanja delovnih razmerij odprta širša strokovna in politična razprava. Komisija je tudi menila, da predlog zakona dolgoročno posega na liberalizacijo trga dela pri nas, kar pa bo imelo širše posledice za vse segmente naše družbe in bi se bilo potrebno pred sprejemom tako drastičnih sprememb na področju zaposlovanja dogovoriti, kakšen model urejanja delovnih razmerij v Sloveniji dejansko želimo, ameriškega ali evropskega.

Ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju** je komisija opozorila na prepočasno odpravljanje nesorazmerij pri plačah in na povečevanje nominalnih razlik med neupravičeno različnimi plačami primerljivih dejavnosti in poklicev. Za komisijo ni sprejemljivo, da se s predlagano novelo Zakona o sistemu plač v javnem sektorju upočasnjuje dinamika izravnave plač, ki najbolj zaostajajo, in podaljšuje rok za odpravo nesorazmerij med plačami do leta 2009. Komisija ugotavlja, da je do največjega zaostajanja plač prišlo na področju kulture in to tudi do 50 odstotkov, zaradi česar Sindikat kulture Slovenije (GLOSA) ni podpisal izjave o usklajenosti besedila Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Plače v kulturi so zaostajale od 5 do 35 odstotkov že leta 2000, ko je pričel nastajati Zakon o sistemu plač v javnem sektorju.

Ob obravnavi poročila **Nasilje v družini - poti do rešitev** je komisija podprla prizadevanja Varuha človekovih pravic, da se v Republiki Sloveniji čim prej izdela sistemski zakon, ki bo urejal področje nasilja v družini ter pri tem zaščitil predvsem otroke. Pri tem bi se lahko zgledovali po Avstriji, ki imajo poseben zakon, medtem ko smo pri nas zagotovili večjo varnost žrtvam nasilja le s pomočjo policije prek uvajanja novih policijskih pooblastil. Komisija je ugotovila, da država ne more prenesti bremena reševanja nasilja v družini na nevladne organizacije, kot tudi ne more prenesti reševanje tega kompleksnega problema samo na določeno področje (npr. policijo, centre za socialno delo,...), temveč se mora tudi sama čim prej začeti sistematično ukvarjati s temi nerešenimi problemi. Vlada naj z resornimi ministrstvi čim prej zagotovi ustrezna finančna sredstva za izvedbo nujnih projektov, ki bodo v pomoč

prizadetim družinam, poleg tega pa naj spremeni in dopolni zakone, ki zadevajo nasilje v družini: Kazenski zakonik, Zakon o kazenskem postopku, Zakon o pravnem postopku, Zakon o policiji, Zakon o prekrških, Zakon o prekrških zoper javni red in mir, Zakon o nepravdnem postopku in Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Komisija je v zaključku razprave podprla varuhovo opredelitev proti nasilju v družini in dala pobudo, da naj se pospešijo aktivnosti pri pripravah nove sistemske zakonodaje o nasilju v družini, ki bo za zaščito pravic otrok opredelila ukrepe ter zavezala vse organe in inštitucije k sodelovanju, kar je Komisija za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti sprejela v svoje poročilo.

V razpravi o informaciji predsednika Sindikata športnikov Slovenije o **odprtih vprašanjih slovenskega poklicnega športa** so člani komisije ugotovili, da na eni strani obstajajo odprta vprašanja pri urejanju položaja samozaposlenih na različnih področjih, od katerih ima vsako specifične probleme (npr. kulturni ustvarjalci, športniki, novinarji), poleg tega jih je prizadel nov dohodninski zakon, na katerega je Državni svet izglasoval odločilni veto zaradi poslabšanja njihovega materialnega položaja. Ugotovili so tudi, da država ne zna jasno opredeliti javnega interesa na teh področjih in ga ločiti od tržnih zakonitosti, ki vse bolj vdirajo na ta področja. Po njihovem mnenju je tudi na področju športa najprej treba razmejiti amaterski šport od poklicnega in za poklicne športnike urediti materialni položaj s panožno kolektivno pogodbo, v kateri naj se določijo zanje kriteriji oziroma standardi. Komisija ugotavlja, da športna društva oziroma klubi niso prava statusna oblika, ki bi lahko skrbela za poklicni šport in bi bilo zato treba iskati druge oblike organiziranja tega športa, ki bi znali gospodarno razpolagati s sredstvi. Na pobudo člana komisije Antona Peršaka je Ministrstvo za šolstvo in šport zapisalo, da bodo poklicni športniki in športni delavci organizirani v ustrezne reprezentativne sindikate, nakar bo ministrstvo pristojno za šport sodelovalo v postopkih sprejemanja ustrezne kolektivne pogodbe za ta področja. Pri tem so še poudarili, da na področju športa pristojno ministrstvo praviloma ne zaposluje športnikov in športnih delavcev in zato ne more biti na strani delodajalca stranka pri sklepanju kolektivnih pogodb. Ministrstvo pristojno za šport je že samo zaznalo potrebo po določenih spremembah in novih rešitvah na področju statusa in poslovanja profesionalnih organizacij in fizičnih oseb na področju športa in v to smer sprejelo programe dela ministrstva. Pri tem bo treba upoštevati dejstvo, da gre za zapletena vprašanja, ki posegajo v pristojnost različnih sektorjev in dejstvo, da gre za občutljiva vprašanja poseganja države v avtonomijo športa.

Komisija in Državni svet v celoti sta v načelni razpravi k **Predlogu zakona o RTV Slovenija** menila, da mora novi zakon zagotoviti, da bo RTV Slovenija v celoti izpolnjevala svoje poslanstvo in delovala skladno z zasnovo osrednje nacionalno informativne, kulturne in izobraževalne institucije. Pri tem je pomembno, da se z zakonom zagotovi možnost objavljanja stališč in interesov vseh političnih skupin in vseh oblik civilne družbe tako, da se vsem omogoči sodelovanje pri programski politiki RTV, še posebej naj se zagotovi odprtost informativnega programa. Po mnenju komisije in Državnega sveta lahko zakon to omogoči le s takšno organiziranostjo delovanja in vodenja, da ta pomembni javni zavod ne bo podrejen nobeni politični usmeritvi ali skupini. Državni svet je na predlog komisije ugotovil, da novi zakon spreminja predvsem sestavo in pristojnosti organov RTV ter predvideva organiziranje tako programskega kot nadzornega sveta RTV z drugačno sestavo in drugimi pristojnostmi. Predvsem na te določbe predloga zakona je Državni svet je na predlog komisije oblikoval številne konkretne pripombe. Komisija je ob obravnavi zakona o RTV Slovenija menila, da je nesprejemljivo, da nima niti najmanjšega vpliva na oblikovanje organa, ki predstavlja posebne interese, ločene od političnih. Državni svet bi moral imeti možnost, da v novi osmi alineji 17. člena imenuje pet članov programskega sveta RTV na predlog interesnih skupin delodajalcev, delojemalcev, kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev, negospodarskih dejavnosti in predstavnikov lokalnih interesov. Narava in pristojnosti, ki jih s predlogom novega zakona lobira programski svet RTV Slovenija, naravnost nakazuje potrebo po zastopanosti nepolitičnih, civilnih in strokovnih interesov pri odločanju o osrednjem javnem mediju. Državni svet pa je po

svojem ustavnem in zakonskem položaju prav stičišče takšnih interesov in mesto za oblikovanje javnega vpliva. Državni svet je ustavno določen organ, ki je po 96. členu Ustave RS dolžan zastopati nosilce socialnih, gospodarskih, poklicnih in lokalnih interesov. Državni svet je torej zastopstvo posebnih interesov, kateri se uveljavljajo tudi v okviru sestave programskega sveta RTV. V zvezi s sedmo alineo šestega odstavka tega člena je komisija ugotovila, da zakon ne postavlja določenih kriterijev za izbor oziroma oblikovanje predloga, ki bo ponujen v imenovanje Državnemu zboru. Edini kriteriji so razvidni iz prvega odstavka tega člena, vendar po njem ni jasno, kako bo Državni zbor oziroma njegovo pristojno delovno telo presoјalo, ali so izkazani. Odložilni veto Državnega sveta na zakon o RTV Slovenija na seji Državnega zbora ni bil sprejet.

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli** menila, da je fleksibilnost predmetnika na način, da se nekateri predmeti, katerim je namenjeno manj ur tedensko, izvajajo v krajšem časovnem obdobju, dobrodošla. Komisija meni, da je prva predlagana možnost iz uvoda navedenega zakona z združevanjem predmetov v predmetna področja v praksi neprimerna, ker zaenkrat manjka učiteljev, ki bi znali predavati tako povezana področja sorodnih predmetov. V razpravi je bilo poudarjeno, da bi bilo treba v bodoče izobraziti take kadre, ki bi te zahteve po združevanju v širša predmetna področja lahko izpeljali v praksi naše devetletne osnovne šole. Po njihovem mnenju bi bila šolam tako dana možnost večje avtonomije. Predlog zakona ni bil potrjen v matičnem delovnem telesu Državnega zbora.

Komisija je v razpravi glede **Predloga zakona o spremembah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja** menila, da je prav, da se privilegira mnenje strokovnega zbora vrtca in šole, ki mora biti pozitivno in sprejeto z večino glasov članov zato, ker je za imenovanje pristojen svet javnega zavoda, v katerega tako imenuje člane lokalna skupnost, s čimer že vpliva na odločitev. Po njihovem mnenju je tudi določitev dvomesečnega roka za odločitev ministra o soglasju smiselna zato, da se zagotovi pravno varstvo kandidata. Predlog zakona ni bil potrjen v matičnem delovnem telesu Državnega zbora.

Komisija je v razpravi glede **Predloga zakona o spremembi Zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti** menila, da bi s predlagano spremembo sestave upravnih odborov raziskovalni javni zavodi izgubili tisto raven avtonomije, ki razlikuje med javnim in državnim, zato so člani komisije soglasno podprli ohranitev njihovega statusa po veljavnem zakonu iz leta 2002. Komisija je tudi menila, da je odveč skrb predlagatelja, da tripartitni upravni odbori v raziskovalnih javnih zavodih ne bi sprejemali letne programe v skladu z usmeritvami in prednostnimi nalogami vlade kot "ustanoviteljice in večinske financerke" le teh, saj jih po veljavni ureditvi ni mogoče sprejeti in tudi ne financirati iz državnega proračuna brez soglasja vlade. Ta ima možnost, da preverja skladnost letnih programov s prioritetami, določenimi v Nacionalnem, raziskovalnem in razvojnem programu, ki so obvezne tako za javne zavode kot za Vlado. Na podlagi tega mnenja komisija je Interesna skupine negospodarskih dejavnosti predlagala odložilni veto k sprejetemu zakonu, ki pa v Državnem zboru ni bil sprejet.

V razpravi glede **Predloga zakona o strokovnih in znanstvenih naslovih** so nekateri člani komisije zastavili vprašanje financiranja novih študijskih programov prve in druge stopnje iz razloga, ker v zakonu ni jasno določene razmejitve med dodiplomskim in podiplomskim študijem po novih študijskih programih, ki jih bodo oblikovale fakultete na posameznih področjih. To bo lahko povzročilo nepreglednost in tudi različno vrednotenje iste diplome v različnih dejavnostih, ker s tem zakonom ni določena primerljivost prejšnjih in novih javnoveljavnih študijskih programov. Zato je komisija predlagatelju zastavila vprašanje, če bo te dileme reševala sprememba zakona o visokem šolstvu kot to predvidevajo nekatere fakultete v stališčih, ki so jih posredovale. Državni zbor je predlog zakona že pri glasovanju o dnevnem redu na svoji seji umaknil.

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju** opozorila na to, da bi predlog zakona moral biti soglasno podprt s strani ekonomsko socialnega sveta in odločno zavrnila očitke nekaterih ekonomistov, ki nasprotujejo sprejemu tega zakona, ker menijo, da bi povečal proračunski primanjkljaj, ogrozil prevzem evra in povzročil sesutje javnega finančnega sistema. Komisija je menila, da je naloga Vlade in pristojnih ministrstev, da zagotovi pogoje za gospodarsko rast in da vzpostavi red in nadzor nad rednim in pravilnim obračunavanjem in vplačevanjem prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter prepreči druge anomalije v delovanju sistema, kar bi stabiliziralo poslovanje Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Komisija je ob obravnavi tega zakonskega predloga ponovno opozorila na problematiko vplačevanja prispevkov, na problematiko pravočasnega poravnavanja obveznosti države do zavoda, o odpisih in delnih odpisih prispevkov določenim fizičnim in pravnim osebam, o najvišjih zneskih pokojnin in drugih nedoslednostih, ki jih je potrebno odpraviti in zagotoviti preglednost in doslednost izvajanja sprejetih zakonov s tega področja. Komisija je ob obravnavi tega predloga zakona oblikovala tudi konkretni pripombi k 24. in 35. členu.

Komisija je **Predlog resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških 2005 - 2013** ocenila za kakovosten dokument, v katerega je vloženo veliko strokovnega in interdisciplinarnega dela tako strokovnih inštitucij kot tudi operativnih izvajalcev. Ob tem si je komisija zastavila vprašanje, kako zastavljene cilje in načrte iz resolucije operacionalizirati v praksi. Nadalje je menila, da bi morali ta dokument obravnavati kot nacionalni program, ker naziv resolucija zmanjšuje njegovo pomembnost. Komisija je nadalje predlagala, da se za učinkovitejše preprečevanje zlorab in spolnega nadlegovanja v delovnem okolju, sprejme ustrezna določila v panožnih kolektivnih pogodbah oziroma kolektivnih pogodbah dejavnosti, ki bodo soodgovorno obvezovale tako delodajalca kot delojemalca.

* * *

Komisija je podprla **Predlog zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih**. Nekateri člani komisije so imeli pomisleke, da je v 50. členu za arhivsko gradivo verskih skupnosti predlagano, da se varstvo ureja po določbah za zasebno arhivsko gradivo, medtem ko se v 51. členu ločeno obravnava izbor dokumentarnega gradiva rimskokatoliške Cerkve in pogoje za opravljanje te arhivske dejavnosti. Komisija je glede arhivske javne službe podprla stališče iz mnenja zakonodajno - pravne službe, da Arhiv RS kot državni arhiv v 53. členu nima jasno zapisanega organizacijskega statusa, čeprav je organ v sestavi Ministrstva za kulturo.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli**. Komisija je menila, da pomenijo navedene različne oblike diferenciacije v tretjem obdobju preveč komplicirane formalne postopke izbire tako za svete osnovnih šol, torej za stroko, kot tudi za učence teh šol. Komisija je menila, da v 2. členu novele razdelane organizacijske oblike nivojskega pouka v tretjem obdobju osnovne šole predstavljajo le izvedbo 40. člena veljavnega Zakona o osnovni šoli in po njihovem le-te niso zakonska materija, temveč sodijo rešitve v izvedbeni predpis, v kolikor za stroko na osnovnih šolah ni dovolj spodbude za realizacijo veljavnega četrtega odstavka 40. člena veljavnega zakona. Zadnji odstavek 40. člena veljavnega Zakona o osnovni šoli že določa, da podrobnejše pogoje za organizacijo nivojskega pouka predpiše minister.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih**. Komisija je že v postopku sprejemanja Predloga zakona o RTV izpostavila sofinanciranje programskih vsebin lokalnih, regionalnih in študentskih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena, iz 3 odstotnega RTV prispevka in takrat dobila zagotovilo, da se bo ta problematika reševala v noveli zakona o medijih. Komisija je v razpravi ugotovila, da je v novem 4.a členu v 3. točki novele opredeljeno, da se za te programe nameni 40 odstotkov vseh proračunskih sredstev za medije, s čimer je soglašala. Komisija je v razpravi izpostavila, da je

dejanska razdelitev proračunskih sredstev na osnovi razpisov Ministrstva za kulturo neznanka, če se upoštevajo spremenjena merila strokovne komisije v 11. točki 4.a člena za ohranitev statusa programov posebnega pomena, saj je na primer v prvi alineji zapisan prednostni kriterij povsem nedoločen in odvisen od politične presoje. Komisija je glede pravice do popravka ugotovila, da večina evropskih držav namreč krči predpise na tem področju, tako da zagotavljajo pravico do popravka le na informacijo v primeru, če je bila storjena bistvena napaka. Pojasnili so tudi stališče, da je bilo pri nas uveljavljeno utemeljevanje pravice do popravka, ki je pravica avtorja in do odgovora, ki je pravica prizadetega, že doslej preveč natančno predpisano, sedanjí predlog novele pa izvajanje pravice do popravka oziroma odgovora še podrobneje opredeljuje v pravico ekskluzivnega dostopa do medijskega prostora. Komisija je zato menila, naj predlagatelj člene, ki preveč natančno opredeljujejo postopek za uveljavitev pravice do popravka, še enkrat preuči. Komisija je menila, da predlagane spremembe kažejo, da je namen novele uravnotežiti slovenske medije (pluralnost medijev) oziroma preoblikovati uredniško politiko medijev, saj je pojem pluralnost v medijih utemeljen, kot da mora biti uravnotežen in pluralen tudi program vsakega medija navznoter. Po mnenju komisije bi to pomenilo, ne le, da mora medijski prostor omogočati raznolikost medijev, ampak ureja novela tudi medije same, kar pa ni v smeri pravice do svobodnega izražanja v medijih, ki bi jih morali urejati odgovorni uredniki, ne pa zakonska določila. Ker pripombe komisije niso bile upoštevane, je Državni svet izglasoval odločilni veto. Zakon je bil v Državnem zboru pri ponovnem glasovanju sprejet.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu**. Komisija ni podprla predlaganih sprememb, predvsem 4. in 5. člena novele zakona, iz razloga, ker se opredelitev statusa Sveta RS za visoko šolstvo iz posvetovalnega sveta vlade spreminja v samostojen in neodvisen organ Republike Slovenije z razširjenimi pristojnostmi na evalvacijskem in habilitacijskem področju. Komisija je v razpravi soglašala z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, da za drugačno opredelitev statusa sveta ni zakonske podlage in da predlagane širitve pristojnosti sveta pomenijo tako prevzem pristojnosti javne agencije za visoko šolstvo, ki se z novelo ukinja, kot morebiten poseg v pristojnosti senatov visokošolskih zavodov oz. senatov univerz, ker v noveli ni jasno izpeljano razmerje z določbami veljavnega zakona o visokem šolstvu o izvolitvi v nazive. Komisija je ugotovila, da se naloge sveta iz 5. člena tudi podvajajo z nalogami akreditacijskega, evalvacijskega in habilitacijskega senata iz 7. člena novele, ki jih svet imenuje namesto prejšnjih ekspertnih komisij, zato so nekatere konkretne pristojnosti oziroma postopki teh senatov sporni.

Komisija pa je podprla prehodne določbe novele, ki natančno urejajo raven izobrazbe dosedanjih diplomantov v primerjavi z ravni izobrazbe diplomantov novih študijskih programov (bolonjskih), ker se tako za sedanje diplomante ohranjajo pridobljene pravice tako pri nadaljevanju izobraževanja kot pri zaposlovanju.

Ker pripombe komisije niso bile upoštevane, je Državni svet izglasoval odločilni veto. Zakon je bil v državnem zboru pri ponovnem glasovanju sprejet.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanju**. Komisija je v razpravi nasprotovala spreminjanju veljavnega 46. člena, s katerim predlagatelj v 2. členu novele predlaga zmanjšanje števila predstavnikov zaposlenih v svetu zavoda iz 5 na le 3 predstavnike. Predlagatelj je poudaril, da spreminja veljavno sestavo sveta zavoda na 3 predstavnike ustanovitelja, 3 predstavnike staršev in 3 predstavnike zaposlenih iz razloga enakomerne zastopanosti vsake navedene interesne skupine v svetu ter zaradi uveljavljanja načela partnerstva med sodelujočimi v procesu izobraževanja in vzgoje. Komisija je menila, da navedeni argumenti niso prepričljivi, saj zmanjšanje števila strokovnih delavcev v svetih zavodov ne bo izboljšalo kakovosti njihovega delovanja, temveč se bo nasprotno zaradi večjega števila ostalih dveh interesnih skupin okrepil vpliv drugih na delovanje šol. Člani komisije so v zvezi s postopkom za

imenovanje ravnatelja v 4. členu novele menili, da bo posledično tudi pri odločitvi sveta o imenovanju negativno vplivalo manjše število predstavnikov zaposlenih, ker je njihova naklonjenost izbranemu kandidatu pomembna za kvalitetno delovanje javnih vrtcev in šol. S tem se ne bo povečala avtonomija šol in navidezna decentralizacija ne bo zmanjšala političnega vpliva na delovanje šol, ki so že sedaj prevečkrat izpostavljena interesom politike lokalnih oblasti. Državni svet je na zakon izglasoval odločilni veto. Državni zbor je pri ponovnem glasovanju zakon sprejel.

Komisija je v letu 2006 intenzivno sodelovala z Zvezo sindikatov azbestnih bolnikov Slovenije. V januarju 2006 je komisija oblikovala pripombe k **Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno**, ki sta ga Državnemu zboru predložila v obravnavo poslanec Samo Bevk in poslanka Breda Pečan. Komisija je podprla podaljšanje roka tega zakona z namenom, da bi se problematika celovito uredila. Ob tem je komisija opozorila na dejstvo, da je potrebno ugotoviti odgovornost tistih, ki so v 90-ih letih nadaljevali s proizvodnjo ekološko problematičnih proizvodov, kljub temu, da so bili seznanjeni s posledicami vdihavanja azbestnih vlaken.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o odpravljanju posledic dela z azbestom**, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada. Predlog zakona je komisija sicer podprla, vendar pa je opozorila na številne pomanjkljivosti in pričakovala, da jih bo predlagatelj v zakonodajnem postopku vključil v zakon. Po mnenju komisije bi morala biti pravica do predčasne upokojitve vezana izključno na invalidnost II. oziroma III. kategorije zaradi poklicne bolezni iz 3. člena tega zakona, ne pa tudi na pogoj, da delavec doseže najmanj 25 let pokojninske dobe in 50 let starosti, saj se bolezni lahko pojavijo že po 10-ih oziroma 15-ih letih prve izpostavitve azbestu. Komisija je menila, da bi nujno morali omogočiti pravico do odškodnine tudi dedičem prizadetih oseb, ki so velikokrat tudi šoloobvezni otroci. Ker bi bilo povsem nedemokratsko in neusklajeno s standardi EU, da pri izvajanju tako pomembnega zakona ni prisotnih predstavnikov vseh zainteresiranih javnosti, je komisija predlagala, da bi v medresorsko komisijo vključili tudi predstavnika organizacij oseb prizadetih zaradi azbesta. Smiselno bi bilo, da to osebo imenuje Zveza sindikatov azbestnih bolnikov Slovenije, ki na državnem nivoju zastopa prizadeto populacijo. Ker pripombe komisije v zakonu niso bile upoštevane, je Državni svet sprejel odločilni veto. Pri ponovnem glasovanju je bil zakon v Državnem zboru ponovno sprejet.

Zaradi nedorečene zakonske vsebine je skupina poslancev s prvopodpisanim Francem Žnidaršičem v juliju vložila **Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o odpravljanju posledic dela z azbestom**. Tudi ta predlog je komisija v osnovi podprla, a predlagala predlagateljem, da ga dopolnijo. Komisija je ponovno poudarila svoje stališče o nujnosti čimprejšnje zakonske ureditve celotne problematike posledic dela z azbestom. Komisija je prav tako opozorila, da mora pri tem država prevzeti svojo odgovornost. Ugotovljeno je, da se ves svet ukvarja s posledicami dela z nevarnimi snovmi, z nevarnimi kemikalijami. Družbe, ki ne bodo delovale preventivno, bodo kmalu morale plačevati visoke odškodnine za nastale posledice. Tudi v Sloveniji že ugotavljamo, da nimamo samo posledic dela z azbestom, temveč se že pojavljajo posledice zaradi uporabe kemikalij in drugih nevarnih snovi. Komisija je zato predlagala natančno definiranje pravic upravičencev, ki so delali z azbestom in tistih, ki so živeli v okolju, kjer je bil prisoten azbest. Ne gre namreč samo za ugotavljanje obolevnosti in odpravljanje posledic dela z azbestom, gre tudi za informiranost prebivalstva o pravilnem ravnanju z azbestom, ki je še vedno prisoten v našem okolju (strehe, vodovodi, stavbe). Številna navodila so napisana, vendar se ugotavlja, da jih v praksi nihče ne upošteva. Komisija je vseskozi opozarjala, da bi morala Vlada v okviru tega zakona vzpostaviti pravno podlago za register delavcev, ki so bili izpostavljeni azbestu, pravico do invalidske pokojnine ne vezati na

ugotovljeno invalidnost II. oziroma III. kategorije, kakor tudi ne na starost 50 let, ampak na ugotovljeno verificirano bolezen. Prav tako bi se morale izenačiti pravice do odškodnine za vse obolele zaradi izpostavljenosti azbestnim vlaknom, ne glede na vrsto obolenja.

Delo komisije je bilo tesno povezano tudi z argumentacijo odločilnega veta, ki ga je Državni svet na svoji 17. izredni seji, novembra 2006, izglasoval na Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o odpravljanju posledic dela z azbestom. Komisija se je vseskozi zavedala, da je azbestna problematika kompleksna in da zadeva problematiko okolja in zdravja ljudi. Posledice nepremišljene uporabe azbesta so namreč tu in to je težka zapuščina našim potomcem. Ob ponovnem glasovanju v Državnem zboru pa je bil zakon ponovno sprejet.

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih** opozorila na bolj natančne definicije, ki bi jih bilo potrebno oblikovati k 102. in 103. členu takrat veljavnega zakona, ker se je pri inšpekcijskih pregledih pokazalo, da Centri za socialno delo po zakonu o starševskem varstvu in družinskih prejemkih nimajo pristojnosti za poseganje na področje vračanja neupravičeno pridobljenih denarnih sredstev. Komisija je k predlogu oblikovala sledečo konkretno pripombo in k 2. členu: *"6. člen se dopolni tako, da se doda nova 12. točka, ki se glasi: "12. brezposelne osebe, ki so vključene v javna dela."* Pripomba je bila upoštevana in v zakonodajnem postopku vgrajena v sprejeti zakon.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu**, h kateremu je oblikovala številne splošne pripombe. Podala je tudi konkretno pripombo k 30. členu novele (69. člen zakona) in predlagala, da naj predlagatelj ponovno preveri nabor strokovnih delavcev, ki lahko opravljajo posamezne storitve na področju socialnega varstva. Komisija je tudi podprla predlog Skupnosti varstveno delovnih centrov Slovenije za vključitev profila delovnega terapevta, kar je bilo v zakonodajnem postopku sprejeto.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kobilarni Lipica**, ki ga je v zakonodajni postopek vložila Vlada in ga ni podprla. Komisija je menila, da predlog zakona ni v skladu z zakonom o urejanju prostora, kateri kot vzdržen prostorski razvoj zagotavlja tako rabo prostora in prostorskih ureditev, ki ob varovanju okolja, ohranjanju narave in trajnostni rabi naravnih dobrin, varstvu kulturne dediščine in drugih kakovosti naravnega in bivalnega okolja omogoča zadovoljitev potreb sedanje generacije brez ogrožanja prihodnjih generacij. Komisija je menila, da bi morali vsi posegi v prostor sloneti na strategiji prostorskega razvoja Slovenije in na občinskem prostorskem aktu (to je na strategiji prostorskega razvoja občine z urbanističnimi in krajinskimi zasnovami, prostorskim redom občine ter občinskimi in lokacijskimi načrti), zlasti še na krajinskem območju s prepoznavnimi značilnostmi, ki so pomembne na nacionalni ravni, kot je to Lipica, ki je naš kulturni in simbolni spomenik. Izdelani program varstva in razvoja Kobilarne Lipica je to podrobno opredelil in bi ga morali pri načrtovanju kakršnih koli dejavnosti na tem območju upoštevati. Komisija ni podprla predloga zakona tudi iz razloga, ker je menila, da tak predlog daje Vladi vse možnosti, da sprejme na tem območju kakršenkoli lokacijski načrt, ki bo zelo natančno določal, kaj na območju Kobilarne graditi. Dejstvo pa je, da v Sloveniji ni niti najnižje stopnje soglasja o tem, kaj dolgoročno načrtovati v tem prostoru in kako upravljati s Kobilarno Lipica. Komisija je priporočila, da bi bilo potrebno priti do dokaj visoke ravni soglasja o prihodnosti Kobilarne, preden se kakorkoli poseže v ta prostor. Predlog zakona tudi ni bil usklajen z Zakonom o kmetijskih zemljiščih, ki podrobno ureja zakup kmetijskih zemljišč. V kolikor bodo zakup zemljišč v primeru Kobilarne Lipica urejali podzakonski akti, obstaja bojazen, da bo osnovna dejavnost Kobilarne Lipica dolgoročno postopno izumrla. Tako bomo izgubili enega naših najlepših kulturno-zgodovinskih spomenikov Slovenije, ki ga več kot štiri dolga stoletja neguje Kobilarna Lipica. To je tradicijo

vzreje in selekcije konj čistokrvne pasme. Državni zbor je zakon kljub nasprotovanju komisije in opozicije sprejel.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o določitvi minimalne plače** in predlagala, da predlagatelj predlog zakona uskladi s socialnimi partnerji pred obravnavo v Državnem zboru. Komisija je opozorila, da vsebina predloga zakona ni zadevala samo minimalne plače in zajamčene plače, temveč tudi občutljivo problematiko izvajanja pravic, ki izvirajo iz zakonov s področja socialnega varstva, invalidskega varstva, štipendiranja in drugih. Komisija je nadalje ugotovila, da je povečanje minimalne in zajamčene plače za dva odstotka (upoštevana je ocena rasti cen življenjskih potrebščin v letu 2006 od decembra 2005 do decembra 2006) prenizko, saj je bilo povečanje cen življenjskih potrebščin po podatkih Statističnega urada RS v obdobju od avgusta 2005 do avgusta 2006 2,6 odstotka. Komisija je tudi opozorila predlagatelja, da je predlog zakona v nasprotju s prepovedjo retroaktivne veljavnosti zakonov, saj je bilo jasno, da bo zakon v Državnem zboru predvidoma sprejet šele v mesecu septembru 2006, veljati pa naj bi začel že s 1. 8. 2006. Ker pripombe komisije niso bile upoštevane v zakonodajnem postopku, je Državni svet na zakon o določitvi minimalne plače sprejel odločilni veto. Državni svet z odločilnim vetom ni uspel in zakon je bil pri ponovnem glasovanju sprejet.

Komisija je obravnavala tudi **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami** in nanj dala številne splošne in konkretne pripombe, katere so bile v zakonodajnem postopku upoštevane.

Komisija ni podprla **Predloga zakona o usklajevanju transferov posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji**. Komisija je bila seznanjena s pripombami Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki jih je v celoti podprla. Glede na to, da so se pripombe nanašale skoraj na vsak člen predloga zakona, je komisija menila, da bi bilo potrebno zakon umakniti iz zakonodajnega postopka. Komisija je predlagala, da se na podlagi konkretnih finančnih analiz po posameznih področjih socialnega varstva in socialne vključenosti posameznika, predloži ocena finančnih sprememb, ki bi bile posledica novega načina usklajevanja socialnih transferov in to po posameznih skupinah prejemnikov. Šele nato naj bi se predlog zakona uskladi s socialnimi partnerji in vložil v zakonodajni postopek. Zakon je bil v Državnem zboru sprejet, ne da bi se upoštevale pripombe komisije.

Komisija je pripravila mnenje k **Predlogu Resolucije o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006 - 2010** na podlagi poročila z delovnega sestanka, ki ga je v zvezi s tem aktom organizirala državna svetnica Marija Perkovič s svojo volilno bazo. Komisija je v obširnem mnenju sistematično definirala pripombe k temu aktu in opredelila vsebinske rešitve, ki naj bi jih Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve vključilo v Resolucijo o Nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006 - 2010. Komisija je ob tem izpostavila naziv samega akta in menila, da bi moral biti dokument poimenovan kot nacionalni program, saj bi bil tako za Vlado bolj obvezujoč kot resolucija. Komisija je posebej poudarila, da bi se moral finančni del nacionalnega programa socialnega varstva za obdobje 2006 - 2010 še enkrat proučiti in tako obširen in ambiciozen program še enkrat ovrednotiti, zanj pa bi se morala zagotoviti tudi potrebna finančna sredstva. Komisija je ob obravnavi tega akta poudarila, da bi Vlada morala čim prej pripraviti predlog zakona o socialni varnosti, predlog zakona za dolgotrajno oskrbo, predlog zakona o izenačevanju možnosti invalidov in predlog zakona o duševnem zdravju. V zakonodajnem postopku so bile nekatere konkretne pripombe upoštevane.

* * *

Komisija je pogojno podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo**. Menila je, da odpravlja nekaj pomanjklivosti, vendar ima v konkretni razpravi tudi konkretne pripombe k posameznim določbam. Predlagatelj

je uvodoma komisiji napovedal, da bodo tej noveli sledile bolj poglobljene spremembe in dopolnitve. Komisija opozarja, da minimalna korekcija veljavnega zakona, ki se nanaša na določitev pritožbene instance za delovnopravne spore, predvidena v 4. členu novele, ni ustrezna, saj v 42. členu veljavni zakon določa, da je svet javnega zavoda pristojni organ za odločanje o pritožbah delavcev iz delovnega razmerja in je za zaposlene na področju kulture diskriminatorska. Predlagatelj je bil že v postopku za oceno ustavnosti drugega odstavka 45. člena veljavnega zakona opozorjen na neenakopravno ureditev glede na zaposlene na primerljivih področjih (npr. šolstvo, zdravstvo). Komisija meni, da je predlagatelj s tako rešitvijo prezrl določbe zakona o javnih uslužbencih, ki za vprašanje pravnega varstva zaposlenih oblikuje Komisijo za pritožbe, ki mora biti predvsem neodvisno in strokovno telo. Komisija se zato le pogojno strinja z razširitvijo pristojnosti sveta zavoda v 4. členu novele (nova deveta alineja v drugem odstavku 42. člena), ki odloča tudi o pritožbah delavcev iz delovnega razmerja, saj bi to razrešilo problem pritožbenega organa in omogočilo hitrejše in učinkovitejše varstvo in reševanje pravic zaposlenih, vendar samo, če se spremeni tudi sestava sveta.

Komisija je bila ob obravnavi **Predloga zakona o zdravilstvu** seznanjena z dejstvom, da velik del izvajalcev komplementarne in alternativne medicine predloga zakona ne podpira in da njihove številne pripombe niso bile upoštevane, zato je Ministrstvu za zdravje predlagala, da se pred obravnavo predloga zakona v Državnem zboru z njimi ponovno sestane in v čim večji meri upošteva njihove pripombe. Komisija je opozorila, da je vprašljiva izvedba zakona, ki mu nasprotujejo številni izvajalci in da se je že večkrat izkazalo, da v praksi tako sprejet zakon ni izvedljiv.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli**. V 6. členu novele se med obvezne predmete osnovne šole uvaja drugi tuji jezik, kar je po navedbah predlagatelja nujno zaradi zahteve Evropskega sveta in ker se v približno 20 državah Evropske unije že leto dni učijo dva tuja jezika v obveznem izobraževanju. V 30. členu novele je predlagano črtanje besedila "*ocena splošnega uspeha*" iz besedila 63. veljavnega člena, kar pomeni, da ob zaključku vsakega razreda šola ne bi več določala splošnega učnega uspeha posameznega učenca osnovne šole. Komisija je menila, da predlagatelj ni zadovoljivo argumentiral novega predloga v obrazložitvi zakona, niti ga niso podprli vsi strokovnjaki s tega področja. Pomisleke zbuja tudi ukinjanje nacionalnih preverjanj znanja in njihove selektivne vloge pri vpisu v srednjo šolo.

Komisija ni podprla dopolnjenega **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja**. Komisija je ugotovila, da bistvena vprašanja, kot so zasebno šolstvo in sprememba financiranja, ostajajo odprta ter niso usklajena s socialnimi partnerji in nimajo soglasja strokovne javnosti. Komisija v celoti nasprotuje novemu 29. členu, s katerim se spreminja 84. člen veljavnega zakona, ki zagotavlja obseg sredstev na podlagi števila udeležencev izobraževanja javnim gimnazijam, poklicnim, srednjim tehničkim in srednjim strokovnim šolam, višjim strokovnim šolam in dijaškim domovom za vzgojno dejavnost z metodologijo, ki jo določi minister. Komisija nasprotuje pogojem za financiranje zasebnih šol, ki v 30. členu omogočajo, da se zasebnim šolam, ki izvajajo javno veljavne programe, za programe zagotavljajo sredstva v enaki višini (100 odstotkov) kot javnim šolam. Ni sprejemljivo, da želi predlagatelj v prejšnjih določbah racionalizirati delovanje javnih šol in vrtcev, tu pa zvišuje sredstva za financiranje zasebnih šol. Komisija se zavzema za ohranitev 86. člena veljavnega zakona, po katerem zasebni šoli pripada za posameznega učenca oziroma dijaka 85 odstotkov sredstev. V novem 30. členu je nesprejemljiva četrta alineja prvega odstavka veljavnega 86. člena, ker omogoča ustanavljanje zasebnih šol glede na njihovo nazorsko usmerjenost. Iz navedenih razlogov je komisija na zahtevo skupine državnih svetnikov obravnavala zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in

izobraževanja in predlagala Državnemu svetu, da zahteva od Državnega zbora, da o zakonu ponovno odloča.

Komisija je obravnavala **Predlog zakona o Javni agenciji za knjigo Republike Slovenije** in ga v drugi obravnavi podprla iz načelnega razloga, ker meni, da bo ustanovitev agencije za knjigo skupaj z njenimi strokovnimi komisijami zagotovila večjo udeležbo strokovne javnosti na področju knjige pri izbiri in financiranju programov oziroma projektov s tega področja. Komisija je v konkretni razpravi po členih menila, da so določbe glede nalog agencije, sveta agencije, izvedbe postopkov izbire programov oziroma projektov in njihovega financiranja, nejasne in odkazujejo ali na ustanovitveni akt agencije ali na smiselno uporabo določb drugih zakonov, vendar bi jih bilo nujno urediti v tem posebnem zakonu, da ne bi ostal zakon v navedenih določbah nedorečen oziroma v praksi težko izvedljiv.

Komisija je obravnavala **Predlog Resolucije o nacionalnem programu visokega šolstva Republike Slovenije 2007 - 2010**. Komisija je bila seznanjena z dejstvom, da so bili visokošolski in raziskovalni partnerji vključeni v postopek priprave tega dokumenta, da pa njihove pripombe in predlogi niso bili upoštevani. Komisija je menila, da bi morala resolucija biti kratka, z jasno opredeljenimi cilji na področju izobraževanja, raziskovanja, razvoja, kadrov in financiranja. Če ne bo usklajena, bo škodljiva, saj bo povzročala napetosti in konfliktno stanje in zato je komisija predlagala podaljšanje razprave, iskanje rešitev z vsemi, ki jim je resolucija najbolj neposredno namenjena, in njeno sprejemanje v jeseni. Ker je bil predlog vladne resolucije kljub nasprotovanju akademske sfere sprejet, sta državna svetnika prof. dr. Jože Mencinger, prof. dr. Janvit Golob vložila pobudo za novo resolucijo, katere besedilo je Državni svet podprl in jo poslal v proučitev Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

Komisija je zavrnila **Predlog zakona o pacientovih pravicah**, ker predlagatelj postopka javne razprave ni vodil na običajen način. Predlagatelj ni dal možnosti civilni družbi, Varuhu človekovih pravic in posameznim društvom bolnikov, da bi svoje pripombe v medsebojnem dialogu predstavili, skupaj preučili in za nekatera poglavja zakona in posamezne člene našli boljše definicije. Na svoje pripombe niso dobili odgovora. Prizadete organizacije se upravičeno sprašujejo, ali je v takih postopkih sploh smiselno sodelovati. V predlogu zakona je povsem nesprejemljivo urejeno varovanje pacientovih pravic, imenovanje zastopnika pacientovih pravic s strani ministra za zdravje in delovanje zastopnika pacientovih pravic na sedežu območnega zavoda za zdravstveno varstvo, ki zagotavlja vse materialne in druge pogoje za njegovo delo.

Komisija je podprla **Predlog zakona o preprečevanju nasilja v družini**.

* * *

Posveti, na katerih so kot pobudniki sodelovali člani komisije

Državni svet je 12. 2. 2004 organiziral posvet **Vizija razvoja reproduktivnega zdravja žensk in bela knjiga**, pri katerem sta sodelovali kot pobudnici Petra Kersnič in Marija Perkovič.

Državni svet je na pobudo prof. dr. Janvita Goloba organiziral dvodelni posvet na temo **Kako do proizvodov in storitev z višjo dodano vrednostjo**, 1. del je bil 23. 3. 2004, 2. del pa 30. 3. 2004.

Državni svet je 11. in 12. 11. 2004 na pobudo prof. dr. Janvita Goloba organiziral dvodnevni strokovni posvet **Žrtve vojne in revolucije**.

Državni svet in Komisija za gospodarstvo sta 15. 11. 2004 organizirala posvet **Poklicno uveljavljanje žensk v Sloveniji**, na katerem sta kot pobudnici sodelovali Petra Kersnič in Marija Perkovič.

Državni svet je 6. 12. 2004 organiziral posvet **Izenačevanje možnosti invalidov**, na katerem sta kot pobudnika sodelovala Marija Perkovič in dr. Zoltan Jan.

Državni svet je 31. 5. 2005 na pobudo dr. Janvit Goloba in dr. Jožeta Mencingerja organiziral posvet **Slovenske univerze in evropski reformni procesi**.

Državni svet je 25. 10. 2005 organiziral **Javno razpravo o kulturni dediščini**, pri kateri je sodeloval član komisije Tone Peršak.

Državni svet je 23. 11. 2005 organiziral javno razpravo **Državljanska in domovinska vzgoja**, kjer sta sodelovala dr. Janvit Golob in dr. Zoltan Jan.

Državni svet je 29. 11. 2005 na pobudo dr. Janvita Goloba in dr. Jožeta Mencingerja organiziral javno razpravo **Slovensko visoko šolstvo v luči reform**.

Državni svet je 24. 5. 2005 in 7. 6. 2006 na pobudo dr. Janvita Goloba, Marije Perkovič, Petre Kersnič, dr. Zoltana Jana in Toneta Peršaka organiziral civilno tribuno **Problematika drog v Sloveniji – 1. in 2. del**.

Državni svet je 2. 3. 2006 na pobudo prof. dr. Janvita Goloba organiziral javno razpravo **Ptičja gripa v Sloveniji**.

Državni svet je 23. 2. 2006 na pobudo Marije Perkovič organiziral **Mednarodni posvet na temo neposrednega in individualiziranega financiranja storitev**.

Državni svet je 25. 5. 2006 na pobudo Marije Perkovič organiziral strokovni posvet **Potrebe po novih programih zmanjševanja povpraševanja po drogah v Sloveniji**.

Državni svet je 22. 6. 2006 na pobudo prof. dr. Janvita Goloba organiziral javno tribuno **Modeli odnosov med državo in verskimi skupnostmi**.

Državni svet je 23. 3. 2007 na pobudo dr. Zoltana Jana organiziral **Javno predstavitev mnenj o privatnem šolstvu v Republiki Sloveniji**.

Državni svet je 27. 3. 2007 na pobudo Petre Kersnič organiziral posvet z naslovom **Vsako lahko ima pravico imeti otroka: položaj in biomedicinska pomoč parom s težavami rodnosti v Sloveniji**.

Državni svet je 17. 5. 2007 na pobudo Antona Peršaka organiziral posvet z naslovom **V pričakovanju novega nacionalnega programa za kulturo**.

Državni svet je 22. maja 2007 na pobudo dr. Zoltana Jana organiziral posvet **Kako narediti to državo varno za otroke?**

Državni svet je 26. 6. 2007 na pobudo prof. dr. Jožeta Mencingerja in prof. dr. Janvita Goloba organiziral **javno predstavitev mnenj k predlogu resolucije o nacionalnem programu visokega šolstva Republike Slovenije 2007-2010**.

Državni svet je 15. 7. 2007 na pobudo Marije Perkovič organiziral posvet **Kako narediti institucije prijaznejše starejšim?**

Državni svet je 11. 11. 2007 na pobudo Marije Perkovič organiziral strokovno srečanje **Soustvarjanje kvalitetnega rejništva**.

* * *

V okviru komisije so bile imenovane tri delovne skupine:

- delovna skupina za oblikovanje predloga za trajno rešitev statusa in pristojnosti Urada za slovenski jezik,
- delovna skupina v zvezi z razrešitvijo problematike presežnih delavcev carinskega posredništva,

- delovna skupina za uskladitev konkretnih pripomb k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu (ZSV-E) - skrajšani postopek.

3.6. KOMISIJA ZA LOKALNO SAMOUPRAVO IN REGIONALNI RAZVOJ

Člani komisije: Darko Fras (predsednik), Gregor Vovk Petrovski (podpredsednik), Robert Čeh, Marko Juvančič, Ladislav Kaluža, prof. dr. Alojz Križman, Rado Krpač, Milan Ozimič, Marija Perkovič, Štefan Teraž, Cvetko Zupančič.

Sekretarka komisije: Meta Štembal.

Na podlagi Sklepa o ustanovitvi in nalogah komisij Državnega sveta, ki ga je Državni svet sprejel na 2. seji 24. 12. 2002, Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet z naslednjih področij:

- lokalna samouprava,
- policentrični regionalni razvoj,
- komunalna, prometna in gospodarska infrastruktura ter pomorstvo kot elementi regionalnega razvoja,
- varstvo okolja in urejanje prostora,
- smotrna raba naravnih virov in
- stanovanjsko gospodarstvo.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

Komisija je na 77 sejah obravnavala 60 predlogov zakonov (pet predlogov zakonov v okviru prve in druge obravnave), dva predloga za začetek postopka za spremembo ustave, 44 predlogov drugih aktov, zahtevo za ponovno odločanje o sprejetem zakonu, dva predloga za avtentično razlago zakona, 10 pobud, pet vprašanj in 25 drugih zadev ter na matična delovna telesa Državnega zbora posredovala 72 mnenj in državnemu svetu 47 poročil.

* * *

Povzetek pomembnejših razprav na sejah komisije

Področje lokalne samouprave

Komisija ni podprla **Predloga zakona o dopolnitvi Zakona o lokalni samoupravi** (EPA 988-III), ker parcialno in nesistemske rešuje vprašanje nezdržljivosti javnih funkcij. Poleg tega je predlagana določitev nezdržljivosti funkcije člana Državnega sveta s funkcijo župana in podžupana neskladna z ustavno ureditvijo, kjer je Državni svet opredeljen kot zastopstvo nosilcev socialnih, poklicnih in lokalnih interesov. Državnim svetnikom, ki zastopajo lokalne interese, je že z Ustavo dana možnost, da so lahko aktivni člani lokalnih skupnosti. Državni zbor je na 33. seji 27. 1. 2004 sprejel sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Državni svet je v celoti povzel mnenje komisije k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalni samoupravi** (EPA 248-IV), ki je podprla omenjeni zakon, hkrati pa podala nekaj opozoril in oblikovala pet konkretnih pripomb. V zvezi s pogoji o ustanavljanju občin je opozorila, da število prebivalcev ni edino merilo za ugotavljanje sposobnosti občine za kvalitetno in racionalno opravljanje ustavnih in zakonskih nalog, ampak so pomembni tudi vsebinski pogoji (npr. ekonomska moč). Velik interes za ustanavljanje novih občin je tudi posledica nizke stopnje participacije občanov pri soodločanju o investicijah v lokalno infrastrukturo, ki so zlasti v razvojno bolj ogroženih območjih za občane življenjskega pomena (npr. cestna, komunalna infrastruktura) in neustrezen sistem financiranja občin. Nadalje je opozorila na predlagano rešitev glede predčasne razrešitve župana, saj je preveč posplošena in

nejasna ter ne omogoča ugotavljanja teže kršitve v povezavi z javnim interesom. Taka rešitev namreč ne bi zajela primera, ko bi župan nenamensko porabil proračunska sredstva, s čimer je povezana pravilnost in smotrnost poslovanja, kar pa je v pristojnosti Računskega sodišča, ki pa ne izdaja odločb. Odbor DZ za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je s črtanjem določbe, da je lahko župan predčasno razrešen, če nezakonito razpolaga s premoženjem, upošteval pomisleke komisije. Prav tako je matično delovno telo Državnega zbora povzelo pripombo komisije v zvezi z obveznimi sestavinami poročila nadzornega odbora kot samostojnega organa lokalne skupnosti in smiselno upošteval predlog, da lahko krajevna skupnost sklepa pravne posle brez predhodnega soglasja župana, če tako določa statut oziroma predpis občine. Državni zbor je zakon (ZLS-M) sprejel na 8. seji 15. 7. 2005.

Državni svet je povzel mnenje komisije k **Predlogu zakona o spremembah Zakona o lokalni samoupravi** (EPA 504-IV), ki pa le-tega ni podprla. Po njenem mnenju predlagane spremembe sicer odpirajo potrebno razpravo o odprtih vprašanjih v zvezi s statusom mestne občine, vendar ne prinašajo celovite rešitve v smislu jasne opredelitve funkcionalne vsebine in definiranja posameznih tipov občin ter temu ustreznega oblikovanja pogojev za ustanovitev mestne občine in financiranja njihovih nalog. Oblikovanje pogojev za pridobitev statusa mestne občine je bolj politične narave, to pa povzroča nekonsistentnost sistema lokalne samouprave, ki se kaže tudi v tem, da poznamo le dve kategoriji občin, čeprav se občine zelo razlikujejo po številu prebivalcev. ZLS-M je črtal 16. a člen, ki je določal dodatne pogoje, ki jih je mestna občina morala izpolnjevati na svojem območju. Ker imajo mestne občine drugačen položaj in druge probleme kot ostale občine, po mnenju komisije zgolj določeno število prebivalcev in delovnih mest nista zadosten kriterij za pridobitev statusa mestne občine, saj bi le-ta morala izpolnjevati še dodatne pogoje, ki zagotavljajo ohranjanje mestotvornih dejavnosti (npr. srednja šola, bolnišnica, muzej, gledališča, itd.). Nekaterne sedanje mestne občine že sedaj ne izpolnjujejo zakonsko določenih pogojev, pri čemer je komisija izpostavila pogoj 15.000 delovnih mest, od tega najmanj polovico v terciarnih in kvartarnih dejavnostih. Ker je ta pogoj povezan z izpolnjevanjem pogoja, da ima mesto 20.000 prebivalcev, to pomeni, da bi morale biti v mestu, ki bi želelo pridobiti status mestne občine, kar okoli 75 odstotkov prebivalcev zaposlenih, od tega najmanj polovico v terciarnih in kvartarnih dejavnostih. Državni zbor je na 12. seji 19. 12. 2005 sprejel sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Komisija je podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalni samoupravi** (EPA 1378-IV), s katerimi so se določbe, ki se nanašajo na pokrajine in prenos nalog iz državne pristojnosti na občine, uskladile s sprejetimi ustavnimi spremembami. Vlada je zavzela stališče do mnenja Državnega sveta, ki je povzel mnenje komisije. V zvezi z opozorilom, da predlog zakon ne določa, da se morata grb in zastava občin razlikovati od drugih samoupravnih lokalnih skupnosti, torej tudi bodočih pokrajin, je Vlada ugotavljala, da bo ta pripomba upoštevana v predlogu zakona o pokrajinah. Kljub temu je Odbor DZ za lokalno samoupravo in regionalni razvoj na predlog koalicijskih strank sprejel amandma in s tem sledil pripombi komisije. Komisija je zaradi problemov v preteklih mandatih pri določanju predstavnikov Romov v občinskem svetu pozitivno ocenila predlagano rešitev, da Vlada z uredbo določi merila in kriterije, na podlagi katerih se opredeli avtohtonost naseljene romske skupnosti, kar je pogoj za določitev romskih predstavnikov v občinskih svetih. Ob tem je predlagala, da se zakonu določi rok za sprejem vladne uredbe oziroma je izrazila pričakovanje, da jo bo Vlada sprejela v ustreznem roku, da bodo občine lahko izvedle vsa potrebna dejanja za zagotovitev romskega predstavnika v občinskem svetu do naslednjih lokalnih volitev. Vlada je menila, da ni potrebe po določitvi roka za sprejem uredbe, je pa sprejela opozorilo komisije in se, z ozirom na pomembnost izvajanja teh določil, zavezala, da bo v ustreznem roku sprejela navedeno uredbo. Državni zbor je zakon (ZLS-N) sprejel na 29. seji 22. 6. 2007.

Komisija je podprla **Predlog zakona o glavnem mestu Republike Slovenije** (EPA 536-II), s katerim se je uredilo razmerje med mestno občino in državnimi organi glede zadev, ki so v državnem interesu. V zvezi z nalogami ob posebnih oziroma izrednih dogodkih državnega pomena, ki jih zagotavljajo druge občine, je komisija opozorila, da bi bilo treba te dogodke natančneje opredeliti, ker bi lahko v nasprotnem primeru prihajalo do različnih tolmačenj posameznih dogodkov s strani občin ali države in s tem drugačnih finančnih posledic za občine. V okviru druge obravnave je komisija na podlagi razprave in mnenja Vlade oblikovala pet konkretnih pripomb, od tega so bile tri smiselno oziroma delno upoštevane. Komisija je z vidika dekoncentracije oblasti predlagala, da je Ljubljana kot glavno mesto najpomembnejše upravno središče Slovenije, saj bi s tem zagotovili, da so lahko tudi ostala mesta upravna središča ter dopustili možnost, da je lahko sedež katerega od državnih organov izven Ljubljane. Sprejeti zakon smiselno povzema to pripombo, ker ne določa posameznih državnih organov s sedežem v Ljubljani, ampak je prepuščeno zakonodajalcu, da z zakonom, ki določa organizacijo in pristojnosti državnega organa, določi sedež organa, ki je lahko tudi izven Ljubljane. Prav tako je prepuščeno Vladi, da sedeže določenih upravnih organov prenese v ostale kraje v Sloveniji. Upoštevan je bil predlog, da lahko Vlada za zagotovitev ustreznega zastopanja interesov državnih organov pri načrtovanju in izvajanju programov in nalog oblikuje delovno skupino, ki jo sestavljajo predstavniki pristojnih državnih organov. Komisija je predlagala, da župan in generalni sekretar Vlade podpišeta dogovor, ki ima pravno naravo pisma o nameri, s katerim se opredelijo naloge mestne občine in državnih organov pri izvajanju programov in nalog, ocenijo finančne posledice (itd), vendar je bilo na koncu sprejeto, da ta dogovor z županom sklene predsednik Vlade. Upoštevana je tudi pripomba, da je treba investicijske programe, ki se financirajo v skladu z dogovorom med predsednikom Vlade in županom, prikazati v načrtu razvojnih programov, ki je sestavni del državnega oziroma občinskega proračuna, ni pa bil sprejet predlog, da se sredstva državnega proračuna prenesejo v proračun mestne občine kot namenska sredstva na podlagi sprejetega državnega proračuna. Državni zbor je zakon (ZGMRS) sprejel na 34. seji 26. 2. 2004.

Državni zbor je na 9. seji 28. 9. 2005 sprejel **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin** (ZFO-B, EPA 312-IV), ki ga je komisija podprla. Po mnenju komisije prinaša zakon nujno potrebne rešitve glede obsega in načina zadolževanja občin, saj so nekatere občine zadolžene v večjem obsegu, kot znaša letni proračun. Komisija je predlagala, da bi bilo poleg možnega obsega zadolževanje (v odstotkih) smiselno določiti tudi dodatni kriterij za zadolževanje na področju javne infrastrukture (npr. življenjska doba investicije), kajti iz ekonomskega vidika je nesprejemljiva daljša doba zadolževanja od življenjske dobe investicije. To pripombo je Državni svet na predlog interesne skupine lokalnih interesov dopolnil z opozorilom, da bi se lahko kot dodatni kriterij za zadolževanje upoštevala najdaljša možna doba odplačevanja kredita za posamezne namene in da je možno šele s kumulativno uporabo kriterijev dejansko omejiti največji obseg zadolževanja občin. Komisija je predlagala dopolnitev zakona z možnostjo zadolževanja občin za financiranje investicij na področju vodnih virov, oskrbe s pitno vodo in stanovanjske gradnje, saj brez dodatnega zadolževanja za te investicije ne bodo uspeli zagotoviti lastnega deleža sredstev, ki so potrebna za pridobitev evropskih sredstev. Vlada se je strinjala s pripombo, da je predlagana določba v zvezi s podajanjem soglasja ministra za finance k pogodbam o zadolževanju preveč posplošena in za posamezno občino nerealna. Ker je treba zadolževanje javnega sektorja kot celote uskladiti sistemsko, je primernejša ureditev v vsakokratnem zakonu o izvrševanju proračuna. Državni zbor je na predlog Odbora DZ za lokalno samoupravo in regionalni razvoj to določbo črtal in tako sledil opozorilom komisije. Vlada se je tudi strinjala s predlogom, da se občine lahko zadolžujejo nad splošno omejitvijo zadolževanja tudi na področju oskrbe s pitno vodo in stanovanjske gradnje, kar je sprejel tudi Državni zbor. Čeprav je Vlada kot predlagateljica zakona menila, da bi dodaten kriterij za zadolževanje, in sicer najdaljša doba odplačevanja, preveč omejeval

možnosti zadolževanja za te investicije, je Državni zbor na predlog koalicijskih strank sprejel zakonsko rešitev, da se lahko občina zadolžuje za financiranje investicij na določenih področjih, če doba odplačevanja ni daljša od ekonomske življenjske dobe investicije, s čimer je bila upoštevana pripomba komisije oziroma Državnega sveta. Ta rešitev je vključena tudi v zakon o financiranju občin ZFO-1, ki je začel veljati 1. 1. 2007.

Komisija je podprla **Predlog zakona o financiranju občin** (EPA 1088-IV). Glede predvidene celovite ureditve zadolževanja občin v zakonu o javnih financah je komisija predlagala, da bi slednji določil le zgornjo mejo zadolževanja občin, ki bi se glede na svoje potrebe in sprejeto razvojno politiko same odločile, za katere namene se bodo zadolževale. Komisija je pozitivno ocenila ohranitev ureditve, da so občine preko sistema spodbud stimulirane za združevanje, vendar bi kazalo razmisliti o dvigu deleža dodatnih sredstev, do katerih so upravičene občine, ki se združijo. Komisija je ob obravnavi tega zakona ugotovila, da so okoljske dajatve do konca leta 2006 prihodek občin, s 1. 1. 2007 se sredstva iz naslova okoljskih dajatev prenesejo iz lokalnega nivoja na državni nivo, pri čemer bodo občine upravičena do sredstev iz državnega proračuna le, če bodo investicijski projekti občin vključeni v načrt razvojnih programov, ki je usklajen z operativnim programom varstva okolja. Komisija je opozorila, da se zaradi take rešitve lahko zgodi, da bo občina prejela manj sredstev iz naslova okoljskih dajatev, kot jih je bilo na njenem območju vplačanih oziroma se bodo ta sredstva neenakomerna vračala nazaj v lokalna okolja. Po njenem mnenju bi morali ohraniti pred letom 2007 uveljavljen sistem in občinam ponovno vrniti namenska sredstva, ki se zbirajo preko izvajalcev javnih služb za odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih voda. Opozorila komisije so bila upravičena, saj se je v okviru usklajevanja vladne uredbe za ravnanje z odpadki in odvajanje odpadnih voda izkazala potreba po ponovni vzpostavitvi sistema v zvezi z oprostitvami plačevanja okoljskih dajatev, ki je veljal do 1. 1. 2007. Predvideva se prenos okoljskih dajatev nazaj na lokalne skupnosti, ki bodo ta sredstva uporabljale za investicije v komunalno infrastrukturo (v okviru sprememb vladne uredbe za ravnanje z odpadki in odvajanje odpadnih voda ter sprememb proračuna RS za leto 2008). Vlada je v svojem odzivu na mnenje Državnega sveta izrazila zadovoljstvo nad njegovim stališčem, da pomeni predlagani nov sistem financiranja napredek pri uveljavitvi načel lokalne samouprave in da predlagane rešitve zagotavljajo občinam ustrezne finančne vire. Vlada ni podprla konkretnih pripomb k štirim členom (usklajevanje povprečnine z rastjo BDP-ja bi lahko povečalo delež javne porabe v BDP-ja, kar je v nasprotju s politiko na tem področju; DDV ni mogoče šteti za upravičene stroške, ker je v nasprotju z veljavnimi predpisi; predlog za dvig deleža sredstev za sofinanciranja investicij v javno lokalno infrastrukturo v prehodnem obdobju zaenkrat ni mogoče uskladiti z državnim proračunom). Komisija je predlagala, da pristojno ministrstvo z ustanovitvijo pokrajin (brez konkretnega datuma) preneha s financiranjem izvajanja javne službe javnih zavodov na področju kulture, katerih ustanoviteljica je občina ali več občin, saj naj bi pretežni del zavodov, ki opravljajo svoje naloge za območje, širše od območja ene občine, prešlo v pristojnost pokrajin, s tem pa tudi financiranje. Ob tem je komisija tudi opozorila na odločbo Ustavnega sodišča, ki je že preprečilo poskus prenosa obveznosti financiranja teh javnih zavodov na občine. Vlada ni nasprotovala temu predlogu, je pa opozorila, da je konec financiranja občinskih javnih zavodov s področja kulture iz državnega proračuna vezan na začetek proračunskega leta, v katerem bodo pokrajine začele s svojim delom in ne na njihovo ustanovitev. Odbor DZ za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je s sprejetjem amandmaja sledil pripombi komisije. Državni zbor je zakon sprejel (ZFO-1) na 23. izredni seji 17. 11. 2006.

Komisija je podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalnih volitvah** (EPA 234-IV), ki ureja volilno pravico državljanov Evropske unije na lokalnih volitvah in določa ukrepe za spodbujanje enakih možnosti moških in žensk pri kandidiranju na volitvah v organe lokalnih skupnosti. Komisija je opozorila, da zgolj zakonsko normiranje ukrepov za odstranitev ovir za uresničevanje enakih možnosti za moške in ženske pri kandidiranju na

lokalnih volitvah oziroma ukrepov za večjo udeležbo žensk v političnem življenju še ne pomeni izvolitve večjega deleža žensk v občinskih organih, ampak je treba hkrati tudi okrepiti družbeno zavest v smeri vzpodbujanja žensk k sodelovanju na volitvah. Državni zbor je zakon (ZLV-E) sprejel na 8. seji 15. 7. 2005.

Komisija je podprla tudi cilj **Predloga zakona o spremembah Zakona o lokalnih volitvah** (524-IV). Pri določanju števila potrebnih podpisov za vlaganje kandidatur za občinski svet in župane je nujno upoštevati število volivcev v občini, vendar je po mnenju komisije predlagan kriterij najmanj treh odstotkov podpisov od števila volivcev v volilni enoti postavil kandidate v neenakopraven položaj, saj bi v večjih občinah oziroma volilnih enotah potrebovali kandidati bistveno več podpisov volivcev kot v manjših občinah. Komisija je ugotovila, da je bilo na zadnjih rednih lokalnih volitvah v občinski svet kar nekaj kandidatov izvoljenih v občinske svete z manjšim številom glasov, kot bi bilo v skladu s predlaganim zakonom potrebnih podpisov volilnih upravičencev za kandidaturo na lokalnih volitvah. Predlagana rešitev bi nestrankskim kandidatom praktično onemogočila kandidiranje za članstvo v organih lokalnih skupnosti, kar je lahko z vidika splošne in enake volilne pravice ustavno sporno. Komisija je zato oblikovala dve konkretni pripombi in predlagala dopolnitev določb z limitiranjem spodnje (ne manj kot 30) in zgornje (ne več kot 500) meje potrebnega števila podpisov volivcev, s čimer se zadosti pogoju upoštevanja velikosti občin glede na število volivcev, hkrati pa omogoči kandidiranje vsem, ki imajo možnost izvolitve. Državni zbor je na 12. seji 20. 12. 2005, sprejel zakon (ZLV-F), na podlagi katerega potrebuje kandidat za člane občinskega sveta in župana najmanj dva odstotka od števila volivcev v volilni enoti na dan razpisa volitev, vendar ne več kot 2500. Tako rešitev je Ustavno sodišče delno razveljavilo (določba glede določanja kandidatov za župana se ni razveljavila).

Državni svet je povzel mnenje komisije k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalnih volitvah** (EPA 1376-IV), ki je podprla novelo zakona in še posebej nekatere predlagane rešitve. Z na novo določenim številom potrebnih podpisov za vlaganje kandidatur za člane občinskega sveta s podpisovanjem po večinskem in proporcionalnem volilnem sistemu, se po mnenju komisije upošteva velikost občin, taka rešitev pa sledi tudi odločbi Ustavnega sodišča. Glede pobude Službi Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko ter Državni volilni komisiji, da se pri sestavljanju seznama list kandidatov uporabi računalniški program, ki bi omogočil avtomatično križno preverjanje list kandidatov z namenom ugotovitve, ali kandidat kandidira na dveh ali več listah kandidatov, je Vlada v svojem stališču navedla, da je predlog utemeljen in bo preučen s strokovnjaki za pripravo računalniških programov. Vlada je glede predloga, da se preuči problematika določanja mandata kandidatom na listi na podlagi preferenčnih glasov v manjših volilnih enotah oziroma neupoštevanja preferenčnega glasa danega prvemu na listi, menila, da je treba le-tega preučiti. Državni zbor je zakon (ZLV-G) sprejel na 29. seji 22. 6. 2007.

Ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij** (EPA 247-IV) je komisija ugotovila, da gre za zelo občutljivo vprašanje, kjer imamo na eni strani Občino Štore, kjer podpirajo priključitev dela naselja Teharje, ki obsega območje Železarne Štore, na drugi strani pa KS Teharje in MO Celje temu predlogu nasprotujeta. Predlog za spremembo območja Občine Štore in MO Celje je vprašljiv, saj na območju Železarne Štore ni prebivalcev, zaradi česar ni možno opraviti referendum, s katerim se ugotovi volja prebivalcev, kar pa je v skladu z zakonom o lokalni samoupravi pogoj za spremembo območja občine. Poleg zgodovinskih, geografskih, demografskih in drugih vidikov je pomembno, da se pri določanju mej med lokalnimi skupnostmi upoštevajo meje naselij, ki jih določijo občine, in ne meje katastrskih občin, ki jih določa Geodetska uprava RS. Komisija je podprla sporazumno razrešitev tega vprašanja in iskanja drugih pravnih poti.

Državni zbor na 12. seji 16. 12. 2005 ni podrl predloga zakona, s čimer je bil zakonodajni postopek končan.

Komisija je podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij** (EPA 720-IV), ki je sledil razpisanemu in izvedenemu referendumu ter prejšnjim opozorilom komisije, da je treba pri ustanavljanju občin oziroma spremembi območja občin, poleg izpolnjevanja zakonskih pogojev, upoštevati na referendumu izraženo večinsko voljo prebivalcev. Komisija je izrazila pričakovanje, da bo Državni zbor ustanovil tiste občine oziroma spremenil območja tistih občin, ki izpolnjujejo z zakonom predpisane pogoje in na območju katerih se je večina volivcev izrekla pozitivno. Državni zbor je na 14. seji 1. 3. 2006 sprejel zakon (ZUODNO-E), s katerim je ustanovil dvanajst novih občin (Apače, Cirkulane, Kostanjevica na Krki, Sveta Trojica v Slovenskih Goricah, Središče ob Dravi, Sveti Tomaž, Makole, Poljčane, Renče - Vogrsko, Straža, Šmarješke Toplice, Mokronog-Trebelno).

Predlog zakona o občinskem redarstvu (EPA 1013-IV) je komisija podprla, hkrati pa podala opozorilo, da bo njegova uveljavitev, v povezavi z zakonom o varstvu javnega reda in miru, povzročila povečanje obsega nalog občinskih redarjev in s tem dodatne obremenitve občinskih proračunov. Zakon je tudi premalo jasen pri delitvi pristojnosti med občinskim redarstvom in policijo, saj se zaradi učinkovitega izvajanja zakona postavlja vprašanje, kje se začne vloga občinskega redarstva in kje vloga policije. Z zakonom bi morali določiti nek okvir nalog, iz katerega bi izhajala jasnejša razmejitev pristojnosti med policijo in občinskim redarstvom, z občinskim programom varnosti pa podrobneje določiti operativno in tehnično izvedbo teh nalog. Vlada je v svojem stališču do mnenja Državnega sveta izrazila zadovoljstvo nad pozitivnim mnenjem, ob tem pa podala pojasnila k dilemam in vprašanjem komisije. Komisija v okviru druge obravnave ni oblikovala konkretnih pripomb, niti ni podprla predloga Državnega sveta, ki ga je podal k Zakonu o občinskem redarstvu (EPA 1192-III), da se podaljša pridržanje storilca na kraju kaznivega dejanja ali prekrška, ker bi večja pooblastila občinskih redarjev pomenila poseg v človekove temeljne pravice in svoboščine. Državni zbor je zakon (ZORed) sprejel na 23. seji 18. 12. 2006.

Komisija ni podprla **Predloga zakona o ustanovitvi Zgornje Savinjske in Šaleške pokrajine** (EPA 105-IV), ker je nasprotovala ustanavljanju pokrajin na posameznih območjih. Komisija se je zavzemala za tako sistemsko rešitev, ki bo omogočila uvedbo pokrajin na celotnem območju RS in jasno opredelila pristojnosti, delovna področja nalog, organizacijo in financiranje pokrajin. Ob obravnavi predmetnega zakona je komisija Vladi in Službi Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko predlagala, da v Državni zbor predložita predlog za začetek postopka za spremembo 121., 140. in 143. člena Ustave RS, ki bo omogočil ustanovitev pokrajin na celotnem območju RS in opredelil način ustanavljanja pokrajin ter izvedbo prenosa nalog iz državnega na regionalni nivo. Predlagala je tudi, da Vlada čim prej pripravi izhodišča za sistemsko ureditev decentralizacije in uvedbo drugega nivoja lokalne samouprave. Državni svet je podprl obe pobudi komisije, ni se pa strinjal z negativnim mnenjem komisije, ker ima predlog zakona osnovo v 143. členu Ustave RS. Odbor DZ za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je prekinil obravnavo predloga zakona ter Vladi predlagal, da pripravi projekt regionalizacije v skladu s programom dela Vlade. Predlagatelj zakona je 1. 6. 2007 umaknil predlog zakona, s čimer je bil zakonodajni postopek končan.

Komisija je soglasno podprla vladni **Predlog za spremembo ustave na področju lokalne samouprave in s tem spreminjanje 121., 140 in 143. člena** (EPA 702-III, prva faza), saj je ustanovitev pokrajin nujna za decentralizacijo in uveljavljanje načel Evropske listine lokalne samouprave ter uravnovežen razvoj. Predvidene spremembe 121., 140. in 143. člena Ustave RS so z ustavnopravnega vidika boljša rešitev od črtanja 143. člena, ker bi v drugem primeru ostalo preveč odprtih vprašanj. Komisija je ugotavljala, da višja stopnja konsenza pomeni

sprejemanje bolj preverjenih odločitev, vendar obstajajo pomisleki tako glede ene kot druge oblike potrebne večine za sprejemanje zakona, ki ureja ustanavljanje pokrajin. Po eni strani pomeni z Ustavo RS določena 2/3 večina navzočih poslancev za sprejem zakona o pokrajinah sprejemanje kompromisnih rešitev in s tem popuščanje, to pa pomeni samo večje število pokrajin. Na drugi strani odločanje z večino opredeljenih glasov navzočih poslancev tudi lahko pomeni oblikovanje večjega števila pokrajin, ki zaradi manjše gospodarske moči ne bodo sposobne opravljati razvojne funkcije. Komisija je podprla rešitev, da občine sodelujejo z mnenji pri ustanavljanju pokrajin in da morajo občine pred prenosom nalog podati soglasje. Po njenem mnenju morajo pokrajine kot vmesna stopnja lokalne samouprave temeljiti na ekonomskih kriterijih, zato morajo biti pogoji za ustanovitev pokrajin preiščeni. Na drugi strani je treba pri uvajanju pokrajin upoštevati tudi geografske, zgodovinske in sociološke povezanosti prebivalcev na posameznih območjih. V nadaljnji fazi obravnave - **Predlog za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona - lokalna samouprava** je komisija ugotovila, da je Državni zbor ob obravnavi predloga stališč ustavne komisije sprejel le stališča o osnutku ustavnega zakona za spremembo 121. in 140. člena, ni pa sprejel stališča za spremembo 143. člena. Stališče komisije je bilo, da je za ustanovitev pokrajin potrebna tudi sprememba 143. člena, ki onemogoča ustanavljanje pokrajin na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Če ne pride do sprejetja sprememb 143. člena Ustave RS, po njene mnenju nima smisla nadaljevati s postopkom sprejemanja ustavnih sprememb na področju lokalne samouprave. Komisija je predlagala preučitev možnost, ali obstaja v Državnem zboru politični konsenz in volja za spreminjanje 143. člena Ustave RS, saj bi le tako prišli do pokrajin kot nosilke regionalnega razvoja. Svoje mnenje je komisija posredovala Ustavni komisiji, ki je Državnemu zboru predlagala, da se postopek za spremembo 121. 140. in 143. člena Ustave RS konča. Državni zbor je na 38. redni seji 13. 7. 2004 končal postopek za spremembo Ustave RS na področju lokalne samouprave.

Komisija je skupaj s Komisijo za politični sistem obravnavala tudi **Predlog za začetek postopka za spremembo 121., 140. in 143. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona** (EPA 317-IV), ki ga je predložila skupina poslancev s prvopodpisano Darjo Lavtižar Bebler. Komisiji sta podprli predlagane ustavne spremembe in predlagali, da bi lahko javno pooblastilo za opravljanje določenih nalog državne uprave podal le zakonodajalec z zakonom. Po mnenju komisij bi bilo primerneje, da bi se na občine prenesle naloge po njihovem predhodnem soglasju, kar je predvideval prejšnji vladni predlog ustavnih sprememb (EPA 702-III). Komisiji sta podprli rešitev, da občine sodelujejo z mnenji pri ustanavljanju pokrajin, pri tem pa izrazili pričakovanje, da bo zakonodajalec v čim večji meri upošteval njihova stališča. Ker se v praksi lahko zgodi, da bi pretežno število občinskih svetov nasprotovalo ustanovitvi pokrajini na njihovem območju, bi bilo smiselno preučiti možnost določitve potrebnega števila pozitivnih mnenj občin za ustanovitev pokrajine. Zaradi nejasnosti, kaj so lokalne zadeve širšega pomena, sta komisiji predlagali, da jih že Ustava RS opredeli oziroma na njeni podlagi zakon ali statut pokrajine. Državni zbor na 17. seji 23. 5. 2006, ni podprl predloga, ampak je na isti seji podprl predlog skupine poslancev s prvopodpisanim Francetom Cukjatijem (EPA 809-IV). Odlok o razlastitvi Ustavnega zakona o spremembah 121., 140. in 143. člena Ustave Republike Slovenije (UZ 121,140, 143) je Državni zbor sprejel na 19. izredni seji 27. 6. 2006.

Komisija je podprla **Predlog zakona o pokrajinah** (EPA 1472-IV) in rešitve, ki so po njenem mnenju rezultat vseh dosedanjih prizadevanj za uskladitev različnih interesov pri ustanavljanju pokrajin in najbližje političnemu konsenzu. Zavzela se je za ustanovitev manjšega števila pokrajin, s čimer bi dobili večje in učinkovitejše pokrajine, ki bi imele večji finančni, razvojni in kadrovski potencial. Istočasno je ugotovila, da je glede na dosednji regionalni razvoj in oblikovanje 12 RRP in ORP Spodnje Podravje in SAŠA regije ter vzpostavljeno regionalno mrežo institucij predlog 14 pokrajin politično najbolj realen predlog. Komisija je Vladi in zakonodajalcu priporočila, da pri dokončnem oblikovanju imen in sedežev pokrajin v največji

možni meri upoštevata mnenja občin, hkrati pa izrazila pričakovanje, da se bodo občinski sveti znotraj pokrajin uspeli uskladiti o sedežih ter območjih pokrajin. Komisija je podprla postopen prenos nalog z državnega nivoja na pokrajine ter uvedbo enotirnega upravnega sistema, ki lahko zagotovi racionalizacijo javne uprave in pomeni višjo stopnjo decentralizacije v smislu prenosa nalog z državnih organov na organe lokalne samouprave. Ker iz predloga zakona ni jasno izhajalo, da se bodo naloge upravnih enot prenesle v izvrševanje pokrajinam, se je komisija zavzela za spremembo 66. člena predloga zakona. Matično delovno telo Državnega zbora je podprlo amandma koalicijskih strank in tako določilo, da se mora to zgoditi do 31. 12. 2011. Vlada je v svojem stališču do mnenja Državnega sveta sprejela njegovo podporo predlaganemu zakonu. Ker se zaveda, da je teritorialna komponenta pokrajin pomemben del celotnega projekta decentralizacije, je občinskim svetom predlagala, da oblikujejo svoja mnenja o območjih, imenih in sedežih pokrajin in s tem začela s postopkom priprave predloga zakona o ustanovitvi pokrajin. Vlada je glede mnenja Državnega sveta, da je kot organ zakonodajne veje oblasti primeren organ za predstavljanje in usklajevanje interesov pokrajin na državni ravni, opozorila, da ustanovitev pokrajin terja od vseh pristojnih organov razmislek o ukrepih, ki so potrebni za umestitev pokrajin v sistem javne uprave. V skladu s to ugotovitvijo je zadolžila pristojna ministrstva, da ji hkrati s predlogi zakonov, ki urejajo funkcionalno, finančno, organizacijsko in teritorialno sestavino pokrajin, predložijo predloge sprememb in dopolnitev sistemske zakonodaje s področja javne uprave in javnih financ. Čeprav sta komisija in Državni svet v prvi obravnavi predlagala okrepitev vloge sveta občin, pa temu predlogu v drugi obravnavi ni bila več naklonjena, saj bi lahko župani občin z območja pokrajin v primeru, da bi moral pokrajinski svet odločati o že sprejetih rešitvah v postopku ponovnega odločanja z dvotretjinsko večino opredeljenih članov, blokirali sprejemanje odločitev pokrajinskega sveta, ki so pomembne za razvoj pokrajine. Komisija je še opozorila na nezdržljivost opravljanja funkcije župana s članstvom v pokrajinskem svetu, saj je na drugi strani funkcija poslanca združljiva z nepoklicnim opravljanjem funkcije župana ali člana pokrajinskega sveta. Komisija je podprla tudi posredne volitve predsednika pokrajine, ker zagotavljajo bolj uspešno delovanje pokrajinskega sveta, povezane so tudi z manj izraženim pokrajinskim centralizmom, nenazadnje pa daje možnost izvolitvi tudi kandidatom z območij z manjšim številom prebivalcev. Državni zbor je na 32. seji 24. 10. 2007 sprejel sklep, da se glasovanje o amandmajih in zakonu prenese na eno od naslednjih sej.

Državni svet je povzel mnenje komisije k **Predlogu zakona o volitvah v pokrajine** (EPA 1473-IV), ki je le-tega podprla. Komisija je imela pomisleke glede zahteve po enakomerni zastopanosti v pokrajinskem svetu, ker bi se lahko prevlada predstavnikov, izvoljenih v mestnem okolju oziroma regijskih središčih, odražala v odločitvah pokrajinskega sveta v smeri interesov teh območij. Lahko se zgodi, da majhne občine v primeru, da bo ena volilna enota obsegala več občin, ne bodo imele svojega predstavnika v pokrajinskem svetu. Vlada je v svojem stališču do mnenja Državnega sveta poudarila, da lahko, glede na število občin v Sloveniji, predvidevamo, da bodo volilne enote praviloma obsegale večje število občin in ne obratno, vendar tega do priprave predloga zakona o določitvi volilnih enot za prve volitve ni možno vedeti. Volilne enote bodo določene z zakonom le za prve volitve v pokrajinske svete, po konstituiranju pokrajin pa bo oblikovanje volilnih enot prepuščeno pokrajinskemu svetu. Državni zbor je na 32. seji 24. 10. 2007 sprejel sklep, da se glasovanje o amandmajih in zakonu prenese na eno od naslednjih sej.

Komisija in Državni svet sta podprla tudi **Predlog zakona o financiranju pokrajin** (EPA 1474-IV). Predlagani model financiranja predstavlja sprejemljiv kompromis, ki je prilagojen modelu 14 pokrajin, ki se je oblikoval v dosedanjih postopkih. V primeru delitve države z Ljubljano kot samostojno pokrajino bi bilo treba predlagan sistem financiranja modificirati. Če pokrajinam ne bomo zagotovili zadosten obseg lastnih finančnih virov za izvajanje politik, se bo ponovila zgodba s prvega nivoja lokalne samouprave, ko so bile občine odvisne od finančne izravnave. V

tem primeru pa od pokrajin ne moremo pričakovati, da bodo sposobne prevzeti svoj del odgovornosti za regionalni razvoj. S tem mnenjem se je strinjala tudi Vlada, ki bo v primeru, če bo Ljubljana samostojna pokrajina, predlagala dopolnitev sistema financiranja pokrajin tako, da bo sorazmeren s spremenjenimi razmerji med območji pokrajin, ki bodo predlagana z zakonom o ustanovitvi pokrajin. Komisija je še opozorila, da je že ob obravnavi predloga zakona o financiranju občin (EPA 1088-IV) predlagala, da bi se DDV upošteval kot upravičen strošek investicije, ki se sofinancira iz državnega proračuna, vendar je Vlada temu nasprotovala, ker je v nasprotju z veljavnimi predpisi. Ker matično delovno telo Državnega zbora ni sprejelo amandmaja k določbi o določanju obsega sofinanciranja investicij v pokrajinah, je Državni svet ponovno opozoril, da bi bila glede na navedeno mnenje Vlade potrebna uskladitev rešitev na občinskem in pokrajinskem nivoju. Državni zbor je na 32. seji 24. 10. 200 sprejel sklep, da se glasovanje o amandmajih in zakonu prenese na eno od naslednjih sej.

Področje skladnega regionalnega razvoja

Ob obravnavi **Poročila o regionalnem razvoju 2003** (EPA 996-III) je komisija opozorila, da so manj razvita območja kadrovska šibkejša in s tem manj učinkovita pri pripravi kvalitetnih razvojnih projektov, kar predstavlja enega izmed poglavitnih problemov za možnost koriščenja evropskih strukturnih skladov. Hkrati se ta območja soočajo z izgubo intelektualnega potenciala, kar povzroča probleme pri ustanavljanju institucij, ki potrebujejo kvalitetne kadre. Skladnejšega regionalnega razvoja in s tem zmanjšanja razvojnih razlik v slovenskih regijah ne bomo dosegli brez vzpostavitve pokrajin kot nosilk regionalnega razvoja. Komisija je menila, da bi bilo treba pri strokovni analizi glede možnih modelov regionalizacije upoštevati podatke iz tega poročila, kajti z izbiro modela lahko vplivamo na povečevanje ali pa zmanjševanje razlik med pokrajinami. Odbor DZ za gospodarstvo se je ob obravnavi dela poročila, ki se nanaša na predloga državnih proračunov za leto 2004 in 2005, strinjal s stališčem, da so razvojne razlike še vedno prevelike in da je v najbolj nerazvitih regijah problem pomanjkanja strokovnega kadra najbolj pereč.

Zaskrbljenost nad negativnimi trendi je izrazila tudi ob obravnavi **Poročila o izvajanju regionalne politike 2004** (EPA 1506-III), saj se je razmerje gospodarske razvitosti med najbolj razvito Osrednjeslovensko regijo in najmanj razvitim Pomurjem v letu 2003 v primerjavi z leti 2000 in 2001 še povečalo. Komisija je bila mnenja, da se regionalne razlike povečujejo tudi zaradi premajhne koordinacije resornih ministrstev pri vodenju politike razdeljevanja posrednih regionalnih spodbud, zato je potrebna bolj aktivna politika koordiniranja in usmerjanja ter nadzor nad posrednimi regionalnimi spodbudami oziroma aktivnostmi ministrstev. Po njenem mnenju bi bilo treba programsko usmerjati regionalne spodbude in instrumente regionalne politike prilagoditi specifičnim problemom v posameznih regijah in postavljenim prioritetam ter splošne javne razpise prilagoditi konkretnim problemom v posameznih regijah, saj so razvojni kazalci tudi znotraj posameznih regij različni. Vlada je v svojem stališču do mnenja Državnega sveta poudarila, da je zmanjševanje razvojnega zaostanka Slovenije in slovenskih regij za povprečjem EU dolgotrajen proces, ki ga je možno pospešiti le z dvigom konkurenčnosti Slovenije in njenih regij. Eurostat je v Statističnem letopisu 2002 objavil podatke o regionalnih razlikah glede BDP-ja v razširjeni EU v obdobju 1995 - 1999, iz katerih je razvidno, da sodi Slovenija med države, kjer se regionalne razlike ne spreminjajo bistveno. Vlada se je strinjala, da je naloga regionalne politike, da se poenoti poglede posameznih ministrstev in regij glede vprašanja, kateri projekti so prioritetni. S tem se bo dvignila učinkovitost razvojnih sredstev ter omogočil razvoj po meri slovenskih regij.

V začetku leta 2006 je komisija ob obravnavi **Poročila o regionalnem razvoju 2004** (EPA 514-IV) opozorila, da je za spremljanje regionalnega razvoja in oceno uresničevanja cilja zmanjševanja razlik med bolj in manj razvitimi deli države nujno letno poročanje Vlade o učinkih zakona in strategije, saj lahko na njegovi podlagi lažje in hitreje reagiramo na morebitne

razvojne probleme. Komisija je tudi izrazila pričakovanje, da bo Vlada čim prej predložila Strategijo regionalnega razvoja Slovenije za programsko obdobje 2007 - 2013. Ker so potencialni viri finančnih sredstev za sofinanciranje ukrepov regionalne politike razpršeni med velikim številom institucij, bi bilo nujno na enem mestu pripraviti pregled vseh teh institucij z opredelitvijo finančnih virov in za katere namene so jim na razpolago, saj bodo občine in drugi zainteresirani subjekti na ta način lažje dostopali do teh sredstev. Vlada je v svojem stališču do mnenja Državnega sveta navedla nekatere podatke, ki ob pripravi poročila še niso bili dosegljivi, ter dodatno pojasnila aktivnosti na področju regionalne politike. V zvezi z ohranjanjem letnega poročanja o izvajanju strategije regionalnega razvoja in zakona je Vlada zavzela stališče, da se učinki regionalne politike pokažejo na dolgi rok, bodo pa za spremljanje aktualnega stanja razvoja po regijah tekoče spremljali objavljene statistične podatke in pripravljali poročila izvedenih ukrepov in programov. Odbor DZ za lokalno samoupravo in regionalni razvoj se je seznanil s poročilom na 8. seji 21. 2. 2006.

Komisija je podprla **Predlog zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja** (EPA 327-IV) zaradi potrebe po večji možnosti prilagajanja členitve Slovenije na ravni NUTS 2, pa je bila mnenja, da ni smiselno hiteti z oblikovanjem kohezijskih regij v predmetnem zakonu. S tem stališčem se je strinjala tudi Vlada, ki je menila, da je bolje to vprašanje urediti s podzakonskim aktom. To rešitev je sprejel tudi Državni zbor. Vlada je na seji 7. 11. 2005 sprejela predlog teritorialne členitve ozemlja RS na ravni NUTS 2 in določila dve kohezijski regiji (Vzhodna Slovenija in Zahodna Slovenija), v začetku leta 2007 pa je pri Evropski komisiji potrdila tako predlagano ureditev, ki bo stopila v veljavo 1. 1.2008. Stališče komisije, da je treba občinam omogočiti programsko in projektno povezovanje tako znotraj statističnih (razvojnih) regij na funkcionalno zaokroženih območjih kot preko njihovih meja, saj občine izkazujejo velik interes za skupno izvajanje razvojnih programov in projektov, je zakonodajalec upošteval pri določbah o območnem razvojnem partnerstvu. Opozorila komisije glede opredelitve zveze občin so bile v celoti upoštevane. Prav tako so bila upoštevana opozorila v zvezi s potrebo po dopolnitvi poglavja o projektne financiranju ter opozorila glede nujnosti poenostavitve postopkov črpanja sredstev evropskih strukturnih skladov in posledično tudi povečanja učinkovitost porabe teh sredstev. Komisija je poudarila, da predlog zakona ne predvideva drugačnega podeljevanja sredstev kot preko javnih razpisov, kar v praksi pomeni, da morajo biti projekti praktično v celoti pripravljene in zato prijavitelj šele po zaključku javnega razpisa ugotovi, ali bo projekt predmet sofinanciranja ali ne. Zato je predlagala dopolnitev zakona z rešitvijo, ki bi omogočila pridobitev določenega deleža sredstev za sofinanciranje projekta v začetni fazi njegove priprave. Ta predlog je bil upoštevan, saj je Državni zbor na predlog koalicijskih strank sprejel rešitev, ki omogoča, da se za izvajanje regijskih štipendijskih shem in drugih regijskih finančnih shem ter skupnih razvojnih projektov občin izjemoma lahko uporabljajo predplačila na podlagi 52. člena zakona o javnih financah. Državni zbor je zakon (ZSRR-1) sprejel na 9. seji 4. 10. 2005.

Komisija je skupaj s Komisijo za malo gospodarstvo in turizem obravnavala **Predlog zakona o spodbujanju razvoja turizma** (EPA 955-III) in opozorila, da ne opredeljuje vmesne stopnje institucionalne organiziranosti, saj govori samo o državnem nivoju in turističnem območju, izjeme so le nevladne organizacije, ki delujejo na področju turizma. Poleg tega predlog zakona ne definira konkretnih nosilcev spodbujanja razvoja turizma, njihove konkretne pristojnosti in naloge ter odgovornosti. Komisiji sta podprli konkretne pripombe Turistične zveze Slovenije, GZS in Zavoda za Turizem Ljubljana k devetim členom ter oblikovali konkretne pripombe k štirim členom. Državni svet ni podprl predloga komisije, da bi lahko lokalne skupnosti predpisale, da morajo lokalni turistični vodniki izkazati dodatna specifična znanja za opravljanje turističnega vodenja na turističnem zaokroženem območju, ker bi to pomenilo omejevanje svobodne gospodarske pobude in diskriminacijo turističnih vodnikov z državno licenco. Odbor DZ za gospodarstvo je povzel vse konkretne pripombe Državnega sveta in jih oblikoval kot svoje amandmaje, ki jih je potrdil tudi Državni zbor razen pripombe, da je treba pri oblikovanju

turističnega območja upoštevati tudi naravne vrednote in kulturno dediščino. Državni zbor je zakon (ZSRT) sprejel na 32. seji 19. 12. 2003.

Komisija ob obravnavi dokumentov **o usmeritvah ter položaju RS v institucijah EU** (EPA 110-IV, U2; EPA 701-IV, EU U46; S172, EPA 1266-IV; U70, EPA 1264-IV) poudarjala, da je nujna okrepitev regionalne strukture za vključitev naše države v kohezijsko politiko Evropske unije, še posebej z vidika teritorialne členitve ozemlja Republike Slovenije na ravni NUTS 2 na dve kohezijski regiji. Ker je učinkovitost črpanja sredstev evropskih strukturnih skladov odvisna od kvalitete razvojnih programov in projektov, je treba tudi na lokalnem nivoju zagotoviti zadostno kapaciteto usposobljene strukture in večjo absorpcijsko sposobnost občin za zagotavljanje finančne soudeležbe. Vlada je v svojem stališču do mnenja Državnega sveta navedla, da se zaveda pomena dobro usposobljenih struktur na regionalni in lokalni ravni, ki lahko pripomorejo k učinkovitemu koriščenju dodeljenih sredstev kohezijske politike v obdobju 2007 - 2013, in bo zato temu posvetila posebno pozornost. Komisija se ni strinjala z Vlado, ki je podpirala predlog direktive o storitvah na notranjem trgu, ki je predvideval načelo "države porekla". Po tem načelu bi namreč za ponudnike storitev v celotni EU vedno veljala zakonodaja države, v kateri je podjetje registrirano in ne zakonodaja države gostiteljice, v kateri podjetje izvaja storitev. Uveljavitev omenjene direktive brez poglobljene razprave na osnovi predhodnih analiz bi pustila številne negativne posledice v slovenskem prostoru, še posebej v manj razvitih regijah. Čeprav je Vlada vztrajala, da bi bila ohranitev načela izvora države v korist naši države, je Evropski parlament na novembrskem zasedanju leta 2006 sprejel direktivo, ki ne vsebuje najbolj spornega določila o izvoru države, ki ga nadomešča načelo svobode opravljanja storitev. Zakonodaja tudi jasno določa, da direktiva o storitvah ne vpliva na delovno zakonodajo v članicah.

Področje prometne politike

Komisija je podprla **Predlog Resolucije o prometni politiki Republike Slovenije - Intermodalnost: čas za sinergijo** (EPA 375-IV) in podala nekaj opozoril. Poleg deklarativnih ciljev bi morala resolucija vsebovati tudi konkretne cilje in rok za njihovo uresničitev. Podprla je splošne cilje prometne politike, še posebej povečanje obsega in kakovosti javnega potniškega cestnega in železniškega prometa, vendar predviden agresiven nastop izvajalcev javnega potniškega prometa, ko naj bi *"s svojimi storitvami napadli trg individualnega potniškega prometa z osebnimi vozili"* ni primerna rešitev, saj bi morala resolucija dati odgovor na vprašanje, na kakšen način in kdaj bomo dosegli dostopnejši in cenejši javni potniški promet, ki bo zato bolj zanimiv za udeležence v prometu in bo omogočil manjšo potrebo po uporabi osebnih vozil. Odbor DZ za promet je s sprejetjem amandmaja k poglavju Ukrepi na področju potniškega prometa črtal to neustrezno besedilo. Komisija se je strinjala s stališčem Koordinacije združenja avtocestnih prevoznikov, da resolucija namenja premajhno pozornost razvoju cestnega prevoznništva kot enemu od najpomembnejših segmentov slovenskega gospodarstva. Komisija je tudi opozorila, da je omrežje državnih cest v preteklih letih propadalo, ker se ni vzdrževalo in ohranjalo. Komisija se ni strinjala s predlagateljem resolucije, da se je prometna varnost v zadnjih letih izboljševala, pri čemer je izpostavila cestni promet, kjer bi morali bolj natančno opredeliti ukrepe in spodbude za izboljšanje obstoječega stanja. Če hočemo spremeniti potovalne navade potnikov in povečati porast potovanj s sredstvi javnega potniškega prometa je nujno izvajati ukrepe že v vrtcih in šolah, ker je za spremembo družbenih navad potrebno daljše časovno obdobje. Državni zbor je sprejel resolucijo (RePPRS) na 16. seji 3. 5. 2006.

Ob obravnavi **Resolucije o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji** (EPA 950-III) je komisija opozorila, da ima lahko predlagana počasnejša dinamika izgradnje avtocestnih povezav v Sloveniji negativen učinek na skladen regionalni in gospodarski

razvoj slovenskih regij. Za pravočasno dokončanje avtocestnega omrežja bi bilo, glede na finančne zmožnosti države, smiselno vložiti več navora v iskanje dodatnih finančnih sredstev za sofinanciranje avtocestnega programa (javno-zasebno partnerstvo). Vlada je v svojem stališču poudarila, da se je smiselno izogibati prehitri in preobsežni gradnji ter dinamiko gradnje čim bolj prilagoditi takšnemu optimalnemu obdobju izgradnje, v katerem je moč doseči čim večje pozitivne učinke za celotno gospodarstvo. Vlada je podprla predlog, da se v razpredelnici 10a letnico (2010) sprejema Uredbe o LN za odsek AC Postojna/Divača-Ilirska Bistrica-Jelšane nadomesti z letnico 2007, kar pa v Državnem zboru ni bilo sprejeto. V zvezi z opozorili glede izgradnje dodatnih cestninskih postaj Vogrsko, Ivančna Gorica in Vodice je Vlada poudarila, da je njihovo izgradnjo določil Državni zbor z odlokom o letnem planu razvoja in vzdrževanja AC za leto 2003 in je to za njo zavezujoče. Čeprav je Vlada podprla predlog, da se v resoluciji beseda "predvidoma" nadomesti z "najkasneje do" (ker se lahko ponovni zgodi, da bo po poteku roka izdelan nov program, izgradnje pa ne bodo realizirane), sprejeta resolucija ne vsebuje tega predloga. Predlog za vključitev izgradnje ceste od Pijave Gorice do priključka na AC pri industrijski coni Ljubljana -Rudnik je bil smiselno upoštevan, saj je Državni zbor v okviru dodatnega programa vključil državno cesto iz smeri Škofljice na Južno obvoznico Ljubljana. Državni zbor je resolucijo (ReNPJA) sprejel na 34. seji 27. 2. 2004.

Komisija je ob obravnavi **pobude Občine Ivančna Gorica in pobude državnega svetnika Janeza Sušnika v zvezi z dodatnimi cestninskimi postajami** sprejela svojo pobudo, v kateri je pozvala Ministrstvo za promet, da čim prej predloži nacionalni program razvoja in vzdrževanja državnih cest, ki predstavlja osnovo za celovito načrtovanje in izvajanje cestno prometnih povezav v Sloveniji, s poudarkom na zagotovitvi vzporednih državnih (regionalnih) cestnih povezav na območjih, kjer nimajo možnosti uporabe brezplačnih cest. Predlagala je tudi, da naj se do sprejetja nacionalnega programa razvoja in vzdrževanja državnih cest ustavijo vse aktivnosti v zvezi z izgradnjo cestninskih postaj. Ministrstvo za promet je še pozvala, da pospeši aktivnosti v zvezi z izvedbo zaprtega cestninskega sistema, ki je pravičen za vse uporabnike avtocest, saj plačajo cestnino za razdaljo, ki jo dejansko prevozijo in so s tem enako obremenjeni. Državni svet je podprl pobudo komisije. Vlada omenjenega dokumenta do konca 31. 10. 2007 ni predložila v obravnavo v Državni zbor, je pa v njenem normativnem programu dela za leto 2007 določen 3. 1. 2008 kot skrajni rok obravnave na Vladi.

Komisija je ob obravnavi **letnih planov razvoja in vzdrževanja avtocest ter letnih poročil o njihovem izvrševanju v obdobju 2003 - 2007** (EPA 844-III, 1457-III, 1230-III, 474-IV, 138-IV, 1115-IV, 593-IV, 1674-IV, 1338-IV) opozorila na obseg zadolževanja DARS d.d. za uredničevanje AC programa in s tem obremenjevanje državnega proračuna v naslednjih letih zaradi odplačevanja najetih kreditov. Pri poročilu za leto 2003 (EPA 1457-III) je predlagala vključitev podatkov o fizični realizaciji izgradnje avtocestnega omrežja glede na terminski plan, ki je opredeljen v nacionalnem programu, še posebej z vidika odstopanj od predvidenega letnega plana za leto 2003. Na podlagi tega predloga je finančna realizacija izgradnje avtocestnega omrežja sestavni del letnih poročil od leta 2004 naprej. Večkrat je poudarila, da bomo uničili vzporedno državno cestno omrežje, če se bodo zgradile dodatne cestninske postaje, ker se bo promet preusmerjal iz avtocest na vzporedne državne ceste. Nadalje je opozarjala na nesprejemljivo zaostajanje gradnje avtocestnega omrežja na območju SV Slovenije (pomurski krak, podravske krake s Phyrnsko avtocesto) ter hitre ceste na Koroškem kot del tretje prometne osi, ki povezuje regionalna središča Avstrije, Slovenije in Hrvaške. Nujno je zgraditi celotno avtocestno omrežje pred vstopom sosednje Hrvaške v Evropsko unijo, ker bo lahko imela nedokončana prometna infrastruktura negativne posledice za slovenski prostor. Vseskozi je podpirala čimprejšnjo uvedbo zaprtega elektronskega cestninskega sistema, ki bo zagotovil plačevanje cestnine po dejansko prevoženih kilometrih na vseh avtocestnih odsekih. Opozarjala je, da z odmikanjem roka za njegovo uvedbo izgubljammo finančna sredstva, poleg tega so državljanji na območjih, kjer nimajo možnosti uporabe brezplačnih cest, v

neenakopravnem položaju v primerjavi s tistimi, ki imajo možnost uporabe vzporednih državnih (regionalnih) cestnih povezav.

Komisija je podprla **Predlog zakona o ureditvi določenih vprašanj, povezanih z graditvijo železniškega omrežja in objektov za gradnjo drugega tira železniške proge na razdalji Koper - Divača** (EPA 615-IV), saj Vlada ni predložila nujno potrebnih sistemskih rešitev na področju razvoja železniške infrastrukture, še posebej nacionalnega programa, ki bo opredeli dinamiko izgradnje in obseg ter vire finančnih sredstev za izgradnjo drugega tira železniške proge Koper- Divača. Čimprejšnja izgradnja te proge bi morala biti v nacionalnem interesu naše države, še posebej z vidika odnosov s sosednjimi državami. Državni zbor je na 14. seji 3. 3. 2006 sprejel sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Ob obravnavi **letnih poročil o uresničevanju letnega načrta gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture v obdobju 2004 - 2006** (EPA 616-IV, 1107-IV in 1640-IV) je komisija opozarjala na stalno prisoten problem pomanjkanja finančnih sredstev na področju javne železniške infrastrukture, kar vpliva na nižje realizacije. Za nadaljnji razvoj javne železniške infrastrukture kot enega od pomembnih prometnih sistemov je nujno čim prej zagotoviti ustrezne finančne vire in sprejeti že dolgo napovedano Resolucijo o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture, ki bo določila vsebino in dinamiko izvajanja projektov ter po letih opredelila ocenjen obseg potrebnih finančnih sredstev. Z nižjo realizacijo letnih načrtov se vsako leto srečujemo tudi zaradi zapletenih postopkov oddaje javnih naročil, ki omogočajo, da oddaja posameznih naročil poteka več let, čeprav iz številnih revizijskih postopkih izhaja, da so tožbe neizbranih ponudnikov neutemeljene. Po mnenju komisije bi bilo treba preučiti veljaven zakon o javnih naročilih.

Področje varstva okolja in smotrne rabe naravnih virov

Državni svet je povzel mnenje komisije k **Poročilu o stanju okolja za leto 2002** (EPA 787-III) in ga na predlog Interesne skupine lokalnih interesov dopolnil. Vlada je v svojem stališču do mnenja Državnega sveta pozitivno ocenila celovito in široko razpravo ter opozorila, da se zaveda problemov in zaznanih negativnih trendov na nekaterih področjih. V zvezi z opozorili komisije, da je treba zaradi trenda upadanja letno potencialno razpoložljivih vodnih virov sprejeti ustrezne in finančno podkrepjene ukrepe, je Vlada poudarila, da se zaradi pomembnosti, zahtevnosti in kompleksnosti problematika oskrbe slovenske Obale ter zalednega kraškega območja s pitno vodo uvršča med prioritete naloge v programu izvajanja nacionalnih projektov državne infrastrukture. Z ugotovitvami komisije, da razpršena poselitev povzroča težave pri nadzoru nad odlaganjem odpadkov in s tem negativno vpliva na slabo stanje podtalnice, ki je glavni vodni vir v Sloveniji, se je strinjala tudi Vlada, ki je poudarila, da so na podlagi novega zakona o urejanju prostora nove poselitve usmerjene v obstoječa poselitvena območja, medtem ko so gradnje zunaj poselitvenih območij dopustne le ob določenih pogojih in na manj pomembnih zemljiščih. Komisija je tudi ob obravnavi tega dokumenta opozorila na odsotnost regij, ki bi v primerjavi z lokalnimi skupnostmi učinkoviteje opravljale okoljske naloge. Vlada se je strinjala s temi ugotovitvami in menila, da bi bilo to stanje mogoče rešiti s povezovanjem občin ter združevanjem finančnih in kadrovskega potencialov, za kar pa bo potrebno soglasje med občinami na eni strani in pristojnimi vladnimi resorji na drugi strani. V zvezi z opozorili komisije glede sežigalnic, da je svetovni trend opuščanja večjih in gradnja manjših sežigalnic, je Vlada poudarila, da bo glede na naraščajoči trend komunalnih in nevarnih odpadkov sežiganje eden od možnih ravnanj z odpadki. Odbor DZ za infrastrukturo in okolje je predlagal Vladi, da pri pripravi naslednjega poročila o stanju okolja ustrezno upošteva opozorila in predloge Državnega sveta.

Komisija je na podlagi razprave in pripomb, ki so jih pripravili Pravno informacijski center nevladnih organizacij – PIC in GAJA - združenje za uravnotežen razvoj družbe, Zavod za zdravstveno varstvo Ljubljana in Sekcija dimnikarjev pri Obrtni zbornici Slovenije, oblikovala 21 konkretnih pripomb k **Predlogu zakona o varstvu okolja** (EPA 1073-III) in jih posredovala matičnemu delovnemu telesu Državnega zbora: osem pripomb je bilo upoštevanih, štiri pripombe pa so bile delno upoštevane. Državni zbor je zakon (ZVO-1) sprejel na 35. seji 31. 3. 2004.

Komisija je podprla **Predlog Resolucije o nacionalnem programu varstva okolja** (EPA 292-IV), njeno mnenje pa je Državni svet dopolnil s stališčem interesne skupine lokalnih interesov. Odbor DZ za okolje in prostor je pri pripravi dopolnjenega besedila programa upošteval opozorila komisije glede obdobja veljavnosti dokumenta. Vlada se je v svojem stališču strinjala, da predstavljata okoljska vzgoja in izobraževanje enega izmed temeljnih ukrepov za doseganje ciljev nacionalnega programa varstva okolja. Glede pričakovanja komisije, da se bodo dodatne okoljske vsebine pripravile in integrirale v naravoslovne in družboslovne predmete v vse stopnje izobraževalnega sistema, vključno v sistem predšolske vzgoje, je Vlada navedla, da je zavezala MOP, da bo skupaj s pristojnim ministrstvom za šolstvo še naprej pripravljalo okoljske vsebine in se zavzemalo za njihovo integracijo v vse stopnje izobraževalnega sistema, vključno s sistemom predšolske vzgoje. Nadalje je komisija na podlagi pripomb ZEG-a opozorila na področje elektromagnetnega sevanja, saj nepravilno postavljene bazne antenske postaje sevajo, poleg tega je veljavni nacionalni program določil rok za izdelavo katastra sevalnih obremenitev relevantnih virov, ki pa jih še ni. Ta opozorila so bila smiselno upoštevana z dopolnitvijo poglavja Elektromagnetna sevanja na Odboru DZ za okolje in prostor. Glede predloga komisije za dopolnitev operativnega programa vodooskrbe z ukrepom zagotovitve izgradnje javnih sistemov za oskrbo s pitno vodo na celotnem območju Slovenije, je Vlada navedla, da je program v pripravi in bo to problematiko celovito pokrival. Komisija je podala tudi eno konkretno pripombo, ki je bila sprejeta v delno spremenjeni obliki. Državni zbor je resolucijo (ReNPVO) sprejel na 11. seji 24. 11. 2005.

Komisija je skupaj s Komisijo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano podprla **Predlog zakona o odpravi posledic naravnih nesreč** (EPA 926-III). Komisiji sta predlagali matičnemu delovnemu telesu Državnega zbora v sprejem konkretne pripombe k petim členom, od tega je bila ena smiselno povzeta, in sicer so občine v primeru naravnih nesreč upravičene do sredstev državnega proračuna za sanacijo stvari ali kmetijska zemljišča, če so porabile sredstva svoje proračunske rezerve v višini 1,5 odstotka prihodkov proračuna za namene, določene v zakonu o javnih financah. Državni zbor je zakon sprejel na 32. izredni seji 16. 7. 2003. Komisiji sta podprli tudi **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč** (EPA 1631-IV), hkrati pa opozorili, da je glavni "krivec" dolgotrajnih postopkov ter večletnega čakanja upravičencev do sredstev za odpravo posledic nesreče oziroma škode v kmetijstvu pomanjkanje proračunskih sredstev. Zato sta Vladi tudi predlagali, da vzpodbudi zavarovalnice, da nosilec kmetijskih gospodarstev omogočijo zavarovanje kmetijskih pridelkov tudi za primer suše, s čimer bi razbremenili državni proračun ter s tem skrajšali čas pridobivanja sredstev. Komisiji sta tudi predlagali, da državne komisije za ocenjevanje škode ob naravnih nesrečah v čim večji meri upoštevajo princip ogleda škode na terenu, saj se lahko le na podlagi tega izvedejo realne cenitve, ki so tudi najbližje končnim ocenam, ki jih potrdi Vlada. Konkretna pripomba glede uporabe načina izračuna spodnjega praga, pod katerim se ne more pridobiti državne pomoči, je bila upoštevana. Državni zbor je zakon (ZOPNN-B) sprejel na 31. seji 25. 9. 2007.

Predlog zakona o ukrepih za zmanjšanje onesnaženja okolja s prašnimi delci v Zgornji mežiški dolini (EPA 163-IV) je komisija podprla, pri čemer je nezadostne sanacijske ukrepe za odpravo posledic rudarjenja izpostavila kot glavni vzrok za problematično stanje. Komisija je

opozorila, da bi bila potrebna večja edukacija prebivalcev o nevarnostih za zdravje, ki so povezane z vnosom svinca in drugih elementov v telo. Še posebej je treba izobraževati starše, saj so otroci najbolj obremenjeni s svincom. Komisija je predlagala Vladi, da pristopi k pripravi programa sanacijskih ukrepov za izboljšanje okolja, če z vidika predpisov ugotovi, da bi s sanacijski ukrepi tudi na drugih področjih (zdravstvo, kmetijstvo) celovito razrešili problematiko obremenjenosti okolja s težkimi kovinami. Komisija je oblikovala eno konkretno pripombo, saj prašni delci poleg svinca, cinka in kadmija vsebujejo tudi druge zdravju škodljive elemente (npr. antimon, bizmut, selen). Državni zbor je na 7. seji 14. 6. 2005 sprejel sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo, Vlada pa se je zavezala, da bo pripravila program ukrepov odprave posledic onesnaženosti okolja s težkimi kovinami v Zgornji mežiški dolini s posebnim poudarkom na onesnaženju, ki ga povzročajo prašni delci.

Komisija je podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ukrepih za odpravo posledic določenih zemeljskih plazov večjega obsega iz let 2000 in 2001** (EPA 396-IV), ker je možno le s podaljšanjem veljavnosti zakona in s tem zagotovitve proračunskih sredstev dokončati sanacijske ukrepe in prepreči širjenje ter ustali v zakonu opredeljene zemeljske plazove večjega obsega. Ob obravnavi tega zakona pa je komisija opozorila tudi na pojav zemeljskih plazov srednjega in manjšega obsega, ki se širijo in povzročajo veliko gospodarsko škodo. Ker se sredstva za odpravo posledic teh plazov ne zagotavljajo v državnem proračunu, je treba pripraviti sistemske rešitve za sanacijo vseh evidentiranih zemeljskih plazov manjšega in srednjega obsega, saj prizadete lokalne skupnosti brez sredstev državne pomoči niso finančno sposobne izvesti vseh potrebnih ukrepov za sanacijo starih bremen. V praksi prihaja do ogrožanja življenja in premoženja prebivalcev tudi zaradi gradnje na ogroženih območjih, zato je komisija podala Vladi pobudo, da se na celotnem ozemlju Slovenije definirajo na podlagi strokovnih analiz in kriterijev vplivna območja zemeljskih plazov, kjer bi morali objekti izpolnjevati dodatne pogoje v okviru postopka pridobivanja gradbenega dovoljenja. Državni zbor je zakon (ZOUJPZP-A) sprejel na 10. seji 26. 10. 2005.

Komisija je podprla **Predlog resolucije o nacionalnem programu ravnanja z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim jedrskim gorivom** (EPA 518 - IV) in ob tem opozorila na obdobje veljavnosti nacionalnega programa, ker ni primerljivo s časovnim obdobjem operativnih programov in načrti financiranja posameznih dejavnosti. To opozorilo je Odbor DZ za okolje in prostor smiselno upošteval. Prav tako je bila upoštevana pripomba, da je treba pri opredelitvi višine nadomestila zaradi omejene rabe prostora na območju jedrskega objekta določiti, da gre za letno nadomestilo. Na podlagi razprave na komisiji je bilo delno spremenjeno besedilo poglavja o nevladnih organizacijah (namesto "ni širšega zanimanja za angažiranje nevladnih organizacij pri vključevanju v odločanje o ravnanju z RAO in IJG" je določeno, da "odločanje o ravnanju z RAO in IJG ni osrednja tema za angažiranje nevladnih organizacij"). Komisija je podala še opozorilo, da nacionalni program premalo poudarja tveganja, s katerimi se bo Slovenija soočila, če lokacija odlagališča NSRAO ne bo odobrena najkasneje do leta 2008, kar določa zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti. Poleg tega bi moral ta dokument opredeliti tudi ravnanje Slovenije, če Hrvaška v primeru neskljenenega sporazuma z našo državo do leta 2023 ne bo sprejela svojega deleža odpadkov. Predloženi dokument bi moral tudi več pozornosti nameniti vključevanju javnosti pri odločanju o sprejemljivosti lokacij za odlagališče NSRAO oziroma natančneje opredeliti predvidene ukrepe za vključitev javnosti v postopek izbora lokacije. Komisija je podprla pripombo Sveta za varstvo okolja RS, da nacionalni program ne upošteva morebitnega podaljšanja obratovanja Nuklearne elektrarne Krško, kar dopušča tako nacionalni energetski program kot Strategija prostorskega razvoja. Državni zbor je nacionalni program (ReNPROJG) sprejel na 13. seji 1. 2. 2006. Projekt izgradnje bloka 2 NEK je vključen v Resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007 - 2023, ki jo je Vlada sprejela na 92. seji 12. 10. 2006.

Ob obravnavi **letnih poročil o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti v Republiki Sloveniji** (EPA 933-III, 934-IV in 1525-IV) je komisija izpostavila vprašanje zbiranja in upravljanja sredstev ter varnosti naložb Sklada za financiranje razgradnje NEK in za odlaganje radioaktivnih odpadkov iz NEK ter opozorila na izpuščanje radioaktivnih snovi v Kliničnem centru Ljubljana, Klinika za nuklearno medicino. Ta opozorila je povzel v svojih sklepih tudi Odbor DZ za infrastrukturo in okolje. Prav tako je komisija izpostavljala vprašanje pravočasnega izbora in odobritve lokacije za odlagališče NSRAO. Vladi je predlagala, da preuči možnost vključitve nevladnih organizacij, ki delujejo na področju jedrske varnosti, v nadzor nad jedrsko varnostjo, kar lahko prispeva k večji varnosti in višji stopnji zaupanja javnosti v uporabo jedrske energije. Komisijo je tudi zanimalo, kakšen je bil uradni odziv Hrvaške na napovedano arbitražo s strani Slovenije v povezavi z neizpolnjevanjem obveznosti Hrvaške glede zagotavljanja finančnih sredstev v namenski sklad, ki ga hrvaška stran sploh še ni formirala, vendar odgovora na to vprašanje ni dobila.

Komisija je podprla **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trajnem prenehanju izkoriščanja uranove rude in preprečevanju posledic rudarjenja v rudniku urana Žirovski vrh** (EPA 589-IV), saj zagotavlja možnost dokončanja vseh nalog trajnega prenehanja izkoriščanja uranove rude ter preprečevanja posledic rudarjenja v rudniku. Z ozirom na dejstvo, da se določba ZTPIU o letnem zagotavljanju odškodnine prizadetim prebivalcem okolja v lokalni skupnosti zaradi obremenitve okolja, razen izplačila odškodnin neposredno prizadetim prebivalcem zaradi delovanja javnega podjetja (odvzem zemljišča), ne izvaja, je komisija Vladi predlagala, da uredi vprašanje odškodnine lokalni skupnosti Gorenja vas-Poljane s preučitvijo možnosti izvajanja ZTPIU ali v skladu z zakonom o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti uredi nadomestilo za omejeno rabo prostora. Na Odboru DZ za okolje in prostor, dne 13. 12. 2005, je minister za okolje in prostor zagotovil, da bo Vlada na podlagi zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti z uredbo uredila nadomestilo za omejeno rabo prostora. Državni zbor je zakon (ZTPIU-B) sprejel na 12. seji 20. 12. 2005.

Komisija je ob obravnavi **poslovnih načrtov in letnih poročil družbe Rudnika Žirovski vrh v obdobju 2005 - 2007** (EPA 644-IV, 977-IV, 982-IV, 1286-IV, 1660-IV in 1661-IV) opozarjala, da se Slovenija sooča z vrsto starih okoljskih bremen (npr. Rudnik svinca in cinka v Mežici, rudnik Sitarjevec Litija, itd.), ki za dokončno odpravo posledic prekomernega obremenjevanja okolja zahtevajo velik obseg finančnih sredstev iz državnega proračuna. Zato bi bilo nujno čim prej pripraviti sistemske rešitve za zagotovitev potrebnih sredstev državnega proračuna. Praksa namreč kaže, da ves čas spreminjamo že sprejete zakone, s katerimi zagotavljamo potrebna proračunska sredstva za izvedbo nujnih sanacijskih ukrepov, ker je treba postaviti nove roke za dokončanje sanacijskih ukrepov in zagotoviti dodatna finančna sredstva, s čimer vedno bolj obremenjujemo državni proračun. Po njenem mnenju je treba rešiti vprašanje odškodnin lokalnim skupnostim v skladu z ZTPIU-UPB1 in podzakonskim aktom, saj je trenutna rešitev kljub formalnopравни ustreznosti vsebinsko neprimerna. Čeprav je minister za okolje in prostor še maja 2007 na Odboru DZ za okolje in prostor povedal, da je Uredba o merilih za določitev višine in načinu plačila nadomestila zaradi omejene rabe prostora na območju rudnika urana Žirovski vrh pripravljena in bo v nekaj tednih sprejeta, pa je komisija oktobra 2007 ugotovila, da odškodnin v letu 2008 zaradi nezmožnosti zagotovitve sredstev ne bo mogoče izplačati.

Komisija je podprla **Predlog programa varstva in razvoja Parka Škocjanske jame za obdobje 2005-2009** (EPA 1017-IV), ki predstavlja temeljno in zakonito osnovo za dobro poslovanje javnega zavoda Parka Škocjanske jame. Ker morajo manjši javni zavodi zaradi časovnega zamika pokrivanja sredstev iz evropskih skladov najemati premostitvena posojila za financiranje mednarodnih projektov, je komisija predlagala, da se ustanovi poseben sklad oziroma v okviru pristojnih ministrstev oblikujejo rezervna sredstva, ki bodo namenjena za premostitev teh težav in s tem lažje funkcioniranje javnih zavodov kot nosilcev razvojnih

projektov. Predstavnik predlagatelja tega dokumenta je na seji Državnega sveta poudaril, da bodo predlog komisije glede zagotavljanja sredstev javnim zavodom preučili in poiskali ustrezno rešitev. Državni zbor je odlok (OdPVRPSJ) sprejel na 23. seji 19. 12. 2006.

Urejanje prostora ter področje komunalne in gospodarske infrastrukture ter stanovanjskega gospodarstva

Ob obravnavi **Odloka o (sprejemu) Strategije prostorskega razvoja Slovenije** (EPA 1112-III) je v zvezi z datumom uveljavitve strategije predlagala, da se v kontekstu uskladitve z evropsko direktivo uveljavi pred 21. 7. 2004, vendar v skrajnem možnem roku. V Državnem zboru je prevladalo podobno stališče, tako da je prostorska strategija začela veljati 20. 7. 2004. Komisija je tudi pozvala Vlado in Urad za prostorski razvoj, da storita vse, da bodo soglasodajalci pospešili aktivnosti in s tem zagotovili in omogočili občinam, da bodo v roku zaključile postopke sprejemanja sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin v skladu s prostorskim planom Slovenije. Komisija je podala tudi osem konkretnih pripomb k posameznim poglavjem oziroma točkam, pri čemer so bile tri sprejete v predloženem besedilu, tri smiselno oziroma delno upoštevane, dve pa nista bili upoštevani. Državni zbor je odlok (OdSPRS) sprejel na 37. seji 18. 6. 2004.

Komisija je podprla **Predlog zakona o prostorskem načrtovanju** (EPA 1171-IV) in na podlagi razprave in pripomb občin sprejela 24 konkretnih pripomb. S predlagateljem se je strinjala, da se s predvideno spremembo zakona o graditvi objektov odpravi lokacijska informacija, saj je njeno izdajanje za občinske strokovne službe preveč obremenjujoče in nepotrebno, hkrati pa "potuha" za projektante, ki se držijo le navedb v lokacijski informaciji, ne preberejo pa določil prostorskih aktov. V lokacijski informaciji je namreč nemogoče navesti vse pogoje oziroma bi bilo potrebno prepisati celoten prostorski akt, kar je nesmiselno. Odbor DZ za okolje in prostor je pri pripravi dopolnjenega predloga zakona večino pripomb komisije upošteval: postopek priprave občinskega prostorskega načrta oziroma občinskega podrobnega prostorskega načrta se začne s sklepom župana in ne občinskega sveta; določen je bil 30-dnevni rok, v katerem mora pristojno ministrstvo zavzeti stališče do pripomb in predlogov javnosti oziroma občin do dopolnjenega osnutka državnega prostorskega načrta; javno naznanilo o razgrnitvi dopolnjenega osnutka (prvega) občinskega prostorskega ne vsebuje navedbe vseh zemljiških parcel, ker bi to povzročilo objavo neobvladljive količine podatkov; vključena je možnost dogovora med pristojnim ministrstvom in udeleženi občinami pri načrtovanju prostorske ureditve skupnega pomena; pripravljavec državnega prostorskega načrta mora le-tega posredovati krajevno pristojni upravni enoti in občinam, katerih območje je zajeto v tem načrtu, z dnem uveljavitve načrta; regionalne prostorske načrte sprejmejo občinski sveti udeleženi občin in ne tudi sveti zveze občin; dana je možnost skrajšanega postopka sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega načrta, če se nanašajo na prostorske izvedbene pogoje, medtem ko skrajšani postopek ne pride v poštev v primeru sprememb namenske rabe. Državni zbor je zakon (ZPNačrt) sprejel na 26. seji 30. 3. 2007.

Državni svet je podprl **populacijo državnega svetnika Darka Frasa za sprejem avtentične razlage 218. člena zakona o graditvi objektov** (EPA 853-III) in jo predlagal v sprejem Državnemu zboru, ki na 29. seji 2. 10. 2003 predloga ni sprejel. Vlada je menila, da avtentična razlaga ni potrebna, vendar temu predlogu načeloma ni nasprotovala. Po vložitvi predloga za avtentično razlago 218. člena zakona o graditvi objektov je MOPE izdalo dopolnjeno navodilo, s katerim je bila odpravljena nejasnost v zvezi z načinom odmerjanja nadomestila za pozidano stavbno zemljišče.

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o graditvi objektov** (EPA 1156-III) sprejela štiri konkretne pripombe ter pozvala Ministrstvo za finance, da

čim prej pristopi k izdelavi nove metodologije za pripravo kalkulativne ocene prihodkov občin iz naslova NUSZ in jo uskladi z zakonom o graditvi objektov. Komisija je predlagala podaljšanje roka, ki se šteje za pravočasno uskladitev in sprejetje usklajenih odlokov o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč, in sicer do 30. 6. 2004, ter črtanje predlagane ureditve sankcioniranja občin, ki ne bi pravočasno uskladile odlokov, ker ta rešitev nekonsistentno posega v sistem financiranja občin in zagotavljanja primerne porabe. Drugi predlog je bil v celoti upoštevan na Odboru DZ za infrastrukturo in okolje, prvi predlog pa smiselno s sprejetjem datuma uskladitve odlokov do 31. 7. 2004. V Državnem zboru je bila sprejeta rešitev, da mora občina podatke za odmero NUSZ in podatke, ki so podlaga za odmero nadomestila za leto 2003, v letu 2004 posredovati pristojnemu davčnemu organu do 30. 9. 2004, za leto 2004 in naslednja leta pa mora občina posredovati podatke najpozneje do 31. decembra tekočega leta. Državni zbor je zakon (ZGO-1A) sprejel na 43. izredni seji 22. 4. 2004.

Komisija je podprla tudi **Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o graditvi objektov** (EPA 1635-IV) in predlagala, da s preuči pripomba Inženirske zbornice Slovenije k 17. členu predloga zakona, na podlagi katere bi zakon še zmeraj štel "druge načrte v zvezi z gradnjo" med vrste načrtov, ki sestavljajo projekte. Komisija je sprejela tudi konkretno pripombo k določilu o dokazilu o pravici graditi za energetske objekte državnega pomena in predlagala izenačenje prenosnih in distribucijskih elektroenergetskih vodov s pripadajočimi funkcionalnimi objekti, z nazivno napetostjo 110 kV ali več. Predlog komisije ni bil upoštevan. Državni zbor je zakon (ZGO-1B) sprejel na 34. seji 17. 12. 2007.

Komisija je podprla **Predlog zakona o evidentiranju nepremičnin** (EPA 627-IV), ki ga je Državni zbor sprejel na 16. seji 21. 4. 2006. Opozorila komisije, da mora biti vpogled v javne evidence brezplačen tudi za občine in državne organe in da se lahko prosilcu za posredovanje druge oblike informacij javnega značaja zaračuna le materialne stroške, za ponovno uporabo informacij javnega značaja v pridobitne namene pa ceno, ki bo odražala vse dejanske stroške zbiranja in obdelave podatkov, so bila s sprejetimi amandmaji upoštevana. V povezavi z uvedbo davka na nepremičnine je komisija opozorila, da predlog zakona ne opredeljuje nezazidanega stavbnega zemljišča. Če bodo z uvedbo davka na nepremičnine, ki naj bi nadomestil NUSZ, obdavčena tudi nezazidana stavbna zemljišča, ki imajo drugačno vrednost od zazidanih zemljišč, je treba vzpostaviti evidenco o nepozidanih stavbnih zemljiščih na državni ravni. Vodenje tega podatka le na občinski ravni lahko povzroči neenakopravne davčne obremenitve lastnikov nepremičnin in posledično neenakopraven položaj občin glede izračuna njihovih prihodkov iz naslova davka na nepremičnine. Glede tega opozorila je Vlada pojasnila, da podatki o nezazidanih stavbnih zemljiščih za celotno območje Slovenije niso enotno vodeni in jih ni možno zbrati v kratkem času. V pripravi je nov zakon o prostorskem planiranju, ki bo sistemsko uredil namensko rabo prostora - območja namenske rabe bodo določena tako natančno, da bo njihove meje mogoče določiti v naravi in jih prikazati v zemljiškem katastru. Določitev nezazidanih stavbnih zemljišč, po kriterijih zakona o graditvi objektov, še ne omogoča razvrstitve nepozidanih stavbnih zemljišč v sedanjih poselitvenih območjih naselij, ki imajo na trgu višjo vrednost kot npr. kmetijska ali gozdna zemljišča.

S Stanovanjskim zakonom (SZ-1, EPA 622-III), ki ga je Državni zbor sprejel na 27. seji 19. 6. 2003 se je komisija srečala v okviru druge obravnave in ob predlogu za odločilni veto na sprejeti zakon. Komisija je predlagala, da se občinski svet lahko sam odloči ustanoviti svet za varstvo pravic najemnikov, saj je to bolj racionalno, še posebej v primeru majhnih občin ter da država lahko prenese pristojnost vodenja registrov upravnikov stavb in najemnih pogodb na občine, če so za to usposobljene in zainteresirane. Vlada je naknadno zavzela stališče do mnenja komisije, v katerem je podprla obe pripombi komisije in nekatere pripombe občin ter jih smiselno povzela kot svoje amandmaje, ki so bili sprejeti. Mnoge pripombe, ki jih sprva Vlada ni podprla, so bile kasneje smiselno upoštewane in s tem sprejete boljše rešitve. Pripomba, da bi morala država

zagotavljati sredstva za subvencioniranje najemnine za izredno pomoč pri uporabi stanovanja, saj občine nimajo na voljo zadostnih finančnih sredstev, je bila na Odboru DZ za infrastrukturo in okolje podprta, vendar ni bila sprejeta na Državnem zboru. Komisija se je s predmetnim zakonom ponovno srečala ob obravnavi predloga za odločilni veto. Interesna skupina delojemalcev je opozorila, da je stanovanjski zakon premalo socialno naravnani in bistveno posega v strukturo neprofitnih najemnin, saj se bodo le-te močno povečale, prav tako pa ne rešuje položaja najemnikov v denacionaliziranih stanovanjih. Na drugi strani je državni svetnik Boris Janez Bregant izpostavil prenos nalog z državne ravni na občine, ki povzročata dodatne obremenitve občinskih proračunov in tudi dodatno delo, ki ga je treba plačati iz proračunskih sredstev. Komisija in Državni svet nista podprla predloga za odločilni veto na stanovanjski zakon, ker je prevladalo stališče, da so spremembe veljavnega zakona nujne.

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Stanovanjskega zakona** (EPA 981-III) pozitivno ocenila namen predlagatelja, da reši vprašanje upravičencev, ki si skušajo prvič zagotoviti primerno stanovanje, vendar pa se komisija ni strinjala z rešitvijo, da država zagotovi denarno pomoč pri pridobitvi stanovanja. Komisija je opozorila na problem pomanjkanja ponudbe neprofitnih stanovanj, zaradi česar so nekateri iskalci stanovanj prisiljeni najemati tržna stanovanja, ker so "za las" izpadli iz seznama upravičencev do neprofitnih stanovanj. Zato je pozvala Vlado, da dopolni sistem subvencioniranja najemnin tako, da bodo do subvencij upravičeni tudi najemniki tržnih stanovanj, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev neprofitnega stanovanja. Tako bi se takšnim najemnikom zagotovila enakost pred zakonom v smislu pravice do subvencioniranja najemnine, če jim že ni mogoče zagotoviti neprofitnega stanovanja. Državni zbor je na 44. izredni seji 7. 5. 2004 sprejel sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Konec oktobra 2007 je prišel v javno razpravo predlog zakona o spremembah in dopolnitvah stanovanjskega zakona, ki med drugim predlaga širitev pravice do subvencioniranja tudi na najemnine tržnih stanovanj, kadar ti izpolnjujejo vse pogoje za dodelitev neprofitnega stanovanja v najem. Tak predlog sledi stališču komisije iz leta 2004.

Komisija ni podprla **Predloga zakona o spremembi in dopolnitvi Stanovanjskega zakona** (EPA 1609-IV), ker predlagan način razrešitve problematike hišniških stanovanj ni najprimernejši. Privatizacija stanovanj v letu 1991 je slonela na konceptu stanovanjske pravice, ki je bila trajna in dedna, kar pa imetniška pravica na hišniških stanovanjih ni bila, saj je bila vezana na opravljanje hišniških del in so bila ta stanovanja dejansko službena stanovanja. Nadomestna privatizacija izpostavljenih hišniških stanovanj bi lahko povzročila zahteve po privatizaciji ostalih, pred letom 1991 opredeljenih službenih stanovanj, čeprav se komisija strinja, da so hišniška stanovanja specifična in jih ne gre v vseh pogledih enačiti z ostalimi službenimi stanovanji. Komisija je menila, da je treba stanovalcem hišniških stanovanj, ki so bili vseljeni v ta stanovanja že pred letom 1991, zagotoviti trdnejši najem oziroma pravico do subvencionirane najemnine. Državni zbor je na 32. seji 29. 10. 2007 sprejel sklep, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

3.7. KOMISIJA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

Člani komisije: Cvetko Zupančič (predsednik), Vincenc Otoničar (podpredsednik), Ivan Bukovec, Jožef Jeraj, Jurij Kavčič, Marjan Maučec, Anton Rozman, Peter Vrisk, Rado Krpač.

Sekretar komisije: Emilijan Žličar.

Na podlagi Sklepa o ustanovitvi in nalogah komisij Državnega sveta, ki gaje Državni svet sprejel na 2. seji 24. 12. 2002, Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo,
- živilska industrija,
- raba, izkoriščanje in varstvo kmetijskih zemljišč in gozdnih površin,
- politika in sistem cen osnovnih kmetijskih proizvodov.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

Komisija je imela v 54 sej. Kljub temu, da je področje dela komisije v okviru Državnega sveta ožje oziroma specifično, saj pokriva le problematiko kmetijstva, gozdarstva in prehrane, je komisija v tem obdobju obravnavala 38 predlogov zakonov, 31 drugih aktov, tri zahteve za ponovno odločanje o sprejetem zakonu, zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti, pobudo za zakonodajno pobudo in 13 pobud. Komisija je svoja mnenja posredovala matičnim delovnim telesom Državnega zbora .

Povzetek pomembnejših razprav na sejah komisije

Na področju sprejemanja **Zakona o kmetijskih zemljiščih** je komisija predlog podprla, saj bodo po spremenjenem zakonu o kmetijskih zemljiščih imeli predkupno pravico pri nakupu kmetije (lastniki, solastniki, zakupniki), na drugem mestu bo Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, na tretjem pa kmetijske organizacije. Iz tega seznama so izpadle občine, ki pa imajo predkupno pravico opredeljeno v zakonu o urejanju prostora. Promet s kmetijskimi zemljišči, kmetijami in gozdovi, bo potekal v skladu z določbami zakona, kar pomeni obvezno objavo na oglasni deski Upravne enote, krajevne urada ali informacijske pisarne, občine ipd.

Komisija je ob obravnavi **Predloga zakona o divjadi in lovstvu** sprejela in oblikovala številne amandmaje ter jih posredovala v sprejem Odboru DZ za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Komisija je podprla amandmaje, ki jih je poslala Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije ter državni svetnik Vincenc Otoničar, nanašali pa so se na enakopravnost lastnikov zemljišč in gozdov v Republiki Sloveniji, kot tudi v večjo vključitev in vlogo lokalnih skupnosti v predlog zakona. Ker mnogi amandmaji komisije pri sprejetju zakona niso bili upoštevani, je komisija na predlog Interesne skupine kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev podprla odločilni veto na zakon o divjadi in lovstvu, saj je menila, da v zakonu ni zadovoljivo rešena škoda po divjadi, saj iz določb zakona izhaja, da je lastnik najbolj odgovoren za preprečevanje škod na svojem zemljišču. Tudi sami postopki za ugotavljanje in povračilo škod so zapleteni in dolgotrajni, podobni po do sedaj veljavnem zakonu. V zakonu opredeljena divjad ima poleg ekološke in socialne tudi gospodarsko funkcijo; ne glede na to, čigava sta divjad in lovska pravica, so lastniki zemljišč upravičeni do nadomestila za izvajanje lovske dejavnosti na njihovih zemljiščih. Po ponovnem glasovanju v Državnem zboru je bil Zakon o divjadi in lovstvu sprejet, zato je komisija podprla pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti Zakona o

divjadi in lovstvu, zaradi neskladja z določenimi členi Ustave RS, ki jo je predlagal državni svetnik Jože Ilc. Pobuda se nanaša na določen način in sodelovanje pri oblikovanju lovišč, saj je v nekaterih členih določeno, da pri oblikovanju lovišč sodelujejo lovske in druge naravovarstvene organizacije, izključeno pa je sodelovanje lastnikov kmetijskih in ostalih zemljišč na katerih se nahajajo lovišča ali njihovih predstavniških organizacij. Določbe teh členov postavljata lastnikov zemljišč v neenakopraven položaj nasproti lovskim in naravovarstvenim organizacijam, saj jim ni zagotovljeno sodelovanje pri oblikovanju lovišč, kot je to zagotovljeno lovskim organizacijam.

Ustavno sodišče je 9. 11. 2006 sprejelo odločbo (št. U-I-98/04), ki je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti ugotovilo, da so v neskladju z Ustavo RS nekateri izmed poglavitnih členov zakona, ki imajo med drugim vpliv tudi na Zakon o društvih. Državni svet je zahteval presojo ustavnosti in zakonitosti dvajsetih členov zakona, za določbe 26. člena ter šestega in osmega odstavka 29. člena pa je ustavno sodišče ugotovilo, da so v neskladju z ustavo, 65. člen pa je delno razveljavilo; zakonodajalec mora pomanjkljivosti zakona odpraviti v roku enega leta. Z opozorilom Državnega sveta se je ustavno sodišče strinjalo glede trajanja prednostnih pravic pri pridobitvi koncesije. Zakonodajalec namreč ni omejil in je s tem postavil v neenakopraven položaj druge subjekte, ki bi lahko sodelovali na javnem razpisu v nadaljnjih postopkih podelitve koncesije. Prav tako je ustavno sodišče ugotovilo neskladnost z ustavo tistega dela zakona, s katerimi se posega v pričakovane pravice lokalnih skupnosti, da pridobijo del plačila za koncesijo kot svoj lastni finančni vir, saj zakonodajalec ni uredil, da del koncesijske dajatve pripada tudi občini.

Komisija je obravnavala **Zakon o vinu** in predlagala Državnemu svetu, da zahteva od Državnega zbora, da o zakonu ponovno odloča. V 3. alineji 8. člena predloga zakona so bile predlagane tri vinorodne dežele (Primorska, Podravje in Posavje). Sprejeto pa je bilo določilo, da sta vinorodni deželi Primorska in Vzhodna Slovenija, z obrazložitvijo, da se v skladu s cilji zakona dosedanja vinorodni deželi Posavje in Podravje združita v eno deželo z imenom Vzhodna Slovenija, kar pomeni, da se na ta način daje možnost za združevanje ponudbe deželnega vina (možnost mešanja grozdja oziroma vina iz celotne dežele za pridelavo deželnih vin PGO). Poveča se konkurenca pri odkupu grozdja za pridelavo deželnega vina PGO, saj vsi subjekti, ki so registrirani za to dejavnost, lahko odkupujejo navedeno grozdje po celi vinorodni deželi. Hkrati pa manjše število pridelovalnih enot (v tem primeru vinorodnih dežel) predstavlja tudi možnost lažjega trženjskega komuniciranja s potrošniki, saj so geografske označbe eden od pomembnih znakov razlikovanja in s tem elementi trženja, pri čemer pa komuniciranje s potrošniki (predvsem izven Republike Slovenije) z velikim številom geografskih označb prej zmede kot ustrezno informira potrošnika o poreklu vina. Komisija meni, da je torej 8. člen eden od členov v zakonu, ki bo imel verjetno dolgoročne posledice, pri čemer so argumenti za dve ali tri vinorodne deželi tehtni. V strokovnih krogih in tudi z mnogimi večjimi vinarji, kakor tudi v okviru Odbora za vinogradništvo pri Kmetijsko-gozdarski zbornici Slovenije, je bilo sprejeto stališče, da je boljša dolgoročna perspektiva in odločitev za podporo trem vinorodnim deželam (Primorska, Podravje, Posavje). Podravje in Posavje pa se iz geografskih in strokovnih razlogov preimenuje v Severovzhodno deželo (vsi okoliši do levega brega Save) in Jugovzhodno vinorodno deželo (okoliši desnega brega Save). Ime dežele Podravje in Posavje je izhajalo iz leta 1948, sprejete razdelitve na rajone, ki ni upoštevalo vinogradov levega brega Mure, ker je po planskih načrtih bilo Prekmurje predvideno za plantažne sadne nasade. Zato Podravje več ne odgovarja realnosti, ker asimilira Pomurje. Poleg tega se nahaja na levem bregu Save Bizeljsko-Sremiški vinorodni okoliš, ki po geoloških in klimatskih razmerah spada v novo nastali Štajerski vinorodni okoliš. Zato tudi Posavje več ne more ostati, ker potem se ne more priključiti k Štajerskemu okolišu Bizeljsko-Sremiški vinorodni okoliš. S tem so se strinjali mnogi vinogradniki na Dolenjskem, ki jih je nekaj tisoč, zato se komisija zavzema za ohranitev treh vinorodnih dežel.

Po ponovnem glasovanju je Državni zbor predlog Zakona o vinu zavrnil ter predlagatelja zakona zadolžil, da pripravi nov zakon, ki bo upošteval pripombe in predloge komisije oziroma Državnega sveta.

Komisija je **Predlog zakona o dohodnini** podprla, saj je menila, da rešitve predloga zakona pomenijo bistvene ovire pri nadaljnjem prestrukturiranju kmetijstva in zagotavljanju zanimanja za kmetovanje. Zato je predlagala neobdavčitev medsosedske pomoči do predpisane višine dohodkov, saj predlog zakona o dohodnini to dejavnost izenačuje z vsemi drugimi dejavnostmi, čeprav ta pomoč zmanjšuje stalne stroške na kmetijah in omogoča dodaten dohodek kmetijam, ki te storitve opravljajo. Potrebna je posebna obravnava dopolnilnih dejavnosti na kmetijah, saj so te z zakonodajo omejene po obsegu, zato ni videti posebnega pomena v posrednem prisiljevanju k vodenju knjigovodstva, kar prinaša predlog zakona o dohodnini, saj bi takšne določbe bistveno omejile kmetije pri odločanju za dopolnilne dejavnosti, ki so sicer pomemben dodatni vir dohodkov na kmetijah. Člani komisije so k predlogu zakona sprejeli pripombe v obliki amandmajev, ki jih je posredovala Kmetijsko gozdarska Zbornica Slovenije, pri čemer je večina amandmajev bila upoštevana pri kasnejšem sprejemu zakona.

Komisija je obravnavala **Informacijo o izbiri sheme neposrednih plačil 2007 do 2013 za slovensko kmetijstvo**. V razpravi so se člani komisije pretežno opredelili za čisto regionalno shemo s postopnim preходом ter v manjši meri za kombinirano shemo. Prevladovala je namreč ocena, da je čista regionalna shema s postopnim preходом najbolj enostavna in najcenejša. V čisti regionalni shemi s postopnim preходом so evropska sredstva že v prvem letu uvedbe reforme v celoti izplačana v okviru čiste regionalne sheme. Višina teh plačil se povečuje skladno z rastjo deleža financiranja neposrednih plačil s strani EU. Prehodna plačila, ki se vzporedno zmanjšujejo, so v celoti financirana iz nacionalnih sredstev za dopolnjevanje plačil. Čista regionalna shema s postopnim preходом je pripravljena po načelu, da bi z dodatnim izravnalnim plačilom v prvem letu reforme praktično v celoti nadomestili izgube, ki bi sicer nastale s preходом iz standardne sheme. Hkrati bi se na ta račun v prvih letih zmanjšali tudi pozitivni prerazdelitveni učinki.

3.8. MANDATNO - IMUNITETNA KOMISIJA

Mandatno-imunitetno komisijo sestavljajo predsednik in štirje člani, ki se izvolijo izmed predstavnikov interesnih skupin.

Člani komisije: Petra Kersnič (predsednica), mag. Stojan Binder, Darko Fras, Ladislav Kaluža, Anton Kampuš.

Sekretarka komisije: Sonja Uršič (od 19. 10. 2005).

Mandatno-imunitetna komisija je bila ustanovljena na prvi, konstitutivni seji Državnega sveta 17. 12. 2002. Njeno področje dela je v temeljih opredeljen že v Zakonu o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92), ki v prvem in drugem odstavku 45. člena določa sestavo komisije, v 49. členu naloge komisije v zvezi z ugotavljanjem mandatov izvoljenih članov Državnega sveta in v 60. členu, ki določa način in postopek v zvezi z priznavanjem imunitete članov Državnega sveta.

Komisija je imela 28 sej. Od tega je bilo zaradi racionalnosti dela, specifik tematike in ob medsebojnem dogovoru državnih svetnikov, članov komisije, šest sej korespondenčnih. Seje so bile sklepčne.

Potrditev mandatov

Osnovno in prioriteto nalogo ugotavljanja mandatov izvoljenih članov Državnega sveta je komisija opravila že ob konstitutivni seji s pregledom izida volitev članov Državnega sveta, ki mu ga je predložila Republiška volilna komisija. Mandatno - imunitetna komisija je na osnovi potrdil ugotovila, da so bile volitve izvedene pravilno in Državnemu svetu predložila potrditev mandatov. V nadaljevanju sej, je komisija predložila potrditev mandatov tudi tistim članom, ki se konstitutivne seje niso mogli udeležiti in članu Državnega sveta, ki je bil izvoljen na nadomestnih volitvah.

Volitve in imenovanja

Mandatno-imunitetna komisija se je seznanila s poročilom o izidu nadomestnih volitev člana Državnega sveta - predstavnika lokalnih interesov, ki so bile 22. 11. 2006 in potrdilom o izvolitvi člana Državnega sveta. Komisija je predlagala potrditev mandata članu Državnega sveta in predlagala v izvolitev za člana komisij. Na podlagi določil Zakona o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo je komisija predlagala v izvolitev dva člana Komisije po zakonu o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo. Na podlagi določil Zakona o državni statistiki je Mandatno-imunitetna komisija predlagala v imenovanje predstavnic Državnega sveta v Statističnem svetu RS. Po poteku štiriletnega mandata in na podlagi zaprosila je Mandatno-imunitetna komisija v letu 2007 predlagala imenovanje predstavnice. Mandatno-imunitetna komisija je obravnavala odstopno izjavo s funkcije predsednika komisije Državnega sveta, pozvala interesne skupine k oblikovanju novega predloga za predsednika komisije Državnega sveta ter po postopku predlagala v izvolitev predsednika

Spremembe poslovnika

V zvezi s pobudo za spremembo in dopolnitev Poslovnika Državnega sveta je komisija predlagala, da se predloge za spremembe in dopolnitve v prvem polletju 2003 pošlje komisiji. Ker je bila večina pripomb komisiji dodeljena šele pred obravnavo na seji Državnega sveta, je komisija do predlogov zavzela le načelno stališče. V letu 2005 je komisija obravnavala dodeljen

predlog za spremembo Poslovnika Državnega sveta. Komisija se ni opredelila do predloga črtanja 100. člena poslovnika, ki ureja poklicno funkcije predsednika, ker je menila, da je potrebna takšna razprava, ki bo celovito opredelila tako vlogo kot vsebino dela predsednika in ostalih državnih svetnikov, kakor tudi status in ne nazadnje tudi višino plačila za opravljeno delo.

V letu 2007 je Mandatno-imunitetna komisija podprla predlog dopolnitev 40. člena poslovnika.

Komisija je soglašala tudi s konkretnimi pripombami za spremembo Poslovnika Državnega zbora, ki jih je oblikovala delovna skupina v Državnem svetu in ki znova opozarjajo na rešitve, ki bi jih bilo moč po mnenju Državnega sveta ustrežneje urediti in tako olajšati delo Državnega sveta in Državnega zbora.

V skladu s svojimi pristojnostmi je komisija obravnavala in zavzela stališče tudi do posameznih predlogov državnih svetnikov v zvezi z uveljavljanjem Sklepa o merilih za izplačevanje sejin za opravljanje funkcije predsednika ter sekretarja Državnega sveta. Komisija se je v letu 2004 najprej seznanila s predlaganimi spremembami predloga sklepa o organizaciji in delu službe Državnega sveta, ki ji je bil dodeljen v mnenje.

Imuniteta

Mandatno-imunitetna komisija je šestkrat obravnavala vprašanja oziroma zahteve: Okrožnega sodišča v Kopru, Višjega sodišča v Ljubljani, Okrožnega sodišča v Murski Soboti, Državnega tožilstva v Kopru, Okrajnega sodišča v Ljubljani in Državnega tožilstva v Murski Soboti o priznanju imunitete. Komisija je v dveh primerih, ko je dobila dodelitve v zvezi z imuniteto, predlagala državnemu svetu, da državnima svetnikoma imuniteto prizna. Mandatno-imunitetna komisija je v štirih primerih predlaga, da se ne prizna imunitete in s tem dovoli, da se je postopek nadaljeval. Državni svet je predloge komisije v vseh šestih primerih potrdil.

Mandatno-imunitetna komisija je na pobudo predsednice komisije, ki je v dogovoru s predsednikom Državnega sveta predlagala Državnemu svetu dopolnitev pravilnika tako, da lahko ob Mednarodnem dnevu prostovoljcev, petem decembru, vsako leto prejmejo plaketo Državnega sveta tudi posamezniki in organizacije, kot izraz sodelovanja Državnega sveta in civilne družbe pri širjenju prostovoljstva. Državni svet je predlog sprememb in dopolnitev sprejel. Priznanja podeli predsednik Državnega sveta.

4. POSVETI, PREDAVANJA IN JAVNE RAZPRAVE

Državni svet je na pobudo prof. dr. Janvita Goloba 20. 5. 2003 organiziral **predavanje prof. dr. Janka Prunka**.

Državni svet in Društvo Občanski forum sta 27. 5. 2003 organizirala posvet z naslovom **Razvojni program Ljubljane – udeležba občanov pri odločanju**.

Državni svet je na pobudo državnega svetnika Antona Peršaka 15. 7. 2003 organiziral **Posvet o stanju na področju slovenske kulture po sprejemu novega zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo in pred sprejemom nacionalnega kulturnega programa**.

Državni svet in Zveza društev za biomaso Slovenije sta 29. 9. 2003 in 30. 9. 2003 organizirala **5. Mednarodno konferenco SLOBIOM 2003 – ekonomski instrumenti za obnovljive vire energije v regiji JV Evrope**.

Državni svet in Zavod Enajsta akademija sta 16. 9. 2003 organizirala posvet **Aktualnost civilne družbe v procesih globalizacije**.

Interesna skupina negospodarskih dejavnosti je 14. 10. 2003 organizirala **Posvet z volilno bazo in širšo strokovno javnostjo o osnutku zdravstvene reforme**.

Državni svet je na pobudo državnih svetnikov mag. Dušana Semoliča, Dore Hvalice, Toneta Rozmana in Ladislava Kaluže organiziral 13. 11. 2003 in 20. 11. 2003 javno razpravo z naslovom **Socialno partnerstvo, realnost in vizija**.

Državni svet in Zveza društvenih organizacij sta 4. 12. 2003 organizirala **Javno predstavitev osnutka predloga zakona o društvih**.

Državni svet in Avstrijski inštitut za vzhodno in Jugovzhodno Evropo – izpostava Ljubljana sta 5. 12. 2003 organizirala **predavanje dr. phil., hon. prof. Bernharda Pelzla z naslovom Nove dimenzije slovensko-avstrijskega sodelovanja**.

Državni svet in Turistična zveza Slovenije sta 16. 12. 2003 organizirala posvet **Znanje, mladi in turizem**.

Državni svet je v sodelovanju z Društvom Občanski forum 3. 2. 2004 organiziral posvet **Strategije in stvarnost razvoja**.

Državni svet je 12. 2. 2004 organiziral posvet **Vizija razvoja reproduktivnega zdravja žensk in bela knjiga**.

Državni svet je na pobudo prof. dr. Janvita Goloba organiziral dvodelni posvet na temo **Kako do proizvodov in storitev z višjo dodano vrednostjo**. Prvi del je bil 23. 3. 2004, drugi del pa 30. 3. 2004.

Državni svet je v sodelovanju z Zvezo potrošnikov Slovenije in Občanskim forumom 13. 4. 2004 organiziral posvet **Varstvo potrošnika pred vstopom v EU. Kako je in kako naj bo varovan slovenski potrošnik**.

Državni svet je v sodelovanju s Zavodom Enajsta akademija 22. 4. 2004 organiziral posvet **Etične dileme človekovega odnosa do življenjskega okolja**.

Državni svet je v sodelovanju s Gradbenim inštitutom ZRMK d.o.o 14. 5. 2004 organiziral mednarodno delavnico v okviru projekta ALTENER **Obnovljivi viri energije Politični okvir in napredek v Sloveniji in Evropski uniji**.

Državni svet je v sodelovanju s parlamentarno skupino GLOBE organiziral dvodelno javno razpravo **Kdo in kako odloča o trajnostnem razvoju** in sicer prvi del je bil 8. 6. 2004, drugi del pa 15. 6. 2004.

Državni svet je 1. 7. 2004 organiziral posvet **Problematika ekonomsko-socialne integracije Romov v Sloveniji**.

Državni svet je v sodelovanju z Zavodom Enajsta akademija 15. 9. 2004 organiziral posvet **Načelo ravnotežja kot temeljni mehanizem trajnostnega razvoja**.

Državni svet je v sodelovanju z Društvom Občanski forum in Društvom za mednarodne odnose 30. 9. 2004 organiziral posvet **Mirovne pogodbe s sosednjimi državami in njihovo uresničevanje - na papirju in v stvarnosti, v novih pogojih**.

Državni svet je 26. 10. in 2. 11. 2004 organiziral dvodnevni posvet **Vloga medijev**.

Državni svet je 11. in 12. 11. 2004 organiziral dvodnevni strokovni posvet **Žrtve vojne in revolucije**.

Državni svet in Komisija za gospodarstvo sta 15. 11. 2004 organizirala posvet **Poklicno uveljavljanje žensk v Sloveniji**.

Državni svet, Komisija za gospodarstvo in Komisija za malo gospodarstvo in turizem so 22. 11. 2004 organizirali posvet **Modeli zastopanja in organiziranosti gospodarstva v Evropskih okvirih**.

Državni svet je 6. 12. 2004 organiziral posvet **Izenačevanje možnosti invalidov**.

Državni svet je 7. 12. 2004 organiziral posvet **Podjetniška vizija Slovenije**.

Državni svet je 8. 12. 2004 organiziral posvet na temo **Obravnavanje osnutka sporazuma o sodelovanju med nevladnimi organizacijami in Vlado**.

Državni svet je v sodelovanju z Umanotero, slovensko fundacijo za trajnostni razvoj, in Nostro Naša Slovenija 17. 12. 2004 organiziral posvet na temo **Življenje na zavarovanih območjih**.

Državni svet je 1. 2. 2005 organiziral posvet z naslovom **Pobuda civilne družbe za nastop proti korupciji**.

Državni svet je 1. 3. 2005 organiziral posvet z naslovom **Razvojne dileme luke Koper**.

Državni svet je 8. 3. 2005 organiziral posvet z naslovom **Tehnologije za Slovenijo - I. del**.

Državni svet je skupaj s Turistično zvezo Slovenije 15. 3. 2005 organiziral posvet z naslovom **Uresničevanje strategije slovenskega turizma**.

Državni svet je 17. 3. 2005 organiziral posvet z naslovom **Tehnologije za Slovenijo - II. del**.

Državni svet je skupaj z društvom Občanski forum 24. 3. 2005 organiziral posvet z naslovom **Programski standardi - kaj mora in kaj zmore javnopravna RTV**.

Državni svet je 31. 3. 2005 pripravil predstavitev knjige z naslovom **Osnove heraldike in istovetnostni simboli slovenskih občin**.

Državni svet je skupaj s Turistično zvezo Slovenije 21. 4. 2005 organiziral posvet z naslovom **Kultura in turizem**.

Državni svet je 10. 5. 2005 pripravil **Predstavitev predloga in osnutkov zakonov s področja lokalne samouprave**.

Državni svet je 24. 5. 2005 pripravil posvet z naslovom **Problematika drog v Sloveniji - 1. del**.

Državni svet je 25. 5. 2005 pripravil predstavitev zbornika z naslovom **Žrtve vojne in revolucije**.

Državni svet je 25. 5. 2005 pripravil posvet z naslovom **Ravnanje z odpadki**.

Državni svet je 31. 5. 2005 pripravil posvet z naslovom **Slovenske univerze in evropski reformni procesi**.

Državni svet je 7.6.2005 pripravil posvet z naslovom **Problematika drog v Sloveniji**.

Državni svet in Služba Vlade za lokalno samoupravo sta 1. 7. 2005 pripravila **Predstavitev sprememb na področju regionalnega razvoja in družbenega razvoja v obdobju 2007-2013**.

Državni svet in Zveza društev za biomaso Slovenije sta 4. in 5. 7. 2005 pripravila mednarodno konferenco **Slobiom 2005**.

Državni svet in Društvo za sonaravni razvoj Focus sta 6. 9. 2005 pripravila javno razpravo z naslovom **Noben odpadek ni dober odpadek**.

Interesna skupina delojemalcev je 14. 9. 2005 pripravila **Javno razpravo o Predlogu zakona o udeležbi zaposlenih pri dobičku družbe in o lastništvu zaposlenih**.

Državni svet in Zveza društev za biomaso Slovenije sta 27 .9. 2005 pripravila posvet z naslovom **Ekonomika uporabe biomase za energetske namene v Sloveniji**.

Državni svet je 4. 10. in 18. 10. 2007 pripravil posvet z naslovom **Vloga in pomen reke Save v slovenskem prostoru - I. del in II. del**.

Državni svet in Filozofska fakulteta sta 25. 10. 2005 pripravila posvet z naslovom **O kulturni dediščini v RS**.

Državni svet je 8. 11. 2005 gostil **srečanje javnih ustanov**.

Državni svet in Ministrstvo za šolstvo sta 23. 11. 2005 pripravila javno razpravo z naslovom **Državljanska in domovinska vzgoja?**.

Državni svet je 29. 11. 2005 pripravil javno razpravo z naslovom **Slovensko visoko šolstvo v luči reform**.

Državni svet in Zveza društvenih organizacij sta 2. 12. 2005 pripravili **podelitev priznanj prostovoljcem in javno razpravo na temo predloga Zakona o društvih**.

Državni svet je 12. 12. 2005 gostil udeležence **konference WIPO**.

Državni svet je 23. 1. 2006 skupaj s Klubom s.p. organiziral posvet z naslovom **Problematika varstva pred erozijo in hudourniki**.

Državni svet je 24. 1. 2006 organiziral **Delovni sestanek volilne baze s področja socialnega varstva**.

Državni svet je 21. 2. 2006 skupaj z Uradom Vlade za narodnosti organiziral javno razpravo z naslovom **Izhodišča za zakon o romski skupnosti v Republiki Sloveniji**.

Državni svet je 23. 2. 2006 pripravil mednarodni **Posvet na temo neposrednega in individualiziranega financiranja storitev**.

Državni svet je 2. 3. 2006 organiziral posvet z naslovom **Ptičja gripa v Sloveniji**.

Državni svet je 20. 3. 2006 skupaj z Ministrstvom za šolstvo in šport pripravil javni posvet z naslovom **Mladi in prosti čas**.

Državni svet je 28. 3. 2006 skupaj s Turistično zvezo Slovenije, pripravil posvetovanje z naslovom **Stanje, možnosti in perspektive turizma v gozdnem prostoru**.

Državni svet je skupaj z Ministrstvom za šolstvo in šport 4. 4. 2006 organiziral javno razpravo z naslovom **Razvoj gimnazijskega izobraževanja v Sloveniji**.

Državni svet je 11. 4. 2006 skupaj z društvom Občanski forum, pripravil posvet z naslovom **Reforma da, toda kakšna?**

V sodelovanju s Turistično zvezo Slovenije je Državni svet 13. 4. 2006 pripravil javno razpravo z naslovom **Globalna varnost in turizem v Sloveniji**.

Državni svet je skupaj s Klubom s.p. 18. 4. 2006 pripravil javno razpravo z naslovom **Obnovljivi viri energije**.

Državni svet je v sodelovanju z DSAP KKS - Ljubljana, KKZ, SPZ - Celovec in Uradom Vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu 24. 4. 2006 pripravil okroglo mizo z naslovom **Vloga koroških Slovencev v slovensko-avstrijskih odnosih**.

Državni svet je skupaj s Civilnim združenjem za nadzor nad institucijami, Združenimi ob lipi sprave in Civilno družbo za demokracijo in pravno državo 9. 5. 2006 pripravil posvet z naslovom **Problematika sodstva v Republiki Sloveniji**.

Državni svet je skupaj z Uradom za droge 25. 5. 2006 pripravil javno razpravo z naslovom **Potrebe po novih programih zmanjševanja povpraševanja po drogah v Sloveniji**.

Državni svet je v sodelovanju s poslancem Državnega zbora Vilijem Rezmanom 5. 6. 2006 pripravil posvet z naslovom **Trajnostni razvoj in slovenska stvarnost**.

Državni svet je v sodelovanju z društvom Junijska lista 9. 6. 2006 pripravil predavanje z naslovom **EU pogodba ali ustava EU?** .

Državni svet je v sodelovanju z Zvezo društev upokojencev Slovenije 12. 6. 2006 pripravil okroglo mizo z naslovom **Nasilje nad starejšimi v javnosti**.

Državni svet je v sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo in šport 19. 6. 2006 pripravil strokovni posvet z naslovom **Izvajanje posebnega vzgojno-izobraževalnega programa za osebe z motnjo v duševnem razvoju**.

Državni svet je 20. 6. 2006 pripravil posvet z naslovom **Biogoriva in zanesljivost oskrbe z gorivi**.

Državni svet je v sodelovanju z Ministrstvom za pravosodje in Uradom Vlade za verske skupnosti 22. 6. 2006 pripravil javno tribuno z naslovom **Modeli odnosov med državo in verskimi skupnostmi**.

Državni svet je v sodelovanju z mag. Martino Šumenjak 3. in 4. 7. 2006 pripravil 7. mednarodno konferenco Slobiom 2006 z naslovom **Obnovljivi viri energije in Kyotski protokol za JV Evropo**.

Državni svet je v sodelovanju s finsko ambasado 29. 9. 2006 pripravil seminar na temo **Enake možnosti v Evropi**.

Državni svet je 6. 10. 2006 in 17. 10. 2006 gostil **zasedanje dijaškega parlamenta**.

Državni svet je 19. 10. 2006 pripravil mednarodni posvet z naslovom **Pomen in vloga dvodomnosti**.

Državni svet je v sodelovanju z Gospodarsko zbornico Slovenije 24. 10. 2006 gostil **54. svetovni kongres Svetovnega združenja podjetnic**.

Državni svet je 14. 11. 2006 gostil **letno konferenco Združenja slovenskih ustanov**.

Državni svet je v sodelovanju s sindikatom Glosa 24. in 25. 11. 2006 organiziral **Srečanje gledaliških sindikatov EU**.

Državni svet je v sodelovanju z mag. Martino Šumenjak 1. 12. 2006 pripravil srečanje z naslovom **Biomasa in drugi obnovljivi viri energije in učinkovita raba energije za Slovenijo od 2007 do 2023**.

Državni svet je v sodelovanju z Zvezo društvenih organizacij Slovenije 5. 12. 2006 pripravil **podelitev priznanj najzaslužnejšim prostovoljkam in prostovoljcem v letu 2006**.

Državni svet je v sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo in šport 20. 12. 2006 pripravil strokovni posvet z naslovom **Vzgojni načrt v šoli**.

Državni svet in Ministrstvo za šolstvo sta 19. 1. 2007 pripravila strokovni posvet z naslovom **Nekatera vprašanja nadaljnega razvoja šolstva**.

Državni svet in Ministrstvo za šolstvo sta 25. 1. 2007 pripravila posvet z naslovom **Vseživljenjsko učenje v strategiji razvoja Slovenije**.

Državni svet in Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani sta pripravili razstavo z naslovom **Večno življenje Gregorčičeve poezije**.

Državni svet in Inštitut za etnične in regionalne študije ISCOMET sta 12. 2. 2007 pripravila sklepno konferenco mednarodnega projekta **Vzgoja in izobraževanje za borbo proti diskriminaciji v Sloveniji**.

Državni svet in društvo Občanski forum sta 27. 2. 2007 pripravila posvet z naslovom **Demokratske vrednote - participacija - aktivno državljanstvo v Sloveniji**.

Državni svet je 7. 3. 2007 organiziral posvet z naslovom **Položaj Slovencev na avstrijskem Koroškem po zadnjih parlamentarnih volitvah v Republiki Avstriji**.

Državni svet je 23. 3. 2007 pripravil **javno predstavitev mnenj o privatnem šolstvu v Republiki Sloveniji**.

Državni svet in Fundacija Naj bo otrok sta 27. 3. 2007 pripravila posvet z naslovom **Vsakdo lahko ima pravico imeti otroka: položaj in biomedicinska pomoč parom s težavami rodnosti v Sloveniji**.

Državni svet je 12. 4. 2007 pripravil posvet z naslovom **Prodaja državnega premoženja**.

Državni svet in Slavistično društvo Slovenije sta 17. 4. 2007 pripravila okroglo mizo z naslovom **Slovenščina, kaj pa je tebe treba bilo**.

Državni svet in Turistična zveza Slovenije sta 19. 4. 2007 pripravila posvetovanje z naslovom **Klimatske spremembe in vplivi na razvoj turizma**.

Državni svet in Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Direkcije RS za ceste pri Ministrstvu za promet sta 23. 4. 2007 pripravila posvet z naslovom **Mladi v prometu**.

Državni svet je 15. 5. 2007 pripravil posvet z naslovom **Vseživljenjsko izobraževanje in aktivno staranje**.

Državni svet je 17. 5. 2007 pripravil posvet z naslovom **V pričakovanju novega nacionalnega programa za kulturo**.

Državni svet je 22. 5. 2007 pripravil posvet z naslovom **Kako narediti to državo varno za otroke**.

Državni svet, Društvo specialnih in rehabilitacijskih pedagogov Slovenije/Društvo defektologov Slovenije ter Skupnost organizacij za usposabljanje Slovenije so 30. 5. 2007 pripravili okroglo

mizo z naslovom **Položaj oseb s posebnimi potrebami skozi razvojno obdobje v luči nove zakonodaje.**

Državni svet je 31. 5. 2007 pripravil posvet z naslovom **Različni nameni rabe stanovanj.**

Državni svet je 5. 6. 2007 pripravil javno razpravo z naslovom **Plan B za Slovenijo.**

Državni svet je 11. 6. 2007 pripravil posvet **O problematiki slovensko hrvaške meje.**

Državni svet je 15. 6. 2007 pripravil posvet z naslovom **Kako narediti institucije prijaznejše starejšim.**

Državni svet in SLOBIOM sta 20. 6. 2007 pripravila predavanje z naslovom **Nuklearna energija včeraj, danes in jutri.**

Državni svet je 26. 6. 2007 pripravil **javno predstavitev mnenj k predlogu resolucije o nacionalnem programu visokega šolstva RS 2007 - 2010.**

Državni svet je 10. 6. 2007 pripravil posvet z naslovom **Plinski terminali v tržaškem zalivu: da ali ne.**

Državni svet je 5. 10. 2007 v sodelovanju z vzgojno izobraževalnim zavodom Višnja Gora pripravil **srečanje mladih Evrope.**

Državni svet je 8. 10. 2007 v sodelovanju s Protikorupcijsko komisijo pripravil okroglo mizo z mednarodno udeležbo z naslovom **Preprečevanje korupcije v Evropi.**

Državni svet je 8. in 9. 10. 2007 v sodelovanju z Zvezo društev za biomaso Slovenije pripravil **8. mednarodno konferenco SLOBIOM 2007.**

Državni svet je 15. novembra 2007 skupaj s Centrom za socialno delo Ljubljana Vič pripravil posvet z naslovom **"Soustvarjanje kvalitetnega rejništva".**

Državni svet je 20. novembra 2007 skupaj UNICEF-om in Zvezo prijateljev mladine pripravil posvet z naslovom **"Ali je Slovenija otrokom prijazna država".**

Državni svet je 7. decembra 2007 skupaj z Zvezo za biomaso Slovenije pripravil konferenco **SLOBIOM 2007.**

Državni svet je 10. decembra 2007 organiziral posvet **Položaj predšolske vzgoje danes in njene nadaljnje perspektive.**

* * *

Državni svet je izdal naslednje zbornike:

- Usmerjanje oseb s posebnimi potrebami in vključevanje v programe (2004),
- Koroški vestnik: 50 let Avstrijske državne pogodbe,
- Žrtve vojne in revolucije (2005, ponatis: 2006),
- Problematika drog v Sloveniji (2006),
- Stanje in perspektive razvoja turizma v gozdnem prostoru (2006),
- Globalna varnost v turizmu v Sloveniji (2006),
- Trajnostni razvoj in slovenska stvarnost (i) in (ii) (2007),
- Pomen in vloga dvodomnosti (2007),
- Pomen in vloga dvodomnosti (2007),
- Javna predstavitev mnenj o privatnem šolstvu v Republiki Sloveniji (2007),

– Zbornik referatov in razprav V pričakovanju novega nacionalnega programa za kulturo (2007),

5. OBISKI, SPREJEMI IN PROTOKOLARNI DOGODKI

5.1. SPREJEMI V DRŽAVNEM SVETU

Seznam sprejemov v Državnem svetu je sestavni del letnih poročil o delu Državnega sveta.

5.2. DELEGACIJA DRŽAVNEGA SVETA V TUJINI

Seznam delegacij Državnega sveta je sestavni del letnih poročil o delu Državnega sveta.

5.3. OSTALO

Državni svet vsako leto obeleži mednarodni dan prostovoljcev, ki je 5. decembra, s podelitvijo **plaket Državnega sveta najzaslužnejšim prostovoljcem.**

V letu **2003** so plaketo prejeli:

Ana Bevc, Zveza društev Sožitje
Franci Ekar, Planinska zveza Slovenije – PD Kranj
dr. Savin Jogan, Rdeči križ Slovenije
Avgust Likovnik, OKS – ZŠZ
Anica Mikuš Kos, Slovenska filantropija
Miran Mozetič, AMZS
Mirko Poharc, ZZŠAM
Rudi Rustja, Gasilska zveza Slovenije
Lado Srečnik, Turistična zveza Slovenije
Vladimira Škof, ZPMS – DPM Metlika
Zdravko Štibil, Ribiška zveza Slovenije
Ivan Umnik, ZOTKS

V letu **2004** so plaketo prejeli:

Danilo Škerbinek, Planinska zveza Slovenije
Janez Pavlin, Zveza prijateljev mladine Slovenije
Valter Miklavčič, Turistična zveza Slovenije
Bogdan Gabrovec, OKS - Združenje športnih zveze

Anton Rozman, Čebelarska zveza Slovenije
Ruža Ačimovič - Janežič, Združenje bolnikov s cerebrovaskularno boleznijo
Ivo Serdoner, Zveza ZŠAM Slovenije
Franc Molan Avto-moto zveza Slovenije
Jože Fras, Gasilska zveza Slovenije
Damjan Slabe, Rdeči križ Slovenije- Zveza združenj

V letu **2005** so plaketo prejeli:

Rudolf Cipot, Zveza društvenih organizacij Slovenije
Francka Ožbolt, Zveza društev upokojencev Slovenije
Albin Pišek, Turistična zveza Slovenije
Jožica Miklič Horvat, Zveza prijateljev mladine Slovenije
Anton Tomše, Planinska zveza Slovenije
Slavko Šribar, Gasilska zveza Slovenije
Alojz Bizjak, Ribiška zveza Slovenije
Janez Matoh, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez
Zdenka Ferčnik, Območno združenje Rdečega križa Ljubljana

Alojz Selič, Zveza združenj šoferjev in avtomehaničev Slovenije

V letu **2006** so plaketo prejeli:

Vili Tomat, Gasilska zveza Slovenije

Rudolf Erwin Skobe, Planinska zveza Slovenije

Jožef Fideršek, Turistična zveza Slovenije

Rado Stojanovič, ZDOS

ing. Janez Gorišek, Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez

Zlatka Rashid, Zveza prijateljev mladine Maribor

Branko Arnšek-Rudi, Zveza ZŠAM Slovenije

Marjan Ahčan, Ribiška zveza Slovenije

Branka Bukovec, Slovenska filantropija

Kurt Kancler, dr. med. spec., Območno združenje Rdečega križa Maribor

V letu **2007** so plaketo prejeli:

Marinka Cempre Turk, Gasilska zveza Slovenije

Tatjana Samec, Slovenska Filantropija

Tjaša Šimnovec, Zdus – Ljubljanska koordinacija SZAS

Janez Pavčič, Olimpijski komite Slovenije – Združenje Športnih Zvez

Ivan Kranjc, Zveza zveze šoferjev in avtomehaničev Slovenije

Olga Košir, Zveza prijateljev mladine Slovenije

Drago Žerjal, Rdeči križ Slovenije

Jožica Valenčak, Turistična zveza Slovenije

Dr. Mitja Slavinec, Zveza za tehnično Kulturo Slovenije

Janez Trošt, Avto moto zveza Slovenije

* * *

RASTOČA KNJIGA

Zlati list Rastoče knjige je vseslovenski strateški projekt, čigar namen je, da postane Slovenija v svetu prepoznavna kot narod znanja in visoke kulture.

Državni svet in društvo Rastoča knjiga sta 19. 9. 2003 častno priznanje Rastoče knjige podelila Borisu Pahorju; 3. 12. 2003 je Zlati list Rastoče knjige prejela televizija Novo mesto Vaš kanal, 11. 6. 2006 Zlati list Rastoče knjige je prejela Zavarovalnica Tilia.

Državni svet in Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Mestna občina Ljubljana, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti ter Društvo Rastoča Knjiga so 27. 5. 2004 priredili otvoritev kipa Rastoča deklica, slovesnosti pa potekajo vsako leto.

SVETNIŠKE PISARNE

Državni svetniki uresničujejo stike z volivci v interesnih organizacijah in lokalnih skupnostih preko t.i. svetniške pisarne, ki je v ta namen organizirana v njihovi volilni enoti.

Drago Bahun: prostori Mestne občine Velenje, Titov trg 1, Velenje, pisarna št. 11.

Miran Bavčar: uradni prostori pisarne državnega svetnika Mirana Bavčarja na naslovu Gortanov trg 15, Koper.

Mag. Stojan Binder

Boris Janez Bregant: pisarna župana Občine Jesenice, Cesta železarjev 6, Jesenice.

Ivan Bukovec: pisarna župana, Občina Semič, Štefanov trg 9, Semič.

Čeh Robert: prostori Mestne občine Ptuj, soba 1/I, Mestni trg 1, Ptuj.

Mag. Jožko Čuk

Darko Fras: sedež občinske uprave Občine Sveta Trojica v Slovenskih goricah, Mariborska cesta 1, 2235 Sv. Trojica v Slovenskih goricah.

Prof. dr. Janvit Golob

Doro Hvalica: prostori sindikata, na naslovu Dalmatinova 4, Ljubljana.

Jože Ilc

Dr. Zoltan Jan

Vincenc Janša: upravna stavba Občine Kočevje, Ljubljanska cesta 26, Kočevje.

Mag. Zlatko Jenko: prostori Občine Ilirska Bistrica, pritličje občinske uprave, Bazoviška 14, v prostorih občine Sežana, prostori občinske uprave, Partizanska cesta 4 ter v prostorih občine Postojna, GZS Območna zbornica, Cankarjeva 6.

Jožef Jeraj: prostori Informacijske pisarne MOL, Mačkova 1, Ljubljana.

Marko Juvančič

Ladislav Kaluža: prostori sindikata na naslovu Dalmatinova 4, Ljubljana.

Anton Kampuš

Jurij Kavčič: prostori občine Cerklje ob Savi, Bevkova 9, Cerklje ob Savi ter v prostorih Upravne enote Tolmin, Ulica padlih borcev 1/b, Tolmin.

Petra Kersnič: prostori Zbornice zdravstvene nege Slovenije, Vidovdanska 9, Ljubljana.

Prof. dr. Alojz Križman: prostori Mestne občine Maribor, Ulica Heroja Staneta 1, 2000 Maribor.

Rado Krpač: prostori GZS-Območne gospodarske zbornice Koroške, Koroška cesta 47, Dravograd.

Branko Majes: prostori Občine Hrastnik, Pot Vitka Pavliča 5, Hrastnik.

Marjan Maučec: prostori Občine Beltinci, Mladinska 2, Beltinci.

Prof. dr. Jože Mencinger

David Nabergoj: prostori Mestne občine Nova Gorica, poslanska pisarna 1/I, Trg Edvarda Kardelja 1, Nova Gorica.

Vincenc Otoničar: prostori Občine Cerklja ob Savi, Cesta 4. maja 53, Cerklja ob Savi.

Milan Ozimič: Trg svobode 16, Slovenska Bistrica, v prostorih poslanske pisarne Državnega zbora.

Marija Pekovič: prostori Socialne zbornice Slovenije, Zemljemerska 12, Ljubljana.

Anton Peršak

Anton Rozman: prostori sindikata na naslovu Dalmatinova 4, Ljubljana.

Mag. Dušan Semolič: prostori sindikata na naslovu Dalmatinova 4, Ljubljana.

Jože Stanič

Janez Sušnik: prostorih Mestne občine Kranj, Slovenski trg 1, Kranj in v Martinovi hiši, Mestni trg 24, Škofja Loka.

Štefan Teraž: prostori Občine Sevnica, Glavni trg 19a, Sevnica.

Marta Turk

Gregor Vovk Petrovski: prostori LDS, Ul. Ivanke Uranjek 1, Žalec.

Peter Vrisk

Mag. Adolf Zupan

Cvetko Zupančič